ANALELE
ACADEMIEI ROMÂNE

DESBATERILE

TOMUL LXII

1941—1942

MONITORUL OFICIAL ŞI IMPRIMERIILE STATULUI
IMPRIMERIA NAŢIONALĂ. BUCUREŞTI, 1943

PARTEA I

ȘEDINȚELE ORDINARE

6 IUNIE 1941—8 MAI 1942

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 6 IUNIE 1941

Președinția d-lui I. SIMIONESCU.

D-l I. RĂDULESCU-POGONEANU, membru corespondent, face o comunicare cu titlul: «*Patru scrisori către Vasile Alecsandri în legătură cu o misiune diplomatică în chestiunea Basarabiei*».

In ședință intimă, d-l Secretar General ALEX LĂPĚDATU comunică următoarea telegramă, prin care M. S. Regele Mihai I a răspuns la telegrama omagială adresată Majestății Sale de Academie cu ocazia celei de a 75-a aniversări a acestei Instituțiuni:

«Mulțumesc din toată inima membrilor Academiei Române pentru bunele sentimente exprimate cu prilejul împlinirii a trei sferturi de veac dela Fundarea Academiei».

D-l Secretar General comunică scrisoarea prin care d-l Em. Bucuță mulțumește pentru alegerea sa ca membru corespondent.

D-l ION I. NISTOR face următoarele două comunicări:

Bugetul Țării-Românești la venituri în 1830

«După raportul agenției diplomatice austriace din București, bugetul Țării-Românești la venituri se ridică la suma *11 607.000 piaștri.* Veniturile țării din acea vreme se percepeau din următoarele condeie:

1.	Capitația asupra clasei muncitorești, care se compunea din 200.000 familii à 24 piaștri de familie	4 800.000
2.	Capitația impusă celor 3 000 familii de Țigani ai Statului à 24 piaștri de familie	72.000
3.	Contribuția impusă mazililor socotite la 3000 à 50 piaștri de cap de mazil	150.000
4.	Taxa de pententă impusă negustorilor, meseriașilor și muncitorilor dela orașe, socotite la 10.000 de contribuabili à 50 piaștri	500 000
5.	Oieritul și văcăritul dela străini	100 000
6.	Pogonăritul dela străini	10 000
7.	Taxa asupra pașapoartelor à 10 piaștri	10.000
8	Cvartul forfetar perceput asupra veniturilor din bunurile mitropolitane, episcopești și mănăstirești	400 000
9.	Veniturile din saline, calculându-se prețul sării din consumația internă la 15 piaștri pentru suta de ocale . . .	3.800 000
10.	Veniturile dela vămi în regie	1.200.000
11.	Accisul asupra vinului și rachiului la intrarea în oraș	400 000
12.	Veniturile din Brăila provenite din taxele dela pescari și din trecere (péage)	150.000
13.	Taxe pentru confirmarea sentințelor și diverselor diplome	15.000
	La un loc	11.607.000
		piaștri sau lei vechi

«Impozabili apar sătenii și târgoveții; clerul plătea o contribuție forfetară. Marii proprietari, adecă clasa boierească, nu plăteau niciun impozit. De atunci până azi veniturile Statului au sporit colosal, dar în schimb și cheltuielile s'au mărit în aceleași proporții».

Contribuție la cunoașterea vechilor legături dintre Românii din Crișana și cei din Bucovina

«In vremurile de astăzi când se vorbește cu atâta stăruința de reorganizarea Europei pe temelii nouă, credem că este bine să se știe că între Românii dela periferiile cele mai opuse ale teritoriului nostru național au existat din vechime adânci legături spirituale. Astfel nu trebue să ne surprindă faptul că asemenea legături au existat între polurile opuse ale pământului românesc, adecă între conaționalii din colțul cel mai sud-vestic, din Banat și Crișana și între cei din colțul cel mai nord-vestic al aceluiași teritoriu național din Bucovina. Innodarea acestor legături așa de paradoxale, se datorește faptului că după anexarea Bucovinei la Austria, episcopia bucovineană fu scoasă de sub jurisdicția canonică a mitropoliei Moldovei și supusă jurisdicției mitropoliei sârbești dela Carlovăț, sub ascultarea căreia se găseau și Românii ortodocși din Ardeal, Banat și Crișana, unindu-i pe toți sub aceeași conducere duhovnicească. Tendințele de supremație

a chiriarhiei sârbești asupra Românilor ortodocși se manifestau prin impunerea silită de episcopi sârbi în eparhiile românești. Aceeași tendință s'a manifestat și în eparhia Bucovinei, unde după moartea venerabilului episcop Dosoftei Herescu, întâmplată la anul 1789, Carlovățul impuse Românilor din Bucovina un episcop sârb în persoana lui Daniil Vlakovici, al cărui mormânt se găsește la Dragomirna. Influenței acesteia sârbești se datorește sârbizarea numelor de familie bucovinene cu terminarea în -vici.

« Impotriva acestui proces de sârbizare sprijinit și încurajat de episcopatul sârbesc se ridicară Românii din Ardeal deopotrivă cu frații lor din Banat și Crișana. Episcopiile din Verșet, Timișoara și Arad erau ocupate de chiriarhi sârbi a căror grijă pentru turma românească lăsa foarte mult de dorit. In fruntea vajnicilor luptători pentru biserica națională întâlnim nume ca Pavel Iorgovici, Ștefan Atanasievici, Ioan Mihuț, Dimitrie Țichindeal și în deosebi pe instruitul și curajosul Moise Nicoară, al cărui bogat lasământ literar se găsește în Arhiva Academiei Române. Mișcarea națională primi un sprijin puternic prin crearea « preparandiei » din Arad la 1817.

« Neputința bătrânețelor episcopului sârb Pavel Avacumovici din Arad determină pe Români să revendice pentru acest scaun vlădicesc arhiereu român, susținând revendicările lor prin voluminoase memorii adresate împăratului dela Viena. Prin memoriile acestea Românii combăteau afirmațiunile episcopatului sârbesc, care susținea mereu că Românii n'ar avea candidați pregătiți și vrednici pentru a ocupa scaunul episcopal. In lupta lor Românii dintre Mureș și Crișuri recurseră la ajutorul lui Samuil Vulcan dela Oradea, care se bucura de mare trecere la Curtea din Viena și a cărui influență se manifestase cu greutatea cuvenită și la alegerea episcopului Ardealului Vasile Moga. Cu recunoscuta sa autoritate, episcopul Vulcan interveni la Viena și în chestia ocupării scaunului vlădicesc dela Arad prin candidați români. In memoriul său — din 20 Oct. 1812 — trimis la Viena, episcopul Oradiei expunea pe larg că și între Români se găsesc persoane vrednice de a ocupa scaunul episcopal dela Arad. Dintre aceștia el recomanda pe Moise Nicoară, ca pe un Român de o cultură excepțională, admirabil cunoscător al limbilor română, germană, latină, maghiară și franceză, care se putea descurca și în cea greacă și italiană; pe arhidiaconul Radu Tempea din Brașov și pe Isaia Bălășescu, arhimandritul de scaun al episcopiei bucovinene dela Cernăuți, care cunoaște limba maternă română, limba sârbă și germană, dară și cea latină, care îndeplinind dela 1791 funcțiunea de vicar episcopal, avusese ocazie să-și însușească cuvenită iscusință și practică arhipastorală — Isaias Baloschescul, arhimandrita Vicarius Episcopi non uniti Ritus, Czernovicensis in Bukovina, qui calet linguam maternam Valahicam, Rascianicam et Germanicam, Latinam quoque site loquitur et jam ab anno 1791, qua vicarius praenominati Episcopi penes internumeratos mores quibus semper ornatus fuit, dexteritatem et praxim necessariam sibi comparavit. — (Acad. Rom. Ms. 2443, f. 65—69).

« Prin recomandarea arhimandritului bucovinean Isaia Baloşescu, absolventul vestitei Academii duhovniceşti dela Putna, episcopul Vulcan voia să demonstreze curţii imperiale dela Viena că — chiar şi la Românii din Bucovina se găseau candidaţi vrednici de a ocupa scaunul episcopal dela Arad, şi că prin urmare nu este nevoie de a se importa arhierei sârbi pentru eparhiile româneşti. Recomandaţia aceasta a servit însă mult cauza Românilor din Bucovina, fiindcă la moartea episcopului sârb Daniil Vlahovici, întâmplată la 1822, Isaia Baloşescu fu ridicat în scaunul episcopal dela Cernăuţi. Episcopul Isaia a fost ctitorul *Institutului teologic* dela Cernăuţi, care la 1875 fu încorporat nouei universităţi din Cernăuţi ca facultate teologică, la care şi-au făcut cultura teologică aproape toţi chiriarhii români, din Ardeal şi Banat, deci şi cei sârbi şi bulgari.

« Dară nici lupta Arădenilor n'a rămas zădarnică. La 1822 ei dobândiră un Institut Teologic român la Arad, iar la 1829 ei putură ridica în scaunul episcopal în persoana lui Nestor Socorovici un chiriarh « român cu sângele şi cu inima », ca încoronarea cu laurii izbânzii a unor străduinţe seculare ».

D-l ANDREI RĂDULESCU dărueşte un document dela Antonie Vodă din 1669.

D-l VASILE GRECU, membru corespondent, dărueşte pentru Biblioteca Academiei o broşură a regretatului N. Iorga despre « Doamna lui Ieremia Vodă », pe care acesta i-o trimisese în 10 Iulie 1910 ca mulţumire pentru o conferinţă ce o ţinuse la Cernăuţi despre mişcarea sămănătoristă (publicată în revista cernăuţeană « Junimea Literară », din 1916) şi în care se află amănunte autobiografice despre N. Iorga. Pe copertă Nicolae Iorga adaugă următoarea notă rectificativă cu mâna-i proprie: « Dela Botoşani am fost eliminat, pentru că am refuzat, fiind elev în clasa a V-a a liceului, să salut a doua oară pe profesorul de muzică Henry, care, neobservând salutul, mi-l ceruse dinaintea colegilor Şi faţă de alţii şi faţă de mine însumi, nedreptatea mi-a fost totdeauna odioasă ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 13 IUNIE 1941

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l Dr. GR. T. POPA, membru corespondent, ceteşte comunicarea cu titlul: « *Principii de educaţie în învăţământ* ».

Şedinţa intimă

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU semnalează prezenţa la şedinţă a d-lor Vespasian V. Pella şi Em. Bucuţă, aleşi membri corespondenţi

ai Academiei în recenta sesiune generală. Salutând pe d-l Vespasian Pella, amintește despre meritele sale în domeniul științei juridice și despre serviciile pe care le-a adus intereselor românești ca reprezentant al țării la Haga.

Salutând și pe d-l Em. Bucuță, arată că numele d-sale este cunoscut prin activitatea-i multilaterală de poet, de prozator, de critic literar, de întemeietor de reviste culturale, de inițiator și organizator al turismului în România.

La amândoi d-l Președinte le urează bun venit în Academie.

— D-nii Vespasian V. Pella și Em. Bucuță au răspuns, pe rând, mulțumind.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU comunică următoarele scrisori de felicitare adresate Academiei Române la a 75-a sa aniversară de d-l Dr Const. Angelescu, ca Președinte al Academiei de Medicină și Ateneului Român:

« Academia de Medicină, alături de celelalte instituțiuni culturale din această țară, ține să exprime Academiei Române, cea mai veche și însemnată Instituțiune culturală din această țară, cu ocazia jubileului de 75 de ani împliniți, toate felicitările sale, urându-i să continue marea și însemnata muncă rodnică desfășurată cu atâta perseverență, pricepere și dragoste de țară, pentru înălțarea Neamului și a culturii românești ».

« Sărbătorirea împlinirii a trei sferturi de veac dela înființarea Academiei Române, dă Ateneului Român plăcutul prilej de a exprima urările cele mai călduroase, pentru un viitor cât mai strălucit acestei Inalte Instituțiuni de Cultură, ce reunește în sânul ei ca membri unele din personalitățile de cea mai înaltă cultură din această țară.

« Prin întinsa sa activitate științifică și literară, prin numeroasele sale publicațiuni, prin comunicări, bibliotecă, premii, burse acordate, înființare de școli, creare de instituțiuni de asistență socială — grație atât contribuției Statului cât și donațiunilor sufletelor generoase — toate acestea fac din Academia Română cea mai înaltă Instituție pentru propășirea culturii naționale.

« Reînnoind cele mai cordiale urări, binevoiți a primi, Domnule Președinte, expresiunea prea distinsei noastre considerațiuni ».

D-l Secretar General comunică o scrisoare de mulțumire primită dela d-na Caterina Titulescu pentru condoleanțele pe care Academia i le-a exprimat la pierderea iubitului său soț Nicolae Titulescu.

D-l Secretar General prezintă următoarele daruri făcute Academiei:

1. Un document dela Antonie Voievod (1669), privitor la o hotărnicie, dăruit de d-l Andrei Rădulescu.

2. Un document slavonesc, pe pergament, dela Alexandru Voievod, Domnul Țării Românești, dăruit de d-l Prof. G. Oprescu.

3. O carte domnească din 1634, dela Matei Basarab, în limba slavonă, dăruită de d-na Maria Ing. Virgil Pop, din Brașov, împreună cu alte 7 acte ardelenești din anii 1737—1744, în limba maghiară.

4. Opera completă a Contelui Alexandru Bobrinski, *Neamurile nobile înscrise în Gherbovnicul obştesc al Imperiului Rosienesc*, editată la 1890, in Petersburg, dăruită de d-l Gh. Bezviconi.

ŞEDINŢA PUBLICĂ COMEMORATIVĂ

DELA 20 IUNIE 1941

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU, deschizând şedinţa, zice:

Evocarea figurilor eroice din trecutul neamului nu trebue socotită numai ca o pioasă datorie din partea generaţiilor ce vin după ele.

In anumite împrejurări şi doar istoria se repetă, evocarea celor care în fapte şi vorbe au jucat un însemnat rol în destinele ţării, poate servi drept îndemn la luptă, drept îmbărbătare celor şovăelnici, în orice caz drept întărire a încrederii în biruinţa grelelor cumpene ce se abat din vreme în vreme asupra popoarelor, asupra noastră din păcate, mai adesea.

Intâmplarea a făcut ca în săptămâna aceasta, să cadă două date, care nu pot fi trecute cu vederea de neamul întreg, dar în deosebi de noi.

Dacă nu s'ar fi sfârşit în chip atât de năprasnic, deşi în plină energie de muncă, prea stimatul nostru coleg N. Iorga ar fi fost sărbătorit cum se cuvine pentru împlinirea a şaptezeci de ani de vieaţă, dusă încă din tinereţe în muncă pilduitoare pentru cinstea neamului întreg. Se cuvine, cred, să ne înclinăm o clipă fruntea cu resignare pentru pomenirea aceluia care va rămânea în amintirea tuturora, atâta vreme cât va exista graiul şi gândirea românească.

Suntem azi adunaţi aci pentru a împrospăta amintirea altui titan al neamului. Apropierea de date cronologice coincide cu apropierea ce se poate face între cei doi pomeniţi, deşi au activat la distanţă de câteva decenii unul de altul. La amândoi, substratul sufletesc care le-a dat avânt şi energie gândurilor, acţiunilor şi vorbelor lor, a fost acelaşi: adâncă şi sinceră dragoste de neam şi ţară. Este imboldul care în orice timp şi la toate popoarele a dat naştere la eroi, dar a susţinut şi curajul de luptă al tuturora. Apropierea se poate face mai în amănunt, cu oarecare variaţie între raporturile diferitelor manifestări, în legătură cu deosebirile de intensitate ale evenimentelor trăite.

Obişnuit, deşi greşit, Kogălniceanu se socoate drept om politic, în sensul larg al cuvântului, pentrucă împrejurările l-au împins în vâltoarea luptelor politice, potrivit firii lui cât şi crezului său naţional

De fapt, activitatea sa este mult mai complexă decât a altor oameni politici de seamă ai vremii sale. El aparţine făuritorilor de drumuri nouă nu numai prin energia-i nebiruită, cât mai ales printr'o cultură sănătoasă, serioasă, altoită pe un sentiment de bunătate, care-l făcea să-şi îndrepte privirea şi către cei care muncesc tăcând, dar prin munca şi mintea lor, în izolarea în care i-a menţinut neprielnicia istorică, ne-au păstrat neştirbită limba, credinţa, fiinţa neamului. Literatura şi istoria îl revendică în aceeaşi măsură

ca și politica. Pe cei de sus îi scoate din amorțeală și indiferență strigându-le: « Oare ne face cinste să fim străini în patria noastră? ». Celor chemați de el spre o nouă activitate literară le spune: « Nu vom avea artă și literatură, dacă nu ne vom adăpa la isvorul naționalității noastre ». Nu uită nici pe cei de jos, împrăștiind printre ei scânteile calendarelor, pe care le tipărește în propria-i tipografie, întocmai ca și Franklin.

Cuvintele sale din perioada luptelor aprige adresate drept îmbărbătare tuturor, e bine să fie repetate cât de sonor ca să pătrundă și în sufletele noastre: « Să nu ne descurajăm mai ales de relele timpuri, de norii trecători ce se pot ivi pe orizontul țărilor noastre; pentru popoare ca și pentru indivizi, suferințele nu sunt întotdeauna pierdute; adesea ele sunt menite a le întări energia, a le spori râvna, a le forma caracterul

Prin activitatea sa multilaterală el a făcut parte încă din 1867 din Academia Română; ultima-i cuvântare, cu glas domolit de povara anilor, dar cu timbrul limpede și cu duioșia bătrânului care-și retrăiește o clipă amintirea faptelor alese, a fost ținută în ședința solemnă din 1891 a Academiei Române. Așa se explică și ședința de azi, cât și cele două comunicări ce le veți asculta, arătându-i-se cele două laturi, deopotrivă de însemnate, ale activității sale îndelungi.

Se cetesc apoi comunicările anunțate pentru această ședință:

D-l ANDREI RĂDULESCU despre *Mihail Kogălniceanu* și

D-l N. CARTOJAN despre *Activitatea literară a lui Mihail Kogălniceanu.*

Dela Capitlul Mitropolitan de Alba-Iulia și Făgăraș se primește trista știre a încetării din vieață a Mitropolitului Alexandru Nicolescu.

ȘEDINȚA PUBLICĂ
DELA 27 IUNIE 1941

Președinția d-lui I. SIMIONESCU.

D-l DIM. VOINOV face o comunicare cu titlul: « *Simțul orientării. Incercare de fiziologie comparată* ».

In ședință intimă, d-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU comunică următoarea scrisoare pe care d-l Președinte I. Simionescu a adresat-o d-lui General Ion Antonescu, Conducătorul Statului, în ziua de 22 Iunie curent:

Domnule General,

« In momentele prin care trecem, înălțătoare și pline de speranțe, întreaga suflare românească are datoria sfântă de a face zid de susținere celor meniți să învie vitejia străbună.

« Academia Română, în trecutul căreia s'a înfăptuit unirea sufletească a reprezentanţilor Românimii de pretutindeni, îşi îndreaptă urările sale de biruinţă către brava oştire română şi către vrednicul ei conducător.

« Trăiască Patria în graniţele ei fireşti, trase până unde se aude graiu strămoşesc.

« Trăiască M. S. Regele Mihai, a cărui domnie se însemne unirea veşnică, deplină, a poporului românesc.

« Să trăiţi, Domnule General; fie ca faptele D-voastre să se înscrie în Istoria neamului, alături de ale tuturora din trecut, care au condus la glorioase biruinţe ».

D-sa comunică apoi următoarea scrisoare de mulţumire a d-lui Dr. Franz Altheim, profesor la Universitatea din Halle, pentru alegerea sa ca membru corespondent al Academiei Române:

« Mit Schreiben vom 4.6.1941 hat die Rumanische Akademie mich zu ihrem korrespondierenden Mitglied ernannt. Diese hohe Auszeichnung bedeutet für mich Ehre und Freude zugleich, fur die ich meinen ehrerbietigsten Dank sage. Sie ist ein Beweis fur die innere Verbundenheit mit der rumänischen Forschung, die ich in meinen Arbeiten zu bekunden versucht habe. Und sie wird fur mich ein Ansporn sein, diese Verbundenheit in Zukunft weiter zu vertiefen ».

D-l DIM. CARACOSTEA arată că a avut norocul să capete dela d-na Elena Coşbuc, prin mijlocirea d-lui Ionel Dumitrescu, din Capitală, o parte din manuscrisele poetului Gheorghe Coşbuc, care sunt, de sigur, cele mai însemnate după manuscrisele lui Eminescu. Manuscrisele cuprind prima formă şi forma definitivă a traducerii « *Odiseei* » lui Homer şi forma ultimă a traducerii poemului lui Dante « *Infernul, Purgatoriul şi Paradisul* ». Traducerea « *Odiseei* » va fi publicată de Fundaţiile Culturale Regale.

D-sa prezintă aceste manuscrise, arătând că d-na Coşbuc a hotărît să fie dăruite Academiei Române.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 4 IULIE 1941

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l General PAUL TEODORESCU, membru corespondent, ceteşte o comunicare cu titlul: « *Din problemele actuale ale aviaţiei* ».

In şedinţă intimă d-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU arată că *Pontificia Accademia Scientiarum* ne comunică încetarea din viaţă a lui

A d r i a a n K a r e l M a r i e N o y o n s, unul din membrii activi ai acelei Academii.

— Se vor exprima condoleanţe.

D-sa prezintă în dar cinci documente pe pergament, unul dela Alexandru cel Bun, din 1428, altul dela Petru Rareş, din 1529 şi trei dela Petru Schiopul din anii 1579, 1581 şi 1585, dăruite Academiei prin mijlocirea d-lui coleg T r a i a n S ă v u l e s c u, de d-l Dr. O. K a u f f m a n n - C o s l a.

— Se vor exprima mulţumiri d-lui Cosla.

D-l Secretar General aduce la cunoştinţă şi darul a 17 cărţi vechi din secolele XVIII şi XIX, făcut de d-na M a r i a D i c e s c u, văduva defunctului profesor Toma Dicescu, din Râmnicul-Sărat.

In altă ordine de idei atrage atenţia asupra unui articol despre O c t a v i a n G o g a publicat de d-l C l a u d i u I s o p e s c u în « La Rassegna Italo-Romena » (Milano, Mai 1941), apoi asupra câtorva articole de propagandă românească publicate de acelaşi şi de d-nii G i n o L u p i şi M. C a m i l u c c i în câteva reviste şi ziare italiene trimise Academiei, precum şi asupra recentelor scrieri ale d-lui C l a u d i u I s o p e s c u « Romanità e Italianità in Romania » şi « Il primo lavoro scientifico italiano sul petrolio romeno ».

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU arată că dela Ministerul Agriculturii şi Domeniilor s'a primit o adresă, alăturat căreia s'a trimis şi un proiect de lege pentru înfiinţarea Academiei de Agricultură, cerându-se Academiei Române avizul său favorabil. D-sa dă cetire adresei şi proiectului de lege din care se constată că este vorba de transformarea Societăţii Naţionale de Agricultură, înfiinţată în 1913, într'o instituţie cu denumirea « Academia de Agricultură din România ». Delegaţiunea Academiei, examinând adresa Ministerului, a hotărît ca să fie rezolvită prin plenul Academiei.

D-l ION I. NISTOR depune un pachet cu corespondenţă a Generalului H. M. B e r t h e l o t, cu diferite personalităţi române, ridicată de d-sa dela ferma fostă a Generalului Berthelot, acum proprietate a Academiei Române în comuna Fărcădin, Judeţul Hunedoara.

ŞEDINŢA DELA 11 IULIE 1940

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU comunică următoarea telegramă primită dela d-l General I o n A n t o n e s c u, Conducătorul Statului, ca răspuns la adresa pe Academia i-a trimis-o în ziua intrării Armatei române în războiu:

« Temeiul acţiunilor noastre naţionale a fost întotdeauna adevărul. Slujitoare a adevărului, Academia Română a'luminat drumurile şi ţintele strădaniilor româneşti de unitate şi de stăpânire a drepturilor fireşti din

cuprinsul spațiului nostru etnic și istoric. Urările adresate oștirii de către cel mai înalt așezământ al spiritualității românești, în ceasul în care armele naționale cuceresc o noua împlinire a destinului, sunt deosebit de prețioase pentru cunoștința neamului întreg. Ele au un înțeles cu atât mai înălțător, cu cât steagurile noastre desrobitoare alături de steagurile aliate ale marelui Reich German alungând întunerecul și crima, reîntronează în răsăritul Europei puterile libertății, credinței și culturii. Vă rog să primiți personal și să transmiteți membrilor Academiei Române, mărturia caldă a prețuirii și mulțumirilor mele».

D-l Secretar General prezintă următoarele daruri primite de Academie în ultima săptămână:

1. Patru hărți din secolul al XVIII-lea dăruite de d-l Prof Alexandru Melencovici, cu arătarea că ele provin din biblioteca Domnitorului Alexandru Ioan Cuza, fiind cumpărate la o licitație publică de socrul donatorului H. Manuc. Odată cu hărțile d-l Melencovici a dăruit și o masă de joc de cărți, din aceeași proveniență.

2. Două documente din anii 1839 și 1854, primul privind familia Racoviță, celălalt referindu-se la supușii greci din județul Tecuci, dăruite de d-l General Mihai Racoviță.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU, referindu-se la discuțiunea din trecuta ședință cu privire la răspunsul ce urma să se dea adresei Ministerului Agriculturii și Domeniilor ca aviz la proiectul de lege pentru înființarea unei «Academii de Agricultură», arată că întreaga chestiune este soluționată de legea privitoare la întrebuințarea titulaturii de «Academie», din 8 Iulie 1938, în vigoare. Căci, potrivit art. 2 al ei, «Numai Legea poate acorda școalelor de învățământ superior sau asociațiunilor științifice profesionale denumirea de «Academie». Academia Română va fi în prealabil consultată și va hotărî în sesiune generală». Pe temeiul acestui articol, Delegațiunea a trimis Ministerului răspuns că asupra cererii sale va hotărî în viitoarea sesiune generală ordinară a Academiei.

D-l Președinte I. SIMIONESCU încheie lucrările ședinței, rostind următoarele cuvinte:

Domnilor Colegi,

«Al treilea sfert de veac din vieața instituției noastre s'a încheiat printr'un an cu grele încercări pentru țară.

«In anul trecut, am luat vacanță, copleșiți de durerea tragicelor circumstanțe în care am pierdut Basarabia și o mare parte din Bucovina. Prutul a ajuns iarăși râul blestemat vreme de un veac, cât a despărțit frate de frate.

«Incercările nu s'au sfârșit cu atâta. Au urmat ca valurile în aprigă furtună.

«In August suntem siliți a ceda ținutul grănicerese al Năsăudului, cuibul vechilor descălecători spre Moldova, și Țara Oașului cu neaoși Români, la chip asemănători cu al Dacilor de pe Coloana lui Traian.

« Durerea a copleșit inima tuturora; deși înnăbușită, pumnii se încleștau, lacrimile curgeau.

« Nu s'au isprăvit grelele cumpene.

« Pământul țării a fost sguduit din temelii în Noemvrie, răspândind numai jale. Drept culmea nenorocirilor au urmat rătăcirile primejdioase din Ianuarie, cu sălbătăciile nepotrivite firii Românului. Au amenințat o clipă cu sdruncinarea chiar așezările lăuntrice, în momente când dușmanii dinafară la pândă atâta așteptau, pentru a șterge România de pe harta Europei.

« Am avut însă deosebit noroc la vreme Energica intervenire, prin îndemn de adevărat patriotism, a actualului Conducător al Statului, a oprit valul pustiitor ce ne amenința înlăuntru; a făcut să învie vrednicia străbună când neamul era primejduit.

« In vremea aceasta de repetate sbuciume, în incinta acestei instituțiuni a domnit seninătatea preocupărilor spirituale, care au susținut pretutindeni și întotdeauna veșnicia unui neam. Prin aceasta am dat exemplul stăpânirii de sine și al muncii neîntrerupte pentru toți cei rămași îndărătul frontului. Biruința acestora numai atunci va fi salutară neamului, când va deștepta în fiecare Român străduința energiei creatoare și jertfa muncii individuale pentru binele colectiv

« Incheiem anul, stimați colegi, într'o vreme de epopeică însemnătate din vieața țării Nu ne putem îngădui, ca în alți ani, să ne despărțim dorindu-ne o liniștită vacanță. Liniștea nu poate pe nimeni dintre noi cuprinde, când în spre Nistru bravii noștri ostași recuceresc pas cu pas, cu dâre de sânge, moștenirea străbună.

« Ceea ce ne putem dori pentru scurta despărțire e ca în toamnă să reîncepem activitatea noastră într'o atmosferă de entuziasm născut din biruința integrală a vrednicilor luptători, care, în momentul de față, hotăresc soarta țării.

« Deocamdată gândul nostru la ei să ne fie; lor să le îndreptăm căldura de susținere a sufletului nostru și urările din inimă aduse, pentru deplina izbândă

« Trăiască România întregită, liberă, puternică ».

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 19 SEPTEMVRIE 1941

D-l Președinte I. SIMIONESCU deschizând ședința, zice:

Domnilor Colegi,

« Cu ședința de azi, începem, primul an de activitate al ultimului sfert de veac din vieața Academiei Române, în împrejurări istorice înălțătoare pentru neamul, atât de adesea greu încercat.

« Incercuită de valuri mereu amenințătoare, insula noastră etnică a rezistat întotdeauna prin însuflețirea și vitejia poporului, călit de suferințe. Când pericolul era mai amenințător, gata să ne doboare, într'o încordare supremă e înlăturat, stabilindu-se o nouă fază din evoluția țării.

« Prin jertfe am căpătat independența; prin răni adânci s'au așezat granițele lărgite. După ciuntiri samavolnice, trăim în reacțiunea firească. Granița de răsărit e recucerită. Dureroasele sacrificii de vieți, întăresc însă neclintita speranță în statornicirea dreptății depline, peste tot.

« Fiecare izbândă pentru lărgirea teritorială a țării, în cuprinsul aceluiași popor, a avut drept consecință afirmarea mai intensă a conștiinței naționale la acele părți din românime, ramuri din sănătosul trunchiu etnic, care, trăind îndelungă vreme într'un mediu înstrăinat, erau pe pragul de a se socoti date uitării. Crearea unui sâmbure de vieață națională de sine stătătoare prin Unirea Principatelor, a tras mult în cumpăna întețirii luptei de desrobire la frații de dincolo de Carpați. Indeplinirea visului lor, cu prilejul Unirii celei mari, a trezit tot mai viu interesul pentru cei rămași dincolo de hotare născând și în ei o scânteie de nădejde că vor fi scoși din letargia în care erau siliți să-și ducă vieața. Vâltoarea în care trăim a ridicat ceața adâncă lăsată de veacuri peste alte plaiuri românești. Românii din Banatul jugoslav, ca și cei din Timoc, își îndreaptă acum privirile rugătoare către noi, după cum cei din Transilvania își îndreptară speranța lor în libertate spre Principate. Pe urmele armatelor ce au trecut Nistrul, ca după spălarea spumei omătului, încoltesc dorințe nebănuite în sufletele, în care abia mijea frăția lor cu Moldovenii, dar nici nu bănuiau că fac parte dintre Români. Geana zorilor prinde a le lumina sufletul, a le deștepta conștiința națională, amenințată să fie întunecată cu totul. Sunt pagini din tragedia neamului.

« In viforul prefacerilor ce învolburau neamul, Academia Română n'a rămas în turn de cleștar, izolată. Nu trebue uitat că începutul activității ei este legat de o grăitoare manifestare, prevestitoarea evenimentelor îndeplinite. In incinta modestă a Academiei Române a avut loc unirea sufletească a reprezentanților românimii de pretutindeni. Mai apoi, tot prin cultură, ea a țesut din ce în ce mai strâns legăturile cu acei care aveau curajul, la ei acasă, să țină aprinsă candela de veghe a desrobirii.

« Academia Română trebue să-și continue menirea ei de trezire și întărire a conștiinței naționale prin cultură și în teritoriile azi descătușate. In urma brazdelor trase de vrednicii ostași, trebue să urmeze sămănătorul de cultură națională, pentru a trezi la acțiune energia dormitândă de până acum.

« In orice chip, îndemnul trebue să pornească dela înalta Instituție de cultură românească, al cărei rost nu poate fi restrâns, ca a instituțiilor similare din străinătate, numai la întărirea cercetărilor științifice, din orice domeniu.

« Apa vie a deșteptării naționale, răspândită în mulțimea chemată la o nouă vieață, în Academie se cuvine să-și aibă izvorul.

« La vremuri nouă, se cere program nou de activitate, spre a dovedi putinţa de adaptabilitate la împrejurări schimbate, inerentă chiar păstrării integrităţii ei, ca for superior ale îndrumări culturale, după nevoile neamului, în serviciul căruia activează.

« Oricare ar fi preocupările noastre, se cuvine, în zilele de sbucium trăite, să unim şi glasul nostru, cu al ţării întregi, de supunere şi caldă dragoste Suveranului ţării, căruia îi dorim mulţi ani de domnie fericită pentru neam.

« Se cuvine se exprimăm adâncă şi sinceră recunoştinţă Mareşalului I. Antonescu, vrednicul conducător al destinelor ţării şi al glorioasei armate, în împrejurări atât de grele.

« Mai presus de toate însă avem pioasa datorie, să aducem prinos de închinare în faţa mormintelor proaspete care închid de veci vieţi tinere, jertfite prin avânt şi dragoste pentru ţară, învinnd străbuna vitejie şi elanul de sacrificiu, arătate întotdeauna când a fost vorba de apărat pământul strămoşesc.

« In amintirea lor, să ne ridicăm cu smerenie şi cu capul înclinat spre rugă, să hărăzim celor morţi pentru patrie în frunte cu şeful marelui Stat-Major Gen. Ioaniţiu, clipe de tăcută reculegere, gândindu-ne numai la sacrificiul lor pentru ţară.

Stimaţi Colegi,

« In scurtul interval dela şedinţa de închidere a anului trecut, vieaţa Academiei n'a contenit. Delegaţia a lucrat săptămânal la rezolvirea chestiunilor de administraţie, dar s'au continuat, în fiecare săptămână, şi şedinţele neoficiale, cu colegii care au putut participa.

« Intre actele mai de seamă împlinite se pot menţiona: înscrierea cu 5 000.000 lei la împrumutul reîntregirii; ridicarea, în curtea Academiei, a locuinţelor pentru o parte din personalul inferior; clădirea, aproape din nou, după dărâmarea de cutremur, a Şcoalei dela Măgurele; înfăptuirea unei cooperative pentru funcţionarii Academiei. Ţin de datoria mea să mulţumesc stimatului nostru coleg, d-lui General R. R o s e t t i, care, ca ministru al Culturii şi drept semn al legăturii sale sufleteşti cu Academia, a donat porţiunea de teren pe care se clădesc locuinţele pomenite, cât şi o însemnată subvenţiune pentru renovarea Şcoalei dela Măgurele.

« Delegaţia a mai luat hotărîrea, sperăm în asentimentul d-voastre unanim, de a folosi una din încăperile Academiei, spre a aduna tot ce a tipărit, în neodihnita-i vieaţă de muncă, regretatul nostru coleg N. I o r g a, precum şi tot ce s'a scris asupra scrierilor sale culturale. Am socotit că e cel mai nimerit monument, deşi prea modest, ce-l putem înălţa unui coleg cu uriaşă activitate, cum nu se întâlneşte des nici aiurea şi totodată ca semn de valoare a energiei noastre etnice.

« Vă doresc, stimaţi colegi, deplină sănătate, ca să continuaţi munca rodnică pentru ţară, ceea ce înseamnă şi susţinere morală pentru Instituţia noastră, căreia să-i închinăm întreaga vlagă şi căldură sufletească.

« Deschizând prima ședință din anul acesta, dau cuvântul stimatului coleg d-lui I. Nistor, spre a-și desvolta comunicarea despre « Basarabia sub gospodăria românească ».

D-l ION I. NISTOR face o comunicare despre « *Basarabia sub gospodăria românească* ».

Ședința intimă

D-l Secretar General ALEX LĂPĔDATU amintește că în cursul verii colegul nostru d-l George Enescu a împlinit 60 de ani. Această aniversară neputând fi omagiată în incinta Academiei, fiind vacanță, d-l Președinte a pronunțat o cuvântare despre colegul nostru la Radio, cu următorul cuprins:

« Nordul Moldovei a dat mulți oameni aleși ai țării, în direcții diferite de activitate.

« Trei dintre ei răsar ca niște faruri de orientare în evoluția culturală a neamului întreg. De sigur că e o întâmplare, fericită însă pentru faima acestui colț din țară, cu dealuri blânde, acoperite cu câte o geană de pădure, taina liniștii zămislitoare, cu întinse ogoare aurite, semnul muncii susținătoare. Peste tot se revarsă lumina limpede din cerul atât de senin în adâncimea lui, încât aduce aminte de cel mediteran. In asemenea cadru natural, care a înfluențat, după mărturisirea lui, și pe N. Grigorescu, satele bătrânești stau ca niște cuiburi, între apărarea pădurii și împlinirea rugăciunii: « Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-o nouă astăzi ». Oamenii, cu privire adâncă, cu fața prietenoasă, cu fruntea largă, primitori și buni la suflet, au mișcări nepripite, ca și vorba. Ce îndeplinesc e însă temeinic, așezat, iar gândul lor cel din urmă, spus fără șovăire, dovedește genunea liniștită a minții.

« Iarăși îți pui întrebarea: E oare o simplă întâmplare potriveala între firea oamenilor din partea locului, cu fermecătoarea frumusețǎ blândă a naturii? Neînsuflețitul n'a contribuit cu nimic la țesătura vie și aleasă a oamenilor?

« Oricare ar fi încheierea, coincidența nu poate fi ocolită. In Nordul Moldovei s'au născut și în parte și-au trăit copilăria ușor impresionabilă, sensibilă ca o placă fotografică, cele trei faruri de orientare în cultura noastră națională: Eminescu, G. Enescu și N. Iorga, cu activitate de veșnică trăinicie, în trei direcții deosebite: literatură, artă, și cercetări științifice.

« Cei dintâi doi sunt ieșiți din burghezia rurală. Părinții lor nu sunt descendenții boierilor moldoveni, cu atât de întărită cultură veche, căpătată la școale din străinătate. Sunt boierinași răsăriți din trupul sănătos al poporului; prin muncă grea, nobleță mai temeinică decât cea moștenită, s'au ridicat la o bună stare nu numai materială, ci mai ales la puțința de a înțelege și iubi esența spirituală a vieții.

« Ca arendaş deodată, proprietar apoi, tatăl lui Enescu, din neam de preoţi, apreciaţi cântăreţi, trăieşte legat de pământul, care dă bucurie celui ce-l munceşte, prin mulţumirea izbândei ca şi prin frământarea minţii, spre a ajunge la biruinţă. El prinde scânteia geniului la copilul care drept jucărie cere o scripcă, vioara lui fermecată de mai târziu. Dar pe lângă tatăl, uneori cu asprimea aceluia căruia norii ameninţători îi încreţesc fruntea de teama recoltei periclitate, veghiază asupra copilului scump, duioşia, gingăşia şi blândeţea mamei, îngrijorată la tot pasul de sănătatea şi vieaţa ultimei sale odrasle, după durerile încercate prin pierderea timpurie a celorlalţi copii.

« Pentru a-l ţinea pe acesta în vieaţă, izbucneşte nădejdea într'o credinţă străbună, păstrată în bogata comoară a folklorului. Copilul trebue să fie botezat de doi veri primari. Ultimul din ei a închis ochii lunile trecute. Ciobanii din Maramureş şi Rodna, capătă focul viu prin care alungă boalele, aplicând o credinţă la fel.

« Copilul este salvat, iar ochii şi inima mamei nu-l slăbesc o clipă. N'a rămas oare ca urmare a duioşeniei de mamă, blândeţea şi inima bună a maestrului de mai târziu ?

« Cu vioara-i-jucărie începe să prindă melodiile auzite dela lăutarul satului, la rândul lui reproducând cântece din popor. Floarea îmboboceşte.

« Dacă zâna binevoitoare i-a adus copilului din leagăn un dar ceresc, copilul-minune a avut şi mare noroc.

« Spre a se încredinţa dacă e ceva de capului lui, tatăl îl duce la un artist din Iaşi, Caudella, un violonist cu oarecare renume în lumea Ieşenilor. Profesor la Conservatorul din Iaşi, autor al câtorva opere cu subiect naţional, fu judecat drept un arbitru hotărîtor.

« Copilul cântă fără sfială înaintea judecătorului său. Acesta îl priveşte cu drag şi cu uimire. Fără vanitatea şi egoismul, care ar fi însemnat o întârziere măcar în sborul maestrului de mai târziu, Caudella nu-l opreşte pe lângă sine. S'a mulţumit cu mândria de a fi descoperit un geniu, ceea ce i-a păstrat recunoştinţa adesea arătată a lui Enescu.

« — Nu e de mine, ar fi spus Caudella. Fă toate chipurile şi trimite-l la Viena, cu profesori maeştri, cu mediu muzical ce dă putere de sbor aripilor plăpânde.

« Sfatul fu ascultat.

« Neamul românesc astfel a căpătat o fală mondială.

« Desvoltarea de mai târziu a lui Enescu e încă o dovadă grăitoare a celor ce am căutat să arăt într'un volum de biografii, cu exemple luate din întinsul românimii. Neamul românesc, cu împrejurări nefavorabile progresului său normal, cuprinde totuşi germenii însuşirilor alese inerente izbucnirii reprezentanţilor de temeiu ai omenirii. Spre a creşte ca o deplină şi mândră făptură, sămânţa are nevoie de anumite condiţii favorabile din mediu. Altfel moare fără urmă.

« Se pot aduce exemple numeroase din trecutul neamului nostru, începând cu Ion Huniade, cu umanistul Neculae Olahul, cu enciclopedicul D. Cantemir, cu Petru Movilă, ori învăţatul Milescu.

« G. Enescu face parte dintre aceştia.

« Transplantat în mediul şi cultura favorabilă desfăşurării sale artistice, a ajuns ceea ce este, fără exagerarea măgulirii naţionale, un geniu universal, recunoscut ca atare de cei cunoscători, deci hotărîtori ca judecată.

« Ceea ce-i dă superioritatea faţă de multe celebrităţi străine, este completa şi armonioasa manifestare a unui artist desăvârşit.

« Nu e numai virtuosul fără pereche, care captivă pe auditor nu atât prin tehnica paganiniană, cât prin căldura ce-o însufleţeşte. Prin coardele vioarei vibrează sufletul său, care înlănţue alte suflete.

« Nu e numai pianistul care interpretează cu aceeaşi virtuozitate şi farmec captivant gingăşia unui Chopin, ori vijelia unui Grieg.

« E şi compozitorul însufleţit. Simfoniile şi rapsodiile sale au stârnit fiorii amintirii patriei îndepărtate la Românii de peste ocean; răscolesc de câte ori le auzi, entuziasmul firesc pentru scoaterea din uitare a clocotişului artistic naţional. Nu voiu uita ropotele de aplause, care sguduiau sala dela Châtelet, după sfârşitul unei simfonii, cu orchestra parisiană, condusă de compozitor. Era recunoaşterea deplină a artei, pe care Francezii cu greu o arată, mai ales celor străini de ei.

« Ca o completare a firii desăvârşite de artist integral, este măestria cu care Enescu conduce concertele simfonice.

« Măestria e prea puţin spus.

« Conducătorul e transfigurat; devine vrăjitorul care ţine în stăpânirea sa armata întreagă a orchestranţilor. Fără partitură, chiar când conduce răscolitoarele simfonii de Beethoven, se identifică cu măreaţa operă. Pare că el singur execută, după simţirea lui, din numeroasele instrumente; instrumentiştii devin executanţii credincioşi ai intonărilor prin mişcări, dar uneori şi prin glas înfundat, al celui pe care nu-l pierd din ochi.

« De pe podiul din faţa orchestrei din Bucureşti, Paris ori New-York răspândeşte puterea subjugătoare a armoniei de sunete, care trezeşte în sufletele ascultătorilor gama sbuciumărilor de talazuri ale vieţii omeneşti.

« Inzestrat cu atâtea daruri înnăscute, se lămureşte şi uimirea stârnită la executarea lucrării sale Oedip, în sărbătoreasca reprezentare dela Opera din Paris Prin erudiţia sa muzicală, prin tehnica scenică pe deplin stăpânită, dar mai presus prin îmbinarea misticismului antic cu modernismul rafinat, a dat o operă care a însemnat încununarea artistului desăvârşit.

« Geniul recunoscut de lumea întreagă este şi un om superior cu însuşiri sufleteşti alese.

« Succesele nu l-au izolat de neamul din care s'a ridicat, al cărui nume l-a făcut cunoscut şi cinstit până peste Ocean. Rămâne legat de poporul care i-a dat originalitatea unei părţi din operele sale, de pământul prin care tatăl său a scos mijloacele, de l-a ridicat spre desăvârşire.

« Din moşioara tatălui său a salvat şi păstrat o parte, aproape de Dorohoi, acolo unde a copilărit şi unde vine să se închine din vreme 'n vreme la mormintele părinţilor săi, la mormântul maicii sale, care prin adâncă credinţă i-a păstrat vieaţa.

« Aproape în fiecare an, cât îi e îngăduit să steie în ţară, nu uită pe ai lui. Işi dă seamă că dacă Dumnezeu l-a hărăzit cu sfântul dar al geniului, se poate întâmpla ca în mulţimea celor de o lege cu el, strălucirea lui să trezească alte străluciri tăinuite.

« Deprins cu sălile pline, elegante, din marile centre mondiale, nu socoate că se coboară colindând prin toate oraşele din România, vrăjind prin magica putere a arcuşului său, răspândind gustul şi cunoaşterea artei adevărate.

« Săvârşeşte o operă educativă muzicală la ai lui; pregăteşte atmosfera de respect şi înţelegere pentru cei care îi vor urma în propovăduirea sfinţirii artei.

« Pe aceştia nu-i uită. Intinde mână de ajutor, cu blândeţe şi căldură, oricăruia i-l cere.

« Creează premii pentru cei în care se simte sclipirea scânteii creatoare.

« Datorită îndemnului şi sprijinului lui moral şi material, o pleiadă întreagă de compozitori s'a ivit în ultimele decenii, s'a născut un curent sănătos, tot mai înteţit, al muzicii cu motive naţionale; a înlesnit să răsară artişti executanţi pe care-i ridică, încurajându-i prin colaborarea lui, fără teamă de a i se umbri cât de cât faima şi strălucirea lui.

« Mai presus de toate e de o modestie fără seamăn, superioritate omenească rar întâlnită la cei de o seamă cu el şi din alte domenii.

« Trece ca o umbră printre muritorii obişnuiţi. După ce a stârnit entuziasmul clocotitor al celor din sala plină, se furişează la ieşire ca să nu fie băgat în seamă

« Modestia-i fără pereche îţi impune mai puternic Când ia parte la şedinţele Academiei Române, al cărui membru activ e, pare că ar fi cel de pe urmă dintre noi. Sfios păşeşte spre locu-i rezervat. Cu blândeţa tipărită pe faţă, urmăreşte discuţiunile, uneori mai pasionate, ce se iscă. Numai gimnastica neîntreruptă a degetelor, spre a le păstra supleţa prin care farmecă, desvălue ceva din preocupările ce se ascund sub aparenta linişte.

« O întâmplare mai de demult mi-a dovedit o parte din taina sufletului său ales.

« Era pe vremea războiului celuilalt. In căzărmi se desăvârşeşte armata nouă, care trebuia să ducă la izbândă. In subsolul Universităţii ieşene se pregăteau pentru vieaţa care nu poate fi întreruptă, copiii refugiaţi din toate colţurile României.

« Enescu este rugat odată să le cânte O rugăminte îndrăsneaţă, dar pe care o îndeplini fără şovăire.

« Imi este viu tabloul trăit în sala scundă, plină de copii sburdalnici. Abia putu să-şi facă loc printre ei maestrul, cu vioara strânsă la piept, ca o comoară nepreţuită. Cu zâmbetul bunătăţii părinteşti, începe. Vestitul tablou al lui Balestrieri, din care se desprinde răscolirea sufletească la auditorii unei sonate de Beethoven, îl aveam înaintea ochilor. Copiii rămaseră statui, nemişcaţi, în poziţiile pe care îi prinsese cele dintâi sunete scoase din vrăjita vioară.

« Muzica îmblânzise pornirile spre neastâmpăr, inerente unei adunări de copii.

« Nu se poate ca visul să se fi terminat, spunea oftatul de mulțumire scos deodată de toți, când arcușul fu lăsat în jos. Așteptau continuarea. Ar fi rămas în nemișcare toată noaptea.

« Maestrul se coboară. Cu aceeași reculegere sfântă cu care credincioșii fac loc preotului ce aduce potirul în altar, micii ascultători, tăcuți, în uimire, deschid cărare liberă spre ieșire celui ce le-a picurat o clipă în suflet balsamul fericirii nebănuite de ei.

« Apostolul îndeplinise minunea îmblânzirii sufletelor prin artă.

« George Enescu pășește azi peste al 61-lea prag din vieața-i de muncă fără odihnă.

« Se cuvine să ne îndreptăm cu toții gândul spre acest demn reprezentant al geniului, în neamul nostru, dorindu-i. Sănătate și vieață cât de lungă ».

D-l coleg G. Enescu a răspuns d-lui Președinte prin următoarea telegramă:

« Adânc emoționat de frumoasa d-voastre cuvântare ieri la Radio, vă exprim aci via mea recunoștință și tot devotamentul ».

D-l Secretar General ALEX. LĂPEDATU comunică scrisoarea prin care d-l Reinhard Dohrn, Conducătorul stațiunii zoologice din Neapole, adresează Academiei Române mulțumiri pentru omagiul pe care această Instituțiune, prin glasul d-lui Dr. Gr. Antipa, l-a adus memoriei lui Anton Dohrn, întemeietorul celebrei Stațiuni zoologice cu prilejul centenarului nașterii acestuia.

Dela d-na Constanța Bogdan-Duică se primește scrisoare anunțând parastasul pentru pomenirea la 7 ani a regretatului nostru coleg Gh. Bogdan-Duică, Duminecă, 20 Septemvrie curent, la Catedrala din Sibiu, și roagă Academia să ia parte.

— Se deleagă d-l Lucian Blaga.

D-l Secretar General ALEX. LĂPEDATU aduce la cunoștință că d-l General Radu Rosetti, Ministrul Culturii Naționale și al Cultelor, a predat Bibliotecii Academiei câteva pachete cu hărți geografice și istorice, cu diagrame economice și un album comemorativ Pușkin, găsite într'un local de școală din Chișinău, după retragerea armatelor sovietice.

D-l Secretar General comunică scrisoarea prin care Ministerul de Finanțe confirmă primirea sumei de 5.000.000 lei: subscrisă de Academia Română la Imprumutul Reîntregirii.

D-sa atrage specială atențiune asupra primului volum apărut din *Operele lui Gheorghe Țițeica — note și memorii*, publicațiune din care vor apărea alte câteva volume și a cărei îngrijire a fost dată de Academie în sarcina unui Comitet de specialiști sub președinția d-lui Prof. Dim. Pompeiu.

Apoi d-l Secretar General, prezintă o serie de cărți de propagandă românească în Italia trimise de d-l Prof. Claudiu Isopescu, printre

care publicațiunea d-lui R a m i r o O r t i z, « Letteratura Romena » (Roma, 1941).

D-sa prezintă și două diplome pe care Comitetul Expoziției Internaționale din Paris, din 1937, le-a decernut Academiei Române, anume « Diplome de Grand Prix » și « Diplome d'Honneur ».

In altă ordine de idei d-l Secretar General aduce la cunoștință că colegul nostru d-l T h. C a p i d a n a fost invitat în Germania unde a făcut câteva prelegeri la Viena și la Berlin, de caracter științific, dar în același timp și de propagandă pentru cauza românească în marele Reich German. In numele Academiei d-sa mulțumește d-lui T h. C a p i d a n și-i exprimă felicitări.

D-l General R. ROSETTI comunică o nouă listă de cărți, albume, hărți, etc., ridicate de autoritățile române de ocupație din Basarabia și Transnistria și trimise Bibliotecii Academiei Române. Apoi d-sa adaugă:

« D-l Profesor A l. R o s e t t i mi-a dat și la rândul meu le dăruesc Bibliotecii Academiei Române, două broșuri frumos legate în piele roșie, interesând, într'o oarecare măsură, istoria contemporană a armatei noastre. Acestea sunt:

« *Abrégé de l'art de la guerre* par le vicomte de Grammont, colonel aide-de-camp du Prince régnant de Valachie, chevalier de plusieurs ordre(s). Bucureşti, In tipografie la Eliad, 1837.

« Exemplarul dăruit are o dedicație manuscrisă către colonelul Herescu.

« Textul cuprinde o serie de definițiuni și de afirmațiuni luate probabil din scrierile faimosului Guibert.

« *Suplement la școala recruților de pedestrime* Cap. II. *Incărcarea pușcilor cu capsule și focurile*, tradus din rusește de căpitanul A. D. Macedonski. București, Tipărit la C. A. Rosetti și Vinterhalder 1851 ».

D-l DIM. CARACOSTEA întreabă dacă Biblioteca Academiei are o politică cu privire la depozitele de cărți și de manuscrise aflătoare în Basarabia și dincolo de Nistru. Aceste materiale trebuesc adunate și aduse la Academie. D-sa are cunoștință că în fosta Republică Moldovenească au circulat peste 200 publicațiuni într'un dialect moldovenesc slavizat. S'au publicat și un dicționar al acestui dialect și vreo 70 cărți didactice. Din motive ușor de înțeles aceste publicațiuni sunt pe cale de a fi exterminate de autoritățile noastre. Ele trebuesc însă culese urgent și aduse aci.

D-l General R. ROSETTI zice că lucrarea propusă de d-l coleg D i m. C a r a c o s t e a este pornită. Bibliotecile rusești sunt adunate și sunt puse sub sigiliu în Chișinău, unde o Comisiune le triază. S'au luat măsuri de a se aduna și publicațiunile din fosta Republică Moldovenească. Măsuri asemănătoare s'au luat și pentru bibliotecile rusești din Bucovina și mai ales din Cernăuți.

D-l E M. RACOVIȚĂ face propunere ca să se strângă și poeziile pe care le fac soldații în corespondența lor de pe front, pentrucă din acest material se vede cum ia naștere poezia populară. In ziarul « Universul » găsesc mulțime de asemenea scrisori în versuri, scrise de răniți, strânse și trimise de infirmiere.

D-l General R. ROSETTI se alătură la propunerea d-lui coleg Em. Racoviţă şi este de părere ca, pentru strângerea acestui folklor de războiu, să ne adresăm Ministerului Culturii Naţionale să intervină la Censură pentru a se copia scrisorile soldaţilor şi a le trimite Bibliotecii Academiei.

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU arată că va începe depozitul versurilor de războiu, depunând vreo 20 de poezii, admirabil versificate, primite la « Cartea Românească » dela un sătean din Buzău.

D-l DIM. POMPEIU aminteşte că asemenea producţie a fost şi în războiul trecut. Regretatul Octavian Goga a făcut o culegere sub titlul « Flori de sânge ».

D-l ŞT. CIOBANU dă informaţii asupra centrelor cu cărţi din Basarabia, pe care d-sa le-a vizitat recent. Cărţile apărute până la 1940 se află depozitate în subsolul Şcoalei Normale din Chişinău. Din Biblioteca Facultăţii de Teologie toate cărţile vechi, de preţ, au dispărut, iar biblioteca Primăriei, de peste 100 000 volume, cu o secţie de cărţi despre Basarabia, a fost arsă. Cărţile nouă, apărute sub ocupaţia rusească, se adună la Comandamentul Militar care a făcut şi un muzeu, la Chişinău, al acestor tipărituri. In ce priveşte dialectul din fosta Republică Moldovenească, el a însemnat o încercare de asasinare a limbii moldoveneşti. D-sa are în proiect să facă o comunicare despre realizările sovietice în această direcţie.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 26 SEPTEMVRIE 1941

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l DIM. CARACOSTEA face o comunicare despre « *Funcţiunea cântecului poporan* ».

Şedinţa intimă

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU arată că dela Reale Accademia d'Italia s'a primit trista ştire a încetării din vieaţă a lui Ettore Tilo, membru al acelei Academii.

D-l ION I. NISTOR face o comunicare despre *O tabelă statistică asupra recensământului populaţiei din Bucureşti, din 1831*, cu următorul cuprins:

O TABELĂ STATISTICĂ

asupra recensământului populaţiei din Bucureşti din Decemvrie 1831

« In rapoartele Agenţiei austriace din Bucureşti ni s'a păstrat rezultatul recensământului populaţiei din Bucureşti din Decemvrie 1831.

Din tabela care va apărea în volumul XXI din colecţia de documente Hurmuzaki, rezultă că la 31 Decemvrie 1831 trăiau în Bucureşti *30.806 suflete de sex bărbătesc* şi *27.988 de sex femeiesc* deci la un loc *58.794 locuitori stabili*, care constituiau *13.065 familii*. Pe lângă acestea mai trăia în Bucureşti încă o populaţiune flotantă de 10.000 până la 12.000 de suflete, care adăugate la numărul populaţiei stabile, sporeau numărul populaţiei din capitala Munteniei la *70 000 suflete*. Numărul *supuşilor străini* se cifra la *1 795 de suflete* şi anume: 1 226 Austriaci, 236 Ruşi, 156 Prusaci, 94 Englezi şi 80 Francezi.

« Tot atunci s'au numărat în Bucureşti 10.074 de case, 26 mânăstiri, 95 biserici ortodoxe, 7 biserici apărţinând persoanelor particulare, 2 biserici catolice, o biserică armenească, una luterană, una reformată şi o sinagogă pentru Evrei. Oraşul era împărţit ca şi astăzi în sectoarele de Galben, Verde, Roşu, Albastru şi Negru.

« Recensământul populaţiei s'a făcut după tagme sau clase sociale. Tagma boierească număra 2 601 suflete; numărul slugilor boiereşti era de 2.190 suflete, numărul Ţiganilor boiereşti era de 3 306 suflete; tagma târgoveţilor 46.404 suflete, tagma preoţească 1 450 suflete şi în sfârşit Evreii cu 2.538 suflete, dintre care 1.539 în sectorul de Roşu, 642 în Negru, 382 în Albastru, 17 în Verde şi numai 2 în Galben. Cele mai numeroase străzi se găseau în Galben adecă 21; în Negru erau 18 străzi, în Albastru 15, în Verde 13 şi în Roşu 11 străzi, în total se găseau atunci în Bucureşti 78 de străzi

« In vremea aceea funcţionau în Bucureşti 15 mori şi anume 7 mânate de apă şi 8 puse în mişcare de cai. Numărul fabricelor era de 100 şi anume: 64 fabrici de piele, 5 fabrice de mătase, 1 fabrică de lână, 1 fabrică de ciorapi, o fabrică de batiste, o fabrică de tulpane, 3 fabrice de pălării, 1 fabrică de pânză, 3 fabrice de lumânări, 9 fabrice de săpun, 2 tipografii, o librărie şi un institut litografic. Mai erau în funcţiune 9 velniţe şi 2 berării şi 8 fabrice de uleiu. Numărul cârciumilor era de 9. In anul 1931 au murit de holeră 2.170 de persoane. Numărul animalelor era relativ foarte mic şi anume: cai 3697, boi 1885, vaci 492, oi 1037 şi porci 1055 ».

In altă ordine de idei d-l ION I. NISTOR arată că în Decemvrie acest an se împlinesc 250 de ani dela tragica moarte a cronicarului Miron Costin, întâmplată în Decemvrie 1691. D-sa propune ca Academia să comemoreze, printr'o şedinţă deosebită, această dată, în care un domn coleg să expune activitatea cronicarului.

— Delegaţiunea va examina chestiunea şi va decide.

D-l GEORGE OPRESCU, membru corespondent, dărueşte o serie de fotografii reprezentând personalităţi celebre contemporane, adunate de d-sa în timpul cât a fost Secretarul Comisiunii Internaţionale de Cooperaţie Intelectuală din Geneva.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 3 OCTOMVRIE 1941

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l ION I. NISTOR face o comunicare despre « *Ucraina în lumina cronicelor moldoveneşti* ».

Şedinţa intimă

Dela d-l Marcel Romanescu se primesc în dar 35 documente politice privitoare la perioada dintre Decemvrie 1917 — Martie 1918, premergătoare unirii Basarabiei cu România, cu următoarea expunere asupra lor:

« Astăzi când, prin jertfa ostaşilor noştri, Moldova dintre Prut şi Nistru s'a întors la matca ei firească, îmi fac o deosebită cinste să donez Academiei Române o serie de treizeci şi cinci documente basarabene, care completează colecţia de acte publicate de Profesorul Ştefan Ciobanu, membru al acestei Academii [1]).

« Mai toate documentele de faţă privesc perioada de gestaţiune dintre Decemvrie 1917 şi Martie 1918, premergătoare unirii cu România, şi arată spiritul de prevedere al conducătorilor basarabeni.

« E vorba de opt documente interne şi douăzeci şi şapte acte cu caracter extern, scrise pe româneşte, franţuzeşte sau ruseşte. Pentru consultarea mai uşoară a documentelor pe limba rusă, ele sunt însoţite de o traducere românească.

« Predominirea actelor externe dovedeşte încotro se îndreptau preocupările de căpetenie ale fruntaşilor din Chişinău.

* * *

« Condiţiile în care s'a alcătuit prima înjghebare de conducere a Basarabiei sunt cunoscute. Intâiul Congres al Tuturor Moldovenilor din Rusia, convocat la 20 Octomvrie 1917, hotărîse în cuprinsul Republicii federative democratice ruse, autonomia teritorială şi politică a Basarabiei, crearea unei armate naţionale moldoveneşti, constituirea imediată a unui Sfat al Ţării, împroprietărirea ţăranilor şi interzicerea colonizărilor cu străini, naţionalizarea învăţământului, întreţinerea legăturilor cu Românii transnistrieni şi alcătuirea unui Fond naţional [2]).

« Sfatul Ţării s'a deschis la 21 Noemvrie 1917, iar la 2 Decemvrie a proclamat oficial Republica Democratică Moldovenească în federaţia Statelor ruseşti.

« Recunoscut încă din Noemvrie de către Ucraina, Polonia şi Rusia [3]), Sfatul Ţării caută îndată să obţină o recunoaştere internaţională. S'a publicat telegrama adresată de Sfatul Ţării republicelor ruse cu prilejul

---

1) Şt. Ciobanu, *Unirea Basarabiei*, Bucureşti 1929.
2) Şt. Ciobanu, *o. c.*, pp. 88—91.
3) Dr. P. Cazacu, *Moldova dintre Prut şi Nistru*, pag. 250.

proclamării autonomiei [1]), dar am găsit chiar ciorna originală a acestui document de preţ [2]), semnată de Preşedintele Sfatului Ţării I n c u l e ţ, precum şi circulara trimisă reprezentanţilor Puterilor la Iaşi [3]) şi notificarea specială îndreptată către Ion I. C. B r ă t i a n u, care are accente cu totul deosebite:

« Desordinile şi anarhia din Republica Rusă, lipsa unui guvern central puternic şi recunoscut, au determinat toate organizaţiile şi partidele democratice din Basarabia, aplicând în practică *principiul de autonomie naţională*... să convoace adunarea Sfatului Ţării compusă din 70% deputaţi dela Moldoveni şi 30% deputaţi dela alte naţionalităţi, cari în unanimitate au declarat la 2.XII.917 teritoriul între Nistru, Marea Neagră, graniţa Austriei, Dunăre şi Prut, *răpit la 1812 din trupul vechei Moldove* şi numit de Ruşi guvernământ Besarabia, Republica Democratică Moldovenească »[4]).

« Ambiţia iniţială a Sfatului Ţării a fost să întemeieze în această jumătate de Moldovă o adevărată vieaţă autonomă. Aceasta rezultă din cunoscuta Declaraţie din 2 Decemvrie 1917, care prevede convocarea unei Adunări populare pe baza votului universal, o largă împroprietărire cu rost deopotrivă social şi naţional, orânduirea producţiei şi reglementarea muncii, consfinţirea libertăţilor de orice fel, asigurarea drepturilor minorităţilor, stârpirea analfabetismului şi organizarea unor unităţi militare pentru înfrânarea anarhiei [5]). După cum se vede, această declaraţie nu era decât desvoltarea programului votat de Congresul din 20 Octomvrie.

« Incă dela 28 Noemvrie 1917, Sfatul Ţării votase un proiect de organizare a cârmuirii Basarabiei, publicat de d-l C i o b a n u [6]). Am dat însă peste un proiect similar, dar mai amănunţit, semnat de Preşedintele Comisiei Administrative a Sfatului Ţării, F. G. I o n c u. Potrivit acestei legi, organul executiv al Sfatului Ţării era Consiliul Directorilor Generali, fiecare din aceştia conducând unul din cele zece departamente: Interne, Instrucţie, Agricultură, Finanţe, Comunicaţii, Războiu, Justiţie, Comerţ, Externe, Control General [7]).

« In alte documente interne, apar câteva din iniţiativele gospodăreşti ale Guvernului basarabean: naţionalizarea Băncii de Stat, alcătuirea bugetelor, fixarea salariilor minimale şi normalizarea lor [8]).

« Declaraţia Sfatului Ţării din 24 Ianuarie 1918, prin care se proclamă *independenţa* Republicii Moldoveneşti, repetă majoritatea punctelor din Declaraţia precedentă, cu deosebirea foarte importantă că nu se mai pomeneşte înfiinţarea unor unităţi militare proprii, ci se aduce un omagiu armatei române care « ajută la aşezarea rânduielii în ţară, şi de azi înainte

---

1) Şt. C i o b a n u, *o. c*, pag 515.
2) V. la Anexe, Documentul III.
3) *Ibidem*, Doc. II.
4) V. la Anexe, Documentul I.
5) Şt. C i o b a n u, *o. c.*, pp. 129—132 şi Documentul I.
6) Şt. C i o b a n u, *o. c.*, pp. 126—127.
7) Documentul II.
8) Doc. III, IV şi VI—VIII.

roada muncii fiecărui cetățean al Republicii este chezășluită împotriva lăcomiei răufăcătorilor »[1]). Textul românesc al acestei declarații era cunoscut, dar nu se semnalase încă existența versiunii franceze, care denotă intenția răspândirii ei în străinătate[2]).

* * *

« Evoluția politicei externe a Basarabiei în această epocă atât de grea se poate urmări pas cu pas, în chip documentar.

« Am vorbit de notificarea autonomiei basarabene către Puterile străine.

« Dar, în adresa susamintită către Ion I. C. Brătianu, se mai spune că scopul Guvernului basarabean este « restabilirea ordinei și liniștei în țară, aprovizionarea populației și *armatei de pe front*, restabilirea vieții normale înlăuntrul țării *pe baza principiului național* ». Cârmuitorii din Chișinău apar astfel dela început ca elemente de ordine, conștiente de misiunea lor, și totodată ca patrioți luminați.

« Sforțările vrednice de laudă, făcute pentru înfrângerea anarhiei încă dela deschiderea Sfatului Țării, erau primejduite prin lipsa unei forțe armate diciplinate. Cele 15 « cohorte moldovenești » erau prea slabe ca să poată garanta ordinea. Revărsarea în Basarabia a bolșevicilor izgoniți din Iași, jafurile comise încă din August 1917 și prădarea Comisiei Interaliate[3]), trebuiau să determine chemarea armatei române.

« Încă dela 8 Decemvrie, Consiliul Directorilor basarabeni hotărîse — după cum a arătat d-l Profesor Nistor — să trimeată la Iași o delegație, ca să ceară Guvernului român și reprezentanților Antantei ajutoare militare contra anarhiei bolșevice. Armata țării fiind ocupată cu apărarea întregului front și cu desarmarea trupelor rusești bolșevizate, reprezentanții Antantei se gândeau să trimeată în Basarabia o divizie sârbească și una cehoslovacă, formate la Kiev din prizonierii armatelor austro-ungare. Acest proiect întâmpină însă piedeci de neînvins[4])

« Dar tot la Kiev se formase Corpul de voluntari ardeleni și bucovineni, cu ajutorul Guvernului român, în vederea ocupării Transilvaniei și Bucovinei. D-l Alexandru Lăpědatu a pus în lumină activitatea desfășurată de acest Corp în legătură cu Comitetul de acțiune al Românilor refugiați din Austro-Ungaria, constituit la Odesa în vederea reprezentării sale în Alianța Naționalităților din Kiev. Asupra acestui Corp s'a fixat în sfârșit atenția tuturor, pentru apărarea liniștei în Basarabia[5]).

« Rolul Ardelenilor este confirmat de două documente originale aici alăturate: *a)* De acord cu Comisia interaliată, poftită să se așeze chiar la Chișinău, Guvernul basarabean hotărește la 17 Decemvrie 1917 *apro-*

---

[1]) Șt Ciobanu, *o. c.*, pp 148—151.
[2]) V. la Anexe, Documentul V.
[3]) V. Documentul XIII.
[4]) I Nistor, *Istoria Basarabiei*, pp. 418—419.
[5]) Alex Lăpědatu, în *Hommage à Monsieur de Saint Aulaire*, București, 1930, pp. 51—61.

vizionarea României și alcătuirea unui depozit la Străjeni, *sub paza unei trupe speciale de Transilvăneni* [1]).

« *b)* Amenințat de presiunea sporită a bolșevismului, care se infiltrase până și în Sfatul Țării, Consiliul Directorilor Generali face în sfârșit apel direct la sprijinul militar al Guvernului român, cerându-i telegrafic la 22 Decemvrie « trimiterea în Chișinău a unui *regiment ardelenesc* cu posibilă urgență ». Deși acest document a fost publicat în două rânduri, sunt încredințat că se va aprecia înalta valoare istorică a originalului [2]).

« O rugăminte analoagă e adresată la 26 Decemvrie generalului Șcerbacev, comandantul armatei rusești pe frontul român, dar cu o motivare deosebită:

« Neavând deocamdată putința — spune Consiliul Directorilor Generali — să apărăm cu forțe proprii ordinea pe teritoriul Republicii moldovenești, nici rezervele alimentare și furajele, nici transportul normal pe căile ferate, în interesul frontului și al populației... » [3]).

« Șcerbacev însuși, ne mai putând domina situația, se vede silit să roage la rândul lui: Guvernul din Iași să trimeată trupe în Basarabia.

« Veleități de neatârnare se puteau întrezări încă dela 2 Decemvrie 1917, în alineatul 3 al Declarației Sfatului Țării pentru proclamarea *autonomiei*, unde cetim: « Basarabia, *sprijinindu-se pe trecutul său istoric*, se declară de azi înainte Republică Democratică Moldovenească, care *va intra* în alcătuirea republicei federative democratice rusești ca părtaș cu aceleași drepturi ». Aceeași frază revine, meșteșugit transformată, într'o circulară diplomatică din 2 Ianuarie 1918, care spune: « l'ancien gouvernement russe de la Bessarabie a proclamé son *indépendance* sous le titre de République Moldave. La nouvelle République *entrera* dans la fédération des républiques russes », — nota sfârșindu-se cu *rugămintea să se acrediteze pe lângă Consiliul Directorilor Generali misiuni diplomatice și militare* [4]). Afirmarea suveranității depline devine astfel categorică și indiscutabilă, de vreme ce numai Statele suverane pot primi misiuni diplomatice, și deci cuvântul « indépendance » nu poate fi interpretat ca o greșeală de traducere

« Chiar a doua zi, Ion I. C. Brătianu numește pe Gheorghe Lucassievicz reprezentant al Guvernului român la Chișinău, ceea ce face să se pună întrebarea dacă nu cumva circulara din 2 Ianuarie a Guvernului basarabean n'a fost sugerată de Guvernul din Iași [5]).

« La această năzuință de neatârnare se opuneau din răsputeri bolșevicii, care se grăbiră să ocupe Chișinăul la 5 Ianuarie.

« Tot pe atunci, Guvernul basarabean dăduse instrucțiile sale scrise delegației Republicei Moldovenești, pentru negocierile de pace din Brest-

---

[1]) V. Procesul-verbal din doc IV.

[2]) V. doc. V reprodus în P. Cazacu, *o. c.*, pag. 266 și Șt. Ciobanu, *o. c*, pag. 183.

[3]) V Documentul VI.

[4]) V Documentul VIII.

[5]) V. Documentul IX.

Litovsk, instrucții în care vedem o nouă veleitate de independență, o tentativă a recunoașterii Dreptului de legație, atribut al suveranității [1]).

« Dar bolșevicii arestează delegația moldovenească, împiedecând-o să părăsească teritoriul Republicei.

« Din punct de vedere juridic, după proclamarea independenței basarabene la 24 Ianuarie 1918, nimeni nu se mai putea opune participării Basarabiei la negocierile de pace. Iată de ce Guvernul din Chișinău protestează energic la 11 Februarie pe lângă Guvernele din Berlin și Viena, cerându-le formal recunoașterea Republicei Moldovenești ca Stat independent, după cum se vede din ciorna telegramei [2]).

« Mișcarea separatistă din Ucraina, care a dus la 12 Ianuarie 1918 la proclamarea independenței sale de către Rada centrală, a precipitat și cursul esențial al evenimentelor din Basarabia. Aceasta rezultă chiar din motivarea declarației Sfatului Țării din 24 Ianuarie 1918, unde se constată că, în urma proclamării independenței Ucrainei, Republica Moldovenească se găsește despărțită de Rusia și de republicele alcătuite în vechile ei hotare, ajungându-se la concluzia că proclamarea independenței Moldovei a devenit *o cerință politică a vremii*. Se adaogă în declarație că « prin venirea oștilor frățești române pe pământul republicei noastre, s'a întocmit o stare prielnică pentru munca harnică și orânduită pe toate ogoarele vieții ».

« Intr'adevăr, odată cu intrarea bolșevicilor în Chișinău, Blocul moldovenesc, ce reprezenta grupul cel mai numeros din Sfatul Țării, îndreptase un ultim apel desnădăjduit Guvernului din Iași, iar armata română trecuse Prutul. La 13 Ianuarie 1918, divizia XI de sub comanda generalului Broșteanu intra în capitala Basarabiei. La 12 Februarie generalul Istrati își ia reședința la Chișinău, iar la 15 sosește Duiliu Zamfirescu în calitate de Comisar General al Guvernului Român [3]).

« A doua zi, Guvernul basarabean cere telegrafic Primului-Ministru General Averescu să dispună ca armata română din Basarabia să nu mai îngădue alcătuirea de corpuri rusești pe teritoriul Republicei, precizând că neorânduielile au reînceput, de îndată ce s'a aflat de permisia acordată Generalului Șcerbacev de a forma unități militare ruse [4]). Telegrama aci alăturată face dovadă că, în interesul ordinei și al neatârnării lor, Basarabenii au renunțat din proprie inițiativă la orice concurs militar străin, ne mai acceptând decât sprijinul armatei române

« La 19 Februarie 1918 se procedează în sfârșit la lichidarea radicală a unui capitol de anarhie, prin arestarea bolșevicilor [5]).

« Acest rezumat al faptelor, întemeiat exclusiv pe documente, lămurește cât de repede a evoluat vieața Basarabiei, sub presiunea evenimentelor, dela autonomie iluzorie în cuprinsul unei Rusii federative în descompu-

---

1) V. Documentul XII.
2) V. Documentul XVII.
3) V. Documentule XX—XXII.
4) V. Documentul XXIII.
5) V. Documentul XXIV.

nere, la independență efectivă cu ajutorul dorit al armatei surori. Iscusința și patriotismul conducătorilor Basarabiei deschideau astfel drumul către unirea firească și liberă cu Țara mamă, proclamată la 27 Martie 1918.

«In lumina acestor fapte, unirea Basarabiei apare într'adevăr ca «un act al înțelepciunii istorice»[1]).

LISTA DOCUMENTELOR BASARABENE DĂRUITE ACADEMIEI ROMÂNE

A) *Documente interne*

1. Declarația Consiliului Suprem al Republicei Moldovenești din 2 Decemvrie 1917 (text rus tipărit și traducere).

2. Proiectul de lege pentru cârmuirea administrativă a Basarabiei din Decemvrie 1917 (text rus tipărit și traducere).

3. Proiect de lege din 1 Ianuarie 1918 pentru naționalizarea Casieriei Statului, Băncii Naționale Moldovenești și Caselor de Economie (text rus dactilografiat și traducere).

4. Circulara din 9 Ianuarie 1918 a Președintelui Consiliului Directorilor Generali pentru alcătuirea proiectelor de buget ministeriale (original rus și traducere).

5. Declarația Sfatului Țării din 24 Ianuarie 1918 privitoare la proclamarea independenței Republicei Moldovenești (text tipărit francez).

6. Nota din 13 Februarie 1918 a Ministrului Comunicațiilor însoțită de decretul Guvernului provizoriu asupra salariilor minimale ale funcționarilor Căilor Ferate (text rus și rezumat român).

7. Nota din 21 Februarie 1918 a Ministrului Comunicațiilor relativ la studierea normalizării salariilor (original rus și traducere).

8 Idem din 26 Februarie 1918 (original rus și traducere).

B) *Documente externe*

I. Nota Guvernului din Chișinău anunțând în Decemvrie 1917 Guvernului român proclamarea autonomiei Republicei Democratice Moldovenești (ciornă română).

II. Idem, circulară către reprezentanții diplomatici la Iași ai Franței, Angliei, Italiei, Statelor-Unite, Serbiei, Belgiei și Finlandei (ciornă franceză).

III. Idem, telegramă de notificare către Republicele din Rusia (text manuscris și dactilografiat rus, cu traducere).

IV. Proces-verbal din 20 Decemvrie 1917, prin care Sfatul Țării hotărăște aprovizionarea trupelor și populației române, Comisia interaliată urmând să rezideze la Chișinău, iar o trupă specială de Transilvăneni să păzească stația de aprovizionare din Străjeni (original francez).

---

[1]) A. Boldur, *Unirea*, Chișinău, 1928.

V. Guvernul basarabean cere la 22 Decemvrie 1917 României să-i trimeată un regiment ardelenesc (ciornă română).

VI. Cerere analogă adresată la 25 Decemvrie 1917 Generalului Șcerbacev (original rus și traducere).

VII. Adresă către Guvernul ukrainian din 2 Ianuarie 1918 (?) notificând independența Republicei Moldovenești (ciornă română).

VIII Circulară din 2 Ianuarie 1918 pentru notificarea independenței Republicei Moldovenești, cerându-se acreditarea unor misiuni diplomatice și militare (text francez dactilografiat).

IX. Ion I. C. Brătianu numește la 3 Ianuarie 1918 pe primul reprezentant român la Chișinău (original român).

X. Ciornă de răspuns la adresa precedentă (text român).

XI. Comunicare făcută la 5 Ianuarie 1918 reprezentantului român, anexând copie de pe No. VI (copie rusă și traducere).

XII. Instrucțiile din 5 Ianuarie 1918 date delegației Republicei Moldovenești la negocierile de pace din Brest-Litovsk (rext rus și traducere).

XIII. Șeful Misiunii interaliate la Chișinău cere la 6 Ianuarie 1918 eliberarea mai multor ofițeri români din Comisia de aprovizionare (text român, probabil tradus din franțuzește).

XIV. Ministrul Franței la Iași garantează la 15 Ianuarie 1918 că misiunea armatei române e asigurarea funcționării normale a serviciilor din spatele frontului ruso-român (copie franceză certificată de agentul consular P. Sarret, și traducere rusă anexată).

XV. Două note telegrafice din 23 Ianuarie 1918, privitoare la dependența administrativă de Basarabia a Bucovinei ocupate de Ruși (original rus și traducere).

XVI. Comandantul trupelor române din Basarabia anunță la 4 Februarie 1918 că va vizita a doua zi pe Directorul General al Afacerilor Externe (original român).

XVII. Telegrama din 11 Februarie 1918, prin care se cere Guvernelor din Berlin și Viena recunoașterea independenței Republicei Moldovenești, spre a putea participa la negiocierile de pace (original francez).

XVIII. Sfatul Țării e vestit la 12 Februarie 1918 că Generalul Istrati își va lua reședința la Chișinău (original român).

XIX. Generalul Istrati cere la 13 Februarie 1918 ca Sfatul Țării să protesteze împotriva unei încălcări a neutralității Republicei Moldovenești (original român).

XX. Duiliu Zamfirescu notifică la 15 Februarie 1918 că a fost numit Comisar General pe lângă Guvernul Republicei Moldovenești (original român).

XXI. Răspunsul Ministrului de Externe al Republicei Moldovenești la adresa precedentă (ciornă română).

XXII. Răspunsul Președintelui Consiliului de Miniștri al Republicei « Moldova » la comunicarea Generalului Averescu relativ la numirea lui Duiliu Zamfirescu (ciornă română).

XXIII. Guvernul Republicei Moldoveneşti roagă la 16 Februarie 1918 pe Generalul Averescu să nu mai permită crearea de corpuri armate ruseşti pe teritoriul Republicei (copie română).

XXIV. Marele Cartier Român cere la 19 Februarie 1918 arestarea bolşevicilor (copie română).

XXV. Radiotelegramă din 26 Februarie 1918, prin care Guvernul Republicei Moldoveneşti protestează contra trecerii trupelor austro-ungare pe la Noua-Suliţă (copie franceză şi text rus semnat).

XXVI. Agentul consular P. Sarret se plânge la 6 Aprilie 1918 în privinţa locuinţei (original francez).

XXVII. Guvernul Român cere la 29 Mai 1918 lămuriri asupra condiţiilor numirii d-lui Sarret (original român).

— D-l Vicepreşedinte N. VASILESCU KARPEN exprimă mulţumiri d-lui Marcel Romanescu pentru darul celor 35 documente şi pentru expunerea făcută asupra lor.

D-l NICHIFOR CRAINIC prezintă scrierea d-lui G Breazu «*Patrium Carmen — Contribuţii la studiul muzicei româneşti*» (Craiova, 1941), arătând, cu prilejul acestei prezentări, culegerile fonogramice de cântece populare care s'au făcut până acum de Ministerul Cultelor şi Artelor şi de Societatea Compozitorilor Români, la iniţiativa d-lor G. Breazu şi C. Brăiloiu. S'au instituit astfel două arhive fonogramice de mare însemnătate. D-sa e de părere că o asemenea arhivă ar trebui făcută de Academie, unde buna ei păstrare ar fi asigurată.

D-l ION I. NISTOR dărueşte pentru Colecţiile de hărţi ale Academiei o *Hartă a regiunilor transnistriene locuite de Români*, întocmită de d-sa în 1924.

ŞEDINŢA DELA 10 OCTOMVRIE 1941

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU informează că Biroul se ocupă în prezent cu strângerea portretelor membrilor activi ai Academiei decedaţi, pentru a completa galeria de portrete a acestora din sălile Secţiunilor respective. Cea mai mare parte a portretelor se află în colecţiile noastre de stampe şi portrete. După aceste fotografii Delegaţiunea a luat hotărîrea să facă reproduceri fotografice mărite după dimensiunile portretelor existente în Secţiuni, unde vor figura. Pentru câteva portrete ce ne lipsesc, ne-am adresat familiilor spre a ni le pune la dispoziţie. La acest apel ne răspund acum d-nii profesori Alexandru şi Teodor Naum, care ne trimit în dar portretul în uleiu al tatălui d-niei lor A. Naum.

D-l Vicepreşedinte N. VASILESCU KARPEN arată că la Asociaţia Internaţională a Inginerilor, pentru încercarea materialelor este afiliat şi un

grup de ingineri români, adunați din gruparea « Asociația română de poduri, șarpante și încercarea materialelor ». D-sa prezintă publicația cuprinzând ședințele acestei grupări pe 1940/1941.

D-l EM. RACOVIȚĂ arată că la Ministerul Lucrărilor Publice s'a convocat în ultimele zile o Comisiune de oameni de știință pentru a fi consultați în vederea înființării unui Consiliu Național de Cercetări. De înființarea unui atare Consiliu s'a ocupat încă din 1937 și Academia Română, care a și numit o Comisiune compusă din d-nii colegi I. Petrovici, C. Rădulescu-Motru, Dim. Gusti, Alex. Lăpĕdatu, Dr. Gr. Antipa, L. Mrazec, Dim. Pompeiu, Em. Racoviță, G. Spacu, N. Vasilescu Karpen și o Comisiune restrânsă formată din d-nii Dim. Gusti, L. Mrazec și Em. Racoviță însărcinată cu întocmirea unui proiect. D-l Racoviță arată că d-sa, după studiile necesare, a întocmit anteproiectul, care nu s'a luat însă în desbatere. Acest anteproiect a fost prezentat acum d-lui Ministru al Lucrărilor Publice și pe principiile lui se va întocmi Decretul-lege pentru înființarea *Consiliului Național de Cercetări*.

D-l ION I. NISTOR cetește următoarea notă sub titlul: *O inscripție creștină din Dacia :*

« D-l Kurt Horedt publică în Anuarul Institutului de Studii Clasice din Sibiu, un foarte interesant studiu intitulat: « Eine lateinische Inschrift des 4. Jahrhunderts aus Siebenbürgen ». Autorul atrage atențiunea asupra unei inscripții latine din Muzeul Bruckenthal din Sibiu, care fusese descoperită pe vremuri la *Biertan-Birthalm* din apropiere de Mediaș. Pe o placă votivă de mărimea 32 pe 13 cm se găsește inscripția: *Ego Zenovius votum posui*. Lângă inscripție și făcând parte din ea se găsește *crucea monogramatică* cu literele obișnuite X și P, ceea ce indică aderența la creștinism a celui în amintirea căruia fusese pusă placa votivă. Inscripția era cunoscută de mult și publicată de mai mulți arheologi ca Ackner, Müller, Goos, Mommsen și alții, dar care însă n'au dat nicio atenție crucii monogramatice care împodobea placa cu inscripția de mai sus. Meritul d-lui Kurt Horedt este de a fi atras atențiunea asupra chrismului care aparținea plăcii cu inscripția Inscripția nu este datată, dar în orice caz ea nu poate fi mai veche decât din secolul al IV-lea, când creștinismul putea să se manifeste liber în urma edictului de toleranță al împăratului Constantin cel Mare. Numele Zenovius este de origine orientală, ceea ce corespunde cu originea orientală a primilor propovăduitori creștini în Transilvania și Dacia. Pe lângă inscripția de pe sarcofagul dela *Napoca* (Cluj) descoperită de Pârvan, inscripția dela Biertan este a doua care confirmă existența creștinismului în Dacia în forma sa latină. Iată pentru ce contribuția d-lui Kurt Horedt este pe cât de prețioasă pe atât de binevenită ».

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU zice că placa metalică cu inscripția despre care tratează nota d-lui coleg I. Nistor era de multă

vreme cunoscută. Nu se ştia însă că ea provine din Transilvania. S'a descoperit însă procesul-verbal al celor ce au găsit-o şi din care rezultă că a fost găsită pe teritoriul dacic; astfel ea capătă o deosebită importanţă, pentrucă dovedeşte existenţa creştinismului şi a limbii latine în Dacia în secolul al IV-lea.

D-l ION I. NISTOR comunică următoarea notă despre «*Aşezarea graniţei pe Dunăre în 1831*»:

«In urma tratatului de pace dela Adrianopol, Dunărea a devenit hotar între Principate şi Turcia. Raialele Turnu, Giurgiu şi Brăila au fost încorporate Ţării-Româneşti, iar şinalul sau talvegul Dunării constituia graniţa dintre Principate şi Imperiul Otoman. Pentru stabilirea acestei granițe pe cursul Dunării s'a instituit o comisie mixtă româno-turcă, care a parcurs fluviul dela Orşova până la gura Prutului și şi-a încheiat lucrările la 10 Februarie 1831, la Galaţi; de acolo comisiunea a plecat la Iaşi unde s'a semnat protocolul de delimitare în trei exemplare redactat în limbile franceză, turcă şi română.

«In baza acestui protocol au fost alipite Ţării Româneşti 88 de insule cu o suprafaţă de 2000 verste pătrate cu escalele lor. Protocolul înşiră nominal insulele care rămaseră Turciei și care fură adjudecate Ţării-Româneşti. La protocol au fost anexate şi trei hărţi care trebue să se găsească în arhivele Ministerului nostru de Externe sau la Arhivele Statului. Agentul austriac din Bucureşti Hiller comunică numai cuprinsul protocolului de delimitare fără hărţile anexate».

ŞEDINŢA DELA 17 OCTOMVRIE 1941

Preşedinţia d-lui N. *VASILESCU KARPEN.*

D-l Secretar General ALEX. LĂPĚDATU aduce aminte că în 1940, îndată după cotropirea Basarabiei şi Nordului Bucovinei de către trupele sovietece, Academia Română a hotărît publicarea unui memoriu ştiinţific asupra acestor provincii, spre a fi răspândit în toată lumea. Memoriul, redactat de d-l coleg I. Nistor, s'a tipărit atunci în limbile germană, italiană şi franceză, în câte două mii de exemplare de fiecare versiune. El însă n'a putut fi distribuit atunci, deoarece atitudinea din acea vreme a Guvernului în chestiunea Basarabiei şi Bucovinei ocupate nu îngăduiau această răspândire. Când însă împrejurările au permis-o, ne-am adresat Ministerului Afacerilor Străine, rugându-l să dea dispoziţii Legaţiunilor noastre din Germania, Italia, Franţa, etc., să răspândească memoriul la personalităţi şi instituţii de seamă din acele ţări. In acest scop s'au pus la dispoziţia Ministerului Afacerilor Străine câte 800 exemplare din fiecare versiune a memoriului. Acum în urmă au început să ne sosească prin acel Minister şi listele personalităţilor şi instituţiunilor la care s'a făcut distribuirea.

D-l ION I. NISTOR propune ca textul românesc al memoriului să fie publicat la şedinţa în care s'a hotărît publicarea lui.

Se decide a se adresa următoarele telegrame Majestăţii Sale Regelui şi d-lui Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, cu ocazia marelui eveniment de arme al căderii Odesei în mâinile trupelor româneşti:

Majestăţii Sale Regelui Mihai I

« Inchinându-se cu adâncă pietate şi recunoştinţă memoriei celor ce şi-au vărsat sângele şi jertfit vieaţa pentru reîntregirea şi asigurarea hotarelor de Răsărit ale neamului, Academia Română roagă pe Inaltul ei Protector şi August Preşedinte de Onoare să binevoiască a primi, cu prilejul cuceririi Odesei, acest strălucit fapt de arme al bravei noastre oştiri, respectuoase omagii de iubire şi devotament, cu cea mai ferbinte urare ca aceeaşi vitează oştire să încununeze glorioasa domnie a Majestăţii Voastre cu reîntregirea tuturor hotarelor ».

Domnului Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului

« Inchinându-se cu adâncă pietate şi recunoştinţă memoriei celor ce şi-au vărsat sângele şi jertfit vieaţa pentru reîntregirea şi asigurarea hotarelor de Răsărit ale neamului, Academia Română ţine să vă exprime, cu prilejul cuceririi Odesei, acestei strălucite fapte de arme a bravei noastre oştiri, călduroase omagii de admiraţie şi devotament. Bunul Dumnezeu să vă călăuzească paşii, cu aceeaşi deplină izbândă, în toate părţile unde hotarele sfâşiate aşteaptă reîntregirea lor ».

D-l ŞT. CIOBANU a prezentat şi dăruit Academiei Române în ziua când trupele române au pătruns în Odesa o monografie în limba rusă a acestui oraş, tipărită în 1894 şi intitulată *Odessa 1794—1894*.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 24 OCTOMVRIE 1941

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l I. PETROVICI face o comunicare cu titlul: *La centenarul lui Herbart.*

Şedinţa intimă

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU comunică următoarele telegrame de răspuns primite dela Majestatea Sa Regele Mihai I şi dela d-l Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, la telegramele adresate de Academie cu prilejul căderii Odesei:

« Pentru frumoasele urări prilejuite de mărețul fapt de arme al vitezei noastre armate, mulțumesc călduros membrilor Academiei Române și Președintelui ei ».

Mihai R

« Mulțumesc cu toată căldura pentru pioasa închinare de recunoștință adusă de Academia Română jertfelor ce ne-au asigurat reîntregirea din spre Răsărit a patriei, precum și pentru bunele sentimente și urările de izbândă pentru deplina împlinire a drepturilor românești pe care nu le-am uitat și nu le voiu putea uita »

Antonescu
Mareșal al României și Conducătorul Statului

D-sa comunică și cererea Marelui Stat-Major ca Academia să desemneze un delegat în Comisiunea care s'a înființat la Ministerul Propagandei Naționale cu scopul să cerceteze și să repartizeze la diferitele instituții materialul sovietec de propagandă adunat din Basarabia și Bucovina și depozitat la Cernăuți și Chișinău.

— Se deleagă d-l Șt. Ciobanu.

D-l Secretar General comunică adresa Ministerului Culturii Naționale și al Cultelor prin care roagă Academia să delege un domn membru și Președinte în Comisiunea pentru clasarea materialului privitor la războiul din 1877—1878 și pentru redactarea istoricului acelui război.

— Se deleagă d-l coleg General R. Rosetti.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU arată că d-l Ing. Constantin Orghidan dăruește 151 volume din « Revue Économique Internationale » pe care Biblioteca noastră nu le are și 138 monete în hârtie, din diferite țări, întrebuințate în războiul din 1914—1918.

— Se vor exprima mulțumiri

D-l ION I. NISTOR zice că astăzi se împlinesc 22 de ani dela inaugurarea Universității din Cernăuți. Este o dureroasă coincidență această aniversară cu desființarea înaltului așezământ de învățătură din Bucovina Un grup de 38 profesori au întocmit un memoriu prin care protestează în contra acestei desființări. D-sa prezintă o copie de pe acest memoriu cu rugămintea ca să se publice în *Analele* Academiei spre a rămânea o dovadă pentru posteritate. Iată textul memoriului:

« Subsemnații profesori și conferențiari dela Universitatea din Cernăuți cu profundă durere în suflet am luat cunoștință de proiectul de desființare a Universității noastre, proiect, care a mâhnit și deprimat întreaga suflare românească, nu numai din Bucovina și din județele limitrofe, ci și din Basarabia și Moldova de Nord. In dorința de a aduce lămurire în această atât de importantă problema românească, asupra căreia reprezentanții autorizați a Universității noastre nu au fost ascultați în prealabil,

ne permitem să insistăm asupra următoarelor fapte și împrejurări, care reclamă în mod imperios menținerea acestui focar de înaltă cultură românească în special în aceste vremuri mari de afirmare și înălțare românească și într'un colț al țării în care neamul nostru trebue să se impună mai mult decât în alte părți ale țării.

« Universitatea din Cernăuți, înființată de o stăpânire străină la insistențele poporului român din Bucovina, a căpătat încă sub acea stăpânire, mulțumită dârzeniei și tenacității conducătorilor Românilor bucovineni, un colorit național românesc, devenind un factor important în vieața culturală românească.

« După războiul mondial, Universitatea noastră a fost transformată în prezența M.M L.L. Regele Ferdinand și Regina Maria într'o instituție românească, împlinindu-și cu prisosință rolul ei de educatoare a tineretului, de creatoare de instituții de cercetări științifice și de focar de cultură națională.

« I. Universitatea din Cernăuți a fost școala superioară la care a învățat carte românească tineretul român din Bucovina, Basarabia de Nord, Moldova de Nord și chiar din Transilvania. Numărul studenților înscriși dovedește cu prisosință că, în această parte a țării, ea a fost absolut necesară și că astăzi când teritoriul dela Est al țării se mărește, ea devine încă și mai indispensabilă.

« Iată tabelul studenților înscriși în ultimii ani:

« In anul 1934/35 au fost înscriși 2894 studenți din cari 2085 români.
« In anul 1935/36 au fost înscriși 2694 studenți din cari 2066 români.
« In anul 1936/37 au fost înscriși 2267 studenți din cari 1874 români.
« In anul 1937/38 au fost înscriși 2630 studenți din cari 2186 români.
« In anul 1938/39 au fost înscriși 1959 stduenți din cari 1568 români.

« Absolvenții facultăților noastre au fost totdeauna bine apreciați atât în țară cât și în străinătate, iar la concursuri și examene au ieșit printre primii.

« Pe tărâmul educativ, Universitatea noastră se mai poate mândri, că mișcările studențești de după războiu, care au cuprins toate Universitățile din țară, la Cernăuți nu au depășit limitele ordinei, ale omeniei și ale respectului față de autoritatea școlară și în niciun caz nu s'au desfășurat cu vărsări de sânge. Singurele cazuri grave au fost demonstrația studențească dela inaugurarea anului de studii 1937/38, care însă nu a degenerat în desordine, multămită tactului senatului universitar, iar atentatul săvârșit contra președintelui tribunalului militar a fost executat de elevi de liceu, ucraineni, instigați de un student al Facultății de Drept din Iași.

« Astăzi în noua organizare a Statului, când teritoriul Moldovei s'a mărit cu alipirea Transnistriei, unde trebuesc organizate toate serviciile publice, când o mulțime de funcțiuni publice s'au eliberat prin scoaterea Evreilor din vieața comunității românești, și când atâtea funcțiuni au devenit vacante prin moartea eroică pe câmpul de luptă a bravilor noștri

tineri, necesitatea Universităţii din Cernăuţi de a creşte tineretul şi de a-l pregăti pentru diferitele funcţiuni sociale credem că nu poate să fie pusă în discuţie. Copiii de ţărani şi de funcţionari săraci din judeţele Hotin, Cernăuţi, Storojineţ, Dorohoi, Botoşani, Suceava, Fălticeni, Rădăuţi şi Câmpulung vor întâmpina mari dificultăţi dacă vor fi necesitaţi să urmeze cursurile la Iaşi, sau la alte Universităţi care se află departe de aceste judeţe, cum o dovedesc numeroasele plângeri, adresate diferiţilor membri ai corpului didactic universitar de către aceşti studenţi.

« II. Universitatea noastră şi-a îndeplinit cu prisosinţă şi rolul ei ştiinţific. Profesorii ei au publicat o serie de lucrări de o reală şi recunoscută valoare ştiinţifică, lucrări citate de autori străini şi elogios apreciate în revistele din străinătate. Ei fac parte din diferite societăţi ştiinţifice, au participat la congrese internaţionale unde au făcut comunicări şi au conferenţiat la Universităţile din străinătate. Pentru meritele lor ştiinţifice, profesorii: Nistor, Gheorghiu, Botezat, Cândea, Procopovici, Grecu, Stoilov şi Guşuleac au fost numiţi membri ai Academiei Române.

« O altă dovadă a activităţii ştiinţifice dela Universitatea cernăuţeană constituesc şi laboratoarele, institutele, bibliotecile seminariale şi Biblioteca Universităţii. Institutele şi laboratoarele organizate şi conduse cu multă pricepere, răbdare şi dragoste de mai multe generaţii de profesori cu colecţii sistematice complete, cu aparate moderne şi puse la punct constituesc o podoabă a ştiinţei româneşti şi sunt de o valoare incalculabilă. Institutele de Zoologie şi Grădina Botanică sunt unice în felul lor de organizare. Bibliotecile seminariale şi Biblioteca Universităţii cu peste 800.000 volume, au primit o organizare raţională şi ştiinţifică, încât sunt foarte uşor de consultat. Toate acestea ar costa enorm de mult sau ar aduce cu sine desorganizarea şi descompletarea colecţiilor şi a bibliotecilor, pierzând astfel utilitatea şi importanţa lor ştiinţifică.

« Bibliotecile, puse la dispoziţia studenţilor şi a marelui public, au fost frecventate de un număr mare de cetitori, după cum rezultă din următoarele exemple:

« In anul 1936/37 au fost 8.565 cetitori cu 21.277 volume şi 7.740 împrumutători cu 7.740 volume, deci în total 1.277 persoane cu 29.017 volume.

« In anul 1937/38 au fost 13.656 cetitori cu 30.603 volume şi 4 378 împrumutători cu 8.673 volume, deci în total 18 034 persoane cu 39.376 volume.

« In anul 1938/39 au fost 13.138 cetitori cu 33.843 volume şi 4 404 împrumutători cu 9.013 volume deci în total 17.542 persoane cu 42.856 volume.

« Profesorii Universităţii cernăuţene au publicat un număr considerabil de reviste ştiinţifice şi literare, care au ajuns o vechime respectabilă. Citām « Candela » revistă teologică cu 50 ani vechime, « Buletinul Facultăţii de ştiinţe » cu 13 ani vechime, « Codrul Cosminului » cu 15 ani vechime, « Junimea literară » cu 28 ani vechime, « Făt Frumos » cu 16 ani

vechime, « Revista de Pedagogie » cu 19 ani vechime, « Analele Dobrogiei » cu 20 ani vechime, « Buletinul Mihai Eminescu » și « Fond și Formă ».

« Universitatea noastră a avut și relațiuni strânse cu profesorii Universităților din țară și din străinătate, care au onorat-o cu dese vizite și conferințe. Astfel în ultimii ani au vizitat Universitatea cernăuțeană membrii Congresuluii nternațional de arheologie și antropologie, membrii Congresului internațional de istorie, apoi profesorii Le Fur, Mestre și Réné Jeannel de la Universitatea din Paris, profesor Giulio Bertoni, Mauro Picone, Guido Gulza și Emilio Albertario din Roma, prof. Giacomo Devoto din Florența, prof. Pende Nicola din Genova, prof. Viggo Brondal din Copenhaga, prof. E. Gamillscheg din Berlin, prof. Czysarz din München, prof. Troo din Berlin. Ultimul a fost prof. Hoppe, Rectorul Universității din Berlin, care a conferențiat numai la Universitățile din București și din Cernăuți.

« Activitatea științifică a Universității cernăuțene a fost apreciată și recunoscută în străinătate și prin următoarele fapte. A. S R. Principele moștenitor Gustav Adolf al Suediei a făcut o vizită Universității și văzând organizarea institutelor și a bibliotecii Universității, a trimis o serie întreagă de colecții și de cărți. Decanul Facultății de Drept din Bordeaux, Duguit a înființat o bursă pentru un absolvent al Facultății juridice din Cernăuți, bursă care a fost menținută din anul 1925 până la izbucnirea războiului. In fine, Universitatea noastră a avut și un număr mai mare de studenți din străinătate, cum rezultă din anuarele Universității.

« Rolul științific al Universității cernăuțene este încă și mai mare în actuala organizație și orientare politică a Statului român. Numai printr'o strânsă colaborare pe terenul intelectual se va realiza și desvolta după războiu o colaborare între România și Germania pe teren politic, economic și social. Universitatea noastră este cea mai chemată ca să realizeze această colaborare științifică, deoarece ea are cea mai mare bibliotecă cu literatura germană din diferite domenii științifice, iar profesorii ei în mare majoritate cunosc limba germană, și-au făcut studii în școli germane și întrebuințează metoda de lucru germană.

« III. Dar mai ales rolul cultural și social pe care Universitatea din Cernăuți l-a avut și trebue să-l aibă în această parte a țării este covârșitor. Acesta constitue chiar o notă caracteristică și specifică a Universității noastre. Incă înainte de războiul mondial prin societățile studențești « Junimea », « Academia Ortodoxă », « Dacia », « Moldova » și « Bucovina », prin profesorii dela Facultatea de Teologie ca Eusebie Popovici, Constantin Popovici, Repta și alții, cum și prin profesorii I. Gh. Sbiera, Tomașciuc, Constantin Isopescu, Pușcariu, Nistor și alții, dar mai ales după Unire, Universitatea din Cernăuți a avut o înrâurire mare asupra întregii desvoltări culturale și asupra întregii structuri sociale a Românilor din Bucovina.

« Societățile culturale cele mai importante, ca Societatea pentru cultură, Liga culturală, Armonia etc., au fost conduse de prof. universitari, conferențiarii diferitelor societăți culturale din Bucuvina, Nordul Basarabiei

şi Nordul Moldovei se recrutau dintre profesorii Universităţii noastre. Oraşele Suceava, Câmpulung, Dorna, Fălticeni, Rădăuţi, Dorohoi, Botoşani, Hotin, Storojineţ, Cozmeni, ba şi chiar Focşani au fost deseori vizitate de profesorii universităţii noastre, care au ţinut conferinţe.

« Universitatea noastră a organizat şi ea însăşi conferinţe pentru marele public, care s'a obişnuit să vie foarte regulat şi în mare număr, ori de câte ori se anunţau astfel de confernițe. De două ori pe an, Universitatea a organizat câte un ciclu de aşa numite cursuri de popularizare, ţinute de profesori şi conferenţiari. Universitatea mai învita profesori din ţară şi străinătate, care ţineau conferinţe pentru marele public. Şi în această ordine de idei anuarele Universităţii produc probele concludente.

« Un factor cultural important a fost şi Biblioteca Universităţii care a aranjat diferite expoziţii de cărţi pentru a trezi şi desvolta gustul marelui public pentru cetit. Aşa a fost expoziţia cu prilejul săptămânii pedagogice, expoziţia cu prilejul vizitei membrilor Congresului Internaţional de antropologie şi arheologie preistorică, expoziţia cărţii germane, expoziţia cărţii italiene, expoziţia cărţii franceze, etc. Biblioteca a fost accesibilă şi pentru marele public, care s'a folosit într'o largă măsură de ea, după cum se poate constata din următoarele tabele:

« In anul 1936/37 au împrumutat cărţi 3.616 persoane particulare;
« In anul 1937/38 au împrumutat cărţi 3.292 persoane particulare;
« In anul 1938/39 au împrumutat cărţi 3.238 persoane particulare;

« Rolul cultural şi naţional însă pe care Universitatea trebue să-l aibă acum după acest războiu, în această parte a ţării, este însă şi mai mare. Statul român nu se poate lipsi în năzuinţele sale de românizare şi de afirmare a elementului românesc, de această instituţie bine organizată, cu rădăcini adânci în conştiinţa Românilor din nordul ţării şi cu o veche tradiţie de peste 66 ani. O desfiinţare a Universităţii din Cernăuţi ar constitui o paralizare şi o amorţire totală a vieţii culturale din Bucovina, din nordul Basarabiei şi din nordul Moldovei. O reîmprospătare a vieţii sociale morale şi spirituale cum şi a concepţiilor şi a gândirii populaţiei din teritoriile care au stat un an sub teroarea roşie, nu se poate face decât de către profesorii dela Facultăţile de teologie, drept, litere şi filosofie şi sub conducerea lor. Căci aceştia numai profesează disciplinele accesibile marelui public şi cu privire la istoria poporului român, la vieaţa socială, culturală, economică şi spirituală.

« In fine nu se poate neglija nici faptul că prin Universitate ar veni un număr mare de Români, circa 3—4 mii de persoane, la Cernăuţi.

« Astăzi când tendinţa şi dorinţa tuturora este să se creeze şi să se adaoge instituţiile existente, desfiinţarea Universităţii care numără printre doctorii honoris causa pe Regele Ferdinand, pe Regina Maria şi pe A.S.R. Principele Moştenitor Gustav Adolf al Suediei, cum şi o mulţime de savanţi români şi străini şi care s'a integrat în vieaţa culturală şi naţională a Românilor din Bucovina, este extrem de dureros simţită de toţi Românii din această parte a Ţării. Lipsa ei va lăsa în vieaţa culturală

și națională în această parte a României întregite un gol ce nu se va putea umplea.

« Cum toate clădirile, Biblioteca și toate Institutele există, după cum rezultă și din rapoartele făcute onor Minister al Culturii Naționale și al Cultelor, de profesorii și d-l Rector al Universității din Cernăuți, reînființarea Universității n'ar necesita cheltueli prea mari și în orice caz mai mici decât mutarea Politehnicei din Iași la Cernăuți, mutarea Bibliotecilor seminariale dela Cernăuți la Iași, cum și adaptarea clădirilor Universității din Cernăuți pentru Institutele politehnice.

« Având în vedere toate cele expuse mai sus, Vă rugăm ca, apreciind toate faptele arătate care pledează atât de puternic și convingător pentru menținerea Universității, să binevoiți a păstra această înaltă Instituție de cultură românească, această măreață operă la care au muncit atâtea generații de profesori, pentru care s'au dus lupte grele naționale, care au merite nepieritoare pentru cultura și știința românească și care reprezintă un factor atât de important în vieața românească din Nordul țării ».

Cernăuți, 5 Octomvrie 1941.

Membrii onorari ai Universității: (ss) *Dr Vasile Tarnavschi, Dr. V Gheorghiu E Botezat*, fost rector al Universității, (ss) *I. Nistor*; fost prorector al Universității, fost Decan al Facultății de Drept, (ss) *Hacman*; f Decan al Facultății de Teologie (ss) *N Cotos*; fost Decan al Facultății de Litere și Filosofie (ss) T. *Sauciuc-Săveanu*; fost Decan al Facultății de Științe, (ss) *Dr. Prelipcean*, foști membri ai Senatului universitar: (ss) *V Loichiță, Lecca Morariu, Gh Drăgănescu*, foști membri ai Marelui Colegiu (ss) *Radu Sbiera, R. Cândea, Simon Reli, N. D. Costeanu, Ilie Bacinschi, Orest Marcu, Victor Morariu, D Hulubei, Chr. Goagea, Gh. Atanasiu, V. Prelipcean, I Țurcan, C. A. Spulber, D. Marmeliuc, N Grămadă, P Procopovici, Georg Cristescu, E Tarangul, Octav Ștefăneanu-Iomță, I. Zugrav, O Bucevschi, Șesan, S. Găina, Alex. Ieșan, Frenkian, I. Ghițescu, S. Pop, Chr. Coroamă, Vasile Grecu.*

D-l I. LUPAȘ, luând cuvântul în aceeași chestiune, propune:

« Să se solidarizeze Academia Română cu cele cuprinse în Memoriul profesorilor dela fosta Universitate românească din Cernăuți. E în tradiția Academiei să urmărească cu vie atențiune toate momentele mai de seamă în desfășurarea culturii și științei din cuprinsul spațiului etnic românesc. Ținând seamă de importantul rol îndeplinit cu atâta râvnă la granița nord-vestică a Țării prin toți slujitorii devotați acestui focar de știință, care a fost Universitatea din Cernăuți, este de neconceput ca ea să fie desființată tocmai în momentul când, cu prețul atâtor sacrificii de sânge creștetul nordic al teritoriului bucovinean a putut fi adus iarăși la sânul Patriei pe cale de a-și reclădi hotarele dărâmate.

« Desființarea Universității tocmai în acest moment ar putea să descurajeze populațiunea Bucovinei și să-i slăbească încrederea în perpetuitatea dominațiunii românești în acel colț de țară, întețind în schimb cunoscutele tendințe ucrainiene pentru stăpânirea acestui teritoriu. De aceea propun să se adreseze Onor. guvern și în numele Academiei Române o stăruitoare rugăminte pentru menținerea Universității cernăuțene ».

D-l N. BĂNESCU se uneşte la propunerea d-lui coleg I. Lupaş.

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU roagă pe d-l coleg Lupaş să redacteze memoriul pe care Biroul şi-l va însuşi şi-l va înainta Guvernului.

D-l SABIN MANUILA, membru corespondent, arată că a terminat de curând recensământul în Bucovina. Rezultatele obţinute pentru Cernăuţi sunt foarte interesante. Din aproximativ 112.000 locuitori în 1930, azi au mai rămas aproximativ 78.000, din care aproape 55.000 sunt Evrei. Evreii însă sunt în prezent evacuaţi, aşa că oraşul va rămânea în curând cu o populaţie sub 20% faţă de cea din 1930. El ar putea să fie transformat într'un oraş cultural, cu atât mai mult cu cât o mulţime de clădiri, rămase goale, pot fi ocupate prin filiale ale diferitelor instituţiuni culturale din ţară.

In aceeaşi ordine de idei, era necesar să rămână în fiinţă o instituţie ca Universitatea din Cernăuţi, care ajunsese a crea o tradiţie de cultură românească în acest post dela hotarul ţării noastre.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 31 OCTOMVRIE 1941

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l ŞT. CIOBANU face o comunicare despre «*Basarabia sub ocupaţia sovietică*».

In şedinţă intimă, d-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU arată că la Blaj a apărut de curând o scriere inedită şi neterminată a fostului membru al Academiei Române Dr. Augustin Bunea, *Istoria regimentelor grăniřereşti* dată la lumină de d-l Şt. Manciulea. D-sa prezintă publicaţiunea, dând informaţii asupra cuprinsului ei.

D-sa mai prezintă şi revista spaniolă « Horizonte », care apare la Madrid, numărul pe Mai—Iunie 1941, cu un studiu despre Mihail Eminescu de d-l Gino Lupi, primită în dar, împreună cu alte poeme, dela d-l Aron Cotruş.

D-l ANDREI RĂDULESCU dărueşte un document din sec. XVIII, fără dată. Este un înscris dat de Victoria Cantacuzino stolniceasa, la mâna ginerelui său, Ioniţă Slătineanu, biv-vel clucer pentru stăpânirea unei jumătăţi din moşia Dragomireşti, din jud. Ilfov. Are mai multe semnături de martori, între care şi a mitropolitului Grigorie al Ungrovlahiei.

D-l ION. I. NISTOR atrage atenţia asupra studiului d-lui Octavian Floca « *Sistemele de înmormântare din Dacia superioară romană* », apărut în « Sargetia » « Buletinul Muzeului judeţului Hunedoara, vol. II ». D-sa arată că harnicul director al Muzeului publică rezultatele săpăturilor sale în cimitirile dela *Ampelum* (Zlatna) şi Caşolţ la Nord de Sibiu; ritul înhumării

şi inventarele din mormintele desgropate duc la concluzia că ele aparţin *populaţiunii dacice* autohtone, în timpul dominaţiunii romane, confirmând prezenţa ei acolo în tot timpul stăpânirii romane. Lucrarea d-lui F l o c a merită toată atenţiunea noastră.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 7 NOEMVRIE 1941

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU face o comunicare despre «*Gândirea filosofică, înţelesul şi scopul ei în cultură*».

In şedinţă intimă, d-l DIM. GUSTI prezintă « Lucrările celui de al XIV-lea Congres internaţional de Sociologie, Bucureşti ». Comunicările, în două volume (Seria A — Unităţile Sociale şi Seria B — Statul), au fost publicate în limbile germană, franceză şi italiană de Institutul Internaţional de Sociologie în « Biblioteca de Sociologie, etică şi politică » de sub direcţia d-sale.

D-l Dr. GR. ANTIPA prezintă lucrarea d-sale «*Die Donau, ihre politische und wirtschaftliche Bedeutung im Leben des Rumanischen Volkes*» (Buc., 1941).

D-l General R. ROSETTI dărueşte al II-lea volum din scrierea sa «*Mărturisiri*», *1907—1914* (Bucureşti, 1941).

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU prezintă vol. VII şi VIII, 1937—1940, ale însemnătei publicaţiuni periodice fondate de V a s i l e P â r v a n « Dacia » — Recherches et découvertes archéologiques en Roumanie — care este continuată de elevii regretatului P â r v a n şi apare sub conducerea d-lui V l a d i m i r D u m i t r e s c u, Directorul Muzeului Naţional de Antichităţi din Bucureşti.

D-sa dă amănunte asupra bogatului cuprins al acestor volume scrise în câteva limbi străine, stăruind asupra însemnătăţii studiilor publicate şi arătând că această publicaţie face cinste ştiinţei româneşti.

ŞEDINŢA DELA 14 NOEMVRIE 1941

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU zice:

« Din Paris ne vine vestea încetării din vieaţă a lui H e n r i L e b e s g u e, profesor la Collège de France. Ilustrul matematician francez era membru de onoare al Academiei Române, încă din anul 1923.

« Lucrările lui, fundamentale în Analiza Matematică, îi creaseră de de mult o reputaţie universală.

« Marea lui autoritate ştiinţifică şi interesul simpatic ce-l arăta tinerilor Români care îşi desăvârşeau studiile matematice în Paris au determinat Academia Română să-l aleagă membru de onoare al ei.

« Prin moartea lui Lebesgue, nu numai Franţa, patria lui, dar ştiinţa universală pierde un savant de cea mai mare valoare, iar noi Românii un prieten bun şi devotat ».

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU arată că d-l Preşedinte a trimis în numele Academiei o telegramă de urări venerabilului nostru coleg A. C. Cuza, cu ocazia împlinirii vârstei de 85 de ani.

D-sa prezintă apoi publicaţiunea « *Ani* — Anuar de cultură armeană, 1941 », apărut sub îngrijirea d-lui H. Dj. Siruni şi închinat memoriei lui Nicolae Iorga, ca mare prieten al culturii armene. D-l Lăpĕdatu a arătat cuprinsul Anuarului, atrăgând atenţiunea asupra unui studiu al d-lui Siruni despre « Ţara Voevodului Ştefan — la marginea unui manuscript armenesc scris în 1640 la Cetatea-Albă », manuscript găsit la Suceava şi care aduce informaţii interesante despre Armenii din Cetatea-Albă în acea epocă.

D-l General R. ROSETTI prezintă 54 volume din lucrările I. P. S. S. Patriarhul Nicodim, arătând că acestea sunt numai o parte din opera de scriitor bisericesc a I. P. S. Sale.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 21 NOEMVRIE 1941

Preşedinţia d-lui I SIMIONESCU.

D-l ION I. NISTOR face o comunicare cu titlul: « *Autohtonia Daco-Romunilor în spaţiul carpato-dunărean* ».

In şedinţă intimă d-l N. BĂNESCU arată cu d-l Ing. Ioan P. Trofin a depus la Academie 20.000 lei, cu titlu de restituire a bursei pe care d-sa a primit-o, ca student, din Fondul « V. Adamachi ».

— Se vor exprima mulţumiri d-lui Ing. P. Trofin.

D-l I. LUPAŞ dărueşte volumul al III-lea din publicaţiunea d-sale « Studii, Conferinţe şi Comunicări istorice » (Sibiu, 1941).

SESIUNEA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ
ŞEDINŢA DELA 28 NOEMVRIE 1941

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l General R. ROSETTI zice:

« D-l Barbu Catargi a dăruit prin d-l Victor Slăvescu un dosar (250 file) privitor la o încălcare de hotare a moşiilor Găteştii

și Modruzeștii din județul Putna, proprietăți ale paharnicului apoi logofătului Iordache Catargiu.

« Conține acte în copie dela 1646 încoace și originale din anii 1813—1836 ».

D-l Președinte I. SIMIONESCU aduce în dar din partea d-lui N. Ionițiu volumele *Ristretto dell'Historia d'Ungheria* (Bologna, 1686) de Casimiro Freschot și *Historia Regni Ungariae ab anno seaculi decimi septimi*, dată la lumină în 1737 de Francisco Kazy.

In altă ordine de idei d-l Președinte amintește că astăzi e o zi de doliu pentru Academia Română, deoarce s'a împlinit un an dela dispariția în împrejurări năpraznice a colegului atât de respectat și iubit Nicolae Iorga. La cuvântul d-lui Președinte, membrii Academiei au păstrat câteva minute de reculegere. D-sa roagă pe domnii colegi să participe în număr cât mai mare la parastasul ce se va oficia mâine la biserica Sf Nicolae-Tabacu, din inițiativa Ligii Culturale, pentru pomenirea neuitatului coleg.

D-l ION I. NISTOR amintește că astăzi se împlinesc 23 de ani de când s'a votat unirea Bucovinei la trupul României, în 1918. In aplausele membrilor prezenți, d-sa și-a exprimat bucuria de a vedea din nou această provincie cuprinsă în toată întinderea ei în cadrul României reîntregite la hotarele ei răsăritene.

D-l I. LUPAȘ prezintă scrierea sa « *Siebenburgen, das Herz des rumänischen Lebensraumes* » (București, 1941).

După ședința ordinară, d-l Președinte I. SIMIONESCU deschide sesiunea generală extraordinară, convocată pentru a se lua în discuție reforma Academiei, pe baza proiectului din 1929 al d-lui coleg Em. Racoviță, conform propunerii făcute de mai mulți domni colegi în sesiunea generală ordinară trecută. La ordinea de zi s'a mai adăugat și acceptarea a trei donațiuni și completarea art. 6 din regulamentul de pensiuni al funcționarilor Academiei Române

D-l Președinte propune și se primește a se interverti ordinea de zi, spre a se desbate mai întâi chestiunile din urmă.

Plenul admite.

D-sa dă cuvântul d-lui Secretar General pentru a raporta asupra donațiunilor.

1. D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU arată că prin actul de donațiune autentificat la Trib. Ilfov, Secția Notariat sub nr. 37 902, din 24 Noemvrie 1941, d-l Ing. P. Trofin a donat Academiei Române suma de lei 120.000 în efecte de Stat. Imprumutul Reîntregirii din 1941, valoare nominală 4½%. Scopul donațiunii este ca Academia să creeze un fond inalienabil, denumit « Fondul Constanța I. Trofin », din venitul căruia să decearnă din 4 în 4 ani un premiu pentru cea mai bună lucrare care să trateze despre *Lucrări tehnice în gospodăria sătească*.

D-l Secretar General arată că această donațiune vine din partea unui fost bursier al Academiei, care, de altfel, a ținut să restitue și sumele primite ca bursă. Propune plenului să o accepte.

— Pusă la vot, donațiunea se primește cu unanimitate de voturi.

2. D-l Secretar General referă că prin Decretul-lege nr. 2365, din 22 August 1941, publicat în «Monitorul Oficial» No. 199, din 23 August 1941, Statul român prin Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor cedează în mod gratuit Academiei Române o suprafață de teren de 590 mp, situată în fundul curții imobilului Academiei de Arte Frumoase din Calea Griviței No. 24, în imediata vecinătate a grădinii Academiei Române, în scopul ca pe acest teren să se construiască locuințele personalului de serviciu al acestei instituțiuni.

Terenul donat de către Ministerul Culturii Naționale are vecinătățile și dimensiunile următoare:

a) Spre proprietatea Academiei Române 15,30 m, iar în continuare spre vecinătatea Casei Muncii C.F R. 14.20 m.
b) Spre a doua latură a Casei Muncii C.F.R. 20 m.
c) Spre proprietatea Budișteanu 29,50 m.
d) Spre curtea Academiei de Arte Frumoase 20 m.

D-l Președinte I. SIMIONESCU informează că nevoia Academiei de a avea această porțiune de teren a fost cu toată bunăvoința înțeleasă de colegul nostru d-l General R Rosetti, ca Ministru al Culturii Naționale. Ii exprimă deci mulțumiri și propune ca donația să fie perfectată și prin votul de acceptare al Academiei.

— Donațiunea se primește în unanimitate.

3. D-l Secretar General arată că d-na Marietta Claudian, prin scrisoarea din 25 Septemvrie 1941 adresată Academiei Române, roagă Academia să îndeplinească formalitățile legale necesare pentru acceptarea legatului ce i-a fost lăsat de către decedatul său fiu Alexandru Cristian Tell, prin testamentul din 13 Iulie 1938, în care se prevede că se lasă Academiei Române «întreaga corespondență și toate documentele rămase dela bunicul său General Cristian Tell».

«Ele vor forma un dosar special, aparte înregistrat, sub denumirea de: «Arhiva Generalului Cristian Tell». Această corespondență a fost inventariată de către un delegat al Academiei Române și luată în primire la Bibliotecă încă dela data de 21 Martie 1940. Urmează numai ca plenul să se pronunțe asupra acceptării acestui legat.

— Se primește cu unanimitate.

La ordinea zilei fiind și completarea art 6 din Regulamentul de pensiuni al Funcționarilor Academiei, d-l Secretar General ALEX. LĂPEDATU cetește cuprinsul acelui articol și observă că, după regulamentul în vigoare,

un funcționar, care a împlinit 35 de ani de serviciu, nu poate ieși la pensie dacă nu are și vârsta prevăzută de 65 de ani, iar dacă ar fi silit de oboseală, sau de alte împrejurări a se retrage totuși, pensia nu i se poate achita până nu împlinește vârsta arătată. Este uman însă ca după ce a făcut 35 de ani serviciu să poată ieși la pensie fără să mai aștepte limita de vârstă. Asemenea ca, dacă Academia găsește că este cazul, să poată fi scos la pensie din oficiu, numai pe baza anilor serviți. In acest sens d-sa propune a se aduce următoarea completare articolului 6:

După cuvintele din alin. 2 « sau alte cauze de forță majoră apreciate de Delegațiune, funcționarul poate fi trecut la pensie » să se creeze un alineat nou în următoarea redacțiune:

« Asemenea Delegațiunea poate hotărî pensionarea funcționarului care a împlinit 35 de ani de serviciu, acordându-i cota de pensionare de 90% prevăzută la alineatul 4 de mai jos.

« Sumele la care pensionatul are dreptul, calculate după media salariului primit în mână în ultimii trei ani de serviciu, sunt următoarele »:

— Propunerea se adoptă în unanimitate.

La ordinea zilei fiind propunerea de reformă a statutelor Academiei pe baza proiectului din 1929 al d-lui coleg Em. Racoviță, d-l Președinte I. Simionescu arată că la Birou s'a depus următoarea propunere semnată de 13 domni colegi:

« Socotind că în împrejurările actuale nu este oportună o modificare a organizației actuale a Academiei Române, subsemnații avem onoare a propune să se amâne discutarea proiectului prezintat în acest scop ».

N. Vasilescu Karpen, I Nistor, C. Rădulescu-Motru, Alex. Lăpĕdatu, N. Bănescu, G Murnu, Gr. Antipa, I. Petrovici, Al. I. Brătescu-Voinești, D. Caracostea, Th. Capidan, I Lupaș, Liviu Rebreanu.

D-l Președinte zice că, după regulament, propunerea aceasta urmează să fie pusă la vot și că numai după rezultatul votului, dacă va fi cazul, se va putea începe desbaterea proiectului.

Se ia totuși în discuție necesitatea reformei Academiei. La desbateri iau parte d-nii General R. Rosetti, Em. Racoviță, N. Bănescu, după care d-l Președinte I. Simionescu pune la vot propunerea pentru amânarea modificării organizării Academiei

— Procedându-se la votul nominal, se constată că pentru propunerea de amânare a discuției proiectului, din 30 voturi exprimate, 15 au fost pentru amânare, 14 voturi fiind contra, fiind și o abținere.

D-l Președinte I. SIMIONESCU declară acceptată propunerea pentru amânarea discuției proiectului de reformă a Academiei.

D-l General R. Rosetti roagă să se ia notă că cei 14 colegi cer ca chestiunea să fie reluată la sesiunea generală ordinară din Mai viitor.

ȘEDINȚA DELA 5 DECEMVRIE 1941

D-l Președinte I. SIMIONESCU, zice că se ia cunoștință cu plăcere că actualul Ministru al Culturii Naționale și al Cultelor este tot unul dintre colegii noștri, d-l I. Petrovici. D-sa îl felicită pentru noua demnitate și îi urează să aibă parte de liniștea trebuitoare pentru a-și împlini gândurile legate de progresul culturii românești. Își exprimă în același timp convingerea că în noul Ministru Academia Română va găsi un sprijinitor și un sincer apărător al ființei și intereselor ei.

D-l I. PETROVICI mulțumește d-lui Președinte pentru cuvintele de adâncă prietenie ce i-a adresat. Este bucuros de încrederea ce Academia îi arată și dă asigurarea că va fi și din acest înalt post pavăză a intereselor ei.

D-l General R ROSETTI prezintă cererea a 11 d-ni colegi de a se pune la ordinea de zi a sesiunii generale din luna Mai 1942 următoarea propunere:

« Subsemnații, socotind că este oportun să se modifice actuala organizare a Academiei Române, propunem ca să se discute reorganizarea în sesiunea din Mai 1942, luând drept bază de discuție proiectul d-lui coleg Em. Racoviță, așa cum s'a admis în sesiunea din Mai 1941 ».

D-l Președinte I. SIMIONESCU, în această privință, observă că în ședința trecută s'a declarat acceptată propunerea pentru amânarea proiectului de reformă pentru sesiunea generală viitoare.

— Urmează o discuție în care d-nii Dr. Gr Antipa, Ion I. Nistor Dim. Caracostea, Dim. Gusti, C. Rădulescu-Motru, Dim. Pompeiu, N. Bănescu și I. Lupaș exprimă diferite păreri cu privire la oportunitatea reformei Academiei, după care discuțiunea se închide.

D-l N. CARTOJAN prezintă lucrarea d-lui Mario Ruffini «*Il problema della Romanità nella Dacia Traiana*» (Roma 1941), publicată în «Piccola Biblioteca Romena» de sub îngrijirea d-lui Claudiu Isopescu.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 12 DECEMVRIE 1941

La ședință asistă d-l Carlo Tagliavini, Profesor la Universitatea din Padova și membru corespondent al Academiei Române. D-sa este întâmpinat de d-l Președinte I. SIMIONESCU cu următoarele cuvinte:

« Am deosebita plăcere să salut între noi pe un stimat oaspete, onoratul nostru coleg, membru corespondent, d-l Prof. Tagliavini dela Universitatea din Padova. D-sa de altfel nu ne ocolește de câte ori are ocazia să vie în România și vine în România nu numai pentru a întări legăturile

culturale ce ne leagă cu Italia. In câmpul larg al eruditelor sale studii lingvistice, a cuprins și cercetarea limbii române pe care o vorbește cu o ușurință ce dovedește marea afinitate ce există între limba română și cea italiană, cu origine comune. Studiindu-ne graiul, cunoscându-l atât de bine, nu se poate să nu fie prieten sincer și al poporului românesc, care de atâtea secole se sbate pentru a-și păstra pământul care e al său, dar care cu atâta perseverența și răutate este mereu râvnit și amenințat.

« Fii bine venit în mijlocul nostru, prea stimate coleg și bun prieten al neamului nostru ».

D-l CARLO TAGLIAVINI zice că bunele cuvinte de primire ale d-lui Președinte l-au mișcat și îi mulțumește pentru ele. Sunt 13 ani de când fac parte — a spus d-sa — din acest așezământ strălucit de cultură ca membru corespondent. Mă aflu acum pentru a doua oară în mijlocul d-voastre, după prima vizită pe care am avut putința să v'o fac acum 11 ani. In tot timpul însă am urmărit de aproape activitatea Academiei Române desvoltată prin publicațiile ei, la care am contribuit și eu cu un studiu publicat în *Studii și Cercetări* și prin alte manifestări am ținut ca să rămân într'un strâns și viu contact cu Academia Română. Emoțiunea mea a fost adâncă când am intrat din nou în această incintă, mai ales că mulți din colegii care m'au întâmpinat acum 11 ani sunt plecați acum dintre cei vii Multora din cei decedați le datoresc îndrumări în câmpul vechii literaturi românești și în deosebi lui Ion Bianu, a cărui imagină paternă o am vie înaintea ochilor.

Am bucuria să vă prezint astăzi o contribuție la istoria trecutului scrisului românesc și anume un memoriu despre « o psaltire românească necunoscută ». D-sa semnalează că în Biblioteva Universității din Bologna se găsește — printre cărțile care aparținuseră Papei bolonez Benedict al XIV-lea — pe lângă un exemplar al Bibliei lui Șerban, o Psaltire tipărită de Duca Sotiriovici în anul 1748. Psaltirea aceasta e deosebită de Psaltirea tipărită, tot în acelaşi an, la Bucureşti; s'a tipărit de sigur la Iași, unde Sotiriovici își avea tipografia. Cartea găsită la Bologna n'a fost semnalată până acum și e o nouă dovadă a interesului pe care l-au arătat Italienii, chiar în veacul al XVIII-lea pentru lucrările românești.

D-l Președinte I SIMIONESCU mulțumește d-lui Tagliavini pentru interesanta sa comunicare și suspendă ședința.

La redeschiderea ședinței, d-l General R. ROSETTI face o comunicare cu titlul: *Spicuiri prin dosare privitoare la războiul din 1877—1878.*

D-l SILVIU DRAGOMIR comunică impresii și observații ale d-sale din Germania, în deosebi din Viena și Breslau, la Universitățile cărora a fost de curând invitat a face câteva lecții. L-a interesat în deosebi existența și lucrările institutelor istorice care se ocupă cu studiul Sud-Estului Europei. Vorbește despre Institutul de istorie orientală din Viena, observând că cele două biblioteci ale Institutului nu sunt la curent cu publicațiunile mai nouă.

N'a găsit, ca publicaţiuni româneşti, decât pe acele ale Academiei Române. Institutul dela Breslau, organizat pe bază de mai multă independenţă şi ajutorat de Germania naţional-socialistă — Directorul lui este chiar un apropiat sfătuitor al economistului Rosenberg — are specialişti în toate domeniile pentru toate ţările europene, dela Nord până la Sud.

D-sa arată că este necesar să cultivăm relaţiile începute atât prin trimitere de publicaţiuni, cât şi prin trimitere de studenţi.

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU mulţumeşte d-lui coleg S. Dragomir şi-l felicită pentru chemarea sa în centrele universitare din Germania. Este de părere că tot ce poate fi spus Ministerului Propagandei, din cele arătate de d-l coleg S. Dragomir, să le spunem în numele Academiei Române.

ŞEDINŢA PUBLICĂ COMEMORATIVĂ

DELA 19 DECEMVRIE 1941

La şedinţă asistă d-l Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU întâmpină pe d-l Mareşal Ion Antonescu cu următoarele cuvinte:

Domnule Mareşal,

Domnilor Colegi,

« Academia Română a urmat drumul drept, aşa cum l-au tras întemeietorii ei, cu bătrânească înţelepciune şi mai ales din cunoaşterea adâncă a realităţilor.

« A fost şi trebue să rămâie înainte de orice o instituţie de cultură, în cadrul vieţii naţionale.

« Predecesorii noştri au apărat cu îndârjită voinţă această concepţie sănătoasă, singura folositoare neamului. Printr'o chibzuintă continuitate în funcţionarea ei, Academia Română a devenit un far de orientare culturală pentru Românii din toate provinciile.

« E aproape singura instituţie, care, strâns legată de pământul şi sufletul neamului, şi-a păstrat neştirbită integritatea. A rezistat valurilor de necontenită prefacere, care nu întotdeauna însemna şi evoluţie normală, chiar dacă e săvârşită în numele adaptărilor la vremuri nouă. In cele trei sferturi de veac de funcţionare s'a întemeiat în jurul Academiei Române o tradiţie, cu rădăcinile adâncite în faza de închegare a Statului român. Această tradiţie rămâne tăria ei; o face să fie respectată de cei mulţi şi moral susţinută în orice împrejurări de Domnitorul şi Regii ţării.

« Aparent numai starea generală de lucruri se socoate schimbată; împestrițările hainelor împrumutate cu care am căutat să înlocuim sumanul, nu se potrivesc întotdeauna firii noastre. In amețeala amăgirilor, prea adesea uităm ce suntem și cine suntem. Privirile, mintea, uneori chiar sufletul mai lesne le îndreptăm spre alte zări, pe care năzuim să le credem că sunt și ale noastre, dar în care nu putem să ne menținem sborul decât pornind dela ceea ce este și a fost al nostru. In asemenea condițiuni iarăși prea adesea dăm uitării pe mulți dintre aceia, aparținând neamului, care prin grea caznă, în împrejurări vitrege, au dovedit ceea ce cu mândrie Miron Costin s'a exprimat prin vestitele cuvinte des repetate: « Sunt oameni și în Moldova! »

« Academia Română și în această direcție continuă să-și îndeplinească datoria, nu numai din pietate pentru energiile trecute, unele făuritoare de drumuri nouă, cât pentru a înteți încrederea ce trebue să o avem cu toții în energia neamului.

« La începutul veacului al XIX-lea de pe urma războaielor napoleoneene, poporul danez căzuse într'o stare de profundă deprimare morală. Grundvigt, profetul nordului, ca să-i desmorțeaască sufletul și să-i însufle curaj nu numai la rezistență dar la reînviere, a evocat contemporanilor săi pe zeii din Walhala, pe Thor, pe Odin. Și astfel le ridică moralul și le deșteaptă energia trebuitoare progresului economic și cultural ajuns mai târziu.

« Așa se lămurește și comunicarea de azi a stimatului nostru coleg d-l I. Nistor, căreia îi vor urma altele în același sens.

« Scoțând din uitare pe înaintași, înseamnă că știm să le prețuim munca, uneori jertfirea pentru neamul atât de mult și des încercat. Cinstindu-le amintirea, ne cinstim și pe noi, dovedind că suntem demni urmași ai lor și că știm să păstrăm continuitatea, care singură poate da originalitate și vitalitate muncii de azi.

Domnule Mareșal,

« Sacrificând un ceas din timpul D-voastre prețios, ați căutat să ne arătați, că în adevăr viitorul țării, pentru care vă jertfiți, nu poate fi întemeinicit decât bizuindu-ne pe cinstirea faptelor din trecut, săvârșite cu toată dragostea de neam.

« Prin caldele și sincerele D-voastre cuvântări, chemătoare spre unirea tuturora în jurul tronului și al stindardului, simbolul patriei; prin avântul cu care ați îndrumat pe bravii noștri ostași, care, cu un eroism ce aduce aminte de Rovine, au dus faima neamului până în ținuturile unde Cantemir a scris cu lacrimi Istoria țărișoarei sale; prin tot ce ați săvârșit de când providența v'a adus la conducerea Statului, învolburat de atâtea furtuni, ați dovedit cu prisosință încrederea deplină în energia și valoarea neamului, nu din prezent ci de totdeauna.

« Ingăduiți-ne cu prilejul zilei de azi să vă adresăm pe lângă mulțumiri pentru cinstea ce o faceți Instituției noastre și salutul nostru pornit din curată inimă.

« Tot ce aţi înfăptuit în scurt timp va rămânea înscris nu numai în istoria neamului dar şi în cea universală.

« Vă dorim din toată inima să încrestaţi pe răbojul vieţii D-voastre semnul biruinţei finale dorite de toţi, prin reîntregirea pământului străbun ca şi prin temeinica, sănătoasa, aşezare lăuntrică a ţării.

« Să trăiţi ».

După aceea d-l Preşedinte dă cuvântul d-lui coleg Ion I. Nistor, pentru a rosti cuvântarea sa comemorativă: *Vieaţa şi activitatea lui Miron Costin.*

In şedinţa intimă d-l Preşedinte I. SIMIONESCU zice:

« Vinerea trecută a încetat din vieaţă, la Paris, Émile Picard, ilustru matematician francez, secretar perpetuu al Academiei de Ştiinţe.

« Picard era membru de onoare al Academiei Române, ales în 1911.

« Cu Émile Picard dispare ultimul reprezentant al acelei strălucite pleiade de matematicieni francezi care timp de mai bine de 30 de ani a ilustrat atât Sorbona cât şi Şcoala Politehnică din Paris.

« Ieşit din Şcoala Normală superioară, Picard s'a impus de tânăr prin lucrări de excepţională valoare.

« Domeniile în care Picard, cu predilecţie, şi-a exercitat activitatea lui matematică sunt două: ecuaţiile diferenţiale şi teoria funcţiilor algebrice.

« Inzestrat cu daruri speciale de claritate şi eleganţă, lucrările lui Picard, au devenit uşor clasice, iar Tratatul lui de *Analiză* este un model de prezentare şi expunere a materiilor: el a servit, atâtor generaţii de matematicieni — încât se poate spune că nu numai cei ce au ascultat lecţiile lui Picard, în Sorbona, ci atâţi matematicieni de pretutindeni sunt elevii lui Picard.

« Matematicienii români, cei mai în vârstă, care şi-au făcut studiile în Paris l-au avut profesor pe Picard. El iubea pe Români, şi ţara noastră, pe care a şi vizitat-o.

« Relaţiile cordiale ce întreţinea cu savanţii români şi interesul bine voitor pe care îl arăta tinerilor români, studenţi în Sorbona — a determinat Academia Română să-l aleagă, în 1911, membru de onoare al ei.

« Opera ştiinţifică a lui Picard va rămânea, prin calităţile ei superioare, o operă *clasică:* ea va servi multă vreme ca izvor de inspiraţie şi ca model de cercetare ştiinţifică ».

D-l Preşedinte aduce la cunoştinţă că colegul nostru corespondent d-l Ing. C. Budeanu a fost invitat de Politehnica şi de Institutul Naţional Galileo Ferraris, din Torino spre a ţinea o conferinţă. Vizita a avut loc între 23—28 Noemvrie trecut.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU arată că la şedinţa comemorativă de astăzi, potrivit vechilor noastre rânduieli, am adresat M. S. Regelui Mihai I rugăminte să ia parte ca Patron şi Preşedinte de Onoare al Academiei. D-l Şef al Casei Militare a Majestăţii Sale ne-a răspuns că M. Regele nefiind în ţară, nu va putea lua parte la această şedinţă.

« In altă ordine de idei, d-l Secretar General depune următoarea cuvântare rostită de d-l I. Simionescu Preşedinte, din partea Academiei Române, la redeschiderea Institutului de Istorie Universală, din 7 Decemvrie a.c.

« Imi îndeplinesc o plăcută datorie de a exprima în numele Academiei Române cuvinte de bună urare pentru reluarea activităţii Institutului de Istorie Universală, înfiinţat cu însufleţirea ce-i era caracteristică de către mult regretatul nostru coleg. N. Iorga.

« Amintirea lui va rămânea vie printre noi, căci prea a fost un răscolitor de energii şi prea vijelioasă pasiune a pus când a fost vorba şi de propăşirea cercetărilor istorice.

« Moartea-i năprasnică, o pată întunecată, neştearsă, din perioada de regenerare a neamului, să servească drept îndemn, pentru ca Institutul de istorie Universală să se înalţe ca un monument nepieritor ridicat uriaşei activităţi a lui N. Iorga, din ultima jumătate de veac din progresul nostru cultural.

« Prin neogoiatele sale cercetări a adunat atâta material nou încât a ajuns să închege cele 10 volume scoase printr'o nebănuită muncă în ultimii săi ani de vieaţă, ca şi când ar fi avut o presimţire de sfârşitul apropiat.

« Situaţia geografică a ţării este de aşa natură, încât străduinţa poporului spre o vieaţă de liberă manifestare nu putea fi redusă numai la propriele-i forţe ori însuşiri fireşti. Era influenţată, uneori adânc, chiar de ecoul celor mai depărtate frământări politice. De aici necesitatea de a completa cercetarea evenimentelor locale în cadrul mişcărilor generale uneori chiar de măsura unor raporturi cauzale foarte importante; nu sunt lămurite astfel numai multe fenomene locale ce păreau taine greu de pătruns dar se ajunge şi la apropieri măgulitoare pentru încrederea ce trebue să o avem în valoarea energiei noastre etnice. Marele nostru istoric n'a avut parte să-şi vadă îndeplinit gândul ce-i era atât de scump.

« Rămâne în seama d-voastre, domnule Director, de a ridica activitatea Institutului, la importanţa dorită de intemeietorul lui. Chezăşie există în pregătirea d-voastre. Cercetările d-voastre de până acum nu se referă numai la evenimentele restrânse în graniţele românismului; lucrările d-voastre din ultimii ani dau dovada de vibrarea convingătoare a unui suflet plin de dragoste sinceră pentru soarta poporului. Nu aţi cercetat numai fenomenele istorice trecute. Aţi dat exemplul care vă face cinste, de a lua parte activă, în ultimele evenimente, alături de cei care făuresc istoria prin curajul şi sângele lor.

« Academia Română prin nepreţuita comoară adunată cu migală, vreme de trei sferturi de veac, şi-a făcut pe deplin datoria faţă de istoria ţării înlesnind atâtor meritoşi istorici să contribue la cunoaşterea trecutului nostru.

« Nu pot termina decât de a face urări, în numele Instituţiei culturale ce am cinstea să reprezint, ca Institutul ce-l conduceţi să stea alături de ea, în studiul raporturilor strânse între istoria patriei şi cea universală ».

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU arată că d-l Const. Iordăchescu, profesor pensionar din Botoşani, a dăruit Academiei o serie de documente din Moldova, din secolii XVII—XIX-lea, câteva însemnate publicaţii periodice româneşti din secolul trecut şi un număr însemnat de hărţi româneşti vechi.

D-l I. LUPAŞ dărueşte scrierea sa *Cronicari şi istorici români din Transilvania*, ediţia II-a, apărută în colecţia « Clasicii români comentaţi ».

D-l NICHIFOR CRAINIC prezintă, ca omagiu Academiei din partea autorului, scrierea d-lui Dr. Walter Hoffmann, profesor universitar, *Rumanien von heute. Ein Querschnitt durch Politik, Kultur und Wirtschaft* (Bucureşti şi Leipzig 1941): pe care d-sa o înfăţişează ca o monografie enciclopedică cea mai completă despre ţara noastră, într'o limbă străină. Autorul e profesor universitar şi în prezent se află în România cu misiunea germană. Cunoaşte ţara noastră de peste 20 de ani. Drepturile României sunt tratate cu obiectivitate şi pe bază de statistice în cuprinsul lucrării sale, care stărueşte asupra pierderilor suferite de ţara noastră în cursul anului 1940 — textul ei fiind dinainte de recucerirea Basarabiei. In genere lucrarea este nu numai o prezentare ştiinţifică, dar şi o pledoarie pentru drepturile teritoriale ale ţării noastre. Concludente în această privinţă sunt numeroasele hărţi de care este însoţită lucrarea, mai ales cele etnografice, care arată pe judeţe proporţia populaţiei româneşti, faţă de minorităţi. In plus, lucrarea este bogat ilustrată Tirajul ei este foarte mare. Până în prezent s'au primit comenzi pentru 4.800 exemplare.

D-l GH. IONESCU ŞIŞEŞTI prezintă volumul XII, anul 1940, din « Analele Institutului de Cercetări Agronomice al României » şi « Darea de seamă de activitatea acestui Institut », 1940.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU arată că, potrivit dispoziţiunilor testamentului defunctului Alexandru Mavroyeni, premiul de Virtute, pe care l-a instituit la Academia Română să se proclame şi să se achite cu solemnitate în prima Duminecă după Sf. Spiridon, — solemnitatea pentru proclamarea premiului acordat în acest an s'a făcut Dumінecă, 14 Decemvrie curent, la ora 12, în sala de şedinţe. D-l Preşedinte I. Simionescu a rostit la această solemnitate următoarele cuvinte:

« Şedinţa de azi trece de cadrul obişnuit al celorlalte şedinţe solemne ţinute în Academia Română, deşi îi împlineşte menirea ei de instituţie naţională.

« Nu sărbătoreşte, ca în sesiunile generale, vreo manifestaţie culturală. Se răsplătesc calităţile unui suflet ales din mulţimea care se conduce în vieaţă mai mult după înclinările morale înnăscute, cel mult întărite prin influenţa adâncelor precepte ale evangheliei.

« Azi, ca şi în zilele asemănătoare din anii trecuţi, se preaslăveşte tăria morală care a susţinut şi susţine ca o solidă temelie, vieaţa noastră de

popor sbuciumat, mereu învălurat de volburi amenințătoare, dar care nu ne-au doborît.

« Chiar dușmanii recunosc neamului românesc multe netăgăduite calități, care creează în jurul lui o aureolă de superioritate etică. Pe cât e de bun și răbdător în toate, e iertător de toate. Sunt poate cusururi în apriga luptă din vieață. Înțelepciunea, curajul, cumpătarea, dreptatea și mila el nu le-a învățat din cărți; nu a auzit de virtuțile socratice. Cu ele s'a născut, moștenite dela bunii și străbunii săi.

« Prea aspră ar fi vieața chiar în vreme de liniște, dacă nu ar exista, ascunse în sufletul omului, tăinuite calități care răsar fără voie când e trebuință. Fără izbucnirea unor virtuți, după împrejurări, nu ar exista biruință fie de sine, individuală, fie colectivă.

« Cinstirea eroului necunoscut nu este altceva decât închinarea cu pietate în fața virtuților celor jertfiți pentru țară. Curajul, avântul în luptă care duc la descătușarea popoarelor, se încheia prin biruința finală a tuturor eroilor cunoscuți și necunoscuți. Eroismul nu e necesar numai în armata de apărare. El se întâlnește în lupta zilnică împotriva nevoilor și greutăților vieții. Erou este soldatul care înfruntă moartea. Erou este și cel care își încordează mintea, mușchii, voința spre a birui răul ce-l roade pe el, pe ai lui, pe aproapele lui. Azi sărbătorim o asemenea față a eroismului tăcut, ascuns, fără trâmbițare, dar exercitat cu perseverență, cu voință și mai ales cu mulțumirea faptei bune săvârșite cu însuflețire. Cea azi sărbătorită pentru faptele ei, nu s'a gândit la o răsplată, poate nici chiar la recunoștință, care nu mă îndoiesc că o păstrează în suflet, cei care au fost ajutați, ca să iasă la mal. Ea a fost condusă de acel minunat glas tainic al conștiinței curate, căruia noi îi aplicăm numele de virtute. A îndeplinit fapta bună, pentru că o durea lacrimile altora, pentrucă sufletul ei de mamă nu putea răbda privirea stinsă de nevoi ale altor copii. A împărțit bucățica de pâine, care poate nu o avea nici ea totdeauna prea din belșug și-a adus surâsul vieții salvate pe fețele supte și ofilite. Sărbătorirea de azi nu e de cât o întâmplătoare relevare a unora din asemenea fapte creștinești, datorită gândului bun al donatorului vrednic, din depărtare ținuturi. Alexandru Mavroyeni din Atena, în amintirea străbunului său Nicolae Mavrogheni, domn al Munteniei și al Moldovei la sfârșitul veacului al XVIII-lea, a lăsat un fond neatacabil, din care Academia Română are însărcinarea a da premiul de virtute, din 2 în 2 ani. Greutățile valutare și sbuciumul economic dintre țări, ce a urmat anului 1929, de când e datat testamentul, n'au îngăduit decât distribuirea numai a 4 premii, de câte 100.000 lei, cel dintâi în 1933, cel din urmă astăzi.

Stimată Doamnă,

« Răsplata faptelor săvârșite, fără alt îndemn decât al bunătății inimii d-voastre, nu reprezintă numai o târzie îndulcire a ostenelilor istovitoare din drum. Prin îndeplinirea serviciului ce i s'a încredințat cu aceeași sfințenie cu care îndeplinește dorința de bine a atâtor generoși testatori, Aca-

demia Română prin autoritatea ei culturală şi naţională, vă dă ca pildă tuturor bunilor Români. Mai ales prin vremurile care trecem e mare nevoie ca solidaritatea dintre noi să fie înălţată la rangul de conducere în acţiunile noastre zilnice. Academia Română acordându-vă premiul Mavroyeni vă felicită pentru fapta d-voastră bună. Rămâneţi tot aşa de bună până la sfârşitul vieţii. Iar dacă banii primiţi vă înlesnesc cât de slabă uşurare a traiului, aduceţi, în rugăciunile d-voastră zilnice, mulţumiri omului de bine care a dat prilej Academiei Române să vă răsplătească faptele creştineşti ce le-aţi îndeplinit.

Preotul N. M. POPESCU a cetit raportul Comisiunii în baza căruia Academia Română, în sesiunea generală ordinară din 1941, a acordat d-nei Galina Georgescu (Gallia Tudor) premiul de virtute Mavroyeni din acest an, în valoare de 100.000 lei, (v. Anale. Desbateri LXI. 239).

Apoi d-l Preşedinte a înmânat d-nei Galina Georgescu valoarea premiului. Premiata a rostit câteva cuvinte de mulţumire.

ŞEDINŢA DELA 9 IANUARIE 1942

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU aduce la cunoştinţa Academiei că d-ra Ella Negruzzi cu ocazia împlinirii a o sută de ani dela naşterea lui Iacob Negruzzi, întâmplată la începutul acestei luni, a dăruit Academiei 119 volume de Drept român, german şi francez, care au aparţinut bibliotecii lui Iacob Negruzzi.

D-l Dr. GR. ANTIPA prezintă recenta sa lucrare «*Marea Neagră. Vol. I. Oceanografia, Bionomia şi Biologia Generală a Mării Negre*» (Bucureşti, 1941), apărută în colecţia de publicaţiuni ale Fondului Vasile Adamachi. D-sa exprimă mulţumiri Academiei pentru cinstea de a-i fi publicat şi această lucrare, în şirul altor lucrări ale d-sale publicate tot de Academie şi arată că lucrarea prezentată este rezultatul unor cercetări care durează de aproape o jumătate de secol făcute prin excursiuni, prin expediţii pe Marea Neagră şi apoi prin munca de laborator efectuată în Muzeul de Istorie Naturală din Capitală

D-l Secretar General ALEX. LĂPĚDATU prezintă scrierea d-lui Carlo Tagliavini «*In Rumania*», apărută la Roma, 1940, în colecţia « Civilta italiana nel Mondo », oferită Academiei de Institutul de Cultură Italiană din Bucureşti.

După ridicarea şedinţei lucrările s'au continuat în Secţiuni, care au fost întrunite pentru a procede la distribuirea între d-nii raportori a următoarelor lucrări intrate la concursul premiilor din acest an, în vederea facerii rapoartelor speciale:

I. PREMII GENERALE (PRIN COMISIUNI SPECIALE)

1. — *Premiul Năsturel, de 4.000 lei*

10 scrieri cu conținut de orice natură:

Bulencea (Athanasie), Manual de viticultură. Vol. II. Viticultura specială. București, 1941.

Costăchescu (Vasile), Istoria orașului Folticeni. Cu un scurt istoric al județului Baia. 1340—1941. Folticeni, 1941.

Găinaru (Elena Costache), George Vâlsan (ca literat) și Două portrete psihologice prezintate la Seminarul pedagogic universitar « Titu Maiorescu » din București. București, 1941.

Liliacoveanu (Eugenia Lydia), Lumină dintr'un început. Poezii. București, 1941.

Macarovici (Dr. George P. de), Monetele României contemporane 1867—1941. Cu figuri în text. Câmpulung-Muscel, 1941.

Macarovici (Dr. George P. de), Clipe din viața gentilomului de Bzura. Nuvelă de caracter educativ. Câmpulung-Muscel, 1941.

Mănescu (Dr. Nicolae), Colonizarea în Grecia. București, 1941.

Nădejde (Colonelul Vasile), Primejdia moscovită și misiunea poporului român. Bacău, 1941.

Rollea (Constantin), Moldova, poem istoric. București, 1941.

Stahl (Henriette Yvonne), Intre zi și noapte. Roman. București, f. a.

2. — *Premiul Arhitect Petre Antonescu, de 15.000 lei*

3 publicațiuni cuprinzând proiecte de arhitectură românească:

Stănculescu (Arhitect Florea), Case și gospodării la țară București, 1927.

» Căminul. Studii și planuri de case. Publicație trimestrială. Anul 1928. București.

Stănculescu (Arhitect Florea), Construcții rurale. Indrumări, planuri și cercetări. Caietul Nr. I, II, III, IV și V. București, f. a.

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

1. *Marele Premiu C. Hamangiu, de 100.000 lei (indivizibil)*

4 lucrări de critică literară:

Ionescu (Alexandru C.), Poezia lirică română contemporană. București, 1941.

Lovinescu (E.), T. Maiorescu, I, 1840—1876; II, 1876—1917. București, 1940.

Petrașcu (N.), Icoane de lumină. Vol. I—IV, București, 1936—1941.

Rădulescu-Pogoneanu (Elena), Vasile Alecsandri. Poezii. Vol. I—II. Cu un studiu, note și comentarii. Craiova, 1940.

2. — *Premiul Statului Eliade Rădulescu, de 50.000 lei*

12 scrieri literare:

Cantilli (Constantin), Dacica. Tragedie în 5 acte. Bucureşti, 1941.
Ciurezu (D.), Pământul luminilor mele. Poeme. Bucureşti, 1940.
Colorian (Alexandru), Poema eternă. Ploeşti, 1941.
» M. Eminescu. Poezii. Ediţie îngrijită de... Bucureşti, 1940.
Creţu (Profesor I.), M. Eminescu, Opera politică. Volumul II: 1880—1883. Ediţie îngrijită de... Bucureşti, 1941.
Dessila (Octav), Iubim. Inceput de viaţă. Roman. Bucureşti, 1941.
Iov (D.), Priveliști basarabene. Bucureşti, 1941.
Munteanu (Ion), Băiatul Popii Nicolae. Roman. Bucureşti, f. a.
Popescu (Bartolomeu), Filosofia şi pedagogia creştină a lui Ioan Amos Comenius. Bucureşti, 1939—1940.
Stănescu-Vărăşti (C.), Viaţă şi Nemărginire. Bucureşti, f. a.
Sterian (Dr. Eraclie), Incercări de etimologie universală şi neolatinitatea limbii române. Bucureşti, 1941.
Suciu (Ion Dimitrie), Literatura bănăţeană dela început până la Unire. 1582—1918. Timişoara, 1940.

3. — *Premiul Elena şi Gheorghe M. Vlasto, de 50.000 lei*

pentru opere de pictură 3 concurenţi:
a) *Eleutheriade* (Micaela);
b) *Olinescu* (Marcel): « V. Alecsandri. Mioriţa ». Text şi ilustraţii gravate în lemn de... Bucureşti, 1940.
c) *Sirorpy* (Sem.).

4. — *Premiul Elena şi Gheorghe M. Vlasto, de 50.000 lei*

pentru opere de sculptură:
6 concurenţi: a) *Dimitriu-Bârlad* (Ion);
b) *Gheorghiţă* (Ion);
c) *Irimescu* (Ion);
d) *Iordănescu* (Ioan);
e) *Pavelesco-Dimo* (Dimitrie);
f) *Tudor* (Gheorghe).

5. — *Premiul Adamachi, de 5.000 lei (divizibil)*

17 scrieri literare:

Bilciurescu (Alexandru), Zoologice. Poeme. Bucureşti, 1941.
» Thalassa. Poeme. Bucureşti, f. a.
Budiş (Lt.-Colonel Al.) şi *Petrov* (Stela A. Hagi), Gramatica şi limba bulgară. Sofia, 1941.
Deleanu (Victor I.), Generaţie sacrificată. Bucureşti, 1940.
Dumitrescu (Victor George), Elegia Dragostei. Poeme. Bucureşti, 1940.
Ilieşiu (Iustin), Grădina cu flori de toamnă. Versuri, Cluj, 1940.

Marin (Aurel), Insemnări despre lume, prieteni şi moarte. Versuri. Bucureşti, 1940.

Ojog (Ion), Amiezi târzii. Bucureşti, 1940.

Pallade (Maria S.), Numai o primăvară. Roman. Bucureşti, 1940.

Procopiescu (Preotul Ion V.), Cuvinte de învăţătură creştină Râmnicul-Vâlcii, 1939.

Sabaru (Alexandru), Singurii Prieteni. Bucureşti f. a.

Sălceanu (Grigore), Fata de împărat. Bucureşti, 1941.

» Regina. Cernăuţi, 1939.

» Nopţi pontice. Poezii. Bucureşti, 1941.

Stelian (Constantin), Mireasa lumii. Bucureşti, 1941.

Vora (Emil), Cartea plecărilor. Bucureşti, 1941.

Zottoviceanu-Rusu (Ştefania), Jocul de-a dragostea şi moartea. Ediţia I. Bucureşti, 1940.

6. — *Premiul C. Rădulescu-Codin, de 3.000 lei*

6 lucrări de folklor:

Baiculescu (George), Activitatea Folkloristică a lui Nicolae Filimon. Studiu şi texte. Bucureşti, 1941.

Birou (Virgil), Crucile de piatră de pe valea Cărașului. Cu 80 de clişee originale făcute de autor. Timişoara, 1941.

Hagea (Serg. T. R. Dr. Constantin), Cântece de pe zonă, culese de..., Sibiu, 1940

Ionescu-Nişcov (Tr.), Funcţia socială a folklorului balcanic. Bucureşti, 1940.

Ursu (Prof. Dr. Nicolae), Contribuţiuni muzicale la monografia comunei Sârbova (judeţul Timiş-Torontal). Timişoara, 1939.

Ursu (Prof. Dr. Nicolae), Contribuţiuni muzicale la monografia comunei Măguri (jud. Cluj). Timişoara, 1940.

7. — *Premiul Ecaterina I. C. Bolintineanu, de 2.000 lei*

4 scrieri asupra educaţiei:

Epureanu (Lt. Paul) şi *Epureanu* (Florica Lt. Paul), Foaia Soldatului. Bucureşti, f. a.

Epureanu (Lt. Paul) şi *Epureanu* (Florica Lt. Paul), Camaradul. Bucureşti 1940.

Moisiu (Preotul Econom Constantin), Să stăm bine. să stăm cu frică. Povăţuitor liturgic pentru preoţi şi popor. Bucureşti, 1941.

Podhorski (Al.), Infirmiera. Bucureşti, 1941.

PREMII CU SUBIECTE DATE

8. — La *Premiul Năsturel, de 5.000 lei*, cu subiectul « Ortografia română (principii de orientare) », s'a prezentat un manuscris cu motto « Limba românească trebuie îndreptată » (11 pagini).

III. PREMIILE SECŢIUNII ISTORICE

1. — *Premiul Leon Gh. Pallade, de 80.000 lei (indivizibil)*

8 lucrări cu caracter economic:

Analele Academiei de Inalte Studii Comerciale şi Industriale « Regele Mihai I » din Cluj-Braşov. Anul întâi, 1939—1940. Avec des résumés en français. Braşov, 1941.

Anastasiu (Oreste A.), Spre o mai bună aşezare a marei industrii, cu privire specială asupra Basarabiei. Bucureşti, 1941.

Haşeganu (I.), Mărginenii în viaţa economică a Transilvaniei şi a Vechiului regat. Braşov, 1941.

Jinga (Victor), Dinamica economiei cooperatiste. Braşov, 1941.

Nicolescu (Ştefan D.), Regimul breslelor din România. Bucureşti, 1941.

Oţetea (Andrei), Renaşterea şi Reforma. Bucureşti, 1941.

Raţiu (Ing. Constantin), Etapele şi ţelurile reale ale desvoltării agriculturii noastre ţărăneşti Deva, 1941.

Turdeanu (Lucian I), Avuţia publică în România. Bucureşti, 1941.

2. — *Premiul Elena şi Gheorghe M. Vlasto, de 50 000 lei (indivizibil)*

4 lucrări istorice şi juridice:

Arion (Dinu C), Vlahii, clasă socială în Voevodatele româneşti. Bucureşti, 1940.

Arion (Dinu C.), Despre prerogativele marilor boieri moldoveni înainte de Ştefan cel Mare. Bucureşti, 1940.

Şotropa (Valeriu), Introducere şi bibliografie la Istoria Dreptului Român. Cluj, 1937.

Vasilescu (Petre), Tratat teoretic şi practic de procedură civilă. Volumul I şi II. Iaşi, 1939—1941.

3. — *Premiul Elena şi Gheorghe M. Vlasto, de 50.000 lei (divizibil)*

2 lucrări istorice şi juridice:

Gheorghiu (Dr. G. P.), Vechile legiuiri româneşti de lege ferenda şi unificarea legislativă. Bucureşti, f. a.

Sofronie (George), Tratat de Drept internaţional public (principii, instituţii, jurisprudenţă, tendinţe nouă). Vol. I, Teoria generală (probleme introductive). Cluj, 1940.

4. — *Premiul Elena şi Gheorghe M. Vlasto, de 40.000 lei*

7 lucrări juridice:

Cădere (Victor G.) şi *Miloae* (Ioan), Curs elementar de Drept civil francez de *Ambroise Colin* şi *Henri Capitant* cu concursul d-lui *Julliot de la Morandière* Traducere de... Volumul I. Ediţia VIII. Bucureşti, 1940.

Ganea (Mihail M), Responsabilitatea funcţionarilor publici (doctrină, legislaţie, jurisprudenţă). Bucureşti, 1941.

Lungulescu (Ilie N.), Justiția. Timișoara, 1940.
Mateescu (Mircea), Realitate și eroare. București, 1939.
Panțurescu (Vasile S.), Codul de procedură penală din 19 Martie 1936, la curent cu legislația până la 15 Octomvrie 1940. Adnotat, cu doctrină și jurisprudență. București, 1940.
Stănescu (Constantin), Studii de Drept public. București, 1940.
Voiculeț-Lemeny (Pompiliu), Condițiile executării obligațiunilor în noul cod civil. București, 1941.

5. — *Premiul Vasile Pârvan, de 30.000 lei*

7 lucrări și descoperiri arheologice:
Nour (A.), Credințe, rituri și superstiții geto-dace. București, 1941.
» Cultul lui Zalmoxis. București, 1941.
Popescu (Dorin), La tombe à ocre de Casimcea (Dobrogea). București, 1941
» Dépôt de bronzes de Apa București, 1941.
» Bronzehort (?) von Șieu (Maramureș). București, 1941.
» Objets de parure géto-daces en argent. București, 1941.
Ștefan (Gh.), Dinogetia I. București, 1941.

6. — *Premiul C. G. Vernescu, de 50.000 lei (indivizibil)*

6 lucrări istorice:
Constantinescu (N. A.), Chestiunea Timoceană. București, 1941.
» Renovația Istoriei Românilor de N. Iorga. Vălenii de Munte, 1941.
Fotino (George), Din vremea renașterii naționale a Țării Românești. Boierii Golești. Vol. I. Vol. II, 1834—1849. Vol. III, 1850—1852. Vol. IV, 1853—1871 (Scrisori adnotate și publicate de...). București, 1939.
Meitani (Radu), Proiect de Lege pentru reglementarea operațiunilor forțelor navale și aeriene în caz de războí maritim și pentru organizarea jurisdicției de prize maritime. București, 1941.
Sachelarescu (Ion), Din Istoria Bucureștilor. Plumbuita. București, 1940.
Zagoriț (Colonelul de rezervă Constantin), Turtukaia. Cu un atlas anexat. Ploești, 1939.

7. — *Premiul C. G. Vernescu, de 11.000 lei*

4 publicațiuni economice sau sociale:
Eftimescu (Adm. Maior Constantin N.), O nouă organizare a administrației patrimoniului instituțiunilor și întreprinderilor economice ale Statului. București, 1941.
Pienescu (Mircea V.), Cartea gospodarului înțelept. București, 1941.
Rusu (George), Politica agrară a României. București, 1940.
Tănăsescu (G.), Nutrețul murat și tehnica lui. București, f. a.

8. — *Premiul Camerei de Comerţ şi Industrie Circ. I Turnu-Măgurele, de 15.000 lei*

1 lucrare cu caracter economic:

Milian (Aneta Ch.), Monografia oraşului Turnu-Măgurele. T.-Măgurele, 1941.

9. — *Premiul Profesor George Vâlsan, de 15.000 lei*

3 lucrări geografice şi etnografice:

Niculescu-Varone (G. T.), Costumele naţionale din România întregită. Vol. I—II. Bucureşti, 1937—1940.

Popa-Lisseanu (G.), Originea Secuilor şi secuizarea Românilor. Bucureşti f. a.

Tufescu (Prof. Dr. Victor), O regiune de vie circulaţie: « Poarta Târgului Frumos ». Bucureşti, 1941.

10. — *Premiul Neuschotz, de 3.500 lei*

2 lucrări de cuprins juridic sau social:

Bologa (Valeriu L.), Contribuţiuni la cunoaşterea igienii rurale în trecutul nostru. Bucureşti, 1940.

Nemetescu (George P.), Moşteniri şi testamente pe timp de război. Pentru jurişti; pentru mobilizaţi şi urmaşii lor. Bucureşti, 1941.

11. — *Premiul Demostene Constantinide, de 3.000 lei*

6 scrieri istorice sau sociale:

Ciupe (Ioan), Monografia Şcoalei primare de Stat pentru băieţi din oraşul Dej. Cu prilejul împlinirii a 25 ani de existenţă. Dej, f. a.

Georgescu (Gh. I.), Expediţia lui Vasco da Gama. Cu 21 reproduceri fotografice după gravuri vechi. Bucureşti, 1941.

Gheorghiu (Const. Virgil), Ard malurile Nistrului. Bucureşti, 1941.

Iliescu-Zănoagă (Maior I.), Istorie militară. Studiul campaniilor din antichitate până în 1866. Timişoara, 1939.

Perianu (Radu I.), Istoria Şcoalelor din oraşul şi judeţul Brăila, 1832—1864. Bucureşti, 1941.

Vasilescu (Profesor Dr. Al. A.), Istoria clasei ţărăneşti, Vol. I. (Până la anul 1866). Târgovişte, 1940.

PREMII CU SUBIECTE DATE

12. — La *Marele Premiu Regele Ferdinand de 10 000 lei*, cu subiectul *Viaţa şi faptele lui Tudor Vladimirescu şi starea socială şi culturală din timpul său*, s'au prezentat două manuscrise:

a) Un manuscris cu titlul « In jurul lui Tudor Vladimirescu », cu motto « Majores pennas nido » (42 pag.);

b) Un manuscris cu titlul « Tudor-Vodă, poem eroic în trei acte », cu motto: « Inchin această carte, eternelor puteri:
Oltenilor lui Tudor, Armatelor române », etc. (51 pag.).

13. — La *Premiul Basarabiei în memoria lui I. C. Brătianu*, în efecte de nominal lei 6 500 și 4 004 lei în numerar, cu subiectul *Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă*, s'a prezentat un manuscris cu motto: «... Nu poate nimeni, nici cu istoria în mână, nici cu harta în mână, nici cu tratatele în mână să spună că Basarabia nu este țară românească» (1878). Ion C. Brătianu, (206 pag.).

14. — La *Premiul Comitetului Național Cooperatist*, de 30.000 lei, cu subiectul despre « Cooperație », s'a prezentat un manuscris semnat cu pseudonimul Dișcu. (43 pag.).

15. — La *Premiul Ministerului Cultelor și Artelor, de 50.000 lei*, cu subiectul *Biografii de ierarhi din sec. XVII* s'a prezentat un manuscris cu titlul « Sava II Brancovici », cu motto: « Deci eu aici numai cât am aruncat sămânța », etc. Petru Maior. (100 pag.).

IV. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

1. — *Premiul I. Oroveanu, de 70.000 lei*

5 lucrări medicale:

Aubert (Dr. Henry), Turburările ritmului cardiac, diagnostic și tratament. București, 1941.

Băltăceanu (Prof. Dr. G.), *Vasiliu* (Dr. C.), *Petrescu* (Dr. C.) și *Constantinescu* (S.), Spirochetoze broncho-pulmonare. Studiu clinic și terapeutic. București, 1941.

Isărescu (Dr. Radu I.), Tehnica rezecțiilor de stomac în ulcerele gastroduodenale. București, 1941.

Olinescu (Dr. Radu), Malaria ca factor de degenerare și de debilitate fizică a populației rurale românești. București, 1941.

Stavilla (Dr V.), Tratamentul bolilor infecțioase și contagioase prin metal-iodo-camphoric. Produs medical antiinfecțios original și românesc. București, 1941.

2. — *Premiul Statului Lazăr, de 50.000 lei*

9 scrieri cu conținut științific:

Andreescu (Ing. D.), Tehnologia materiilor grase. Fabricațiunea și prelucrarea uleiurilor și grăsimilor vegetale și animale. București 1941.

Bratu (Dr. Ing. Em. A.), Ghid de laborator pentru lucrările practice de chimie tehnologică anorganică. Ediția II-a. București, 1941.

Căplescu (Dr. C. Poenaru), Cartea primarilor. Cu sfaturi pentru aplicarea igienei urbane şi rurale. Bucureşti, 1941.

Filipescu (C.), Marea enciclopedie agricolă. Vol. III, H-Me. Bucureşti, 1940.

Fotino (Scarlat), Geometrie perspectivă. Teorie şi aplicaţiuni. Bucureşti, 1941.

Ghimpu (V.), Bolile şi insectele dăunătoare tutunului, Bucureşti, 1941.

Manitiu (Emilian), Aplicaţiuni şi probleme de termodinamică tehnică. Bucureşti, 1941.

Plăcinţeanu (Dr Ioan I.). Elemente de calcul vectorial şi tensorial. Iaşi, 1941.

Puiu (Petru), Cuantificarea spaţiului şi teoria cuantelor. Bucureşti, 1941.

3. — *Premiul Ion Teodoreanu Inginer Inspector General, de 25.000 lei*

1 lucrare tehnică:

Andrei (Lt. C-dor Ing. Av. Ioan), Curs de motoare. Volumul I. Bucureşti, 1941.

4. — *Premiul Inginer Ion Aprihăneanu, de 40.000 lei*

1 scriere electro-mecanică:

Ioan (Ing. Theodor), Arzătoare. Calculul şi construcţia arzătoarelor pentru materii combustibile fluide şi gazeifere. Braşov, 1941.

5. — *Premiul Dr. Cornel Nicoară, de 12 000 lei (divizibil)*

1 scriere ştiinţifică:

Damian (Prof. Dalila), Mătasea artificială, Fabricaţie, proprietăţi, întrebuinţări. Bucureşti, 1941.

6. — *Premiul Ştefan Demetrescu Vergu, de 10.000 lei*

2 scrieri de natură silvică:

Heroiu (Traian), Conducere şi responsabilitate proprie în sectorul silvic. Bucureşti, 1941.

Heroiu (Traian), Probleme noi în munca forestieră. Bucureşti, 1941.

PREMII CU SUBIECTE DATE

7. — La *Premiul General Ioan Carp şi Maria Carp, de 7.000 lei*, cu subiectul *Metode de luptă contra secetei în România*, s'a prezentat un manuscris cu motto « Combaterea energică a buruienilor face parte din mijloacele de luptă contra secetei. Prof. Dr. Ionescu-Şişeşti » (10 pag.).

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 16 IANUARIE 1942

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l MIHAIL DRAGOMIRESCU, membru de onoare al Academiei, face o comunicare despre *Caragiale în poezia lumii.*

In şedinţă intimă d-l General R. ROSETTI aduce la cunoştinţă că d-l I. E. Toroutiu, membru corespondent, a dăruit pentru Secţia de Manuscrise a Academiei manuscrisul traducerii lui Eminescu: *Émil Augier*, « *Le joueur de flûte* », cunoscut în ediţiile poetului sub titlul: Laïs.

D-l N. CARTOJAN dărueşte din partea d-lui prof. Claudiu Isopescu, dela Universitatea din Roma, publicaţia italiană « Letterature straniere », în care sunt consacrate vreo 40 de pagini pentru tot ce s'a scris şi tradus în Italia despre şi din literatura românească. Bibliografia este întocmită de cunoscutul profesor italian Gino Lupi.

ŞEDINŢA PUBLICĂ COMEMORATIVĂ

DELA 23 IANUARIE 1942

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l N. VASILESCU KARPEN face o comunicare despre « *Vieaţa şi opera lui Galileo Galilei* ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 30 IANUARIE 1942

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU face o comunicare despre « *Psihologia etnicului sătesc.* »

In şedinţă intimă d-l Dr. M. CIUCĂ prezintă lucrarea d-sale « *Pericolul epidemiilor de războiu, cauzele şi mijloacele de prevenire* » (Bucureşti, 1942).

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 6 FEBRUARIE 1942

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l SILVIU DRAGOMIR face o comunicare despre «*Politica Românilor din Ardeal în anii 1848—1849 şi Curtea din Viena*».

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 13 FEBRUARIE 1942

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU prezintă diploma de doctor în Drept, în original, a lui Simion Bărnutiu, liberată de Universitatea din Pavia la 6 Iunie 1854, dăruită de d-l Iuliu Maniu, membru de onoare al Academiei Române. Diploma se va păstra lângă celelalte documente şi manuscrise bărnuţiene, dăruite Academiei de d-l Iuliu Maniu.

D-l Secretar General prezintă şi o copie fotografică de pe actul de naştere a mult regretatului Nicolae Iorga

---

ŞEDINŢA PUBLICĂ COMEMORATIVĂ
DELA 20 FEBRUARIE 1942

Preşedinţia d-lui N. VASILESCU KARPEN.

D-l DRAGOMIR HURMUZESCU, membru corespondent, face o comunicare comemorativă cu titlul: «50 *de ani dela moartea lui Emanoil Bacaloglu*».

D-l General R. ROSETTI zice:

«Am onoare a prezenta Academiei din partea Marelui Stat-Major (Secţia Istorică), pentru Bibliotecă, trei exemplare din volumul III, partea II-a a istoricului oficial a Războiului de Intregire, publicat sub titlul *Româna în războiul mondial 1916—1919*».

«Prin d-l coleg corespondent M. Costăchescu, am primit pentru colecţiile Bibliotecii, trei donaţiuni şi anume:

«Dela d-l Liviu Sadoveanu din Iaşi: 50 documente dintre anii 1749—1861.

«Dela d-l Dimache Tiron din Vaslui: 7 documente din anii 1795—1858.

«Dela un învăţător un dosar cu corespondenţă, a lui M. Eminescu, în calitate de revizor şcolar».

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 27 FEBRUARIE 1942

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l ION RĂDUCANU membru corespondent, face o comunicare despre « *Un precursor al curentelor economice şi sociale actuale : Simonde de Sismondi* ».

In şedinţă intimă, d-l Preşedinte I. SIMIONESCU aduce în dar din partea d-lui Nicolae Ionniţiu manuscrisulunui « Curs de Geometrie elementară » pentru clasa IV-a primară şi a I-a secundară, din anul 1872, datorit lui Spiru Haret.

D-l Dr. M. CIUCĂ, depunând rapoartele prezentate la Congresul de Chirurgie de războiu ţinut la Iaşi în zilele de 21—23 Februarie a. c., zice:

« O primă fază de 8 luni a războiului nostru de reîntregire se încheie, din punctul de vedere al asistenţei medicale a răniţilor, cu un remarcabil examen de sinteză a unei vaste documentaţii medico-chirurgicale privitoare la organizare, condiţiunile de îngrijire şi rezultatele obţinute în tratamentul răniţilor de războiu.

« Desbaterile acestui congres au avut loc pe baza a zece rapoarte şi 150 comunicări, referitoare la problemele principale ridicate în cursul războiului actual.

« *Rapoarte :*

« Prof. I. Tănăsescu, Organizarea unui serviciu de triaj obligator.

« General Dr. Pârvulescu, Importanţa evacuărilor în evoluţia plăgilor de războiu.

« Prof. A. Cosăcescu, Hemoragiile secondare în plăgile de războiu.

« Prof. I. Nicolau, Transfuzia în timp de războiu.

« Prof. A. Moruzi, Gangrena gazoasă în cursul companiei din 1941.

« Prof. I. Iacobovici şi Dr. N. Petroşanu, Plăgile de războiu ale toracelui.

« Prof. N. Hortolomei, Leziunile de războiu ale uretrei.

« Prof. M. Ciucă şi P. Condrea, Prevenirea şi tratamentul tetanosului de războiu.

« Prof. I. Bălteanu, Măsuri practice pentru prevenirea şi combaterea epidemiilor.

« Dr. Bagdasar, Neurochirurgia în plăgile de războiu.

« Din discuţiunile, care au avut loc într'o atmosferă de înalt spirit ştiinţific, s'au tras concluziuni de ordin practic cu aplicaţiuni imediate pentru: înlăturarea dificultăţilor întâlnite, ameliorarea organizării medicale, perfecţionarea metodelor de tratament şi de prevenire.

« Documentaţia adunată de corpul nostru medical va servi nu numai armatei noastre ci şi oricărui alt beligerant.

« Depun colecţia de rapoarte pentru a completa documentaţia de războiu a « Academiei Române ».

D-l General R. ROSETTI zice:

« Prezint din partea d-lui I. Rosetti-Bălănescu o scrisoare a lui V. Alecsandri din 2 Ianuarie 1862, scrisoare adresată lui Cornescu, bunicul d-lui Rosetti-Bălănescu care o donează Bibliotecii Academiei ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 6 MARTIE 1942

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU deschizând şedinţa, zice:

« Inainte de a continua firul activităţii Academiei, se cuvine să ne oprim în câteva clipe de reculegere pentru cei care rând pe rând ne părăsesc de veci.

« La ceasul acesta, se cântă veşnica pomenire lui Gh. Adamescu, dela 1921 membru corespondent al Academiei Române, secţia literară.

« Rar profesor secundar dela noi care să fi desfăşurat o activitate mai intensă, aproape continuă vreme de peste jumătate de veac. In deosebi meritul său va rămânea trainic în domeniul bibliografic şi lexicologic în care a desfăşurat o hărnicie legată cu o destoinicie neîntrecută.

« Generaţii numeroase de elevi au căpătat însufleţitoare cunoştinţe asupra literaturii noastre vechi şi moderne, nu numai prin numeroasele sale cărţi didactice, ci şi prin lucrări complete puse la îndemâna tuturora, asupra evoluţiei noastre literare. In deosebi chestiunile şcolare ocupă un loc însemnat printre numeroasele publicaţiuni din revistele de specialitate ca şi prin ziare. Multă vreme colaborator credincios al lui Haret, recunoştinţa şi-o arată prin supravegherea tipăririi în 10 volume a activităţii atât de rodnice a neuitatului reformator. Ca încheiere, într'un ultim volum, Adamescu descrie amănunţit vieaţa lui Haret, păstrând astfel viitorului nu numai firea ci şi sbuciumul celui care a lăsat urme neşterse în politica noastră şcolară, dar mai ales în cea economico-socială.

« Vieaţa lui Adamescu rămâne pilduitoare. N'a irosit nici vremea, nici munca, contribuind modest dar preţios la înteţirea culturii naţionale.

« Să ne înclinăm capul în tăcere, drept ultim rămas bun dela un coleg care şi a făcut datoria cu prisosinţă şi cinstit faţă de sine şi mai ales faţă de ţara sa ».

D-l N. BĂNESCU face o comunicare despre *Societatea bizantină în timpul Impăratului Andronic II Paleologul (Date nouă după o corespondenţă inedită)*.

In şedinţă intimă, d-l N. CARTOJAN depune următorul text al cuvântării rostite de d-sa la înmormântarea regretatului coleg corespondent Gh. Adamescu, în numele Academiei Române:

« Academia Română, cinstind tot ce este muncă fără preget în zidirea culturii românești vine să împărtășească marea durere a familiei și să aducă prin mine, în numele țării, prinosul ei de recunoștință unuia din fiii aleși ai neamului.

« Gh Adamescu a făcut parte din falanga profesorilor distinși colaboratori ai marelui Haret, care l-au ajutat, în mijlocul fluctuațiilor politice să ridice în lumea românească prestigiul școalei și să facă din ea un altar în care s'a pregătit, cu toată grija cuvenită, sufletul idealist al generației ce a înfăptuit prin sacrificiul sângelui unitatea noastră națională.

« Fără să facă vâlvă în jurul său, muncitor fără răgaz, suflet ponderat deschis, loial și afabil, Adamescu s'a ridicat într'o vreme care prețuia munca dezinteresată și calitățile morale ale sufletului, dela locul modest de profesor la un liceu din provincie până la postul de răspundere al secretariatului general din Ministerul Instrucțiunii publice.

« Om de frumoasă cultură multilaterală, spirit ordonat și metodic, Adamescu și-a consacrat cu nobilă pasiune timpul pe care i-l lăsa liber profesoratul, angajându-se în lucrări care cer răbdare și migală și la care nu se angajează mulți într'o generație. Desfundând de pe rafturile bibliotecilor cărți necercetate de alții, adunând fișe peste fișe, pierzând zile întregi pentru clasarea lor, regretatul nostru coleg a îndeplinit opere de bibliografie literară românească, de lexicografie, de enciclopedie în colaborare cu Candrea, și de ortografie neprețuite pentru toți cercetătorii de azi și de mâine. Istoria literaturii române, publicată de el într'o formă de popularizare — unica și excelentă pentru vremea ei — a fost ani de-a-rândul cartea de căpătenie a elevilor, a studenților și a profesorilor secundari.

« In ședința sa din 12 Iunie 1921, Academia Română, prețuind roadele muncii sale de albină harnică pe ogorul literaturii didactice și științifice, făcea nu numai un act de dreptate, alegându-l membru corespondent, dar în acelaș timp dobândea un prețios colaborator, care și-a îndeplinit în totdeauna conștiincios îndatoririle și care prin rapoarte, recensii și comunicări a adus servicii secției literare.

« O muncă demnă și cinstită s'a încheiat acum. Inaintea hotărîrilor divine, care au sortit ca vieața omenească să-și aibă hotarele ei, ne plecăm cu resemnare cugetul. Dar dacă pământul se întoarce în pământ, sufletul care G. Adamescu l-a dăruit școalei și culturii naționale va trăi în amintirea elevilor săi, în operele lui, în Academia Română, care prin el a înțeles să cinstească și învățământul nostru secundar și un ziditor de cultură».

D-l Președinte I. SIMIONESCU prezintă în dar din partea d-lui Nicolae Ionnițiu câteva contracte de editură și acte de învoială semnate de Dimitrie Bolintineanu, din 1869, A. Treboniu Laurian, din 1869 Ion Heliade Rădulescu, din 1870, Constantin Nacu, din 1874 și altele.

— Se vor exprima mulțumiri.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 13 MARTIE 1942

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l CONST. STOICESCU, membru corespondent, face o comunicare despre *Transformarea noţiunii de «putere părintească»*.

D-l GH. TAŞCĂ, membru corespondent, face o comunicare cu titlul: «*Influenţa preţului asupra producţiei solului*».

In şedinţă intimă d-l Preşedinte I. SIMIONESCU aduce la cunoştinţă că Societatea « Cartea Românească » în dorinţa de a contribui la promovarea cercetărilor asupra limbii şi culturii româneşti, a instituit un premiu de 100 000 lei, pe care îi pune la dispoziţia Academiei Române pentru cea mai bună « Gramatică română ». Dorinţa Societăţii « Cartea Românească » este ca gramatica alcătuită să fie cât mai practică, — putând servi drept îndrumător spre o unificare a scrisului românesc în lumea cărturarilor de toate categoriile. Manuscrisul premiat va rămânea proprietatea editurii « Cartea Românească » care se obligă a-l tipări şi răspândi, dând un anumit beneficiu autorului.

Delegaţiunea a acceptat instituirea şi acordarea premiului prin Academie, hotărînd ca premiul să se acorde în sesiunea generală a anului 1944.

In altă ordine de idei d-l Preşedinte prezintă în dar primit dela d-l C. Stan, Inspector şcolar, un exemplar din « Floarea Darurilor » din Braşov, 1808, şi o condică grănicerească din 1821.

D-l General R. ROSETTI zice:

« D-l Raoul Bossy a dăruit bibliotecii noastre un album cu schiţe originale de Laufberger (Ferdinand Julius Wilhelm), pictor, desenator, gravor şi litograf austriac (1829—1881).

« Din August şi până în Octomvrie 1855 Laufberger a făcut o călătorie pe Dunăre. In această călătorie a făcut multe schiţe din care unele ne interesează. In album sunt şi alte schiţe ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 20 MARTIE 1942

Preşedinţia d-lui I SIMIONESCU.

D-l General R. ROSETTI face o comunicare despre «*Războiul pentru eliberarea Bucovinei şi Basarabiei*».

D-l G. G. MIRONESCU, membru de onoare, ceteşte o comunicare despre «*Mihail Kogălniceanu şi moartea lui Ştefan Golescu*».

In şedinţă intimă, d-l ION I. NISTOR face o scurtă comunicare intitulată «*Contribuţie la istoricul Societăţii de Ştiinţe naturale şi curative din Iaşi*», cu următorul cuprins:

« Din raportul Agenţiei austriace din Iaşi din 25 Mai 1895 aflăm că numita societate luase fiinţă în 1833 sub auspiciile generalului Kisselev la stăruinţa doctorilor Z o t t a şi C z i h a c ca o instituţie de drept public, primind dela guvernul Moldovei o subvenţie anuală de 8.000 piaştri. Primul preşedinte al Societăţii fusese marele vistiernic Mihail Sturdza, domnitorul de mai târziu. La 1835 Societatea număra 160 de membri, onorari, activi şi corespondenţi din ţară şi străinătate. Membrii străini se recrutau mai ales din Rusia şi Austria.

« In primăvara a nului 1835 Societatea alesese membru pe consilierul comunal şi criminal (Magistrats- und Kriminalrath) S e b a s t i a n G r ü n e r din Eger, în Bohemia. Dar noul membru al Societăţii din Iaşi nu putea primi această distincţie conferită lui de către naturaliştii moldoveni, decât cu autorizaţia împăratului Austriei. De aceea cancelaria imperială ceru agentului său Waltenburg din Iaşi relaţii asupra societăţii, Agentul comunică la Viena statutul Societăţii şi caracterul ei ştiinţific, conchizând pentru acceptarea alegerii din partea consilierului G r ü n e r. In baza acestui raport G r u n e r acceptă alegerea sa de membru al societăţii naturaliştilor din Iaşi ».

D-l ANDREI RĂDULESCU dărueşte un document dela Simion Movilă, din anul 1602.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 27 MARTIE 1942

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l ANDREI RĂDULESCU face o comunicare cu titlul: «*Din trecutul de 80 de ani al Curţii de Casaţie*».

In şedinţă intimă d-l ŞT. CIOBANU, luând cuvântul, zice:

« Astăzi se împlinesc 24 de ani, de când Adunarea naţională a Moldovei dintre Prut şi Nistru, *Sfatul Ţării*, a votat unirea Basarabiei cu patria mamă.

« Un grup de intelectuali Români din Basarabia, ascultând chemarea vremurilor şi reprezentând aspiraţiunile întregului neam românesc din această provincie, la 27 Martie 1918 ia istorica hotărîre, că Basarabia, răpită de către Ruşi prin violenţă în anul 1812, nu mai poate suporta nedreptatea mare ce i-s'a făcut, şi se alipeşte pentru veşnicie la trunchiul neamului românesc. Deci 22 de ani de convieţuire a noastră cu fraţii noştri din Regat şi din Ardeal şi Bucovina, până la invazia rusească din

anul 1940 a dovedit, cât de trainică şi cât de justificată a fost această unire. Poporul românesc din Basarabia s'a identificat complet cu întreg neamul nostru. A fost o deplină frăţie şi o deplină înţelegere. El scutură urmele sclavajului rusesc — şcoala românească, vieaţa economică şi socială, iau un avânt pe care nu l-a cunoscut Basarabia, niciodată sub stăpânirea rusă.

« Marele act al unirii a fost violat prin forţă în anul 1940 de către Ruşi. Basarabia a căzut din nou jertfa lăcomiei ruseşti. A urmat un an de groază şi de teroare pe care n'a cunoscut-o istoria. Poporul românesc din Basarabia, care, ţinând seamă de zicătoarea veche formulată de D. Cantemir — *Dulce este moşia strămoşească* — n'a părăsit pământul strămoşilor săi. A fost supus la cele mai groaznice suferinţe: Zeci de mii de Români basarabeni au fost omorîţi, vreo 300.000 au fost deportaţi. 18 foşti deputaţi din Sfatul Ţării întemniţaţi, au dispărut, probabil că ei au fost omorîţi. Oraşele au fost transformate în ruină, iar gospodăriile furate sau distruse.

« Nedreptatea însă nu putea fi suportată de către destinul istoriei. Armata noastră vitează sub conducerea Mareşalului Antonescu şi cu ajutorul neînvinşilor noştri aliaţi, prin sânge şi prin jertfe mari au restabilit dreptatea istorică.

« Academia Română, cea mai înaltă instituţie, care reprezintă conştiinţa naţională românească nu poate să treacă cu vederea, nici actul de curaj al foştilor deputaţi în « Sfatul Ţării » şi nici opera acelora din vechiul Regat care au contribuit la înfăptuirea unirii. Invazia bolşevică din anul 1940—1941 nu scade întru nimic valoarea istorică ale actului dela 1918. El va rămânea pururea în picioare, ca o afirmaţie puternică a drepturilor noastre imanente. De aceea propun ca On. Academie să-şi aducă aminte cu pietate în această zi de înfăptuitorii acestui act de mare valoare: să ne închinăm în faţa memoriei marelui Rege Ferdinand, sub domnia căruia s'a înfăptuit unirea; să-şi amintească de oamenii de Stat, Români, cum au fost Al. Marghiloman, Ionel Brătianu, de toţi deputaţii în « Sfatul Ţării », morţi sau omorîţi, în frunte cu colegul nostru Inculeţ, şi să verse o lacrimă fierbinte de recunoştinţă eternă pe mormintele floarei tineretului românesc, care s'a jertfit pentru Basarabia. De asemenea să aducă un adânc omagiu M. S. Regelui Mihai I şi conducătorului Statului Mareşalul Antonescu, care au rupt Basarabia din ghiarele Bolşevicilor şi au readus-o la patrimoniul românismului ».

D-l DIM. GUSTI prezintă al II-lea volum « 60 de sate româneşti », apărut în colecţia Bibliotecii de Sociologie condusă de d-sa. Volumul cuprinde ancheta sociologică asupra situaţiei economice, datorită d-lor Anton Golopenţia şi Dr. D. C. Georgescu.

D-l ION I. NISTOR semnalează studiul d-lui Josef Gottwald, « Phanariotische Studien », apărut în « Leipziger Vierteljahrschrift für Sud-Ost-Europa », vol. 5.

ȘEDINȚA PUBLICĂ
DELA 17 APRILIE 1942

Președinția d-lui I. SIMIONESCU.

D-l ION I. NISTOR face o comunicare despre «*Emanciparea politică a Dacoromanilor din Transdanuvia*».

In ședință intimă, d-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU prezintă un dar foarte interesant din partea d-lui Tzigara-Samurcaș, membru corespondent, constând din 35 de scrisori pe care Ion Bianu, fostul Bibliotecar și Președinte al Academiei, i le-a adresat în anii 1916—1918 în calitatea de Prefect al Poliției Capitalei, pe care o avea d-l Samurcaș, și din care se vede grija pe care Bianu o purta apărării intereselor Academiei Române și a înzestrării colecțiilor ei. Ele mai arată și felul de a fi al lui Ion Bianu, care chiar în cele mai grele situații, își păstra echilibrul sufletesc și pot, deci, servi la biografia lui Ion Bianu.

— D-l Președinte I. SIMIONEȘCU exprimă mulțumiri d-lui coleg Prof. Al. Tzigara-Samurcaș pentru acest prețios dar.

D-l GH. MACOVEI a prezentat în dar primele șase foi din *Harta Geologică a României*, compusă din 12 foi (scara 1 : 500 000) alcătuită după lucrările geologilor Institutului Geologic al României începute sub direcțiunea d-lui Ludovic Mrazec.

ȘEDINȚA DELA 24 APRILIE 1942

D-l Președinte I. SIMIONESCU, deschizând ședința, zice:

«Cu inima strânsă de sinceră părere de rău îmi fac datoria de a pomeni azi disparitia de veci a lui Emanoil Pantazi, din 1929, membru onorar al Academiei Române.

«Prin el a dispărut un om integru, un jurist cu rară pătrundere limpede asupra adevărului, cu o cultură sănătoasă în specialitatea sa, cu o caldă expunere ce impunea prin argumentarea sobră dar convingătoare bazată pe esențialul scos în relief din cele mai încurcate probleme.

«A fost mai puțin un avocat cu o elocință elegantă care impunea ascultare și deștepta convingere, cât un jurisconsult pătrunzător care-l făcea căutat în limpezirea celor mai complexe probleme de ordin economic și social.

«De aceea a fost un sfătuitor apreciat al Ministerului de externe în chestiuni grele, după cum era căutat și ascultat chiar în societățile mari financiare din străinătate.

«Pretutindeni impunea prin judecată adâncă, prin cunoștințe vaste și mai ales prin aflarea esențialului.

«Pe lângă aceste calități rare, mai presus de toate era un om cum se cade, cinstit, fără ambiții deșarte, prieten sincer și adversar loial. Odată

nu l-am auzit vorbind de rău pe cineva sau torcând intrigi. Prin aceste toate însușiri s'a remarcat ca o personalitate distinsă, în toate, cu o armonie desăvârșită între mintea luminată, cultura vastă și sufletul ales

« Față de Instituția noastră căreia îi purta un sincer respect, și-a arătat tot interesul nu numai pentru că lui i se datorește în bună parte că Elias a lăsat avere și Academiei Române. Ca membru la Fundația Elias totdeauna era alăturea de colegii săi din Academie, membri ai Fundației, când era vorba de apărat prestigiul Academiei sau interesele ei. Perseverenței lui, alăturea de a colegului nostru Gr. Antipa, se datorește că numele Academiei Române este înscris pe frontispiciul celui mai modern spital din cuprinsul țării.

« In amintirea lui se cuvin câteva momente de reculegere din partea noastră ».

D-l ION I. NISTOR zice:

ANIVERSARA NAȘTERII LUI CAROL CEL MARE

« In ziua de 2 Aprilie c. s'au împlinit 1 200 de ani dela nașterea împăratului Carol cel Mare. Aniversara aceasta mai mult decât milenară s'a comemorat cu fastul cuvenit la *Aachen*, unde doarme somnul de veci creatorul imperiului roman de națiune germană. Cu ocaziunea acestei pioase comemorări întreaga presă germană a dedicat articole elogioase memoriei marelui împărat, insistând în deosebi asupra luptelor sale eroice pentru unirea tuturor semințiilor germane sub sceptrul său imperial, înfrângând în lupte crâncene până și rezistența îndârjită a viteazului Widukind, ducele Saxonilor. Prin stârpirea particularismului german Carol cel Mare izbuti să pună stavilă expansiunii Slavilor în apus și să treacă la o viguroasă ofensivă împotriva lor, impunându-le respectul cuvenit. Respectul Slavilor față de împăratul german era așa de mare și covârșitor, încât ei numeau căpeteniile lor *Kròl*, după *Carolus*, precum tot Slavii care veniseră în atingere cu Cesarii bizantini, numeau căpeteniile lor *țari* din Cesar. Din slavonescul Kròl derivă și românescul *crai*. In zădarnicirea încercărilor de slavizare a Europei Occidentale, Carol cel Mare a adus un prețios serviciu și cauzei naționale românești, pentru care ne simțim îndatorați să aducem cu prilejul acestei rare aniversări, memoriei lui Carol cel Mare cuvenitul omagiu din partea Academiei Române ».

D-l TRAIAN SĂVULESCU zice:

« Intr'o stațiune neolitică dela Frumușica, jud. Neamț, părintele Mătasă a descoperit câteva resturi de plante, care au fost determinate de noi. Printre aceste resturi s'au găsit următoarele:

1. « Grâu care se aseamănă cu grâul care aparține la specia *Triticum compactum* care se cultivă și azi, este cunoscut de poporul nostru și-l numește grâu îndesat. Cariopsele grâului din depozitele dela Frumușica sunt ovale, prevăzute cu un șanț ventral pronunțat, iar pe laturile șanțului

suprafețele sunt plan-întinse. Asemănarea dintre grâul dela Frumușica și *Triticum compactum* actual se vede mai clar când sunt comparate grăunțele vechi cu cele recente. Măsurătorile biometrice completează comparația morfologică și dau și mai multă siguranță că semințele din depozitul dela Frumușica aparțin la *Triticum compactum*. Curbele de variațiuni și mediile pentru lungime și lățime aproape se suprapun.

2. « Grâu care se aseamănă cu cel actual și care aparține la specia *Triticum vulgare*. Cariopsele grâului dela Frumușica prezintă un șanț ventral pronunțat, dar în dreapta și stânga șanțului, suprafețele bobului sunt convexe. Compararea cu grâul actual și măsurătorile biometrice dau și mai multă siguranță că semințele studiate aparțin la *Triticum vulgare*. Curbele de variațiune și mediile pentru lungime și lățime se suprapun aproape.

3. « Semințe de cânepă (Cannabis sativa), cu structura și ornamentațiunile tegumentului ca la semințele actuale de cânepă.

4. « Lemn carbonizat, care aparține la o specie de stejar foarte înrudită cu *Quercus pedunculata* actual, dacă nu este chiar această specie. Dispoziția cercurilor de lemn de primăvară și toamnă, diametrul lumenului vaselor, dispoziția vaselor, lățimea razelor medulare corespund în totul celor dela stejarul pedunculat actual.

« *Concluziuni*. La epoca căreia îi aparțin resturile de plante analizate, omul cultiva cel puțin două soiuri de grâu, care aparțineau la două specii deosebite: *Triticum compactum* și *Triticum vulgare*. Cea dintâi specie se găsește și azi — deși foarte rar — prin culturile de grâu din țara noastră (Banat, Moldova, Basarabia). Țăranul cunoaște acest grâu și l-a botezat « grâu îndesat ». In neolitic și epoca de bronz *Triticum compactum* era însă foarte comun și este menționat din numeroase stațiuni: Ungaria, Germania, Elveția, Italia, Spania și Suedia. Cu timpul cultura lui a scăzut și a lăsat locul grâului obișnuit — *Triticum vulgare* — care devenise foarte comun în timpurile preistorice și azi ocupă suprafețele cele mai mari pe întreg globul.

« Și mai interesant apare descoperirea semințelor de cânepă, care în neolitic nu era cunoscută în basinul mediteranean, despre care biblia nu pomenește și nici în locuințele lacustre din Europa centrală nu a fost găsită. Cânepa este o plantă de origine Vest-asiatică. Probabil că a fost introdusă mai întâi prin Europa centrală și de răsărit, iar de aci s'a răspândit ulterior la Sud, Nord și Vest.

« Prezența stejarului dovedește o climă care îngăduia o vegetație lemnoasă cu esențe foioase în amestec. In pădurile din acea vreme afară de stejar trebuia să crească carpenul, teiul, frasinul și poate și fagul ».

D-l Președinte I. SIMIONESCU, în legătură cu cele spuse de d-l coleg Traian Săvulescu, zice că stațiuni neolitice se cunosc multe în țară. In schimb s'au găsit prea puține mărturii din paleolitic. Câteva pietre așchiate, câteva resturi de oase de om (un humerus, găsit pe Prut). Acum în urmă s'a găsit la Cioclovina (Hațeg) un craniu paleolitic întreg. D-sa prezintă acest craniu.

D-l General R. ROSETTI prezintă în dar din partea d-lui coleg de onoare Ştefan Popescu:

1. O fotografie a lui Neculae Iorga tânăr (?), în tovărăşia lui Ciprian Porumbescu şi Veronichii Micle, şi o alta a lui Iorga singur în vârstă cam de 25—30 ani.

2. 17 scrisori ale lui Dobrogeanu-Gherea adresate d-lui Ştefan Popescu şi una a lui Paul Zarifopol.

3. Scrisori dela d-l Hautecoeur, conservatorul Muzeului Luxemburg, d-l Henri Focillon, profesor de Istoria Artelor la Collège de France şi alții.

ŞEDINȚA PUBLICĂ

DELA 1 MAI 1942

Preşedinția d-lui I. SIMIONESCU.

D-l Arhitect PETRE ANTONESCU, membru de onoare, face o comunicare despre «*Biserici nouă după cutremur*».

Şedința intimă

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU arată că Prea Sfințitul Nicolae Colan, Episcopul Vadului, Feleacului şi Clujului, membru de onoare al Academiei noastre, a trimis din Cluj, Academiei Române, 12 tipărituri apărute prin grija Prea Sfinției Sale în editura Episcopiei Ortodoxe Române din acel oraş. Două din ele — un Nou Testament şi un Acatistier — s'au tipărit prin însăşi grija Prea Sfinției Sale, celelalte sunt semnate de Dr. E. Nicoară, Dr. L. G. Munteanu, Teodor Ciceu, Pr. Fl. Mureşanu care a dat la lumină manualele de învățământ religios şi alții.

D-l ION I. NISTOR zice:

UN ŞEMATISM DIN 1835

«Dintr'un raport consular din Bucureşti din 25 Martie 1836 aflăm că apăruse la Pesta un şematism al Țării Româneşti în limba română cu traducere franceză. Materialul pentru acest sematism a fost pus la dispoziția editorilor de însuşi guvernul român de atunci. In acest sematism demnitarii de stat apar sub numele de miniştri. Intre Statele suverane de al II-lea rang ca Toscana, Parma, Baden şi Anhalt, apar şi Moldova, Serbia, Samos, în serie alfabetică. In traducerea franceză frații principelui Alex. Ghica apar cu titluri de excelență şi prinți; de asemenea şi un fiu al fostului principe Ghica. Domnitorul a făcut editorilor un dar de 50 de galbeni.

«Butenicov, ambasadorul Rusiei la Constantinopol a protestat împotriva asumării titlului de ministru pentru membrii divanului domnesc.

« Agenţia austriacă din Bucureşti atragea atenţiunea cancelarului Metternich asupra faptului surprinzător, că Principatele Române apăreau în rândul Statelor suverane şi că fraţii şi verii Principelui Ghica se întitulau prinţi, o titulatură la care după părerea Agenţiei, ei nu ar fi avut niciun drept ».

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU prezintă în dar dela d-l Coleg corespondent I. E. Torouţiu un uric dela Comisul Niculae Vârnav, din anul 1824 şi romanul « Ultimele zile ale Politiei Pompea » compus de E. L. Bulver, tradus de Comisul G. Teodoru Albianul. Tom. I, Iaşi, 1853; tom. II, 1855; tom. III, IV, 1856.

Asemenea prezintă în dar dela d-l Dr. O. Kauffmann-Cosla 25 de scrisori autografe din 1873—1877 dela Alexandru Odobescu către Dimitrie A. Sturdza. Asupra unora din aceste scrisori d-l Prof. Traian Săvulescu dă amănunte în ce priveşte cuprinsul lor.

D-l General R. ROSETTI zice:

« Din partea d-lui Al. Duca, Biblioteca a primit un album cu fotografii — finele secolului XIX-lea — ce a aparţinut lui Al. Filipescu. Majoritatea nu sunt identificate ».

D-l DIM. POMPEIU atrage atenţia asupra tratatului d-lui coleg N. Vasilescu Karpen « Electricitatea, expunerea principalelor fenomene electrice » (Bucureşti, 1942), insistând asupra părţilor originale în ce priveşte ideile şi metodele asupra fenomenelor electrice pe care le cuprinde acest tratat.

D-l ANDREI RĂDULESCU dărueşte copiile fotografice a două pomelnice din 1815.

ŞEDINŢA DELA 8 MAI 1942

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU prezintă « Revista Istorică », Anul 1941, a Institutului de Studii Sud-Est-European, fondată acum 26 de ani de Nicolae Iorga şi continuată în prezent sub direcţia colegului nostru d-l N. Bănescu. Numărul cuprinde articole omagiale pentru fondatorul revistei şi materialul rămas dela N. Iorga pentru ultimul număr al revistei.

D-l Secretar General prezintă şi Albumul « Ressu » cu o introducere datorită d-lui coleg corespondent G. Oprescu şi cu reproduceri din desenele pictorului.

D-l Dr. C. IONESCU-MIHĂIEŞTI, membru corespondent, prezintă « Travaux de l'Institut de Sérologie I. Cantacuzino », XIV, 1941 (Bucarest).

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU prezintă în dar din partea d-lui N. Ionniţiu cartea « Ceasurile de mulţumire ale lui C. A. Rosetti », Bucureşti 1843 ».

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAI — 2 IUNIE 1942

ŞEDINŢA DELA 15 MAI 1942

La şedinţă asistă d-nii F r a n c e s c o O r e s t a n o, profesor de filosofie şi Secretarul Academiei regale italiene şi E n r i c o B o m p i a n i, profesor universitar, membru al aceleiaşi Academii şi membru de onoare al Academiei Române.

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU îi întâmpină cu următoarele cuvinte:

« *Domnilor Colegi,*

« Printre noi să află oaspeţi stimaţi, distinşi reprezentanţi ai spiritualităţii italiene.

« Pe lângă reputaţia lor ştiinţifică, ei pot fi socotiţi ca sinceri prieteni ai neamului nostru.

« D-l O r e s t a n o, secretarul Academiei din Roma, profesor de filosofie cu reputaţie universală, a dovedit interesul său pentru noi, învăţând singur limba noastră pe care o posedă aproape cât şi un filolog specialist în limbile romanice.

« D-l B o m p i a n i, Membru al Academiei regale italiene, matematician reputat, Membru onorar al Academiei noastre şi el şi-a arătat înclinarea de a cunoaşte limba noastră ».

Cari ed illustri colleghi,

« Vi ho salutato in romeno, sapendo che voi, seguendo le vie di un segreto impulso di vostro cuore, vi siete occupati della nostra lingua.

« È come non sarebbe naturale un tale fato, quando una più ridotta conoscenza di questa lingua, impone ad ogni italiano la convinzione della profonda afinita dei nostri due popoli.

« Andate nel Banato o nel Oltenia, visitate i suoi village; sulle sue strade vedrete le contadine portando con eleganza il brocco d'acqua sulla testa, come le vostre contadine dell'Italia meridionale.

« I nostri popoli sono fratelli. Non è una parola, ma è il sangue che parla.

« Voi sapete oggi quale fraterna simpatia trova un italiano mezzo a questo popolo latino missionario di una civiltà primordialmente latina, circondato come è di tanti popoli nemici.

« Voi che rappresentate con tanta autorità le forme le più pure della cultura, voi potrete testimoniale quanto grande sia il peccato di infrangere, per opportunità passegere, le leggi di affinità naturale dei nostri due popoli così organicamente legati uno dall'altro.

« Noi portiamo con noi la convinzione, che una *Romania grande, intiera* nelle sue frontiere nazionali, rappresenta per l'Italia, per la sua espansione necessaria, economica ed culturalle l'apoggio il più naturale ed il più sicuro.

« Portate con voi illustri colleghi, il ricordo dei sentimenti i più fraterni che l'Accademia romena conserva per voi, per i vostri colleghi dell' Accademia d'Italia, e per tutto il popolo italiano.

D-l FRANCESCO ORESTANO răspunde prin următoarele cuvinte:

Eccellentissimo Signor Presidente,

Signori Accademici,

« La Vostra cordiale accoglienza mi dà la sensazione di trovarmi in mezzo a Voi come tra vecchi amici. Debbo anche fare uno sforzo per persuadermi di non essere in questo momento in Italia, tanto i Vostri aspetti mi ricordano i miei connazionali. A dare poi a questa impressione un maggior senso di realtà, si è aggiunto il bel discorso in italiano che Voi, Signor Presidente, avete avuto la somma cortesia di rivolgermi.

« Personalmente mi sono sempre trovato assai bene coi romeni che ho avuto la fortuna d'incontrare. Ci siamo sempre capiti subito e abbiamo rapidamente simpatizzato, la quale cosa m'ha confermato nel convincimento della grande affinità etnica e spirituale tra le nostre stirpi.

« Anche la Reale Accademia d'Italia, cui mi onoro di appartenere, ha sempre accolto fraternamente e considerato altamente i dotti romeni che sono venuti in contatto con lei. Noi non abbiamo dimenticato la Vostra gentile visita alla Farnesina, Eccellenza Petrovici. Allora avevate da poco lasciato il potere e il Presidente dell'Accademia, Eccellenza Luigi Federzoni, che era anche Presidente del Senato, ed io abbiamo augurato non tanto a Voi quanto alla Romania, il Vostro ritorno alle responsabilità del Governo. Il nostro augurio s'è realizzato. Nè abbiamo dimenticato la visita che Voi, Eccellenza Gusti, ci avete fatto, quando eravate ministro della cultura nazionale. Una nostra cara conoscenza è l'Eccellenza prof. Alexandru Marcu, al quale la Reale Accademia d'Italia ha conferito pei suoi *Studi Italiani* e per le sue dotte opere sulla nostra letteratura, da Dante a Leopardi, la maggiore distinzione che essa può conferire, cioè l'*encomio solenne* in Campidoglio. Sempre ricordato è anche

fra noi il notevole contributo che il Vostro compianto Nicolae Jorga e l'Eccellenza Mihail Manoilescu dettero al II Convegno « Volta » del 1932, ch'ebbe per Tema *L'Europa.* Ora noi prepariamo il X° Convegno « Volta », fra i più eminenti giuristi europei sul problema della « codificazione del diritto nel nuovo ordine politico-sociale », e ci rallegriamo già della collaborazione che al Convegno daranno quattro Vostri insigni maestri di diritto, i quali saranno ospiti graditi della nostra Accademia in Roma: I. N. Finţescu, Mircea Djuvara, Barbu Dumitrescu e A. Vălimărescu.

« Questi pochi cenni Vi dicano con quale simpatia la nostra Accademia considera i Vostri insigni membri e quale pregio attribuisca alla collaborazione romena nello studio dei grandi problemi della cultura e della vita europea.

« Noi apprezziamo anche altamente che Voi avete celebrato, con un importante e bel discorso di N. Vasilescu Karpen il centenario di Galilei, conferendo alla commemorazione una degna solennità. E apprezziamo anche gli studi che Vostri Accademici dedicano a lumeggiare la relazioni storiche coll'Italia. Fra essi mi è grato ricordare le ricerche di G. I. Brătianu *sui Veneziani nel Mar Nero nel XIV secolo e la nozione di latinità.*

« Io so che questa Accademia ha sin dalle origini ai nostri giorni chiamato a raccolta i più alti esponenti della spiritualità e del patriottismo della nazione romena.

« Il Vostro grande storico Mihail Kogălniceanu ammoniva: « Teniamo sopratutto al nostro passato, teniamo ai costumi aviti, teniamo alla storia nostra — la storia romena sopratutto sia la nostra *charta magna* ».

« E questa Vostra Academia ha obbedito a tale monito e colla monumentale collezione di *Documente privitoare la istoria Românilor*, fondata dal Vostro benemerito Eudoxiu Hurmuzaki e coi lavori sulla *lingua* e sul *dizionario* della lingua romena ha dato basi incrollabili alla Vostra vita nazionale; ha reso definitivo quel « miracolo della storia », che è stato il ridestarsi della coscienza sopita di tutto un popolo e il risorgimento politico della nazione romena. La quale ha voluto e saputo essere per virtù dei suoi poeti e dei suoi eroi una nazione latina, sviluppare la sua anima latina, darsi una letteratura latina, una civiltà latina.

« Sono fatti questi d'un valore spirituale inestimabile e incomparabile, che onorano altamente tutto un popolo e costituiscono titoli di gloria imperitura della Vostra Accademia, per la parte cospicua che vi ha avuta.

« Per una profonda similarità di problemi, anche la Reale Accademia d'Italia si è assunta compiti analoghi. Alla Vostra collezione storica *Studii şi documente*, corrisponde la nostra: *Fonti e documenti.* E alla Vostra opera nel dominio della lingua corrisponde la grande impresa d'un *Vocabolario della lingua italiana*, al quale accudisce un nostro e Vostro Accademico, Giulio Bertoni.

« Noi abbiamo adunque tutte le ragioni di tenerci uniti e di cogliere ogni occasione per rafforzare i nostri legami sipirituali e culturali, anche in vista delle grandi ore della storia, che viviamo, e dei grandi doveri che ci attendono.

« Nel segno di questa unione essenziale formulo i miei più alti voti per le fortune di questa gloriosa Accademia e per la grandezza della Romania ».

D-l ENRICO BOMPIANI mulțumește Președintelui Academiei Române pentru salutul adresat, fiind bucuros de a lua parte la o ședință a Academiei al cărei membru se simte onorat că este din anul 1936.

In această epocă istorică în care Italia și România depun împreună toate sforțările lor pentru crearea unei Europe nouă, Italia, credincioasă înaltelor sale tradiții culturale, consideră între valorile cele mai mari ce înțelege să le păstreze și să le mărească, pe cele intelectuale. In Noemvrie viitor se va ținea la Roma, la Institutul Regal Național de Matematici Superioare, un congres internațional de matematicieni, prezidat de academicianul italian Francesco Severi, Președintele Institutului.

Fiind însărcinat în mod expres de academicianul Severi, d-l Bompiani se simte onorat de a invita Academia Română să trimită, pentru a o reprezenta la acest congres, pe unul din membrii săi matematiciani.

Ședință se suspendă. La redeschiderea ședinței d-l Președinte I. SIMIONESCU zice:

« Dela ultima sesiune generală și până azi, când se deschide cea dintâi sesiune din al patrulea sfert de veac de vieață a instituției noastre, au avut loc importante evenimente în evoluția plină de aspre frământări a neamului românesc ».

« Au fost prea sguduitoare loviturile pe care țara le-a primit în 1940, dar și prea mărețe faptele urmate, pentru ca ecoul lor să nu străbată și în atmosfera de liniște academică, în care ne continuăm activitatea spre a fi măcar înscrise în Analele noastre.

« De altfel Academia Română dacă prin natura ei nu poate lua parte directă la pregătirea sau activarea luptelor, încă dela începutul existenței ei s'a manifestat pe calea întăririi și înălțării sufletești a neamului.

« In Academia Română s'a înfăptuit unirea spirituală prin numirea celor dintâi membri ai ei, ca o simbolică prevestire a unirii concrete ce a avut loc mai târziu. Prin activitatea continuă a membrilor ei, ea a întreținut mereu încrederea în valoarea noastră etnică, necontenit a relevat faptele eroice din trecut. Chiar acum, paralel cu victoriile oștirii noastre, dela Academia Română pornesc îndreptățirile științifice ale revendicărilor noastre legitime, prin publicațiunile răspândite în străinătate, prin conferințele ținute în țările aliate de către colegii noștri activi ori corespondenți.

« Pentru moment însă faptele de arme sunt pe primul plan. Ele merită să fie puse în relief căci pe ele se sprijine speranță împlinirii dreptății finale.

« Tot ce s'a înfăptuit până acuma, spre răsărit, a înscris în Istoria Neamului pagine ce ne așează la loc de cinste chiar în Istoria Universală. Mai întâi armatele noastre trecând spre Nord în Bucovina, spre Răsărit Prutul, printr'un avânt asemenea atâtora strămoșești, din seara de 22 Iunie 1941.

ne-au recăpătat Bucovina şi Basarabia, teritorii curat româneşti care au cunoscut vreme de un an terioarea celor ce le-au ocupat cu sila. Prin bravura soldaţilor noştri, rămâne neclintită încrederea în întregirea completă a ţării.

« Oştirile noastre înaintând dincolo de Nistru, până în Bug şi Crimeea, au mai înfăptuit un mare act istoric.

« Neamul românesc transnistrian, cu obârşie adâncă, a trăit zilele înălţătoare, în care au scăpat la libertatea credinţei, aceeaşi ca a fraţilor lor desrobitori, ca şi limba păstrată cu toată vitregia veacurilor apăsătoare. In sufletul lui a încolţit conştiinţa că face parte dintr'un vrednic neam; prin aceasta, cu datoria din partea noastră de a le-o întări, le-am deschis perspectiva nevoii de vieaţă proprie.

« In asemenea zile mărețe din istoria neamului, când prin el e se pregăteşte şi o nouă şi sănătoasă organizare lăuntrică, bazată pe folosirea şi înălţarea energiei noastre colective, cred că e de datoria noastră a ne exprima deplina încredere în cei care ţin în mâinile lor destinele românismului integral.

« Să urăm cu toată sinceritatea şi căldura Majestăţii Sale Regele Mihai, înaltul protector al Academiei Române, ca să-şi înceapă cartea vieţii sale, scumpă nouă tuturora, cu însemnarea reîntregirii desăvârşite a ţării, peste care să domnească mulţi — mulţi ani, împlinind prin întărire lăuntrică, ceea ce întemeietorul Dinastiei, Regele Carol I, îşi pusese în gând să săvârşească.

« Conducătorului Statului, Domnului Mareşal I. Antonescu, care a dat dovadă de voinţă şi curaj ca să stăpânească valurile lăuntrice răscolite de furtună, pe lângă recunoştinţa noastră pentru că a oprit pustiitoarea ameninţare gata să ne înghită, ceea ce ar fi adus distrugerea noastră, îi dorim să aducă la îndeplinire şi tot ceea ce clocoteşte în inima sa de bun Român.

« Vă doresc şi d-voastră, stimaţi colegi, sănătatea şi liniştea necesară pentru continuarea activităţii d-voastră din această sesiune.

« Ca încheiere, vă rog să păstrăm câteva clipe de pioasă reculegere, plecându-ne capul cu smerenie, în amintirea celor jertfiţi pentru apărarea ţării şi să trimitem un salut încurajator celor care mai au de înfruntat grele încercări ».

Apoi d-sa prezintă următoarea *programă a lucrărilor* ce sunt de efectuat în actuala sesiune generală:

« 1. Raportul Secretarului General despre activitatea Academiei în 1941—1942.

« 2. Alegerea Comisiunii de trei membri pentru examinarea lucrărilor făcute în 1941—1942.

« 3. Raportul Comisiunii financiare pentru cercetarea conturilor făcute în exerciţiul bugetar 1 Iulie 1940—31 Iunie 1941 şi alegerea Comisiunii pentru exerciţiul 1942—1943 (Comisiunea: I. Nistor, Dim. Pompeiu, V. Slăvescu, N. Vasilescu Karpen).

« 4. Formarea bugetului pentru anul 1942—1943.

« 5. Propuneri de modificare a Statutelor.

« 6. Revizuirea Regulamentului pentru premii.

« 7. Alegeri de membri activi (art. 22—25 şi 27 Statute şi art. 40—41 Reg. Gen.) în locurile regretaţilor colegi Nicolae Iorga şi Nic. Titulescu la Secţiunea Istorică şi Ion Inculeţ, la Secţiunea Ştiinţifică.

« 8. Alegerea unui membru corespondent român la Secţiunea Literară (art. 31—32 Statute şi art. 42 Reg. Gen.).

« 9. Raportul Comisiunii coordonării activităţii culturale şi a publicaţiunilor (Comisiunea: I. Simionescu, C. Rădulescu-Motru, Pr. N. M. Popescu, N. Vasilescu Karpen, St. Ciobanu, Alex. Lăĕpdatu, Th. Capidan, N. Bănescu, Dr. Gr. Antipa, Tr. Săvulescu, General R. Rosetti).

« 10. Raportul Comisiunii bunurilor mobiliare şi imobiliare. (Comisiunea: Alex. Lăpĕdatu, Preşedinte, Th. Capidan, M. Sadoveanu, I. Nistor, V. Slăvescu, Dr. Gr. Antipa, G. Ionescu-Şişeşti.)

« 11. Raport asupra gestiunii Fundaţiunii Familiei « Menachem H. Elias », pe 1941.

« Bugetului Fundaţiunii pentru exerciţiul bugetar 1 Iulie 1942—30 Iunie 1943

« Alegerea delegaţilor titulari şi supleanţi ai Academiei în Consiliul de conducere al Fundaţiunii.

« 12. Raportul Comisiunii Şcolare asupra şcoalelor « T. P. Anastassiu » şi « I. C. Agarici » şi alegerea Comisiunii pentru 1942—1943. (Comisiunea: N. Bănescu, Th. Capidan, Gh. Ionescu-Şişeşti).

« 13. Raportul Comisiunii pentru împărţirea cărţilor didactice din fondul « Ion Fĕtu » în 1941 şi deciziunea Comisiunii pentru împărţirea cărţilor în 1942.

« 14. Raportul Comisiunii permanente a Bibliotecii pe 1941. (Comisiunea: Şt. Ciobanu, Dim. Gusti, Gh. Maçovei, General R. Rosetti).

« 15. Raportul asupra activităţii Cabinetului Numismatic pe 1941.

« 16. Raportul Comisiunii *Dicţionarului limbii române*. (Comisiunea: Th. Capidan, M. Sadoveanu, Dim. Caracostea, Dim. Gusti, I. Nistor, Dr. Gr. Antipa, I. Simionescu),

« 17. Raportul Secretarului General asupra mersului Fundaţiunii « Ioan I. Dalles ».

« 18. Raportul Comisiunii Fondului « V. Adamacchi » despre bursele acordate în 1941—1942. (Comisiunea: I. Simionescu, Alex. Lăpĕdatu, Petre Bogdan).

« 19. Raport asupra burselor din Fondurile *Maria Antachi*, *Anastase şi Fotinia Gusti*, *Rozina şi Ilie Jitianu*, *C. G. Vernescu*, *Prof. Cristea Otin*, *Leon S. Arié*, *Ing. Petre şi Maria Lucaciu*, *Ilie Ştefănescu*, *N. Rătescu* şi *A. Papadopol*. Propunerile Comisiunii pentru acordarea burselor în anul

şcolar 1942—1943. (Comisiunea: Th. Capidan, Andrei Rădulescu, I. Simionescu).

« 20. Deciziune asupra întrebuinţării vneiturilor pe anul în curs ale Fondului *C. G. Vernescu* (v. Deciz. din 28 Mai 1936).

« 21. Deciziunea Comisiunii speciale pentru administrarea Fondului *Maria Antachi* (art. 4 Reg. Fond.). Comisiunea: Gh. Petraşcu, C. Rădulescu-Motru, N. Bănescu, Andrei Rădulescu, Dr. M. Ciucă, Tr. Săvulescu).

« 22. Reglementarea Fondurilor *N. Titulescu, Inginer P. Trofin* şi revizuirea regulamentului *Aristiţa şi Gh. Stan Roman.*

« 23. Deciziune cu privire la acordarea *Premiului de Virtute Mavroyeni* în Bucureşti, de 100.000 lei. (Comisiunea: I. Simionescu, I. Al. Brătescu-Voineşti, Şt. Ciobanu, N. Bănescu, Pr. N. M. Popescu, Dr. Gr. Antipa, Gh. Ionescu-Şişeşti).

« Deciziunea cu privire la acordarea premiului în viitor.

« 24. Deciziunea Comisiunii de 12 membri pentru acordarea *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei. (Comisiunea: Dim. Caracostea, N. Cartojan, Şt. Ciobanu, G. Murnu, I. Lupaş, S. Mehedinţi, P. P. Negulescu, Pr. N. Popescu, L. Mrazec, Dr. C. I. Parhon, Dim. Pompeiu, Tr. Săvulescu).

« 25. Deciziune penrtu acordarea *Premiului Arhitect Petre Antonescu*, de 15 000 lei şi alegerea Comisiunii speciale pentru cercetarea lucrărilor care se vor prezenta la concursul premiului în 1943 (art. 3 Reg. Fond.).

« 26. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concursul *Premiului Toma şi Ioan N. Socolescu*, de 10 000 lei, din 1943, cu subiectul: *Construcţiuni civile rurale, concepute, studiate şi realizate ca opere de arhitectură românească.*

« 27. Alegerea Comisiunii de 5 membri pentru examinarea *operelor de pictură şi sculptură* ce se vor prezenta la concursul *Marelui Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, din 1843.

« 28. Alegeri de membri de onoare români şi străini şi de corespondenţi străini (art. 30—32 Statute şi art. 42 şi 45 Reg. Gen.).

« 29. Şedinţa publică pentru proclamarea premiilor.

« 30. Alegerea Preşedintelui şi Vicepreşedinţilor Academiei pentru 1942—1943 (art. 15 Statute).

« 31. Reportul Secretarului General asupra lucrărilor sesiunii generale din 1942.

SECŢIUNEA LITERARĂ

« 1 Deciziunile Secţiunii pentru acordarea premiilor (art. 14 şi 15 Reg. Prem.):

— *Marele premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei (indivizibil);

— *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50 000 lei;

— *Premiul Elena şi Gheorghe M. Vlasto*, de 50.000 lei, pentru *opere de pictură;*

— *Premiul Elena și Gheorghe M. Vlasto de* 50.000 lei, pentru *opere de sculptură ;*
— *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil);
— *Premiul C. Rădulescu-Codin*, de 3.000 lei;
— *Premiul Ecaterina I. C. Bolintineanu*, de 2 000 lei;
— *Premiul Năsturel*, de 5 000 lei cu subiectul *Ortografia română.*

« 2. Propunere pentru alegerea unui membru corespondent român în Secțiune (art. 31—32 Statute și art. 62 Reg. Gen) în locul regretatului coleg. Gh. Adamescu.

« 3. Propuneri pentru alegerea de membri corespondenți străini (art. 31 și 32 Statute și art 42 Reg. Gen.).

« 4. Desemnarea unui domn membru din Secțiune în Comisiunea Bibliotecii Academiei.

« 5. Desemnarea a 4 membri în Comisiunea *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei, din 1943

« 6. Alegerea Comisiunii pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concursul *Premiului Soc An. « Cartea Românească »* de lei 100.000, din 1944, pentru cea mai bună *Gramatică română.*

« 7. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concursul *Premiului Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei din 1943 cu subiectul: *Neologismul în limba română dela 1800 (istoric, tendințe, critică și glosar).*

« 8. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concursul *Premiului Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, din 1943, cu subiectul: *Studiu critic comparativ asupra traducerilor evangheliilor dela Coresi până astăzi.*

« 9. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concursul *Premiului At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, din 1943, cu subiectul: *Folklorul unui sat.*

« 10. Subiecte de pus la concursul premiilor:
— Pentru 1944: *Premiul V. Adamachi*, de 5 000 lei;
— Pentru 1945: *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei.

« 11. Alegerea Președintelui și Vicepreședintelui Secțiunii pentru 1942—1943 (art. 15 Statute și art 29 Reg. Gen.).

SECȚIUNEA ISTORICĂ

« 1 Deciziunile Secțiunii pentru acordarea premiilor (art. 14 și 15 Reg Prem).
— *Premiul Leon Gh. Pallade*, de 80 000 lei (indivizibil);
— *Premiul Elena și Gheorghe M. Vlasto*, de 50.000 lei (indivizibil);
— *Premiul Elena și Gheorghe M. Vlasto*, de 50.000 lei (divizibil);
— *Premiul Elena și Gheorghe M. Vlasto*, de 40 000 lei;
— *Premiul Vasile Pârvan*, de 30.000 lei;
— *Premiul C. G. Vernescu*, de 50.000 lei (indivizibil);
— *Premiul C. G. Vernescu*, de 11.000 lei.

— *Premiul Camerei de Comerţ şi Industrie Circ. I. Turnu-Măgurele*, de 15.000 lei;
— *Premiul Profesor George Vâlsan*, de 15.000 lei;
— *Premiul Neuschotz*, de 3 500 lei;
— *Premiul Demostene Constantinide*, de 3 000 lei;
— *Marele Premiu Regele Ferdinand de* 10 000 lei cu subiectul *Vieaţa şi faptele lui Tudor Vladimierscu şi starea socială şi culturală din timpul său ;*
— *Premiul Basarabiei în memoria lui I. C. Brătianu*, în efecte de lei 6 500 şi 4.004 lei numerar, cu subiectul *Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei şi rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă.*
— *Premiul Comitetului Naţional Cooperatist*, de 50 000 lei, cu subiectul *Despre Cooperaţie.*
— *Premiul Ministerului Cultelor şi Artelor*, de 50.000 lei, cu subiectul *Biografii de ierarhi din sec. XVII.*

« 2. Propuneri pentru alegerea a doi membri activi în Secţiune (art. 22—25 şi 27 Statute şi art. 40—41 Reg. Gen.) în locurile regretaţilor colegi Nicolae Iorga şi N. Titulescu.

« 3. Desemnarea unui domn membru din Secţiune în Comisiunea Bibliotecii Academiei.

« 4. Desemnarea a 4 membri în Comisiunea *Premiului Năsturel*, de 4 000 lei, din 1943.

« 5. Alegerea Comisiunii de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concursul *Premiului Năsturel*, de 5 000 lei, din 1943, cu subiectul *Studiu asupra istoriei oraşului Lugoj*

« 6. Alegerea Comisiunii de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concursul *Premiului Ion C. Mihail*, de 50.000 lei, din 1943, cu subiectul: *Cercetări de gospodării ţărăneşti.*

« 7. Alegerea Comisiunii de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concursul *Premiului Ion C. Mihail*, de 50 000 lei, din 1943, cu subiectul-: *Istoria luptelor naţionale din Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureş dela 1848 până la 1918.*

« 8. Subiecte de pus la concursul premiilor:
— Pentru 1944: *Premiul Statului Gh. Asachi* de 50 000 lei;
— Pentru 1944: *Premiul At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei;
— Pentru 1945: *Premiul V. Adamachi*, de 5.000 lei;
— Pentru 1946: *Premiul Principesa Alina Ştirbey*, de 8.500 lei;
— Pentru 1946: *Premiul G. San-Marin*, de 2 000 lei.

« 9. Alegerea Preşedintelui şi Vicepreşedintelui Secţiunii pentru 1942—1943 (art. 15 Statute şi art. 29 Reg. Gen.).

SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ

« 1. Deciziunile Secţiunii pentru acordarea premiilor (art. 14—15 Reg. Prem.):
— *Premiul I. Oroveanu*, de 70.000 lei;
— *Premiul Statului Lazăr*, de 50.000 lei;

— *Premiul Ion Teodoreanu, Inginer Inspector General*, de 25.000 lei;
— *Premiul Inginer Ion Aprihăneanu*, de 40 000 lei;
— *Premiul Dr. Cornel Nicoară*, de 12.000 lei (divizibil);
— *Premiul St. Demetrescu-Vergu*, de 10.000 lei:
— *Premiul General Ioan Carp şi Maria Carp*, de 7 000 lei cu subiectul: *Metode de luptă contra secetei în România.*

« 2. Porpuneri pentru alegerea unui membru activ în Secţiune (art. 22—25 şi 27 Statute şi art. 40—41 Reg. Gen.), în locul regretatului coleg Ion Inculeţ.

« 3. Propuneri pentru alegerea de membri corespondenţi străini (art. 31 şi 32 Statute şi art. 42 Reg. Gen.).

« 4. Desemnarea unui domn membru din Secţiune în Comisiunea Bibliotecii Academiei.

« 5. Desemnarea a 4 membri în Comisiunea *Premiului Năsturel* de 4.000 lei, din 1943.

« 6. Alegerea Comisiunii de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concursul *Premiului Statului Gh. Lazăr*, de 50.000 lei, din 1943, cu subiectul: *Un studiu de faună, distribuţia geografică şi oecologică a crustaceelor din Marea Neagră sau un studiu al parazitismului unui grup de crustacee superioare.*

« 7. Alegerea Comisiunii de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concursul *Premiului Dr. Victor Babeş*, de 20.000 lei, din 1943, cu subiectul: *Variantele virusului rabic; histopatologie şi imunitate.*

« 8. Alegerea Comisiunii de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concursul *Premiului V. Adamachi*, de 5.000 lei, din 1943, cu subiectul: *Studiul stratografic şi tectonic al unei regiuni din zona Flyschului carpatic.*

« 9. Deciziune cu privire la *Premiul Dr. Cornel Nicoară*, din 1945, dacă se va da pentru publicaţiuni sau pentru subiect dat; în cazul din urmă a se fixa subiectul.

« 10. Deciziune cu privire la acordarea subvenţiei Solvay în 1942—1943.

« 11. Subiecte de pus la concursul premiilor:
— Pentru 1944: *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei:
— Pentru 1946: *Premiul Anastasie Fětu*, de 3.000 lei.

« 12. Alegerea Preşedintelui şi Vicepreşedintelui Secţiunii pentru 1942—1943 (art. 15 Statute şi art. 29 Reg. Gen.).

D-l Secretar General ALEX. LĂPĚDATU ceteşte următorul *Raport despre activitatea Academiei în 1941—1942:*

I. *Membrii*

Deşi nu atât de crude şi neaşteptate ca în anii precedenţi, Academia Română a avut să îndure şi în cursul anului încheiat însemnate şi dureroase pierderi.

Din rândul membrilor săi de onoare străini, două somităţi ştiinţifice de mondială reputaţie s'au stins din vieaţă: *Emile Picard* şi *Henri Lebesgue* — cel dintâi, Secretar perpetuu al Academiei de ştiinţe şi membru al Academiei Franceze, în Decemvrie, cel din urmă, profesor la Collège de France, în Noemvrie trecut.

Făcând parte din strălucitul grup de matematicieni francezi, cari — în frunte cu Henri Poincaré, Paul Appell, Jean Gaston Darboux şi alţii — au ilustrat, timp de peste o jumătate de secol, cu prelegerile şi ingeniozitatea spiritului lor, Sorbonna, Şcoala Politehnică şi Collège de France, — mult regretaţii dispăruţi s'au preocupat, ambii, în deosebi de problemele analizei matematice, producând în acest domeniu, opere fundamentale, care au lărgit bazele acestei discipline şi aù proiectat lumini nouă asupra subtilelor chestiuni de filosofie a ştiinţei, pe care gândirea contemporană le-a ridicat în ultima jumătate de veac.

Profesori ai multora dintre distinşii noştri matematicieni, Emile Picard şi Henri Lebesgue s'au bucurat, ca pretutindeni în lumea cultă, de respectul şi admiraţiunea cercurilor ştiinţifice române. Iar Academia noastră, care a ţinut să se onoreze prin chemarea lor în sânul ei, le-a acordat unanimitatea sufragiilor, atunci când, în 1911, neuitatul Spiru C. Haret a propus alegerea ca membru de onoare a lui Emile Picard şi când, în 1923, mult regrètatul Gh. Ţiţeica a propus alegerea, în aceeaşi calitate, a lui Henri Lebesgue.

Destinul comun ce pare a-i fi unit prin atâtea situaţiuni similare în vieaţă, a făcut să fie cuprinşi, acum, tot împreună, în aceeaşi omagială aducere aminte, pe aceeaşi pagină a Analelor noastre.

Din rândul membrilor români ne-au părăsit: *Emanoil Pantazi*, membru de onoare, şi *Gheorghe Adamescu*, membru corespondent la Secţiunea literară, — cel dintâi la 19 Aprilie, cel din urmă la 4 Martie, ambii în vârstă de peste 70 de ani.

Bărbat de mare distincţiune sufletească şi deosebit apreciat în lumea juriştilor şi magistraţilor noştri, pentru înalta sa cultură juridică, *Emanoil Pantazi* s'a ridicat, prin marele său talent în exercitarea profesiunii de advocat, în rândul celor mai iluştri reprezentanţi ai Baroului nostru din ultimii 40 de ani.

Preşedinte al Consiliului juridic din Ministerul Afacerilor Străine, delegat al ţării, în mai multe rânduri, la Curtea internaţională de Justiţie dela Haga şi consilier preţuit şi căutat al atâtor societăţi şi întreprinderi de utilitate publică, în vieaţa noastră economică şi socială, — el a fost, ca prieten personal şi consilier juridic, persoana de încredere a lui Jacques Elias.

In această calitate şi ca unul ce, de sigur, a sugerat, dacă nu va fi determinat chiar, generosul act de filantropie faţă de Academia Română a lui Jacques Elias, Emanoil Pantazi a redactat testamentul, prin care a ajuns în patrimoniul Instituţiunii noastre considerabila

avere a marelui donator, — avere din care, se știe, a luat ființă Fundațiunea Familiei Menachem Elias, pe care o ilustrează grandioasa operă de binefacere: spitalul din Capitală al acestei Fundațiuni.

Prin aceasta, ca și prin faptul că a făcut parte, dela început, din Consiliul de administrație al Fundațiunii, ca Vicepreședinte, contribuind, prin înțelepciunea, experiența și devotamentul său, la înlăturarea dificultăților ce-au stat în calea realizării și organizării Fundațiunii și, apoi, la buna ei conducere și administrare, — mult regretatul nostru coleg și-a legat pentru totdeauna numele de Academia Română, care, spre a-i dovedi gratitudinea ce-i datora, l-a ales membru de onoare. Iar azi, când Emanoil Pantazi — care ne-a fost și un prețios colaborator la lucrările științifice — nu mai este în mijlocul nostru, își face o pioasă datorie din a aduce memoriei sale binemeritată recunoștință.

Cu trecerea sa la cele veșnice, *Gheorghe Adamescu* încheie o lungă și frumoasă carieră didactică și, în același timp, o neobosită și folositoare activitate publicistică pe terenul culturii naționale de aproape o jumătate de veac.

El a cinstit, în cel mai înalt grad, catedra pe care a ocupat-o în învățământul secundar, prin modul priceput, conștiincios și devotat cum și-a îndeplinit misiunea de instructor și educator al tinerimii școlare — merit care l-a dus de altfel la înaltele posturi de conducere în administrația școlară pe care le-a îndeplinit în Ministerul Instrucțiunii Publice.

Dar ceea ce mai ales l-a înălțat pe Gheorghe Adamescu în vaza și prețuirea semenilor și contemporanilor săi și prin care s'a făcut cunoscut în întreaga lume școlară românească a fost activitatea sa în domeniul literaturii didactice. Manualele sale pentru studiul limbii române în învățământul secundar s'au bucurat vreme îndelungată, mai mult decât oricare altele, de o deosebită favoare și o largă răspândire. Iar tratatul de « Istoria literaturii române » a fost, zeci de ani de zile, cartea de temeiu, în această materie, a tineretului în formație și a contribuit de bună seamă la pregătirea sufletească a acestui tineret pentru eroica sarcină pe care a avut-o acum un sfert de veac la clădirea și pe care o are azi la refacerea unității noastre naționale.

Prin harnica și rodnica sa activitate publicistică, — didactică și culturală, — Gheorghe Adamescu a dat cercetătorilor noștri literari prețioase contribuțiuni bibliografice la opera scriitorilor români, vechi și noi, ca și partea a doua, istorico-geografică, a Dicționarului enciclopedic ilustrat al Cărții Românești. Tot el, în fine, în cultul său pentru personalitatea și opera lui Spiru C. Haret, al cărui colaborator devotat a fost, a supraveghiat tipărirea, în 11 volume, a scrierilor marelui om al școalei.

Pentru toată această lucrare, pe cât de laborioasă pe atât de prețioasă, Academia Română înscrie azi în Analele sale, celui ce i-a fost

mai bine de două decenii membru corespondent al Secţiunii literare, un cuvânt de duioasă pomenire.

*

Intorcându-ne acum la noi, cei ce avem trista datorie să elogiem, an după an, pe cei dispăruţi din mijlocul nostru, constat, cu deosebită mulţumire că, în cadrul lucrărilor îndeplinite în cursul anului ce încheiem cu această sesiune generală, s'a desfăşurat o intensă activitate culturală. Numărul neobişnuit de mare al comunicărilor publice şi lista cu adevărat impresionantă — care se dă în paginele ce urmează — a memoriilor şi studiilor publicate de Instituţiunea noastră — sunt mărturie a acestei bogate activităţi.

Tot aci trebue să menţionez că presa a ţinut să semnaleze opiniunii publice faptul că mult stimatul nostru coleg, d-l George Enescu, a împlinit vârsta de 60 de ani. Prin frumoase articole şi călduroase manifestaţiuni, lumea artistică a ţării a ţinut să arate cu acest prilej genialului maestru al neamului, toată iubirea şi admiraţia de care este înconjurat. Academia Română s'a asociat acestei sărbătoriri, exprimând, prin glasul Preşedintelui său, într'o cuvântare rostită la Radio, sentimentele de înaltă preţuire şi afecţiune de care sărbătoritul se bucură în mijlocul colegilor săi din aceasă incintă.

II. *Şedinţele*

Şi în acest an, numărul comunicărilor noastre în şedinţe publice a fost neobişnuit de mare. Delegaţiunea Academiei a rezervat 26 de şedinţe pentru ţinerea lor, din totalul de 36 al şedinţelor săptămânale din acest an. Cinci din şedinţele publice au fost consacrate comemorărilor lui *Galileo Galilei*, *Iohan Friedrich Herbart*, *Miron Costin*, *Mihail Kogălniceanu* şi *Em. Bacaloglu.*

Şedinţa dela 19 Decemvrie, consacrată comemorării marelui cronicar moldovean Miron Costin, la 250 de ani dela moartea sa, a fost onorată cu prezenţa d-lui Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului. Colegul nostru d-l Ion I. Nistor a rostit cuvântarea comemorativă. La 20 Iunie 1941 s'a împlinit o jumătate de secol dela moartea marelui bărbat de Stat Mihail Kogălniceanu. Academia a comemorat această dată prin comunicările rostite în aceeaşi zi de colegii noştri d-nii Andrei Rădulescu şi N. Cartojan. Prin cuvântarea d-lui coleg Ion Petrovici am comemorat, în şedinţa dela 24 Octomvrie, 100 de ani dela moartea filosofului şi pedagogului german Iohan Friedrich Herbart, iar prin acea rostită de d-l coleg N. Vasilescu Karpen, la 23 Ianuarie, am comemorat pe fizicianul italian de nepieritoare amintire Galileo Galilei, la împlinirea a 300 de ani dela moartea sa. Colegul nostru corespondent d-l Dragomir Hurmuzescu a cetit, în şedinţa dela 20 Februarie, o comunicare cu caracter comemorativ despre fostul membru activ al

Academiei noastre Emanoil Bacaloglu, cu prilejul semicentenarului morţii lui.

In anul acesta n'am avut plăcerea de a primi vizite străine, înafară de aceea a colegului nostru corespondent, a profesorului italian Carlo Tagliavini, titularul catedrei de Glotologie dela Universitatea din Padova, care, în şedinţa dela 12 Decemvrie, ne-a făcut o scurtă, dar interesantă comunicare despre o psaltire românească necunoscută, descoperită de d-sa în biblioteca Universităţii din Bologna.

Iată comunicările făcute:

— La 6 Iunie, d-l *I. Rădulescu-Pogoneanu*, membru corespondent: *Patru scrisori către Vasile Alecsandri în legătură cu o misiune diplomatică în chestiunea Basarabiei.*

— La 13 Iunie, d-l Dr. *Gr. T. Popa*, membru corespondent: *Principii de educaţie în învăţământ*

— La 20 Iunie, d-l *Andrei Rădulescu: Mihail Kogălniceanu* şi d-l *N. Cartojan: Activitatea literară a lui Mihail Kogălniceanu.*

— La 27 Iunie, d-l *Dim. Voinov: Simţul orientării. Incercare de fiziologie comparată*

— La 4 Iulie, d-l General *Paul Teodorescu*, membru corespondent: *Din problemele actuale ale aviaţiei.*

— La 19 Septemvrie, d-l *Ion I. Nistor: Basarabia sub gospodăria românească.*

— La 26 Septemvrie, d-l *Dim. Caracostea: Funcţiunea cântecului poporan.*

— La 3 Octomvrie, d-l *Ion I. Nistor: Ucraina în lumina cronicelor moldoveneşti.*

— La 24 Octomvrie, d-l *I. Petrovici: La centenarul lui Herbart.*

— La 31 Octomvrie, d-l *Şt. Ciobanu: Basarabia sub ocupaţia sovietică.*

— La 7 Noemvrie, d-l *C. Rădulescu-Motru: Gândirea filosofică, înţelesul şi scopul ei în cultură*

— La 21 Noemvrie, d-l *Ion I. Nistor: Autohtonia Daco-Românilor în spaţiul Carpato-dunărean.*

— La 12 Decemvrie, d-l General *R. Rosetti: Spicuiri prin dosare privitoare la războiul din 1877—1878.*

— La 19 Decemvrie, d-l *Ion I. Nistor: Vieaţa şi opera lui Miron Costin.*

— La 16 Ianuarie, d-l *Mihail Dragomirescu*, membru de onoare: *Caragiale în poezia lumii.*

— La 23 Ianuarie, d-l *N. Vasilescu Karpen: Vieaţa şi opera lui Galileo Galilei.*

— La 30 Ianuarie, d-l *C. Rădulescu-Motru: Psihologia etnicului sătesc.*

— La 6 Februarie, d-l *Silviu Dragomir: Politica Românilor din Ardeal în anii 1848—49 şi Curtea din Viena.*

— La 20 Februarie, d-l *Dragomir Hurmuzescu*, membru corespondent: *50 de ani dela moartea lui Emanoil Bacaloglu.*

— La 27 Februarie, d-l *Ion Răducanu*, membru corespondent: *Un precursor al curentelor economice şi sociale actuale — Simonde de Sismondi.*

— La 6 Martie, d-l *N. Bănescu: Societatea bizantină în timpul Impăratului Andronic II Paleologul (date nouă după o corespondenţă inedită).*

— La 13 Martie, d-l *Const. Stoicescu*, membru corespondent: *Transformarea noţiunii de « putere părintească »*.

In aceeaşi şedinţă, d-l *Gh. Taşcă*, membru corespondent: *Influenţa preţului asupra producţiei solului.*

— La 20 Martie, d-l General *R. Rosetti: Războiul pentru eliberarea Bucovinei şi Basarabiei.*

In aceeaşi şedinţă, d-l *G. G. Mironescu*, membru de onoare: *Mihail Kogălniceanu şi moartea lui Ştefan Golescu.*

— La 27 Martie, d-l *Andrei Rădulescu: Din trecutul de 80 de ani al Curţii de Casaţie.*

— La 17 Aprilie, d-l *I. Nistor: Emanciparea politică a Dacoromanilor din Transdanuvia.*

— La 1 Mai, d-l Arhitect *Petre Antonescu*, membru de onoare: *Biserici nouă după cutremur.*

III. *Relaţiuni interne şi externe*

Războiul, care, în ultima vreme, a cuprins aproape toată lumea civilizată de pe glob, a restrâns în foarte mare măsură spaţiul în care se desfăşurase până acum relaţiile noastre ştiinţifice, culturale şi de schimb de publicaţii cu lumea dinafara hotarelor noastre. Din anii trecuţi încetaseră, prin efectele războiului, relaţiile Instituţiunii noastre cu ţările din Vestul Europei. Războiul deslănţuit de un an de zile împotriva bolşevismului a rupt, în mod natural, şi legăturile noastre de schimb de publicaţiuni cu vecinii şi duşmanii noştri dela răsărit, — legături care — e bine să amintim — deveniseră în ultimii ani foarte active prin cererile dese de publicaţiuni ce ne veneau din partea acestor vecini, ca urmare a interesului lor de informare cât mai întinsă asupra unei ţări, pe care se pregăteau s'o atace. Au încetat dela sine şi legăturile cu Japonia, dela care primeam destul de des publicaţiuni, şi cele cu America, în urma conflictului izbucnit în iarna trecută între aceste două lumi. Intreţinem, în schimb, tot mai strânse raporturi cu popoarele din centrul Europei, în deosebi cu Germania şi cu Italia, la care ne-au aliat pentru lupta comună împotriva bolşevismului, necesităţile de vieaţă, precum şi aspiraţiunile de viitor ale neamului românesc de pretutindeni.

Hotărîtoare în întreţinerea acestor raporturi a rămas tot răspândirea publicaţiunilor noastre în centrele intelectuale din aceste ţări de veche şi înaltă cultură. Listele Academiilor, societăţilor savante, instituţiilor ştiinţifice şi a persoanelor, cărora trimitem în dar sau în schimb publicaţiunile noastre, au fost în ultimul timp revizuite şi fixate atât pentru Germania, cât şi pentru Italia. Prin mijlocirea Institutului German pentru Ştiinţă în România şi a Institutului de Cultură Italiană din Bucureşti suntem în perspectivă să găsim un mijloc de expediţie a

publicaţiunilor mai lesnicios, mai sigur şi mai puţin costisitor în aceste ţări.

La răspândirea şi desfacerea publicaţiunilor noastre în străinătate şi cu deosebire în Germania, mijloceşte şi reputata şi vechea librărie din Leipzig, Otto Harrassowitz. Raporturile noastre comerciale cu această casă, datând de peste patru decenii, s'au precizat într'o convenţiune încheiată acum un an, în care librăria îşi ia obligaţiunea publicităţii şi răspândirii în Europa, şi în măsura putinţei şi dincolo de acest continent, a tuturor publicaţiunilor Academiei Române, care, prin cuprinsul lor, interesează cercurile intelectuale străine.

Notăm tot la acest capitol că colegii noştri d-nii Sextil Puşcariu, I. Lupaş, Silviu Dragomir, Th. Capidan, Lucian Blaga, Liviu Rebreanu şi Nichifor Crainic, au făcut conferinţe şi prelegeri cu caracter ştiinţific în diferite centre din ţările aliate nouă şi mai ales în Germania, care au contribuit şi la cunoaşterea cauzei româneşti în străinătate.

Nu putem încheia aceste note despre legăturile noastre cu străinătatea fără de a aminti de funcţionarea şi de activitatea ştiinţifică a Şcoalelor române din Roma şi Paris, patronate dela întemeierea lor de Academia Română. Din anii trecuţi devenise necesară o revizuire a organizării lor. Prin expirarea mandatului d-lui Prof. Em. Panaitescu de Director al Şcoalei din Roma şi în urma morţii Directorului şi întemeietorului Şcoalei dela Paris, a regretatului Nicolae Iorga, revizuirea legii Şcoalelor, mai ales sub raportul alegerii Directorilor, s'a impus cu necesitate în anul trecut şi a şi fost făcută de Ministerul Culturii Naţionale şi al Cultelor printr'un decret-lege. Sarcina Academiei de a recomanda pe Directorii şcoalelor şi de a garanta, oarecum, prin aceasta, bunul mers şi activitatea lor, nu numai că a fost menţinută prin acest decret-lege, dar a fost mărită prin prevederea ca Academia, la recomandările de Directori, să dea preferinţă membrilor ei activi sau corespondenţi. Pentru locurile devenite vacante, Academia, în trecuta sesiune generală ordinară, a recomandat ca Director al Şcoalei din Roma pe colegul nostru corespondent d-l Prof. Scarlat Lambrino, iar pentru Şcoala dela Paris pe colegul corespondent d-l Prof. Const. Marinescu.

D-l Scarlat Lambrino a luat efectiv direcţia Şcoalei din Decemvrie 1941. De curând d-sa ne-a trimis un prim raport asupra activităţii desfăşurate de Şcoală de când d-sa se află acolo. D-l Prof. Const. Marinescu n'a putut pleca la Paris de cât la începutul lunii curente, să ia şi d-sa în primire direcţiunea Şcoalei române dela Fontenay aux Roses, a cărei situaţiune vom afla-o de sigur în curând, prin raportul ce ne va înainta.

* * *

Faptele glorioase de arme, pe care vitejia armatei române, alături de neînvinsele armate ale Marelui Reich German, le-a înscris în istoria neamului pe câmpul de bătaie dela răsărit şi momentele înălţătoare la care ele au dat naştere în sufletul poporului român, au găsit în Instituţiunea

noastră un puternic şi vibrant ecou. Intrarea Armatei noastre în războiu, la 22 Iunie 1941, recucerirea graniţei dela răsărit, strălucitul fapt de arme al cuceririi Odesei — rând pe rând şi-au căpătat prin cuvântări rostite de Preşedintele nostru în şedinţă binemeritata lor glorificare. Ele ne-au dat prilejul de a trimite, totdeodată, telegrame omagiale Majestăţii Sale Regelui Mihai I, Protectorul şi Preşedintele de onoare al Instituţiunii noastre şi Conducătorului Statului, d-l Mareşal Ion Antonescu, gloriosul Comandant al Armatei pe câmpul de onoare.

Neuitate vor rămânea în Academia Română cuvintele prin care d-l Mareşal Conducător a răspuns la urările noastre de biruinţă adresate Armatei Române şi d-sale, în memorabila zi de 22 Iunie: «Temeiul acţiunilor noastre naţionale a fost totdeauna adevărul — a spus d-l Mareşal. Slujitoare a adevărului, Academia Română a luminat drumurile şi ţintele strădaniilor româneşti de unitate şi de stăpânire a drepturilor fireşti din cuprinsul spaţiului nostru etnic şi istoric. Urările adresate oştirii de către cel mai înalt Aşezământ al spiritualităţii româneşti, în ceasul în care armele naţionale cuceresc o nouă împlinire a destinului, sunt deosebit de preţioase pentru conştiinţa neamului întreg. Ele au un înţeles cu atât mai înălţător, cu cât steagurile noastre desrobitoare, alături de steagurile aliate ale Marelui Reich German, alungând întunerecul şi crima, reîntronează în răsăritul Europei puterile libertăţii, credinţei şi culturii».

Mai menţionăm că la cererea Preşedinţiei Consiliului de Miniştri, Academia a recomandat ca delegat al ei în Comisiunea pentru adunarea materialului documentar privitor la războiul din 1877—78 şi la redactarea istoricului acestui războiu, pe d-l coleg General R. Rosetti care, în această calitate prezidează Comisiunea.

Indată după recucerirea Basarabiei şi a teritoriilor din Nordul Bucovinei, Preşedinţia Consiliului de Miniştri a dat în sarcina unei Comisiuni să cerceteze şi să raporteze la diferitele instituţiuni din ţară materialul sovietic de propagandă, adunat din cuprinsul acestor provincii şi depozitat la Cernăuţi şi Chişinău. Cerându-ni-se un delegat în acea Comisiune, Academia a desemnat pe d-l coleg Şt. Ciobanu.

D-l coleg Ciobanu a mai îndeplinit o misiune de aceeaşi natură şi în Odesa, unde a avut de cercetat bibliotecile sub raportul documentelor şi cărţilor care interesează direct istoria poporului nostru. D-sa a depus Academiei un raport despre rezultatele acestei însărcinări.

In fine, colegul nostru corespondent d-l Pantelimon Halipa, la 14 Decemvrie, a reprezentat Academia la inaugurarea Institutului Ştiinţific Român, înfiinţat la Tiraspol.

IV. *Publicaţiunile Academiei*

Anul care s'a încheiat n'a stânjenit activitatea Academiei pe terenul publicaţiunilor ei. Cu toată starea de războiu, în decursul lui s'au tipărit 75 volume şi broşuri, faţă de 94 în 1940—41 şi 60 în 1939—40.

Pe lângă volumul de *Desbateri* în Analele Academiei s'au publicat 41 de *memorii*, din care 7 ale Secţiunii Literare, 18 ale Secţiunii Istorice şi 16 ale Secţiunii Ştiinţifice. Din *Buletinul Secţiunii Literare* a apărut 1 număr, din al *Secţiunii Istorice* 2 numere, iar din al *Secţiunii Ştiinţifice* 10 fascicole lunare şi 1 supliment bibliografic.

Este de dorit ca pe viitor numerele ce apar din buletinele Secţiunilor să formeze volume corespunzătoare cu anul calendaristic (Ianuarie—Decemvrie), rămânând ca numai Analele — Desbaterile şi Memoriile — să alcătuiască volume în legătură cu activitatea respectivă a anului academic.

In *Studii şi Cercetări* au apărut 8 volume. Din celelalte colecţiuni (*Etudes et Recherches*, *Monografii ştiinţifice*, *Publicaţiunile Fondului Adamachi* şi *Elena Simu*) câte 1 volum; din *Discursuri de recepţiune* 2 broşuri.

In colecţiunea de documente *Hurmuzaki* e gata să apară un nou volum. Din această publicaţiune trebue să considerăm pierdute coalele ce începuse a se tipări la Cernăuţi din vol. XXI împreună cu manuscrisul respectiv.

Tipărirea *Dicţionarului limbii române* stagnează încă din 1940, de când n'a mai putut apărea nicio fascicolă. Societatea Anonimă « Universul », care şi-a luat sarcina de a tipări gratuit *Dicţionarul*, ne-a înştiinţat că din tipografia sa a dispărut o parte din matriţele cu care se culegea marea noastră publicaţiune şi că maşina special cumpărată pentru această lucrare a fost în parte distrusă în vâltoarea tristelor evenimente dela 21—23 Ianuarie 1941. Maşina s'a putut repara cu materiale găsite în ţară, dar pentru înlocuirea matriţelor a fost nevoie să se intervină la o casă germană, unde s'a făcut comanda pentru turnarea lor. Până în prezent matriţele nu sunt gata. S'au depus stăruinţe, la acea casă, prin d-l coleg S. Puşcariu, să grăbească executarea şi trimiterea lor în ţară.

Intre timp s'a urmărit organizarea redactării manuscrisului. Comisiunea *Dicţionarului*, întrunită la 19 Noemvrie 1941, împreună cu d-l coleg S. Puşcariu, înafară de măsurile pentru lichidarea materialului aflat şi cules la tipografie îndată ce tiparul va putea reîncepe, a luat şi hotărîrea de a se grăbi redactarea literelor *D* şi *E*, spre a se umplea lacuna dintre literele *C* şi *F*. D-l coleg Sextil Puşcariu şi-a luat sarcina de a redacta personal literele *D* şi *E*. S'a sporit, totdeodată, la cererea d-lui coleg Puşcariu, plata colaboratorilor dela 62.000 la 80.000 de lei pe coala de tipar, pe timpul dela 1 Octomvrie 1941 până la 1 Octomvrie 1942.

Din *Arhiva de Folklor* se află sub tipar vol. VI.

S'au făcut şi 3 publicaţiuni speciale: vol. I din Operele lui G. Ţiţeica, partea II-a din « Istoria Românilor din Peninsula Balcanică » de I. Caragiani şi broşura cuprinzând discursurile comemorative cu prilejul celei de a 75-a aniversare a Academiei Române.

Din publicaţiunile Bibliotecii s'a tipărit *Creşterea Colecţiunilor* în anul 1937.

Inainte de a comunica lista publicaţiunilor apărute în cursul acestui an, ţinem să atragem atenţiunea asupra problemei costului tiparului şi hârtiei, care, în ultima vreme, se prezintă cu o gravitate excepţională. Sumele cheltuite de Academie pentru tipărirea publicaţiunilor ei au depăşit mult în timpul din urmă fondurile, pe care Instituţiunea noastră le avea înscrise în bugetele anuale în acest scop. E suficient pentru aceasta să se arate că dela 1922 şi până astăzi, adică în curs de 20 de ani, aceste sume au atins cifra de peste 40.000.000 de lei.

In cursul anului academic s'au tipărit:

I. ANALELE ACADEMIEI ROMÂNE:

1. DESBATERILE, Tomu LXI (1940—1941).

2 MEMORIILE SECŢIUNII LITERARE, Seria III, Tom. X:

St. Ciobanu, *Inceputurile scrisului în limba românească.*

Tomul XI:

Artur Gorovei, *Şerpele de casă.*
I. Petrovici, *La centenarul morţii lui Herbart.*
N. Cartojan, *Mihail Kogălniceanu. Activitatea literară.*
Artur Gorovei, *Popoarele balcanice în folklorul românesc.*
Mihail Dragomirescu, *Caragiale în poezia lumii.*
Artur Gorovei, *Legenda arborilor îmbrăţişaţi.*

3 MEMORIILE SECŢIUNII ISTORICE, Seria III. Tom. XXIII:

I. Ionescu-Dolj, *O pagină din istoria dreptului penal român. Contribuţiunea profesorului Ion Tanoviceanu la progresul ştiinţei penale române.*
Victor Slăvescu, *Dionisie Pop Marţian şi Dimitrie A. Sturdza în 1859.*
Ion I. Nistor, *Principatele Române în preajma tratatului dela Adrianopol.*
N. Bănescu, *N. Iorga. Elogiu academic.*
Ion Răducanu, *Ideea naţională în gândirea economică a lui Friedrich List.*
Ion I. Nistor, *Romanii în Transdanuvia.*
Dim. Gusti, *Ştiinţa şi pedagogia Naţiunii.*

Tomul XXIV:

R. V. Bossy, *Un drumeţ danez în Principate.*
— *Propaganda austriacă împotriva unirii Principatelor.*
Ştefan Meteş, *Contribuţii la studiul populaţiei din Trasnilvania în trecut* I. *Populaţia din judeţele Cojocna, Dobâca şi Turda în sec. XVIII-lea.*
— Idem. II. *Boierii ostaşi din Ţara Oltului în veacul al XVIII-lea.*
Ion I. Nistor, *Basarabia sub gospodăria româneasscă.*
— *Ucraina în oglinda cronicelor moldoveneşti.*
— *Autohtonia Daco-Romanilor în spaţiul Carpato-dunărean.*

Ion I. Nistor, *Miron Costin. Vieaţa şi opera.*
Andrei Rădulescu, *Organizarea tutelei minorilor în dreptul românesc.*
— *Mihail Kogălniceanu.*
Generalul R. Rosetti, *Spicuiri prin dosare privitoare la războiul din 1877—1878.*

4 MEMORIILE SECŢIUNII ŞTIINŢIFICE, Seria III. Tomul XVI:
Gr. C. Moisil, *Remarques sur la logique modale du concept.*
Sava Athanasiu, *Vechimea omului pe pământ şi în special în România.*
Victoria G. Iuga et G Th. Dornesco, *Les Parasomes.*
P. Bogdan, *Asupra regulei lui Eötvös.*
Radu Codreanu, *Sur les Pagures du littoral roumain de la Mer Noire et leurs crustacés parasites.*
Traian I. Ştefureac, *Cercetări sinecologice şi sociologice asupra bryophytelor din codrul secular Slătioara (Bucovina).*
Tomul XVII·
Victor C. Papilian şi Const. C. Velluda, *Istoricul antropologiei în România.*
Gr. T. Popa, *La pression du liquide céphalo-rachidien.*
Nic. Hulpoi und Const. Gheorghe, *Beiträge zum Studium der Stallmistvergahrung.*
Tr. Săvulescu et Olga Săvulescu, *Matériaux pour la flore des Urédinées de Roumanie.*
Margareta Atanasiu-Dumitrescu, *Contribution à l'étude anatomique et cytologique de l'appareil séricigène des araignées.*
N. Macarovici et C. V. Oescu, *Quelques vertébrés fossiles trouvés dans les calcaires récifales de Chişinău (Bessarabie).*
Prof. I. Simionescu, *Ursus spelaeus Blumb. din peştera Cioclovina (Hunedoara).*
N. Vasilescu Karpen, *Vieaţa şi opera lui Galileo Galilei.*
P. Sergescu, *Sur l'identité des auteurs de quelques articles mathématiques insérés dans «Le Journal des Savants» 1684—1703.*
D. Voinov, *Simţul orientării. Incercare de fiziologie comparată.*

II LANGUE ET LITTÉRATURE. BULLETIN DE LA SECTION LITTÉRAIRE.
Vol. I, 2.

III. BULLETIN DE LA SECTION HISTORIQUE.
Tome XXII, 1—2.

IV. BULLETIN DE LA SECTION SCIENTIFIQUE.
Tome XXIII, Nr. 9—10 (2 fascicule).
Tome XXIV, Nr. 1—8 (8 fascicule).
Tome XXIII. Supplément. *Bibliographie des travaux scientifiques parus en 1940.*

V. STUDII ŞI CERCETĂRI.

LI. Ana M. Paucă, *Studiu fitosociologic în munţii Codru şi Muma.*
LII. Traian Săvulescu, *Mana viţei de vie.*
LIII. P. P. Negulescu, *Istoria filosofiei contemporane*, I, (II sub tipar).
LIV, LVII. N Bagdasar, *Teoria cunoştinţei*, I—II.
LV. H. Dj. Siruni, *Domnii români la Poarta Otomană.*
LVI. General M Racoviţă-Cehan, *Familia Racoviţă-Cehan.*
LVIII. Victor Slăvescu, *Vieaţa şi opera economistului Nicolae Suţu.*

VI. ÉTUDES ET RECHERCHES.

XIII. Şt. Ciobanu, *La Bessarabie.*

VII. MONOGRAFII ŞTIINŢIFICE.

V.-Al. Pantazi, *Elemente de geometrie diferenţială proiectivă a curbelor şi suprafeţelor.*

VIII PUBLICAŢIUNILE FONDULUI VASILE ADAMACHI.

Tom. X, Nr. 55, Gr. Antipa, *Marea Neagră*, I

IX PUBLICAŢIUNILE FONDULUI ELENA SIMU.

VIII. G. Oprescu, *Grigorescu—desinator.*

X DISCURSURI DE RECEPŢIUNE.

LXXIX, Nichifor Crainic, *Elogiul lui Octavian Goga*, cu răspuns de Lucian Blaga

LXXX. P P. Negulescu, *Conflictul generaţiilor şi factorii progresului* cu răspuns de Dim. Gusti.

XI. PUBLICAŢIUNI SPECIALE.

Gheorghe Ţiţeica, *Opere—Oeuvres*, I

Ioan Caragiani, *Studii istorice asupra Românilor din Peninsula Balcanică.* Partea II-a. Publicare postumă de Pericle Papahagi

C. Rădulescu-Motru şi Alex Lăpědatu, *LXXV de ani dela înfiinţarea Academiei Române, 1877—1941.* Cuvântări rostite în şedinţa festivă din 29 Mai 1941.

XII PUBLICAŢIUNILE BIBLIOTECII ACADEMIEI.

Creşterea colecţiunilor în anul 1937

V. *Donaţiuni, legate, fundaţiuni*

Un oarecare spor am putut înregistra şi în cursul acestui an la patrimoniul Instituţiunii noastre, datorită câtorva donaţiuni ce ni s'au făcut.

Din trecuta sesiune generală ordinară se luase hotărîrea să se ţină o sesiune generală extraordinară în toamna anului 1941 în care Academia avea să se pronunţe asupra reformei Statutelor ei, potrivit propunerii repetate a mai multor domni colegi. Convocată la 28 Noemvrie, această

sesiune extraordinară a hotărît și asupra acceptării donațiunilor și a unui legat, înregisrate până la acea dată. Prin votul dat în acea sesiune s'au acceptat următoarele donațiuni și legate:

1. D-l Ing. P. Trofin, fost bursier al Academiei Române, a donat 120.000 de lei în efecte de Stat spre a crea « Fondul Constanța I. Trofin », din venitul căruia să se decearnă, din 4 în 4 ani, un premiu pentru cea mai bună lucrare având să trateze despre « *Lucrări tehnice în gospodăria sătească* ».

2. Statul român, prin Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor, potrivit Decretului-lege Nr. 2365, din 22 August 1941, publicat în Monitorul Oficial Nr. 119, din 23 August 1941, a cedat gratuit Academiei Române o suprafață de teren de 590 m. p. situată în fundul curții imobilului Academiei de Arte Frumoase din Calea Griviței Nr. 24, în imediata vecinătate a grădinii Academiei, în scopul ca pe acest teren să se construiască locuințele personalului de serviciu al Academiei Române.

3. Defunctul Alexandru Cristian Tell, prin testamentul său din 13 Iulie 1938, a lăsat Academiei întreaga corespondență și toate documentele rămase dela bunicul său Generalul Cristian Tell, spre a forma un dosar special sub denumirea de: « Arhiva Generalului Cristian Tell ».

La aceste donațiuni s'au mai adăugat ulterior încă două donațiuni:

a) Societatea « Cartea Românească », dorind să contribue la promovarea cercetărilor asupra limbii și culturii românești, a instituit prin Academia Română un premiu de 100.000 de lei, pentru cea mai bună « Gramatică română ». Societatea donatoare și-a exprimat dorința ca gramatica să fie alcătuită cât mai practic, spre a servi la unificarea scrisului românesc în lumea cărturarilor de toate categoriile.

Delegațiunea a acceptat donațiunea și a instituit premiul, hotărînd să fie acordat în sesiunea generală a anului 1944.

Premiul s'a dat publicității.

b) Institutul Național al Cooperației a pus la dispoziția Instituțiunii noastre suma de 20.000 de lei pentru a spori valoarea *Premiului Comitetului Național Cooperatist*, de 30.000 lei, pe care Academia l-a publicat încă din 1937, pentru cel mai bun manuscris tratând despre *Cooperație*.

Delegațiunea a acceptat suma și a publicat valoarea sporită a premiului.

Fundațiunea Elias se află în al 17-lea an de existență. Intemeind-o, Academia Română i-a dat drept misiune să ridice și să întrețină în Capitală un spital, o școală profesională și un gimnaziu. Spitalul, deși deschis numai de patru ani, și-a câștigat un mare renume în Capitală și în țară. De un an de zile se află la dispoziția Comandamentului trupelor germane, pentru îngrijirea răniților germani de pe front.

Paralel, Consiliul Fundațiunii strânge din venituri fonduri pentru ridicarea celor două școale.

Fundaţiunea « Ioan I. Dalles » şi-a împlinit şi în acest an, activ şi cu bune rezultate, rostul pentru care a fost creată. Expoziţiile de artă plastică au ocupat fără întrerupere toate sălile, iar scena sălii de concerte şi de conferinţe a stat la dispoziţia nu numai a artiştilor şi conferenţiarilor noştri, dar şi pentru concertele, conferinţele şi reprezentările de filme organizate de armata germană sau de instituţiile de cultură italiene şi germane din Capitală. S'a dovedit astfel, încă odată, cât de propriu pentru manifestările culturale şi artistice este localul acestei Fundaţiuni şi cât de însemnat este locul pe care şi l-a câştigat în stima cercurilor artistice intelectuale din Capitală şi din întreaga ţară.

VI. *Colecţiunile*

Vitregia vremurilor prin care trecem n'a micşorat ritmul accelerat în care sporesc colecţiunile Bibliotecii noastre, neputând ţinea în loc cei doi factori principali, de care această sporire depinde organic, — mersul tiparului şi generozitatea multora din posesorii de cărţi, de documente şi de manuscrise. Dimpotrivă, printr'un efect contrar aşteptărilor, constatăm că, sub multe raporturi, producţia tipografică a sporit sub presiunea necesităţilor de războiu, iar generozitatea publică, stimulată, poate, de aceleaşi necesităţi şi de grija fiecăruia de a-şi pune la adăpost sigur valorile lor însemnate, a devenit mai activă.

Tipografiile ne trimit, precum se ştie, câte două exemplare din tot ce tipăresc, potrivit obligaţiunii ce le este impusă prin lege.

Printre donatorii de manuscrise semnalăm pe d-na Elena Coşbuc, văduva neuitatului poet Gheorghe Coşbuc, care, prin mijlocirea colegului nostru d-l Dim. Caracostea, ne-a dăruit manuscrisele în prima formă şi în forma definitivă a traducerilor « Odiseei » şi a poemului lui Dante « Infernul, Purgatoriul şi Paradisul », datorite poetului. Insemnate daruri de manuscrise ne-au făcut şi d-nii Prof. Const. Iordăchescu, Dr. Sarafidi şi Nic. Ionniţiu. D-l Ionniţiu se află şi printre donatorii noştri de cărţi rare alături de colegul nostru corespondent d-l I. E. Torouţiu şi de d-nii Şerban Cantacuzino, Prof. Dr. Gălăşescu şi alţii. Documente, fotografii şi stampe documentare am primit dela d-nii colegi Andrei Rădulescu, Artur Gorovei şi George Oprescu, precum şi dela d-nii Aurel Sava, Dr. O. Kaufmann-Cosla, Raul Bossy şi alţii.

Inainte de a arăta pe scurt creşterea colecţiunilor, menţionăm darul unui mare număr de cărţi provenite din biblioteca personală a răposatului nostru coleg Iacob Negruzzi, oferit de nepoata sa, d-ra Ella Negruzzi.

Biblioteca noastră a crescut în acest an pe căile arătate, prin cumpărare şi prin schimburi, cu 9092 volume, 1392 publicaţiuni periodice româneşti şi străine, 292 stampe şi portrete, 70 atlase şi hărţi, 67 note muzicale, 2507 documente, 75 volume manuscrise, 303 monete şi medalii.

Comisiunea Bibliotecii ne va prezenta, în cursul acestei sesiuni generale, un raport despre aceste creşteri în amănunte.

VII. *Burse, ajutoare, subvențiuni*

Academia a destinat pentru plata burselor acordate în acest an suma totală de Lei 673.440. Din această sumă s'au dat burse pentru specializare în străinătate și pentru pregătirea doctoratului în țară la studenți ai Facultăților de Științe, de Medicină, de Litere și Filosofie și de Agronomie, apoi la studenți ai Școalelor Politehnice și la elevi ai Liceelor Comerciale și Industriale. Aceste burse s'au acordat din veniturile Fondurilor *Maria Antachi*, *V. Adamachi*, *Anastasie și Fotinia Gusti*, *Ing. Cristea Otin*, *Ing. Petre și Maria Lucaciu*, *Rozina și Ilie Jitianu*, *Ilie Ștefănescu și N. Rătescu*.

Pentru ajutoare școlare s'a destinat suma de 50.445 de lei din veniturile Fondurilor *Apostol Papadopol* și *An. Fĕtu;* iar pentru subvențiuni s'a acordat suma de 62.000 de lei din venitul Fondului *Ernest Solvay*.

1. Din venitul Fondului *Maria Antachi* s'au dat două burse de câte 100.000 de lei, denumite « *Bursele George M. Vlasto* », — una d-lui Ing. agronom Gheorghe Bârcă, care se află în Italia făcând studii asupra *lucrărilor de asanare și de indiguire* și urmând *cursul special pentru inginerii malariologi;* a doua d-lui Ing. A. Corpaciu, care urmează să plece în Germania pentru a se specializa în *Geodezie*.

Din anii trecuți, d-l Prof. Aurel Decei folosea o bursă din venitul acestui fond pentru studii de specializare în *istoria Europei Sud-Estice prin cercetarea izvoarelor turcești*. Bursa d-sale a expirat în toamna anului trecut. Asemeneas'a acordat o bursă de 100.000 de lei încă din 1939 d-lui Dr. Iuliu Nitzulescu pentru studii în străinătate în *boalele de nutriție, în special pelagra*.

2. Din venitul Fondului *V. Adamachi* s'au acordat burse numai pentru studii în țară. Trei burse s'au dat pentru pregătirea doctoratului la Facultatea de Științe din Iași; două s'au dat la studenți ai Școalelor Politehnice din București și din Cernăuți, alte două, din patru burse prevăzute la aceste școale, fiind suspendate în cursul anului; în fine cinci burse s'au dat la studenți ai Facultății de Științe din Iași.

Delegațiunea Academiei, de acord cu Comisiunea Fondului V. Adamachi, constatând că bursele sunt relativ mici, le-a sporit valoarea din toamna anului trecut.

3. Din venitul Fondului *Anastasie și Fotinia Gusti* s'a dat în acest an, pentru întâia oară, o bursă la Facultatea de Drept din Iași, unui licențiat, care își prepară doctoratul în științele economice și sociale. O bursă pentru aceeași materie urma să se acorde și la Facultatea de Drept din București. Pentru motive care vor fi arătate în raportul său de Comisiunea burselor Academiei, acordarea acestei burse a fost amânată pentru viitorul an școlar.

4. Din venitul donațiunii d-lui Prof. *Cristea Otin*, Rectorul Școalei Politehnice din Cernăuți, s'au achitat două burse la studenți ai acelei Școale.

5. Venitul de burse al Fondului *Ing. Petre și Maria Lucaciu* s'a folosit la plata unei burse acordate la Școala Politehnică din Capitală.

6. Din venitul Fondului *Rozina și Ilie Jitianu* s'au dat, în acest an pentru întâia oară, trei burse la studenți ai Facultăților de Medicină, Litere și Filosofie, și Agronomie din Capitală.

7. Venitul redus al Fondului *Ilie Ștefănescu* s'a folosit la plata unei burse acordate unui elev al Liceului Industrial din București.

8. Din venitul și mai redus al Fondului *N. Rătescu* se dă o bursă unui elev al Liceului Comercial « N. Kretzulescu », din Capitală.

9. Din suma destinată pentru burse din venitul Fondului *C. G. Vernescu* s'au acordat până în toamna anului trecut două burse la studenți, unul al Academiei Comerciale și Industriale, celălalt al Facultății de Drept din Capitală. Aceste burse s'au retras în cursul anului beneficiarilor, deoarece ei n'au mai arătat niciun interes pentru deținerea lor.

10. Venitul Fondului *Leon S. Ariè*, din anul trecut, nefiind îndestulător, cele două burse, care se acordau din acest fond la Școalele Politehnice din București și Timișoara, au fost suspendate până la eventuala refacere a veniturilor.

Ajutoarele Fětu, constând din cărți didactice și rechizite școlare, s'au distribuit în acest an la școalele primare rurale din județele Tighina și Cetatea Albă.

La finele acestui an școlar se vor distribui premii în valoare de 6.290 de lei la elevi ai Liceului Comercial din Galați, din venitul Fondului *Apostol Papadopol*.

Subvenția Solvay, în acest an în valoare de 62.000 de lei, potrivit deciziunii Secțiunii Științifice, s'a acordat, în părți egale, Laboratorului de Chimie organică al Facultății de Științe din Timișoara și Laboratorului de Chimie anorganică al Facultății de Științe din Iași.

VIII. *Școalele Academiei*

Școalele noastre au funcționat în aceleași grele condițiuni ca i în anul trecut.

Școala de Agricultură « Tache P. Anastassiu », dela Țigănești (Tecuci), se află, precum s'a văzut în altă parte, în reparație. Elevii săi sunt de acum un an mutați la Școala de Agricultură « I. C. Agarici », dela Moara Grecilor (Vaslui), — școală care și-a putut continua în mod normal activitatea, nefiind deteriorată de cutremur.

Mulțumitor a funcționat și Școala Primară « Tache P. Anastassiu », dela Călmățui (Tecuci).

Institutul « I. Ottetelișanu », deși restrâns la cele două pavilioane, în care au trebuit să fie adunate sălile de cursuri, dormitoarele și sălile de masă ale Școalei Normale de Fete, pe care o adăpostește, a izbutit să funcționeze cu același număr de eleve ca în anii dinainte de cutremur, când Școala avea la dispoziția sa și marea clădire a castelului, acum în refacere. Continuitatea cursurilor și bunul traiu zilnic al elevelor au fost asigurate, numai grație muncii fără preget pe care au depus-o

și o depun, cu un admirabil spirit de sacrificiu, d-ra Directoare a Institutului și ajutoarele d-sale.

IX. *Concursurile Premiilor*

La concursul premiilor, ce urmează a se acorda în această sesiune generală, s'au prezentat, la cele 24 de premii pentru *opere publicate*, în valoare de 733.500 lei, 127 scrieri, iar la premiile pentru *opere de pictură și sculptură*, în valoare totală de 100.000 lei, s'au prezentat 9 concurenți.

Nu s'a prezentat niciun concurent la premiile: *General Georgescu Teodor*, de 10.000 lei (indivizibil), pentru lucrări cu conținut de Drept sau Științe; *Hagi Vasile*, de 5.000 lei, pentru scrieri privitoare la comerțul român în trecut și în prezent; *Ion Teodoreanu Inspector General*, de 25.000 lei, pentru lucrări relative la boalele respiratorii, în special tuberculoza; *Adina și Colonel Paul Străjescu*, de 8.800 lei, pentru lucrări medicale; *Profesor Petre Antonescu dela Politehnică*, de 7.000 lei, pentru lucrări privitoare la economia forestieră românească; *Dr. Em. Riegler*, de 6.000 lei, pentru scrieri de chimie aplicată; *Chimist Victor Georgescu*, de 5.000 lei, pentru lucrări de chimie făcute în România; *Premiul de Entomologie al Profesorului Gh. N. Fințescu*, de 2.500 lei pentru lucrări despre insectele care vatămă pomii roditori.

La 6, din cele 18 premii cu *subiecte date*, în valoare totală de lei 291.000, s'au prezentat 7 manuscrise, din care unul la *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei, tratând subiectul « Ortografia română », două la *Marele Premiu Regele Ferdinand*, de 10.000 lei, tratând despre « Vieața și faptele lui Tudor Vladimirescu », unul la *Premiul Basarabiei în memoria lui I. C. Brătianu*, de 10.500 lei, cu subiectul « Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă », unul la *Premiul Ministerului Cultelor și Artelor*, de 50.000 lei, tratând despre « Sava II Brancovici », unul la *Premiul General Ioan Carp și Maria Carp*, de 7.000 lei, cu subiectul « Metode de luptă contra secetei în România » și, în fine, unul la *Premiul Comitetului Național Cooperatist*, cu subiectul despre « Cooperație ». Valoarea acestui premiu s'a sporit dela 30.000 la 50.000 lei, prin darul sumei de 20.000 lei, pe care l-a făcut Academiei, în acest scop, în cursul anului, Institutul Național al Cooperației.

D-l General R. ROSETTI citește următoarea propunere semnată de 13 d-ni membri:

« Subsemnații propunători a adaptării Statutelor la cerințele actuale ale științei și culturii românești:

« Considerând că, în diferitele discuții ce au avut loc asupra acestei chestiuni dela 1929 și până azi. Academia în aproape totalitatea ei s'a pronunțat pentru această adaptare a statutelor.

« Considerând că un început de adaptare a avut loc chiar în anul 1935, aducând câteva îmbunătăţiri folositoare şi oportune.

« Considerând că marea piedecă, care nu a îngăduit până acum o mai temeinică modificare a Statutului, nu a fost opunerea de principiu a majorităţii Academiei ci chestiunea oportunităţii.

« Considerând că ne aflăm într'un războiu generalizat, iar pentru noi de reîntregire nedesăvârşită încă,

« Propunem ca cererea noastră de punere la ordinea de zi a actualei sesiuni a proiectelor de modificare să se amâne pentru sesiunea viitoare ».

— Pusă la vot, propunerea este admisă în unanimitate.

La propunerea d-lui Secretar General ALEX. LĂPĔDATU, Secţiunile trec în şedinţe spre a-şi stabili programul lor de lucru, în scopul de a putea fi pus în concordanţă cu programul general de lucrări al Academiei. Aceasta va permite Biroului să întocmească ordinea de zi a şedinţelor plenului cu o zi sau chiar cu mai multe înainte.

ŞEDINŢA DELA 16 MAI 1942

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU prezintă noua lucrare a d-lui coleg Victor Slăvescu « Scrisori inedite ale lui Barbu Catargiu, Ianuarie—Octomvrie 1861 » (Bucureşti 1942).

D-l TH. CAPIDAN depune raport în termen pentru înscrierea la concursul Premiului Statului Eliade Rădulescu, de 50.000 lei, a lucrării « Dicţionaru limbii româneşti » de August Scriban.

D-l DIM. CARACOSTEA depune raport în termen pentru înscrierea la concursul Marelui Premiu C. Hamangiu, de 100.000 lei, din acest an, a lucrării d-lui D. Popovici « I. Heliade Rădulescu, Opere. Ediţie critică cu introducere » tomul I.

D-sa prezintă în termen la concursul Premiului Statului Eliade Rădulescu de 50.000 lei, scrierea d-lui O. Papadima « O viziune românească a lumii » (Bucureşti 1941).

D-l LIVIU REBREANU depune raport în termen pentru înscrierea d-nei Milita Petraşcu la concursul Premiului Elena şi George M. Vlasto, pentru sculptură, de 50.000 lei din acest an.

— Se ia act de aceste propuneri şi se vor supune discuţiunii plenului în şedinţa dela 18 Mai curent.

Intrându-se în ordinea de zi, d-l TRAIAN SĂVULESCU cetește următorul *Raport al Comisiunii coordonării activității culturale și a publicațiunilor :*

« Președinte: d-l Dr. Gr. Antipa. Prezenți d-nii: I Simionescu, C. Rădulescu-Motru, Preotul N. M. Popescu, N. Vasilescu Karpen, Alex. Lăpĕdatu, Șt. Ciobanu, Th. Capidan, N. Bănescu, Tr. Săvulescu, General R. Rosetti.

« La ordinea de zi chestiunea publicațiunilor Academiei.

« D-l Secretar General prezintă situațiunea fondurilor, pe care Academia le are prevăzute în buget, pentru publicațiuni. Se constată că în ultimii douzeci de ani s'au cheltuit peste 40.000.000 lei în acest scop.

« Pentrucă cheltuelile de imprimare au sporit continuu — în ultimul timp cu mai mult de 100% — și deoarece s'au tipărit un număr foarte mare de lucrări, sumele alocate fiecărei secțiuni au fost cu mult depășite, iar soldurile anilor precedenți au fost și ele în mare parte consumate.

« După ce d-l Secteratr General arată amănunțit cât s'a cheltuit cu fiecare categorie de publicațiune în parte, roagă Comisiunea — dat fiind condițiunile excepționale în care ne găsim — să hotărească o restrângere și o reglementare a tipăriturilor, pentru ca Academia să nu fie silită, la un moment dat, să întrerupă activitatea sa publicistică din lipsă de fonduri.

« In urma discuțiunii, la care au participat toți membrii Comisiunii, s'au hotărît cele ce urmează:

1. « Să se continue tipărirea regulată a Buletinelor în limba franceză și Memoriilor fiecărei secțiuni, dar să se caute a se limita numărul paginelor și al clișeelor (figuri, portrete, hărți, grafice, tabele, etc.) la strictul necesar.

2. « Să se întrerupă, temporar tipărirea lucrărilor din seriile: Studii și Cercetări, Études et Recherches, Monografii Științifice și Fondului Adamachi. Dacă se va prezenta o lucrare de mare valoare științifică sau de interes național, ea va putea fi tipărită în una din aceste colecțiuni, dar numai cu aprobarea Delegațiunii. De asemeni orice lucrare al cărei cost va trece de una sută mii lei (100.000 lei) va fi supusă, potrivit Regulamentului, aprobării Delegațiunii.

3. « Dat fiind caracterul particular al imprimatelor științifice, care necesită tabele, formule, diagrame, clișee — să se acorde prin viitorul buget Secțiunii științifice un fond mai mare pentru tipărirea Buletinului și Memoriilor sale.

4. « Să se comunice din 3 în 3 luni fiecărei Secțiuni, situația fondurilor disponibile pentru publicațiuni.

5. « D-nii Secretari de Secțiuni sunt rugați a ținea seama de hotărîrile luate în ședința Delegațiunii completată cu Secretarii de Secțiuni, dela 1 Octomvrie 1941, privitoare la normele de tipărirea lucrărilor ce apar în publicațiunile Academiei.

« Comisiunea culturală roagă plenul să binevoiască a aproba aceste măsuri impuse de greutățile din ce în ce mai mari pe care Academia le în-

tâmpină şi de care trebue să ţinem seama, pentru a se asigura apariţia neîntreruptă măcar a publicaţiunilor periodice: Buletine şi Memorii.

« In acest scop, procesul-verbal de faţă va fi prezentat plenului în sesiunea generală, ca raport al Comisiunii culturale ».

D-l DIM. GUSTI, luând cuvântul la raport, este de părere ca să nu ne ţinem legaţi de hotărîrile cuprinse în el în cazul când am găsi fonduri suficiente pentru tipărirea publicaţiilor noastre.

D-l ION I NISTOR cere să se ia act că lucrările în curs de tipărire urmează a fi executate până la capăt. D-sa este de părere să se prevadă în raport că se va da precădere lucrărilor membrilor Academiei care au datoria morală să facă publicaţiuni. In măsura în care fondurile vor fi disponibile se vor da publicităţii şi lucrările membrilor corespondenţi şi numai mai în urmă persoanelor străine de Academie. D-sa roagă apoi să se introducă în Raport arătarea că Delegaţiunea, ori de câte ori i se prezintă spre tipărire vreo lucrare importantă socotită ca atare de Secţiunea respectivă, să găsească prin orice mijloace banii necesari pentru tipărirea ei, Academia având menirea să publice lucrări originale, iar nu lucrări de reproducere şi de popularizare.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU dă lămurirea că Delegaţiunea nu hotărăşte darea la tipar a lucrărilor mai înainte sau fără deciziunea, în această privinţă, a Secţiunilor, cărora le revine dreptul de apreciere asupra valorii lucrărilor. Dacă prin raportul în discuţiune s'a prevăzut ca lucrările al căror cost de tipar ar trece de 100 000 lei să fie supuse aprobării Delegaţiunii, aceasta s'a făcut numai pentru a se controla latura financiară a tipăririi.

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU pune la vot Raportul comisiunii, cu amendamentele d-lui coleg Ion I. Nistor.

— Raportul, împreună cu amendamentele, se votează în unanimitate

D-l GH. IONESCU-ŞIŞEŞTI citeşte următorul *Raport al Comisiunii şcolare despre Şcoalele « T. P. Anastassiu », « I. C. Agarici », Şcoala primară « T. P. Anastassiu » şi Institutul « I. Ottetelişanu » :*

« Academia Română întreţine din fonduri testate următoarele şcoale:

1. « Şcoala de agricultură « I. C. Agarici », dela Moara Grecilor, jud. Vaslui;

2. « Şcoala de agricultură « Tache P. Anastassiu », dela Ţigăneşti, jud. Tecuci;

3. « Şcoala primară « Tache P. Anastassiu », dela Călmăţui, jud. Tecuci.

4. « Institutul « I. Ottetelişanu » dela Măgurele, jud. Ilfov.

« Situaţia acestor şcoale, în ce priveşte organizarea şi funcţionarea lor, este următoarea:

« *Şcoala de agricultură dela Moara-Grecilor, Vaslui* a luat fiinţă conform prevederii testamentului def. Ion Costache Agarici, în anul 1899. Se află acum deci în al patruzeci şi treilea an de funcţionare. Până în prezent şcoala a dat 332 de absolvenţi. In toamna trecută nu s'a ţinut examen de asbolvire, fiind la rând un an de întrerupere.

« In acest an Școala a numărat 41 de elevi, iar cursurile se predau de către directorul școalei ajutat de 2 stagiari, absolvenți ai cursurilor teoretice dela Facultatea de Agronomie din București. Cele două catedre de specialitate, precum și catedra de cultura generală, au rămas neocupate în urma plecării titularilor pe front. De aceea s'au trimis acolo doi stagiari, care nu sunt mobilizabili. Ca personal ajutător de administrație funcționează un secretar contabil, un șef de cultură și un econom magaziner, care de fapt fac serviciu numai în timpul cât capătă concedii dela regiment.

« Școala funcționează conform programului din noua lege de organizare a învățământului agricol, care s'a promulgat prin Inaltul Decret Regal Nr. 3382, din 28 Septemvrie 1938, adică cu trei clase de cursuri, în care practica agricolă se face în fiecare zi după amiază și în mod permanent în timpul verii, iar în al patrulea an absolvenții făcând numai practică agricolă la alte moșii ale Academiei Române.

« Elevii capătă în această școală instrucțiunea teoretică și practică menită să formeze buni gospodari pe proprietățile lor și viitori conducători de exploatări agricole.

« Școala este înzestrată cu o moșie de 221 ha. 8262 mp, din care 133 ha. teren arabil, restul fiind ocupat de pășune, fânețe naturale, plantații de salcâmi și pomi fructiferi, clădiri, drumuri: etc.

«Anul agricol trecut, deși nu a fost destul de favorabil, producțiunea mai tuturor culturilor a fost mulțumitoare, realizându-se mijloacele materiale pentru întreținerea școalei și un excedent de 126.334 lei. Din acest excedent 39.484 lei s'au întrebuințat pentru diverse investiții de durată iar restul se va întrebuința în același scop în viitor. Pentru înzestrarea și completarea inventarului vom căuta ca în anul viitor, din excedentul, care, după încasările făcute până acum, va fi destul de important, precum și din celelalte venituri ale fondului Agarici, să procurăm un tractor, un selector pentru cereale, o mică batoză de porumb și celelalte unelte care lipsesc.

« In vara viitoare va trebui să se facă revizuirea conductei de apă, care are pierderi în câteva locuri și rămâne ca un deziderat de importanță mai mare introducerea luminii electrice în școală.

2. « *Școala de agricultură dela Țigănești, județul Tecuci.*

« Această școală a fost înființată în anul 1910. Se găsește, deci, în al treizeci și doilea an de funcționare.

« Localul în care funcționa școala a suferit mai mult de cutremurul dela 10 Noemvrie 1940. Vieața elevilor, fiind atunci în pericol, a fost nevoie ca ei să fie mutați la școala dela Moara Grecilor, unde continuă și acum cursurile.

« Nu s'au putut începe lucrările de reconstruire ale acestui local decât în toamna trecută, din cauza lipsei mânei de lucru. S'au adoptat planurile de refacere a acestui local, dărâmându-i-se un etaj din jumătatea dinspre Răsărit a clădirii, unde pereții erau crăpați mai rău. Până la venirea înghețurilor s'a refăcut acoperișul cu carton gudronat, peste care, acum în primăvară, se va așeza țigla veche, salvată dela vechiul acoperiș.

In timpul iernii clădirea s'a păstrat în bune condiţiuni, fiind complet ferită de pătrunderea zăpezii sau a apei ploilor. Indată ce împrejurările vor fi favorabile, lucrările de refacere vor fi reluate.

« Moşia acestei şcoale, care are o suprafaţă de 356 ha, din care 276 ha arabile, a continuat să fie exploatată de către director, ajutat de un şef de cultură, de secretarul contabil şi de o parte din elevii aflaţi în stagiul de practică. Deşi vremea nu a fost prielnică tuturor culturilor, s'au realizat totuşi producţiuni mulţumitoare, care au acoperit toate prevederile bugetare, dând şi un excedent de 335 805 lei. Din acest excedent s'au făcut până acum investiţii de durată de lei 158.116.

« Pentru buna organizare a exploatării mai sunt, de sigur, multe nevoi, mai ales în ceea ce priveşte construcţiunile cu caracter economic. Toate aceste lipsuri se vor putea împlini uşor îndată ce timpurile se vor normaliza, pentrucă Fondul « Tache P. Anastassiu » şi-a mărit mult veniturile prin intrarea în exploatare a pădurii dela Balta-Ţigăneşti.

« In anul precedent exploatarea acestei păduri a adus un venit net de 551.777 lei, iar în anul în curs, după rezultatele de până acum, venitul va atinge suma de două milioane lei.

3. « *Şcoala primară « Tache P. Anastassiu » dela Călmăţui, jud. Tecuci.*

« Această şcoală a fost înfiinţată în anul 1901. Până în anul 1916 a funcţionat cu internat, dându-se copiilor toată întreţinerea şi îmbrăcămintea. După expropriere s'a desfiinţat internatul, venitul fondului ne mai putând suporta cheltuiala. Şcoala a dat până acum 728 absolvenţi, fiind în al 41-lea an de funcţionare. Are două săli de clase, cu 104 elevi, repartizaţi în cele 7 clase şi este deservită de 2 învăţători plătiţi de Ministerul Culturii Naţionale şi al Cultelor. Intreţinerea ei este suportată de fondul « Tache P. Anastassiu ».

4. « *Şcoala normală de fete I. Ottetelişanu, dela Măgurele—Ilfov*, funcţionează sub această organizaţie din toamna anului 1921. Şcoala a dat până acum un număr de 481 absolvente învăţătoare. In anul curent Şcoala a funcţionat cu 7 clase, cu un efectiv de 269 eleve.

« Deoarece localul principal de şcoală a fost nărui de cutremur, clasele şi dormitoarele s'au restrâns în cele două pavilioane din curte, care au suferit mai puţine avarii şi în localul Căminului Cultural din localitate. Se lucrează în prezent la refacerea localului principal, care în curând va fi gata. In noul local va funcţiona şcoala propriu zisă, adică cele 8 clase, laboratorul, cancelaria profesoarelor, sala de gimnastică, cooperativa şcoalei şi sala de mese.

« In cele două pavilioane din curte vor fi instalate dormitoarele. Aceste pavilioane au însă nevoie de instalaţii higienice, întreţinerea lor în situaţia în care se află, constituind o problemă foarte grea.

« Această şcoală posedă terenuri ocupate cu plantaţii, grădini de flori şi legume, şi terenuri arabile în suprafaţă de 30 ha, ceea ce permite organizarea unei bune gospodării.

— Raportul se ia spre cunoştinţă şi se aprobă.

Procedându-se la alegerea Comisiunii pentru anul 1942—1943, sunt realeși d-nii: N. Bănescu, Th. Capidan și Gh. Ionescu-Șișești.

Se procede la alegerea Comisiunii pentru reglementarea fondurilor N. Titulescu, Inginer P. Trofin și Matilda Stelian Bonea și sunt aleși d-nii: Andrei Rădulescu, Tr. Săvulescu și N. Bănescu.

Se procede la alegerea Comisiunii pentru acordarea Premiului Arhitect Petre Antonescu, de 15.000 lei, din acest an, și sunt aleși d-nii · Arhitect Petre Antonescu, N. Vasilescu Karpen și G. Murnu.

Această comisiune este însrcinată și cu examinarea lucrărilor ce se vor prezenta la concursul acestui premiu în 1943.

Se procede la alegerea Comisiunii de 3 membri, câte unul din fiecare Secțiune, pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta în 1943 la concursul *Premiului Toma și Ion N. Socolecsu*, de 10.000 lei, cu subiectul: « Construcțiuni civile rurale, concepute, studiate și realizate ca opere de arhitectură românească », — și sunt aleși d-nii: M. Sadoveanu, din partea Secțiunii Literare, Dim. Gusti, din partea Secțiunii Istorice și Gh. Ionescu-Șișești, din partea Secțiunii Științifice.

Se procede la alegerea Comisiunii de 5 membri pentru examinarea operelor de pictură și sculptură ce se vor prezenta la concursul *Marelui Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, din 1943 și la propunerea d-lui Secretar General, sunt aleși d-nii: Gh. Petrașcu, Șt. Popescu, Petre Antonescu, G. Oprescu și G. Murnu.

ȘEDINȚA DELA 18 MAI 1942

Președinția d-lui I. SIMIONESCU.

D-l TRAIAN SĂVULESCU comunică următorul proces-verbal al Secțiunii Științifice încheiat în ședința dela 16 Mai curent:

« La ordinea de zi: propunerea pentru alegerea unui membru activ în Secțiune, în locul regretatului coleg Ion Inculeț

« D-l Președinte atrage atențiunea că în conformitate cu art. 22—25 și 27 din Statute și 40—41 din regulamentul general al Academiei, Secțiunea urmează a face propunere pentru alegerea de către plen a unui membru în locul vacant.

« Nefăcându-se nicio propunere de candidare, Secțiunea decide să se aducă faptul la cunoștința plenului ».

In legătură cu acest proces-verbal d-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU atrage atenția asupra prevederii categorice a art. 23 din Statute ca să se proceadă în cea mai apropiată sesiune generală la înlocuirea vacanțelor.

D-l TRAIAN SĂVULESCU arată că întrucât nu s'a făcut nicio propunere de candidare, urmează ca membrii Secțiunii să se întrunească împreună

cu membrii Delegaţiunii în a 10-a zi a sesiunii în Colegiu extraordinar de candidare, spre a hotărî asupra candidatului de propus la votul plenului.

D-l N. BĂNESCU ceteşte următoarea propunere semnată de 17 d-nii colegi:

« In situaţia excepţională pe care ţara o străbate astăzi, recuperarea ţinuturilor pierdute fiind pentru toţi un sacru imperativ, şi de oarece însăşi propunerea de modificare a structurii Instituţiei noastre s'a amânat, printr'un consens unanim, subsemnaţii propun ca împlinirea locurilor vacante ale membrilor de orice categorie să se amâne de asemenea, până la viitoarea sesiune generală ».

— Se va supune discuţiunii şi votului plenului într'una din şedinţele viitoare.

D-l ION I. NISTOR ceteşte următoarea notă sub titlul: *Cincizeci de ani dela moartea Episcopului Melhisedec:*

« La 16 Mai c. s'au împlinit cincizeci de ani dela moartea episcopului Melhisedec Ştefănescu, fost membru al Academiei Române. Aniversara aceasta impune Academiei întrunită în Sesiune Generală o clipă de reculegere în memoria fostului ei membru, care a ilustrat prin numeroasele sale opere literatura bisericească şi istorică a ţării.

« Melhisedec a fost membru al divanului adhoc şi al adunării naţionale dela Iaşi care a votat unirea din 1859 El a făcut parte din guvernul lui Kogălniceanu din 1861, din care trebui însă să demisioneze pentru motivul că adunarea Moldovei nu înţelegea cum un călugăr să facă parte din guvern. Ca arhiereu şi apoi ca episcop diecezan Melhisedec a desvoltat o remarcabilă activitate literară, îmbogăţind literatura noastră bisericească cu opere care îi înveşnicesc numele. Dar episcopul Melhisedec şi-a asigurat un nume de cinste şi în istoriografia română prin valoroasele sale opere: Cronica Huşilor (1869), Cronica Romanului (1874). Notiţe istorice adunate dela 48 de mânăstiri şi biserici (1885), Istoria bisericii Trei Erarhi, Viaţa lui Grigore Ţamblac ş. a. Pentru marile merite literare şi istorice episcopul Melhisedec a fost ales în 1870 membru al Academiei Române, loc pe care el l-a ilustrat până la moartea sa întâmplată la 16 Mai 1892 ».

Intrându-se în ordinea de zi, d-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU prezintă propunerile ce s'au depus la Birou din partea unor d-ni colegi pentru înscriere la concursul premiilor în conformitate cu art 4 din Regulamentul premiilor.

— Propunerile se iau în considerare şi se aprobă.

Preotul N. M. POPESCU, Vicepreşedinte, ceteşte următorul *Raport al comisiunii pentru împărţirea cărţilor didactice din fondul «I. Fĕtu»* pe 1941 cu propuneri pentru 1942:

« Dispoziţiunile testamentare ale generosului nostru testator Ion Fĕtu sunt ca din venitul fondului, după scăderea prelevărilor cuvenite Acade-

miei, să se distribue în fiecare toamnă cărți didactice de curs primar și rechizite școlare elevilor școalelor primare rurale din regiunile cele mai sărace ale țării.

« Implinind deciziunea luată de d-voastră în ședința dela 16 Mai a trecutei sesiune generale ordinare, Delegațiunea a luat măsura ca distribuirea ajutoarelor să se facă în provinciile dela Răsărit, care au avut mai greu de suferit de pe urma cotropirii bolșevice.

« Adresându-ne Ministerului Culturii Naționale și al Cultelor ca să ne recomande județele cele mai indicate a se împărtăși din aceste ajutoare, ne-au fost propuse județele Tighina și Cetatea-Albă.

« Fondul de ajutoare de 44.000 lei s'a distribuit, deci, acestor județe, în părți egale, cu concursul d-lor Ion Alexandrescu, Inspectorul școlar al județului Cetatea-Albă, și Gh. Tunșanu, Inspectorul școlar al județului Tighina.

« Distribuirea s'a făcut în bune condițiuni, ceea ce ne-a dat mulțumirea de a fi văzut împlinite cu prisosință și în acest an prevederile testamentare ale defunctului I. Fětu.

« Pentru anul școlar 1942—1943 Academia a înscris în buget întregul venit al fondului în sumă de lei 44.000, spre a fi acordat în toamna acestui an ca ajutoare, conform destinațiunii testamentare arătate.

« Comisiunea propune ca în acest an ajutoarele să fie date în județele Tiraspol și Balta ».

— Raportul se ia spre cunoștință și la propunerile d-lor colegi I. Nistor și Șt. Ciobanu se decide ca ajutoarele din acest fond să se dea în toamnă la școalele moldovenești din Transnistria și anume în județele Tiraspol și Balta.

Se realege aceeași comisiune.

D-l PETRE BOGDAN citește următorul *Raport al Comisiunii fondului « V. Adamachi » despre bursele acordate în anul școlar 1941—1942* cu propunerile pentru 1942—1943:

« Academia a destinat în acest an din venitul Fondului « V. Adamachi » suma de 383 278 lei spre a fi acordată ca burse de studii. Potrivit propunerilor făcute de Comisiunea Fondului în trecuta sesiune generală, s'au acordat burse numai pentru studii în țară, nefiind împrejurări prielnice pentru studii în străinătate. S'au acordat astfel burse pentru doctorat și burse pentru licență la studenți ai Școalelor Politehnice și ai Facultății de Științe din Iași precum urmează:

1. « Trei burse pentru doctorat și anume:

« *a)* o bursă de 4.000 lei lunar d-lui Ion Ivănescu, care a obținut această bursă din anul trecut și își prepară în al doilea an doctoratul la Facultatea de Științe din Iași în științele fizico-chimice.

« *b)* o bursă de 4.000 lei lunar d-lui Ion Petrescu, care își prepară doctoratul la aceeași Facultate, la Laboratorul de Morfologie animală. Bursa i s'a acordat pentru doi ani. In acest an bursierul s'a aflat în primul an de bursă;

« *c)* o bursă de 4.000 lei d-rei Magda Pavlov, care își prepară doctoratul la Laboratorul de Chimie minerală al aceleiași Facultăți. Bursiera s'a aflat de asemenea în primul an de bursă, din cei doi ani, pentru care i-a fost acordată.

« Prin hotărîrile d-voastre din sesiunea generală trecută, valoarea acestor burse fusese fixată la 3.000 lei lunar. Ținând seama de scumpirea traiului, Delegațiunea le-a sporit, în toamna anului trecut, la suma de 4.000 lei lunar fiecare.

« 2. Două burse s'au acordat la următorii studenți ai Școalelor Politehnice:

« *a)* O bursă de 2.500 lei studentului Rafiroiu Mircea, din anul al IV-lea al Școalei Politehnice din București.

« *b)* O bursă de 2.000 lei studentului Porumb Dumitru, din anul IV al Școalei Politehnice din Cernăuți.

« Și aceste burse au fost majorate cu câte 500 lei în toamna trecută.

« Printre bursierii noștri la Școalele Politehnice au figurat în anul trecut și studenții Botez Emil și Răileanu Aurel, amândoi în anul II al Școalei Politehnice din Cernăuți. Bursa studentului Botez Emil a fost suspendată, pentru un an, la cererea și arătarea bursierului că a fost rechiziționat de Ministerul Apărării Naționale și folosit la lucrări speciale la Fabrica de arme C.M.C. Cugir.

« Bursa studentului Răileanu Aurel s'a retras în cursul anului, deoarece bursierul a renunțat la ea pentru o bursă de Stat.

« 3. Cinci burse de câte 2.000 lei lunar s'au acordat următorilor studenți ai Facultății de Științe din Iași: Borcea Paul, în anul II, Secția Științe Naturale; Geanău Elena, în anul II, Secția Fizico-chimice, Moroiu Alisa, în anul I, Secția Științe Naturale; Havro Vitalic, în anul I, Secția Matematici; Andrieș Ion, în anul I, Secția Fizico-chimice.

« Și aceste burse au fost majorate dela 1.500 lei la 2 000 lei lunar.

« Avându-se în vedere că în bugetul pe exercițiul 1942—1943 s'au prevăzut pentru împlinirea dispozițiilor testamentare ale generosului Vasile Adamachi suma de 441.979 lei, Comisiunea propune a se acorda în anul școlar viitor următoarele burse:

« Se continuă bursele (trei) pentru doctorat, date în anul trecut, fiecare cu câte 4.000 lei lunar.

« *Se măresc celelalte burse (numai 8) la cât 3.000 lei lunar*, bursele dela Stat fiind de 3.600 lei. In acest chip pentru anul acesta nu mai e loc a se crea alte burse, venitul fondului neîngăduind ».

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă.

Se realege aceeași comisiune formată din d-nii I. Simionescu, Alex. Lăpědatu și Petre Bogdan.

D-l CONST. MOISIL, membru corespondent, citește următorul *Raport despre activitatea Cabinetului Numismatic în anul 1941*:

« Deși anul 1941 a fost un an de războiu și cea mai mare parte din colecțiile noastre au fost împachetate în lăzi și evacuate timp de mai

multe luni, Cabinetul Numismatic a putut să funcționeze cu materialul ce i-a mai rămas. Cu ajutorul acestui material s'au putut satisface în cea mai mare parte cererile cercetătorilor.

« De altă parte deși din cauza împrejurărilor ofertele de monete vechi și de obiecte antice s'au redus foarte mult, totuși mulțumită relațiilor întinse și prestigiului de care se bucură Cabinetul Numismatic am putut face unele achiziţiuni destul de importante.

« In primul rând un număr de piese provenind din marele tezaur de monete moldovenești dela Petru Mușat, descoperit în anul 1935 în satul Rachelu, comuna Luncavița din județul Tulcea.

« In al doilea rând am primit prin intermediul inspectoratului jandarmeriei un mic tezaur de monete austriace și poloneze, găsit la Viștea în județul Făgăraș

« Cu acest prilej cred nimerit să arăt, că încă dela înființarea Cabinetului Numismatic am avut ca linie de conduită să urmăresc prin toate mijloacele descoperirile monetare din țara noastră, atât pe cele de monete izolate, cât mai ales de depozite ori tezaure monetare.

« Scopul Cabinetului Numismatic al Academiei Române fiind colecționarea și studiarea tuturor categoriilor de monete, cari s'au emis și cari au circulat pe întreg teritoriul românesc din cele mai vechi timpuri și până în prezent, prima datorie a conducătorilor lui este să urmărească cu energie descoperirile monetare din acest teritoriu. Iar aceste descoperiri nu au valoare pentru știință, decât dacă se cunoaște pentru fiecare localitatea unde s'au găsit monetele respective.

« De aceea am căutat să cunosc totdeauna atât proveniența pieselor găsite individual, cât și a tezaurelor monetare, iar când n'am putut fi convins de exactitatea afirmațiilor descoperitorilor sau vânzătorilor, am făcut cercetările necesare până am putut afla adevărul.

« Căci trebue să insist și asupra dificultăților ce prezintă cunoașterea exactă a locului unde a fost găsite obiecte sau monete vechi. Oamenii sunt îngroziți de modul cum îi tratează autoritățile în cazul când fac astfel de descoperiri. Din cauza procedării unor directori de muzee, cari interpretează greșit legea, cei ce au prilejul să găsească obiecte sau monete vechi sunt urmăriți fără milă și fără crezare. Sunt purtați pe la posturile de jandarmi și pe la judecătorii, sunt bănuiți că au găsit lucruri mai numeroase și mai valoroase decât în realitate. Din cauza aceasta ori caută să se debaraseze de obiectele găsite, vânzându-le pe prețuri derizorii argintarilor, cari le topesc, ori induc în eroare pe colecționari făcând declarații false asupra locului descoperirii și a numărului obiectelor găsite. De aceea trebue adeseori multă abilitate și tot felul de cercetări spre a fi siguri de proveniența unei descoperiri întâmplătoare.

« Voi da un singur exemplu: In anul 1914 mi s'a oferit spre cumpărare pentru Cabinetul Numismatic un important tezaur de monete de ale primilor Domni ai Țării Românești. Negustorul care mi le-a vândut susținea, că au fost găsite pe malul bulgăresc al Dunării, într'un punct necunoscut. Dar cercetând mai de aproape am reușit să aflu că s'au descoperit lângă

oraşul Slatina din judeţul Olt. Nefiind de ajuns de convins despre aceasta, am întreprins cercetări mai întinse şi am descoperit în sfârşit că locul exact al descoperirii a fost cătunul Teiuş, comuna Şuica, judeţul Olt, la 30 km depărtare de Slatina.

« Procedând în felul acesta, am putut identifica de când conduc Cabinetul Numismatic, un mare număr de descoperiri monetare din ţara noastră. In acelaşi timp am sfătuit cu succes şi pe colecţionarii particulari dela noi să urmărească cunoaşterea locurilor unde s'au găsit monetele ce achiziţionează.

« Dar când este vorba de tezaure monetare, pe lângă cunoaşterea locului unde s'au descoperit, mai intervine şi altă problemă.

« Un tezaur monetar constitue pentru ştiinţă un tot indivizibil, deoarece oglindeşte circulaţia monetară dintr'o regiune sau dintr'o ţară în momentul îngropării lui. Prin urmare spre a putea trage concluzii complete şi sigure din studierea lui este necesar să fie achiziţionat în total, nu numai în parte. Cabinetele Numismatice şi colecţionarii din ţările cu o civilizaţie superioară fac toate sacrificiile spre a achiziţiona orice tezaur monetar în întregime. Noi nu putem realiza acest postulat ştiinţific din cauza lipsei de fonduri suficiente. Cu toate acestea s'ar putea găsi soluţia necesară, dacă s'ar lua hotărîrea, ca pentru achiziţionarea tezaurelor mai mari să ni se pună la dispoziţie fondurile necesare din alte capitole bugetare, decât cel destinat anual Cabinetului Numismatic.

« Natural că pe lângă monetele menţionate mai sus au intrat anul trecut în colecţiile Cabinetului Numismatic şi alte piese importante. Menţionez dintre acestea un număr de 16 monete romane argintate dela Constantin-cel-Mare şi fii săi, cari provin dintr'un tezaur de vreo 600 piese găsit în anul 1908 la Măcin. Acest tezaur a fost achiziţionat la început de regretatul D. Ionescu, fost administrator al Pescăriilor Statului din Tulcea şi apoi din Brăila. El mi-a cedat mie un număr de exemplare, dintre care o parte le-am dăruit Academiei Române, iar tot restul tezaurului l-a dăruit lui N. Docan. Acesta la rândul său a cedat un număr de 69 piese Muzeului Saint-Georges, iar marea majoritate a lor în număr de 415 au trecut după moartea lui Docan în Cabinetul Numismatic al Academiei Române. Impreună cu piesele achiziţionate anul trecut am reuşit să posedăm 530 de monete din acest tezaur, deci 88% din totalul monetelor ce formau tezaurul.

« De asemenea ţin să menţionez, că secţia monetelor metalice s'a îmbogăţit anul trecut şi cu un număr de piese contemporane emise în U. R.S.S. Parte din ele ne-au fost dăruite de d-l Corneliu Secăşanu, şeful muzeului numismatic al Băncii Naţionale, iar altă parte ne-au fost date de d-l D. Şerbănescu din serviciul instituţiei noastre, care luând parte la campania pentru liberarea Basarabiei şi Bucovinei de sub jugul bolşevic ne-a adus ca amintire aceste monete. Le exprimăm amândurora şi pe această cale mulţumiri călduroase.

« Şi colecţiile de hârtie monetă au crescut mai ales prin donaţia de 138 de bilete ce am primit-o dela d-l inginer C. Orghidan, care şi în alte rân-

duri a dăruit Cabinetului Numismatic monete și obiecte de muzeu de mare valoare. Il rugăm și pe d-sa să primească mulțumiri recunoscătoare.

« Cabinetul Numismatic posedă și o colecție aproape completă de medalii românești și de medalii străine privitoare la Români, datorită în mare parte dărniciei d-lui St. Capsa, unul dintre cei mai activi și mai pricepuți colecționari dela noi.

« Spre a ținea în curent această colecție cu nouăle produse ale medalisticei noastre, ne-am pus în legătură cu Monetăria Națională, ca să ne trimită câte două exemplare din toate medaliile ce se bat în atelierele acestei instituții. D-l Inginer N. Șt. Mihăilescu, directorul general al Monetăriei Naționale, apreciind importanța colecțiilor noastre medalistice și rolul Cabinetului Numismatic în acest domeniu, a dat curs cererii noastre și ne trimite pe măsura apariției toate medaliile ce ies din presele Monetăriei Naționale. Și d-sale îi exprimăm cu acest prilej vii mulțumiri.

« Cabinetul Numismatic are și o colecție de tipare sigilare. Ea s'a îmbogățit anul trecut cu câteva sigilii de metal interesante, dintre care menționez în special un mic sigiliu de oțel argintat dedicat lui Cuza Vodă. Acest sigiliu reprezintă capul Domnitorului (cu barbete) înconjurat de 16 medalioane mici cu stemele județelor țării. Pe marginea exterioară are inscripția: DEDICATU M. S. PRINCIPELUI DOMNITORIU ALECSANDRU IOAN I IN ANUL 1865.

« De asemenea Cabinetul Numismatic posedă și o colecție filatelică destul de importantă, în care se găsesc și unele piese prefilatelice rare. In legătură cu acestea d. Wertheimer, unul dintre tinerii filateliști dela noi, care se ocupă și cu istoricul stampilelor postale, mi-a încredințat un număr de fotografii reprezentând stampile rare dintre anii 1846—1856 cu căruța poștei, pe care am onoare a le prezenta d-voastre.

« Una dintre ele fără dată poartă inscripția: *Curierul Românesc* și deasupra cailor planează în văzduh o victorie suflând din trâmbiță; alta tot fără dată din Râmnicul-Sărat, are acvila cruciată sus și cornul de poștă jos; o a treia din Iași 1852 are stema Moldovei iar zece din orașele muntene Ploești, Buzău, Câineni și Brăila (anul 1846) au stema Munteniei deasupra căruței poștei, tot astfel din Craiova, Câineni, Slatina (1851), Oltenița (1853), Giurgiu (1854) și Râmnicul-Vâlcii (1856).

« Importanța acestor stampile inedite pentru istoria postei românești este evidentă și descoperirea d-lui Wertheimer, descendent al unui vechiu medic bucureștean va însemna un pas înainte în istoria postei românești.

« In sfârșit tot de Cabinetul Numismatic ține și colecția de obiecte de muzeu a Academiei Române, destinată să formeze baza viitorului muzeu al instituției noastre. Anul trecut au intrat în această colecție două obiecte puțin obișnuite:

« o placă de lemn având gravată pe față biserica Stavropoleos din București; donație dela d. I. Agârbiceanu, și

« o veche icoană de lut ars reprezentând pe Sf. Gheorghe călare și care a fost găsită în Teleorman, în pământ, înconjurată de monete de argint

macedonene şi din Thasos. Am primit-o dela d-na Ella Maior Greceanu din Bucureşti. Mulţumiri călduroase le exprimăm şi d-lor cu acest prilej.

« Ţinând seamă de numărul mare şi de varietatea colecţiilor aflătoare în Cabinetul Numismatic, mă simt obligat să repet şi anul acesta dorinţa ce am exprimat-o de atâţia ani de a se prevedea în buget măcar un post de ajutor numismat, absolut necesar pentru bunul mers al institutului.

D-l ION I. NISTOR îşi exprimă bucuria de felul în care este condus Cabinetul numismatic şi multumeşte d-lui coleg Moisil pentru aceasta. Intreabă însă dacă monetele din colecţiunea noastră numismatică îşi au fixate locurile de găsire, singurele care pot da importanţă ştiinţifică acestor monete, — aşa de altfel cum a arătat în raportul său d-l coleg Moisil. Mai observă că în lucrările numismatice colecţia noastră nu este decât rar sau deloc citată.

D-l CONST. MOISIL dă lămurirea că vechile noastre colecţii aduse de Dimitrie Sturdza şi de Mavrus nu aveau indicaţia locurilor de descoperire ale pieselor. Se ştie că aceste colecţiuni au plecat la Moscova odată cu evacuarea tezaurului ţării noastre în 1916.

Dela războiu încoace am urmărit — zice d-sa — să indic pentru fiecare piesă localitatea de descoperire. Colecţia de astăzi are deci, în cea mai mare parte, fixat, pentru fiecare piesă, locul de provenienţă.

In ce priveşte publicitatea colecţiei noastre, d-sa arată că nu există o publicaţie specială a creşterilor acestei colecţii. Aceste creşteri se publică an de an în volumul *Creşterea Colecţiilor Bibliotecii Academiei*, de unde se informează cei interesaţi. De altfel toţi numismaţii noştri au utilizat şi utilizează colecţiile noastre în lucrările lor.

D-l N. BĂNESCU propune să se dea publicităţii, în mod regulat, un repertoriu, cu creşterile dela an la an, al colecţiei noastre numismatice, ilustrat pe cât se poate şi mai ales cu tipurile rare, prin reproduceri fotografice. Numai aşa poate deveni utilă însemnata noastră cclecţie numismatică.

D-l General R. ROSETTI arată că lista creşterilor de monete, publicată în *Creşterile colecţiunilor*, s'a avut grija să fie scoasă şi într'un tiraj aparte atât pentru numismaţii noştri, cât mai ales pentru instituţiile şi persoanele din străinătate care se interesează de numismatică.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU, în ce priveşte publicarea colecţiilor noastre numismatice, zice că va trebui să se facă un catalog metodic şi ştiinţific al întregii colecţii şi să se publice în condiţiuni egale cu ale publicaţiilor similare din străinătate, rămânând ca apoi creşterile dela an la an să se publice în suplimente. Pentru acest scop propune ca Academia să însărcineze pe d-l Moisil să pregătească materialul acestui catalog, — lucrare care totdeodată va fi şi o încoronare a muncii d-sale.

— Propunerea se aprobă.

D-l N. BĂNESCU este de părere ca să se asigure la Academie şi depozitul legal al monetelor, făcându-se şi o lege specială în acest scop.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU se unește la părerea d-lui coleg N. Bănescu și adresează d-lui coleg I. Petrovici, ca Ministru al Culturii Naționale și al Cultelor, rugămintea să vină cu acest proiect de lege.

D-l I. PETROVICI se arată dispus să studieze cu specialiștii Academiei un proiect de lege care să asigure depozitul legal numismatic al Instituțiunii noastre.

ȘEDINȚA DELA 19 MAI 1942

Președinția d-lui N. VASILESCU KARPEN, Vicepreședinte.

D-l General R. ROSETTI prezintă primul volum din « Enciclopedia Storica delle Scienze e delle loro applicazioni. Le scienze fisiche e matematiche » datorit d-lui Arturo Uccelli și apărut în Milano.

La ordinea zilei fiind propunerea a 17 domni colegi prezentată în ședința de ieri, privitoare la amânarea alegerilor de membri de orice categorie până la viitoarea sesiune generală, d-l ANDREI RĂDULESCU, insistând asupra marei importanțe a acestei propuneri, este de părere ca ea să fie desbătută în ședința de mâine, după ce, în prealabil, se vor fi avizat toți d-nii membri ai Academiei

— Propunerea se aprobă și se decide să fie convocați în scris d-nii membri care n'au fost prezenți la ședința de astăzi.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU amintește că Ministerul Agriculturii și Domeniilor, prin adresa cu No. 1038, din 20 Iunie 1941, a cerut Instituțiunii noastre aviz pentru înființarea unei Academii de Agricultură, înaintându-ne în copie și proiectul de lege respectiv. La cererea Ministerului s'a răspuns că potrivit legii pentru întrebuințarea titulaturii de « Academie » Academia Română nu se poate pronunța asupra chestiunii decât în sesiune generală. Urma deci să ne pronunțăm asupra cererii Ministerului în cea mai apropiată sesiune generală ordinară, adecă în cea actuală. Intre timp, anume la 13 August 1941, a apărut în « Monitorul Oficial » cu No. 190 un Decret-lege prin care lua ființă Academia de Agricultură din România.

In urma acestui fapt, adresa din Iunie 1941 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor e fără obiect și trebuește deci clasată.

D-l General R. ROSETTI cetește următorul *Raport despre activitatea Bibliotecii Academiei în anul 1941 :*

« Prin raportul de față Comisiunea Bibliotecii înfățișează ca de obiceiu, atât activitatea cât și desăvârșirile îndeplinite de Biblioteca Academiei în anul trecut.

1. SPORUL

« Sporul legal al colecţiilor noastre în 1941 a fost, faţă de anul 1940, în simţitoare scădere. Situaţia aceasta a fost determinată, pe de o parte din cauza reducerii din 1940 a teritoriului Statului, care a dus la pierderea a importante centre de producţie grafică, iar pe de altă parte din cauza participării ţării noastre la războiul actual, care a cauzat încetinirea şi în bună parte oprirea producţiei tiparului. In schimb, sporul prin donaţii a fost mai mare decât în anul trecut.

« *A)* SECŢIUNEA IMPRIMATELOR a crescut în 1941 cu publicaţiile intrate pe temeiul legii din 1904, cât şi prin daruri, schimburi şi cumpărături. Pentru primirea, înregistrarea şi urmărirea publicaţiilor legale, *Serviciul Primirilor* a funcţionat în acest an cu 5 funcţionari şi 2 oameni de serviciu. Din aceşti funcţionari unul a fost concentrat, ca militar, aproape tot timpul anului; de asemenea unul dintre oamenii de serviciu a fost concentrat mai multe luni.

« S'au primit şi înregistrat în cursul anului, la acest serviciu, 4109 cărţi şi broşuri din ţară în 4211 volume (în câte 2 exemplare) — faţă de 6770 opere intrate în anul 1940 — şi s'a ţinut evidenţa a 977 publicaţii periodice din ţară (în câte 2 exemplare), număr în care se cuprind şi 7 ziare româneşti tipărite peste hotare. Inafară de cărţi şi periodice, s'au mai primit câteva mii de foi volante (afişe, circulări, etc.), care de mulţi ani încoace nu se mai înregistrează, ci se păstrează în ordinea primirii lor în pachete, spre a fi clasificate şi catalogate atunci când serviciile Bibliotecii vor avea personal îndestulător.

« Pentru completarea colecţiilor cu publicaţiile legale netrimise de imprimerii şi editori, s'au urmărit 191 opere prin 211 reclamaţiuni şi în 23 cazuri s'au făcut forme de dare în judecată pentru 23 opere. Pentru periodice s'au făcut 1486 reclamaţiuni (unele din ele cuprinzând mai multe titluri) şi 153 dări în judecată pentru 164 publicaţii.

« Reclamaţiunile noastre au adus, în cele mai multe cazuri, rezultate mulţumitoare; de asemenea şi urmăririle prin justiţie. Urmărirea publicaţiilor de tot felul a fost totuşi mai grea decât în anii trecuţi, pe de o parte din pricina desfiinţărilor de ateliere grafice determinate de măsurile de românizare sau de evenimentele politice şi ale războiului, pe de altă parte din cauza încetării apariţiei a unui mare număr de publicaţii, care încetări au putut fi aflate cu mare greutate şi numai în urma a repetate reclamaţiuni.

« Concursul organelor de Stat în urmărirea publicaţiilor legale a fost şi în 1941 de mare folos, simţindu-se totuşi şi aci o oarecare întârziere în urmărirea contravenienţilor, din cauza situaţiei excepţionale de azi.

« Pentru a îmbunătăţi posibilitatea de control şi completarea colecţiilor de imprimate executate în ţară, s'a redactat o nouă lege pentru obliga-

țiunile atelierelor grafice față de Biblioteca Academiei Române și alte biblioteci, care a fost promulgată în Monitorul Oficial Nr. 115 dela 17 Mai 1941. Prin această nouă lege s'a redus numărul exemplarelor legale dela 18 la 5; s'au prevăzut norme de urmărirea tipografiilor adaptate după experiența din trecut și s'a prevăzut obligativitatea trimiterii de exemplare bibliotecii noastre și din produsele grafice cu caracter artistic, precum și a filmelor și discurilor imprimate în țară. Efectele legii le așteptăm în cursul anului prezent.

« Colaborarea, în ceea ce privește primirea exemplarelor legale, cu bibliotecile universitare din Cluj-Sibiu, Cernăuți și Iași a suferit (mai puțin cu Iașul) din cauza evacuării teritoriilor românești în vara anului 1940 și a desorganizării serviciilor acelor biblioteci. Colaborarea a fost totuși reluată pe o scară mai redusă și sperăm ca anul acesta să devină normală.

« Pe lângă aceste lucrări, Serviciul Primirilor pregătește și trimite spre a fi publicate în străinătate, diferite statistici și blibliografii — după cerere — și dă informațiuni presei și persoanelor particulare despre publicațiile ce apar.

« Biblioteca s'a mai îmbogățit în 1941, pe lângă imprimatele din țară, atât prin donațiuni cât și prin schimb de publicații cu academii și societăți savante din străinătate. In ultimul timp, din cauza actualei situații internaționale, primirea publicațiilor dinafară a fost mult împiedecată, iar cu foarte multe din țări oprită cu totul.

« Daruri de publicații s'au primit dela următoarele instituții și persoane:

« a) *Instituții:* Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român (Astra) Sibiu, Casa Autonomă a Monopolurilor Regatului României, Comisiunea Monumentelor Istorice, Comité National Français de Géodésie et Géophysique, Paris, Istituto di Cultura Italiana in Romania, Institutul de Științe Sociale din România, Ministerul Propagandei Naționale, Smithsonian Institution, din Washington, Societatea Națiunilor, Universitat Bern, The World Calendar Association, New-York City.

« b) *Persoane:* D-nele Constanța Cincu, Dr. E. Kaminski, Sanda I, Mateiu, Prof. G. D. Scraba și d-nii: D. C. Amzăr, Prof. C. Babeș, Colonel G. Bacaloglu, G. Baiculescu, Gh. Bezviconi, Prof. Leonida Bodnărescu, Prof. Voctor Brătulescu, Șerban Cantacuzino, S. Capșa, Dr. Aurel Cosma, Giovanni Costa, Aron Cotruș, Prof. Dr. P. Gălășescu, Alexandru N. Gane, Pr. Ion Georgescu, Prof. D. Gusti, N. Ioanițiu, Const. Karadja, Prof. Al. Lăpĕdatu, Prof. S. Mehedinți, Prof. G. G. Mironescu, Prof. Leca Morariu, Prof A. Myller, Prof. C. Nedelcu, I. P. S. S. Nicodim, Patriarh al României, Ing. Const. Orghidan, Prof. Andrei Rădulescu, Prof. C. Rădulescu-Motru, Prof. C. Răsmeriță, Prof. Al. Rosetti, General R. Rosetti, Prof. A. Sacerdoțeanu, Aurel V. Sava, I. E. Toroutiu, Prof. H. Vasiliu.

« Din numărul imprimatelor primite în dar sau în schimb în cursul anului 1941 s'au înregistrat și predat serviciilor de catalogare respective 3.202 opere în 3.745 volume cărți (din care 1.720 opere în 1.877 volume în limba română) și 48 publicații periodice românești.

« Colecțiile imprimatelor au sporit de asemenea, prin cumpărare, cu 826 opere în 1.136 volume (din care 211 opere în 216 volume, românești).

« *B)* SECȚIUNEA MANUSCRISELOR ȘI DOCUMENTELOR a sporit în 1941 cu următoarele materiale:

« a) *75 volume manuscrise* cu proveniența: 8 cumpărate și 67 primite în dar. După limba în care sunt scrise, aceste manuscrise se împart în: 50 în limba română, 7 în limba greacă, 7 în limba slavă, 2 în limba latină, 2 în limba italiană, 1 în limba franceză și 6 în mai multe limbi;

« b) *10 dosare cu hârtii diferite*, din care unul cumpărat, 7 primite în dar și 2 trimise dela Cancelaria Academiei;

« c) *2.507 documente istorice* (dintre care 1.934 originale și 573 còpii). Din acestea 1.582 sunt cumpărate și 925 dăruite. După limbă, aceste documente se împart în: 2.372 românești, 41 slave, 10 latinești, 6 grecești, 7 germane, 30 maghiare și 45 în mai multe limbi.

« Instituțiunile și persoanele care au făcut donațiuni în 1941 pentru această secțiune sunt: Ministerul Culturii Naționale; d-nele: Constanța Cincu, Elena Coșbuc, Gorgos, Ermina Kaminski, Elena General Perticari-Davila, Maria Pop, G. Scraba; d-nii: Ioan Barnea, Leonida Bodnărescu, S. Capșa, Barbu Catargiu, N. Croitoru, Al. N. Gane, Artur Gorovei, Const. Iordăchescu, D. Kauffmann-Cosla, N. E. Lahovary, Iuliu Maniu, Romul Moldovan, Ioan Nistor, G. Oprescu, General Racoviță, Andrei Rădulescu, C. Rădulescu-Motru, Eugen Relgis, Marcel Romanescu, General R. Rosetti, Dr. H Sarafidi, Aurel V. Sava, J. Steriadi, Anibal Stoenescu, M Theodorian-Carada, Al. Tzigara Samurcaș; legate: Succesiunea N. Docan.

« In scopul de a pune cât mai multe documente istorice la adăpost de stricăciuni și de a ușura cercetătorilor cunoașterea a cât mai multe acte privind trecutul nostru depărtat sau apropiat, s'a instituit în 1938, pe lângă Secțiunea Manuscriselor și Documentelor, un depozit de documente particulare. Depozitarea acestor acte (documente, manuscrise, scrisori, etc.), care rămân proprietatea acelor ce le-au depus, se face în chip gratuit și pe timp limitat sau nelimitat, în safe-urile anume instalate în localul bibliotecii. Numeroase persoane s'au grăbit să-și asigure astfel păstrarea documentelor ce posedă depunându-le, în condițiunile stabilite de Academie, în safe-urile de siguranță ale bibliotecii.

« *C)* SECȚIUNEA STAMPELOR a crescut în cursul anului 1941 cu următoarele:

« a) *Stampe:* 1 pictură în uleiu (dar), 187 gravuri (2 cumpărate, 185 dăruite), 6 litografii (1 cumpărată, 5 dăruite), 5 cărți ilustrate (1 legală, 1 cumpărată și 3 dăruite), 60 fotografii (dăruite), 54 afișe (legale), 1 diplomă (legală), 6 calendare (5 legale, 1 dăruit), 16 cataloage, monografii și albume diferite (7 legale și 9 dăruite);

« b) *Atlase și hărți:* 3 atlase (1 legal, 1 dăruit și 1 cumpărat), 67 hărți (13 legale, 21 dăruite și 33 cumpărate);

« c) *Note muzicale:* 67 bucăți (38 legale, 12 dăruite și 17 cumpărate).

« Pentru creșterea colecțiilor acestei secțiuni au făcut daruri, în 1941, următoarele instituții și persoane: Ministerul Propagandei, Societatea Compozitorilor Români; d-nele: Sonia Berceanu, Edith Mayer, Elena General Perticari-Davila, Mariana Petrașcu, Wanda Sachelarie-Vladimirescu, G. D. Scraba, Iulia Simu, Sanda Slătineanu, Magda Smântânescu și Rodica Zelea-Codreanu; d-nii: General G. Băgulescu, G. Baiculescu, Nicolae Brana, Prof. G. Breazul, Th. Dan, Ion Diaconescu, D. Dimitriu-Nicolaide, Gheorghe C. Ionescu, N. Istrati, S. A. Iuca, Prof. Al. Em. Melencovici, Frederic Micoș, V. Mikov, Dr. Nicolae Minovici, Prof. I. Nistor, Marcel Olinescu, Prof. G. Oprescu, I. Gr. Periețeanu, Prof. C. Rădulescu-Motru, Prof. C. Răzmeriță, General R. Rosetti, Dumitru Ștefănescu, G. Sterescu, Anibal Stoenescu și Silviu Ventura.

« *D)* CABINETUL NUMISMATIC s'a îmbogățit în anul trecut cu: 260 monete (210 dăruite și 50 cumpărate), 38 medalii, plachete și insigne (36 dăruite și 2 cumpărate), 4 sigilii (dăruite), 1 stanță (dăruită) și 3 obiecte de muzeu (dăruite).

« Sporul înregistrat în 1941 la toate aceste secțiuni ale Bibliotecii — atât legal cât și provenit din donațiuni, schimburi și cumpărături — se prezintă conform tabelelor următoare:

TABELA I, arătând sporul legal în anii 1937—1941

Anii	Volume și broșuri	Reviste și ziare	Atlase	Hărți	Stampe și portrete	Albume	Note muzicale	Formulare ilustrate
1937	6.275	2 343	1	31	59	12	110	20
1938	6.773	2.051	1	20	129	8	240	32
1939	7 373	1.669	—	28	104	10	167	37
1940	6 838	1.493	1	17	73	21	60	15
1941	4 211	977	1	13	54	8	38	6
Totalul creșterilor în 1937—1941	31.470	8.533	4	109	419	59	615	110

TABELA II, arătând sporul legal din 1941, după felul publicaților și după limba în care sunt scrise

Limba	Volume și broșuri	Reviste	Ziare și gazete	Total
Română . . .	3 478	410	409	4 297
Franceză . . .	309	16	2	327
Germană . . .	231	26	35	292
Maghiară . . .	28	11	10	49
Italiană	27	—	1	28
Engleză . . .	11	—	1	12
Alte limbi. .	10	4	8	22
Mixte . . .	15	21	23	59
Total . . .	4.109	488	489	5 086
		977		

TABELA III, arătând sporul general, la toate secțiunile Bibliotecii, în 1941

Proveniența	Cărți: Opere	Cărți: Volume și broșuri	Periodice: Reviste: Din țară	Periodice: Reviste: Străine	Periodice: Ziare: Din țară	Periodice: Ziare: Străine	Atlase	Hărți	Stampe și portrete	Fotografii	Albume	Formulare ilustrate	Note muzicale	Volume manuscrise	Documente	Monete și Medalii
Legale . .	4.109	4.211	488	—	482	—	1	13	—	—	8	6	38	—	—	—
Dar și schimb .	3 202	3.745	48	290	—	7	1	21	193	60	20	1	12	67	925	251
Cumpărate	826	1.136	2	75	—	—	1	33	3	—	1	—	17	8	1 582	52
Total...	8.137	9 092	538	365	482	7	3	67	196	60	29	7	67	75	2.507	303

2. LUCRĂRI DE CATALOGARE ȘI ALTELE

« Cu toată starea de războiu care a cauzat dese concentrări personalului supus serviciului militar [1]), lucrările de catalogare a imprimatelor și colecțiilor au dat rezultate aproape îndoite față de anul trecut. Acestea se datoresc pe de o parte atât sforțărilor depuse de șefii de serviciu, întâmplându-se ca niciunul să nu fie concentrat, ca militar, în 1941, iar pe de altă parte faptului că majoritatea personalului de curând numit și-a însușit

[2]) In anul trecut serviciile Bibliotecii au lucrat 268 zile, restul de zile fiind sărbători sau vacanțe

Inmulțind numărul acestor zile de lucru cu numărul funcționarilor bibliotecii noastre, rezultă un total de 8 930 zile-funcționari de lucru. Din cauza concentrărilor militare, zilele-funcționari de lucru efectiv au fost însă numai de 7.779, restul de 1.151 reprezentând zile-funcționari concentrări militare.

Proporția e mai mare la oamenii de serviciu; la un total de 5 607 zile-oameni de lucru, efectiv s'a lucrat numai 3.607 zile, 2.000 zile-oameni fiind concentrări militare.

cu totul operațiunile fixate prin normele de organizare și funcționare ale bibliotecii noastre.

« I. SECȚIUNEA IMPRIMATELOR a continuat și în 1941, pe lângă catalogarea publicațiilor curente (legale, daruri, schimburi și cumpărături) să inventarieze și să catalogheze după noul sistem publicații din vechile biblioteci ale Academiei.

« *A)* **Serviciul Catalogului Cărților.** Dela 1 Ianuarie 1838 acest serviciu funcționează cu trei echipe de catalogare: echipele I-a și a II-a pentru catalogarea alfabetică, echipa III-a pentru catalogarea pe materii.

« Echipa I, compusă din 5 funcționari, și echipa II-a compusă din 5 funcționari, iar dela Mai 1941 din 6 funcționari, au lucrat în orele de dimineață: 8—13, iar echipa a III-a, compusă din 3 funcționari, a lucrat în orele de după amiază: 13—18. Câteșitrele echipele au fost ajutate, în lucrările lor, de un om de serviciu:

« a) *Echipa a I-a* a înscris în inventar un număr de 5.020 opere în 5.233 volume (Nr 163 777—164.872, cu care s'a încheiat vol. 25 inventar și Nr. 172.073—175 996 din vol 27 inventar).

« S'au catalogat definitiv și s'au așezat în rafturile bibliotecii 5.140 opere în 5 344 volume (Nr. 162 891—164 872 și 172.073—175.230), pentru care s'au lucrat: 6.807 fișe alfabetice și 5.140 fișe pe materii, în total 11.947 fișe.

« Pentru catalogul alfabetic public, destinat sălii de lectură a imprimatelor, s'au copiat de personal auxiliar, în ore suplimentare, 6.807 fișe.

« Echipa I-a a lucrat așa dar pentru cele trei cataloage 18.754 fișe în cursul anului 1941.

« b) *Echipa a II-a* a înscris în inventar în 1941 un număr de 5 110 opere (Nr. 167 596—172.072, în vol. 26 inventar și Nr. 179 273—179 905, în vol. 28 inventar), în 5.518 volume.

« S'au catalogat definitiv și s'au așezat în rafturile bibliotecii 5 630 opere (Nr. 166.521—172.072 și 179 273—179.350) în 5.918 volume, pentru care s'au lucrat: 7.566 fișe alfabetice și 5.630 pentru catalogul pe materii, în total 13 196 fișe.

« Pentru catalogul alfabetic public s'au copiat de personal auxiliar, în ore suplimentare, 7 566 fișe.

« Deosebit de operele catalogate definitiv, echipa a II-a a mai catalogat provizoriu 276 opere în curs de apariție (C. 3.621—3 896) pentru care s'au făcut 276 fișe de evidență (control), 395 fișe alfabetice și 276 fișe pe materii, în total 947 fișe Pentru catalogul alfabetic public s'au copiat 395 fișe de către personal auxiliar în ore suplimentare

« In total, echipa a II-a a lucrat în 1941, pentru cele patru cataloage, 22.104 fișe.

« *Cele două echipe de catalogare alfabetică au inventariat, prin urmare, în cursul anului trecut, 10 130 opere în 10 751 volume, au catalogat definitiv 10 770 opere în 11.262 volume, și provizoriu (publicații în curs de apariție)*

276 opere și au lucrat: 15 044 fișe pentru catalogul alfabetic, 11 046 fișe pentru catalogul pe materii și 14.768 fișe pentru catalogul alfabetic public dela sala de lectură a imprimatelor, în total 40.858 fișe lucrate în 1941.

« c) *Echipa a III-a* a catalogat pe materii, după sistemul decimal, un număr de 4.300 opere (Nr. 149.701—154.000). Pentru aceste opere s'au mai făcut: 2.097 fișe suplimentare pe materii dintre care 1.591 fișe au fost lucrate de personal auxiliar, iar 506 fișe de funcționarii echipei.

« *In rezumat până, la 31 Decemvrie 1941, catalogul cărților cuprinde: înscrise în inventar 176.629 opere în 243.637 volume; catalogate definitiv și așezate în rafturi 175.308 opere în 202.157 volume.*

« Pentru toate aceste 175 308 opere s'au lucrat:

	228.491	fișe alfabetice,
	209 780	fișe metodice,
Total	438 271	fișe

« Lucrarea bibliografică asupra drepturilor noastre naționale, executată în 1940 la cererea Guvernului țării prin Ministerul Afacerilor Străine, a continuat și în 1941, pentru care serviciul Catalogului Cărților, prin cele 2 echipe de catalogare alfabetică, a întocmit 283 fișe.

B) **Serviciul Catalogului Periodicelor** a funcționat în 1941 cu 3 funcționari, dela 1 Mai cu 4 funcționari, și 1 om de serviciu. Pe lângă acest serviciu a mai funcționat Cancelaria Bibliotecii, serviciul de predare și primire a colecțiunilor date la legat, eliberarea permiselor, precum și comenzile de cărți, periodice și alte materiale.

« Lucrările efectuate la acest serviciu în cursul anului 1941 au fost următoarele:

« 1. S'au catalogat și înscris în inventar 336 colecții nouă, românești și străine (Nr. 17.364—17.700), lucrându-se 368 fise pentru catalogul de control (dintre care 32 sunt fișe de trimitere) și 1 104 fișe pentru cataloagele: alfabetic, pe materii și pe localități de apariție (geografic).

« Aceste publicații nouă, catalogate și inventariate în cursul anului 1941, se împart în:

« a) *românești:* 302 colecții (298 legale, 2 cumpărate și 2 dăruite) și

« b) *străine:* 34 colecții (2 provenite din abonamente și 32 din daruri și schimburi).

« Deosebit de acestea, s'au mai catalogat în cursul anului 86 publicații nouă din categoria celor ce se inventariază la un singur număr de inventar (1 500) pentru care s'au făcut 98 fișe alabetice de control (dintre care 11 sunt fișe de trimitere), 96 fișe pentru catalogul alfabetic, 86 pentru catalogul pe materii și 86 pentru catalogul geografic.

« 2. La continuări au fost catalogate 1 412 publicații românești și străine, după cum urmează:

« a) *românești:* 1.031 colecții legale și 60 provenite din diverse donațiuni, în total 1.091, și

« b) *străine:* 73 colecții (în 365 numere) cumpărate, 142 colecții (în 363 numere) primite în dar și 116 colecții (în 291 numere) primite în schimb; în total 331 publicații în 819 numere.

« 3. Alte lucrări executate în cursul anului 1941 la acest serviciu au fost:

« *a)* S'au redactat și predat Serviciului Primirilor fișele de creștere pe anul 1940 pentru toate periodicele străine intrate în acel an (cumpărături, daruri, schimburi) și s'a făcut clasificarea lor pe specialități conform normelor adoptate;

« *b)* S'a controlat și completat catalogul geografic, executându-se în cursul anului 6.141 fișe;

« *c)* S'a făcut controlul catalogului alfabetic de control și s'au înlocuit toate fișele uzate, transcriindu-se în acest scop 1.050 fișe;

« *d)* S'a făcut rărirea aceluiași catalog, dela 90 la 120 cutii;

« II. SECȚIUNEA MANUSCRISELOR ȘI DOCUMENTELOR. La această secțiune serviciul este îndeplinit de 4 funcționari și 1 om de serviciu. Pe lângă supravegherea în sala de lucru, la această secțiune s'au executat în 1941 următoarele lucrări:

« *a)* S'au înregistrat de primire 74 volume manuscrise, 2.507 documente istorice și 10 dosare cu hârtii diferite;

« *b)* Pentru catalogarea manuscriselor s'au stabilit și aprobat de Comisiunea Bibliotecii norme nouă de inventariere și catalogare, hotărîndu-se ca fondul vechiu (Nr. 1—1.061) bibliografiat în volumele I—III din Catalogul tipărit al manuscriselor să rămână cu catalogarea lor veche, iar fondul începând cu Nr. 1.062 să fie recatalogat după normele fixate și aprobate de Comisiune.

« S'au inventariat și catalogat din acest din urmă fond 137 volume manuscrise, pentru care s'au făcut tot atâtea fișe descriptive.

« *c)* S'au înscris în registrul inventar al documentelor 46 documente (până la 28/CCVII) și s'au redactat 73 rezumate de documente (până la 45/CCVIII), în vederea publicării lor în *Creșterea Colecțiunilor*.

« Serviciul special al *Cărților Românești Vechi*, ce funcționează pe lângă această secțiune, a continuat și în anul trecut lucrarea de completare — prin còpii fotografice — a colecțiunilor de cărți românești vechi, executându-se în 1941 fotografierea a 6 volume de pe originale aflate în alte biblioteci din țară.

« S'a lucrat și pregătit pentru tipar suplimentul I (vol. IV) al *Bibliografiei Românești Vechi*, conținând îndreptări și adause la volumele I—III.

« III. SECȚIUNEA STAMPELOR. Lucrările executate în 1941 la această secțiune au fost următoarele:

« a) *Stampe.* S'au inventariat 3.356 fotografii (Nr. 244—3.600), pentru care s'au întocmit 3.600 fișe alfabetice. S'au mai redactat 308 fișe descriptive pentru gravurile de formatul I. De asemenea s'au numerotat 6.177 fotografii (Nr. 2.208—8.385);

« b) *Hărți și atlase.* S'au înregistrat de primire hărțile cu Nr. 1—70, intrate în 1941 și s'au făcut 70 fișe de creștere. Deosebit de acestea s'au mai lùcrat 443 fișe descriptive și 1.890 fișe de catalog;

« c) *Muzic*ǎ. S'au înscris în inventar 380 opere muzicale (Nr. 4.496—4.876), pentru care s'au lucrat 586 fișe de catalog și 67 fișe de creștere.

« IV. CABINETUL NUMISMATIC. Pentru lucrările executate în 1941 la această secțiune, d-l coleg corespondent C. Moisil, va prezenta, în ședință, ca și în anii trecuți, un raport aparte.

3. LUCRĂRI DE CONSERVARE

« I. **Legatul colecțiunilor.** S'au legat în cursul anului, dela Secțiunea Imprimatelor, 5 202 volume (3.082 volume cărți și 2.120 volume periodice) și s'au reparat 99 volume cărți și periodice, cu legătura stricată prin întrebuințare. Lipsa de fonduri ne-a împiedecat să legăm tot materialul, mai ales periodicele, a căror legătură, din cauza formatului, costă mai mult. O treime din colecțiunile Bibliotecii fiind nelegate, este trebuință să se găsească fondurile necesare spre grăbirea lucrărilor pentru conservarea acestor colecții, dintre care unele — cărțile — sunt supuse, prin consultare, deteriorării, iar periodicele stau nefolosite — conform prevederilo regulamentare — atât timp cât nu se pot lega.

« In urma controlului efectuat în anii trecuți la Secțiunea Manuscriselor și Documentelor s'a constatat că trebuesc legate sau reparate de urgență aproximativ 1.000 volume de manuscrise și cărți vechi românești și peste 5.000 documente. Găsindu-se fondurile necesare, s'au comandat în Anglia materiale de legătorie și de reparație speciale, astfel că lucrările de conservare privitoare la aceste colecții sunt acum în curs de executare.

« In 1941 s'au reparat și legat din nou 105 volume manuscrise, 33 cărți românești vechi și 34 cărți din biblioteca uzuală a secțiunii.

« Pentru conservarea stampelor s'au procurat în cursul anului trecut 1.100 passe-partout-uri și 60 mape și cutii. S'au curățit și montat 630 gravuri de formatul I. De asemenea s'au reparat și legat din nou 274 atlase și hărți. Din materialul muzical s'au legat în 1941 un număr de 184 volume

« II. **Curățirea depozitelor** și a colecțiilor s'a făcut în lunile August și Septemvrie trecut, prin procedee manuale și mecanice, avându-se în vedere în primul rând îndepărtarea prafului depus în cursul anului peste rafturi și cărți.

« Pentru desinfectarea a o parte din materialele intrate în cursul anului (cărți donate, documente sau manuscrise) care prin vechimea lor ar putea conține microbi, ciuperci sau insecte vătămătoare, aparatul special cumpărat în anii trecuți ne-a fost de mare folos. S'au desinfectat astfel, în 1941, cu ajutorul acestui aparat, peste 1.700 volume cărți, manuscrise și documente.

4. FOLOSIREA COLECȚIUNILOR

« I. **Consultarea în sălile de lucru.** Pentru admiterea în sălile de lucru ale bibliotecii — imprimate, manuscrise și documente, stampe — s'au eliberat în 1941, prin Serviciul Cancelariei, 1.361 permise provizorii, pentru cercetări de scurtă durată, limitate la cel mult 6 zile; 695 permise de intrare anuale, din numărul cărora 90 au fost și pentru periodice românești vechi iar 76 și pentru manuscrise și documente și 28 permise permanente, care dau dreptul posesorilor să consulte toate colecțiile bibliotecii.

« Sala de lectură a cărților tipărite a fost deschisă în 1941 în 267 zile. Din cauza concentrărilor personalului supus îndatoririlor militare, sala de lectură a fost deschisă după cum urmează: dela 1 Ianuarie la 21 Iunie, 8 ore pe zi (8—12, 14—18); dela 23 Iunie la 12 Septemvrie, 5 ore pe zi (8—13); dela 15 Septemvrie la 8 Decemvrie, 8 ore pe zi (8—12, 14—18) iar dela 9—31 Decemvrie, 8 ore și jumătate pe zi (8—16,30).

« Serviciile bibliotecii au fost suspendate și personalul trimis în concediu între 4 și 17 August, când s'au executat lucrările de reparație și văruire a localului, necesitate în urma cutremurului din toamna anului 1940.

« Cititorii care au frecventat sala imprimatelor în 1941 au fost în număr de 20.475 cărora li s'au comunicat 57.751 volume și broșuri. Se amintește că cititorii au la liberă dispoziție, în sala de lectură, o bibliotecă de referință alcătuită din 2 500 volume, iar în sala rezervată membrilor Academiei și profesorilor universitari, 1.154 volume, în total 3.654 volume. Pe lângă acestea mai sunt expuse 272 reviste, dintre care 170 străine și 102 românești.

« Secțiunea Manuscriselor și Documentelor, ale cărei ore de lucru pentru public au fost aceleași ca și la sala imprimatelor, a fost cercetată în 1941 de 2.227 cititori, cari au consultat: 3.704 volume manuscrise, 4.272 documente istorice și 277 cărți românești vechi.

« La Secțiunea Stampelor, care este deschisă pentru public între orele 8—13, au lucrat, în 1941, 235 cercetători.

« Aparatul de fotografiat Letero-Fotokopist, anexat la Serviciul Primirilor, a adus și în acest an foarte bune servicii. S'au executat în 1941, pentru Academie, 1.658 fotografii, reproduceri de pe colecțiile Bibliotecii sau de pe acte și documente puse de particulari la dispoziția Academiei spre a fi copiate fotografic, iar pentru cercetători s'au executat 711 fotografii pe un preț modest.

« Tot sub îngrijirea Serviciului Primirilor s'a continuat fotografierea manuscriselor lui Eminescu, lucrare începută în 1936, executându-se în anul trecut copia fotografică a manuscrisului Nr. 2.282.

« Pentru crearea de dublete la manuscrise, documente și stampe se păstrează măsura de a se reține câte o copie din toate fotografiile executate pentru particulari, de pe colecțiile Bibliotecii noastre.

« II **Imprumuturi.** In cursul anului 1941 s'au înregistrat 2.792 împrumuturi, eliberându-se 3 241 volume la 1.784 împrumutători.

« Ajutorul ce dă biblioteca noastra culturii naţionale se poate vedea din statistica cititorilor pe ultimii cinci ani, arătat în tabela de mai jos:

TABELA IV, arătând numărul cercetătorilor bibliotecii în anii 1937—1941

Anii	Cetitori	Volume comunicate în sala de lectură	Imprumutători	Volume împrumutate acasă
1937	20.021	57 886	2.023	4 280
1938	18.177	62.165	2.280	4.896
1939	20.158	67.351	2.142	4.355
1940	18.652	58.537	1.765	3.506
1941	20 475	57 751	1.784	3 241
Total .	97.483	303.690	9.994	20.278

« III. **Cancelaria Bibliotecii** a continuat şi în 1941 să execute toate lucrările de relaţie — prin corespondenţă — ale Bibliotecii, cu instituţiile sau particularii din ţară şi străinătate, privitoare la împrumuturi de cărţi, daruri şi schimburi de publicaţii, informaţii bibliografice pentru cercetări ştiinţifice, comenzi de cărţi şi alte materiale necesare serviciilor Bibliotecii, pregătind şi executând toate lucrările hotărîte de Comisiunea Bibliotecii.

« IV. **Publicaţiile Bibliotecii.** Dintre publicaţiile bibliografice ale Bibliotecii a apărut de curând un volum din *Creşterea Colecţiunilor*, cuprinzând creşterile pe anul 1937, S'a pus sub tipar şi se află în curs de executare volumul IV din *Bibliografia Românească Veche*, cuprinzând adause şi îndreptări la volumele I—III. De asemenea se află în curs de redactare volumul II din *Publicaţiile periodice româneşti*, vol. IV din *Catalogul manuscriselor româneşti* şi vol. I din *Catalogul manuscriselor slave*.

« Ar trebui să se găsească fondurile necesare pentru a se continua cu tipărirea *Creşterilor* (1938 până la zi), această publicaţie fiind de mare folos cercetătorilor, pe de o parte pentrucă arată creşterea anuală a tuturor colecţiilor noastre, iar pe de alta fiind singura publicaţie după care se poate urmări producţia tiparului românesc.

5. PERSONALUL BIBLIOTECII. LUCRĂRI PROIECTATE

« Biblioteca Academiei are azi 34 funcţionari şi 20 oameni de serviciu, a căror distribuţie pe servicii este următoarea:

« *Funcţionari:* 27 la Secţiunea Imprimatelor (14 la Catalogul Cărţilor, 4 la Catalogul Periodicelor şi Cancelaria Bibliotecii, 2 la Sala de lectură, 2 la Imprumuturi şi 5 la Serviciul Primirilor); 4 la Secţiunea Manuscriselor şi Documentelor, 2 la Secţiunea Stampelor şi 1 la Cabinetul Numismatic.

« *Oameni de serviciu:* 12 la Secțiunea Imprimatelor (1 la Catalogul Cărților, 1 la Catalogul Periodicelor, 4 la Sala de lectură, 4 la depozitele cu imprimate și 2 la Serviciul Primirilor); 1 la Secțiunea Manuscriselor și Documentelor, 1 la Secțiunea Stampelor și Cabinetul Numismatic, 1 la calorifer, 1 portar, 2 la garderobă, 1 în curte și 1 la Cancelaria Bibliotecii îndeplinind serviciul de curier și om de rezervă pentru schimbul personalului în orele dela amiazi.

« Personalul superior al Bibliotecii este bine pregătit pentru lucrările ce are de făcut și depune sforțări temeinice spre desvoltarea și îmbunătățirea lor. Dacă în ultimii ani s'a putut face o rațională organizare a serviciilor și s'a putut ajunge la vădite progrese în ceea ce privește inventarierea și catalogarea materialelor noastre, acestea se datoresc în mare parte statorniciei personalului.

« Prin faptul, însă, că personalul nostru se află astăzi retribuit cu salarii foarte reduse și deci în neputință de a putea face față celor mai elementare trebuințe ale traiului, vom ajunge în curând să pierdem această statornicie, câștigată cu mari greutăți în decursul ultimilor ani. Majoritatea funcționarilor sunt tineri, la începutul carierei, și deci tentați să părăsească ușor serviciul nostru și să meargă la Stat sau la alte instituții particulare, unde salariile sunt ținute în mod constant în curent cu scumpetea mereu în creștere a traiului. Plecări de funcționari dela noi, nemulțumiți cu salariile ce plătește Academia, au și început și bănuim că și alții vor merge pe aceeași cale, spre a-și asigura traiul lor și al familiilor lor. Paguba pentru instituție va fi în acest caz îndoită: toate sforțările și pierderea de vreme a funcționarilor mai în vârstă cu instruirea celor tineri va deveni așa dar zadarnică, iar dela situația statornică prin care se asigură azi mersul normal și unitar al serviciilor se va ajunge repede la nestatornicia ce a existat în serviciul nostru mai bine de zece ani, dela 1918 până după 1930.

« Ținem dar de a noastră datorie de a atrage atențiunea Academiei asupra acestei primejdii ce amenință funcționarea normală a serviciilor noastre și de a recomanda luarea de măsuri pentru evitarea unei astfel de stări adânc dăunătoare.

« Am arătat în anii trecuți că, față de sporul anual al colecțiilor și de numărul mare al celor întârziate, efectivul personalului bibliotecii noastre este neîndestulător. Dacă, având în vedere greutățile vremurilor prin care trecem, nu se poate pune acum problema majorării acestui efectiv, ținem totuși să arătăm în ce măsură biblioteca noastră este împovărată de materiale neclasate și neinventariate, pentru lucrarea cărora va trebui să se facă, atunci când va fi cu putință, o creștere de personal.

« Astfel la Secțiunea Imprimatelor, fără a mai socoti întârzierile dela an la an, sunt de inventariat și catalogat următoarele:

« a) *Cărți și broșuri* provenite din diferite donații și cumpărături, — în total circa 4.500 volume;

« b) *Periodice.* Sunt de inventariat multe din colecțiile de publicații anuale: dări de seamă, situații, statistici, etc., precum și un mare număr de periodice provenite din daruri, în total circa 20.000 volume. Din acestea

s'au catalogat în 1941 aproximativ 300 publicaţiuni româneşti (reviste, anuare, calendare), cele mai multe fiind repartizate la dublete. De asemenea sunt de înregistrat şi catalogat circa 200 000 foi volante moderne şi contemporane;

« c) *Manuscrise şi documente.* Cantităţi neinventariate: 750 pachete cuprinzând circa 200.000 foi, 300 condici şi 150.000 documente ale casei Hagi-Pop din Sibiu, 44 lăzi nedeschise încă, 600 volume manuscrise în limbi străine; 40 cutii de clişee fotografice de documente şi 90 planuri de moşii.

« Trebue amintit apoi că avem câteva zeci de mii de volume din vechile biblioteci a căror catalogare a fost nesistematic făcută şi ale căror fişe, din pricina multei întrebuinţări şi a hârtiei de rea calitate din care sunt făcute, cad în bucăţi.

« Recatalogarea acestor biblioteci trebue deci făcută, lucru ce s'a şi început, dar nu mai poate fi sistematic urmat cu actualul personal. De amintit că în 1941 s'au scos dela vechile biblioteci, recatalogându-se, numai 150 opere. Spre a nu întrerupe această lucrare, absolut trebuincioasă pentru buna păstrare şi uşoara consultare a publicaţiilor, ar trebui mărit numărul funcţionarilor dela Cataloagele Imprimatelor (Cărţi şi Periodice) în proporţie corespunzătoare.

« Bibliotecile vechi conţin, conform inventarelor:

« Biblioteca A	. . . .	29 486	numere de inventar
»	Scheiană . . .	7 236	» » »
»	Veche	6 535	» » »
»	Ghenadie . .	1 719	» » »
	Total . . .	44.976	» » »

« De notat că, în inventarele acestor biblioteci, la un număr sunt adeseori înscrise mai multe opere, încât toalul real al operelor este mai mare.

« Dintre acestea, în intervalul de timp dela 1922—1941, s'au scos şi s'au catalogat după noul sistem, conform raportelor anuale ale biblio. tecii, 12 659 opere. Rămân aşa dar peste 32 000 opere (în realitate mai multe) care aşteaptă să fie recatalogate Pentru a duce la sfârşit această catalogare o echipă de 3 funcţionari ar trebui să lucreze apoximativ 10—12 ani

« Din cauza personalului redus, au mai rămas în stare de proiect şi alte lucrări de catalogare trebuincioase. Astfel e catalogarea statutelor diferitelor societăţi şi instituţii comerciale, profesionale etc., apoi a tezelor de licenţă şi doctorat dela universităţile străine şi a publicaţiilor engleze primite din America. Singure statutele sunt înregistrate de primire numai. Toate aceste publicaţii cuprind aproximativ 32 000 volume şi broşuri şi anume:

Statute	15.000
Teze	11.000
Englezeşti	6 000

« Statutele fiind primite conform legii şi având importanţa lor în cadrul bibliografiei naţionale româneşti, trebuesc catalogate. Rămâne de studiat dacă nu e cazul a li se aplica o catalogare simplificată. In ceea ce priveşte tezele străine şi publicaţiile de tot felul în limba engleză, trebue făcută o alegere aşa ca să nu fie catalogate — cel puţin deocamdată — decât cele de valoare şi care ar putea fi consultate cu folos de către cercetătorii români.

« Celelalte s'ar înregistra numai de primire în parte sau în grupe şi s'ar păstra în depozite, într'o ordine ce urmează a se stabili spre a fi găsite la nevoie.

Domnilor Colegi,

« Din expunerea de mai sus aţi luat cunoştinţă atât de activitatea depusă de serviciile bibliotecii noastre în anul 1941, activitate care, precum s'a văzut, se află în necontenit progres, cât şi de piedecile care încă mai stau în calea desăvârşirii acestui important serviciu al instituţiunii noastre. Pentru păstrarea ordonată a ritmului de muncă actual şi pentru îndepărtarea tuturor piedecilor, cerem întreg concursul Domniilor-Voastre.

Conservatorul Bibliotecii şi al Colecţiunilor,
General R. Rosetti

Comisiunea Bibliotecii,
Şt. Ciobanu,
D. Gusti,
G. Macovei.

— Raportul se ia în considerare şi, la propunerea d-lui Coleg I. N i s t o r, discuţiunea asupra lui va avea loc în şedinţa de mâine.

D-l I. A. BASSARABESCU, membru corespondent, zice că d-l Andrei Spiro-Paul, din Piatra-Neamţ, fiu al Polixeniei Russo, fiica cea mai mică a lui Iancu Russo şi deci nepot de soră — după tată — al lui Alecu Russo, oferă prin mine Academiei Române sigiliul cavalerului Iancu Russo, tatăl lui Alecu Russo.

D-l Secretar-General ALEX. LĂPĔDATU ceteşte următorul *Raport asupra mersului Fundaţiunii « Ioan I. Dalles »*:

« Fundaţiunea « Ioan I. Dalles » şi-a împlinit şi în acest an în chip mulţumitor misiunea culturală pentru care a fost întemeiată, cu toate că producţiunea noastră artistică, fie plastică, fie muzicală, s'a resimţit de pe urma stării de războiu, în care ţara se află din Iunie trecut. Am avut de constatat o mare scădere a numărului concertelor româneşti, faţă de anii trecuţi. Căci sala de concerte a Fundaţiunii n'a fost cerută în cursul anului, dela Octomvrie până în prezent, nici de un sfert din artiştii obişnuiţi ai scenei ei. In schimb această sală, construită pentru a satisface cele mai moderne cerinţe de acustică, de lumină şi de confort, a fost aproape săptămânal ocupată de organizaţiunile militare şi culturale germane şi italiene din Capitală, fie pentru concerte, fie pentru conferinţe, fie mai ales pentru reprezentări de filme de propagandă, — ea fiind potrivită şi pentru proiecţiunile de filme, mai ales în urma transformărilor ce s'au adus în cursul

acestui an cabinei de proiecţiuni cu care sala a fost provăzută încă dela început.

« Conferinţele au fost mai numeroase decât concertele. Unele au fost organizate în cicluri, ca cele, de pildă ale Universităţii Libere, ale Facultăţii de Teologie, ale Societăţii Scriitorilor Militari, şi ale altor asociaţiuni culturale.

« Cele trei săli de expoziţii au fost ocupate tot timpul fără goluri, din Octomvrie trecut până în luna Mai curentă, în care ele sunt puse la dispoziţia Ministerului Culturii Naţionale pentru expoziţia Salonului Oficial de primăvară. Inchirierea lor a adus şi cele mai importante venituri în acest an.

« Sub raportul veniturilor, rezultatele obţinute sunt foarte mulţumitoare, întru cât, în deosebire de anii precedenţi, cifra lor este simţitor mai mare. La aceasta a contribuit într'o oarecare măsură şi sporul care s'a fixat din toamna trecută la închirierile sălilor, ca urmare a scumpirii luminii şi mai ales a preţului combustibilului.

« Din închirierea sălilor s'a prevăzut că se va realiza după cele mai bune prevederi până la finele anului anului nostru bugetar adecă dela 30 Iunie 1941 până la 1 Iulie 1942 un venit brut de aproximativ . 1.670.000 Lei

Chetuielile pentru aceeaşi perioadă de timp se vor ridica foarte probabil la cifra de . . . . 970.000 »

Va rezulta deci un venit net de circa . . . . 700.000 »

— Raportul se aprobă.

ŞEDINŢA DELA 20 MAI 1942

Preşedinţia d-lui I SIMIONESCU.

D-l Dr. GR. ANTIPA aminteşte că dela începutul fiinţării Fundaţiunii Familiei « M. H. Elias » s'a bucurat de încrederea Academiei care l-a ales printre membrii delegaţi ai ei în Consiliul de conducere al acelei Fundaţiuni. D-sa arată compunerea acestui consiliu şi că, în urma decesului regretatului coleg Em. Pantazi, printre cei trei delegaţi desemnaţi de testament a fost ales d-sa în locul devenit astfel vacant. D-sa exprimă mulţumiri d-lui Ministru şi coleg I. Petrovici pentru numirea în acest loc vacant, — numire prin care Academia câştigă al cincilea loc în acel consiliu, pe lângă cei patru delegaţi ai săi.

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU îşi manifestă bucuria că prin această alegere a d-lui coleg Antipa se stabileşte o continuitate de lucru în Fundaţiunea Elias. Dacă spitalul acestei fundaţiuni, care constitue o podoabă a ţării, a luat fiinţă, trebue să recunoaştem că aceasta se datoreşte în cea mai mare parte străduinţelor şi unei activităţi neobosite a colegului nostru Antipa, care prin energia sa a putut învinge multele şi marile greutăţi care se

puneau de-a-curmezisul realizării acestui mare așezământ. D-l Președinte felicită pe d-l Antipa că i s'a dat un loc stabil în conducerea Fundațiunii, la așezarea pe temeiuri sănătoase a căreia și-a dat tot concursul.

La ordinea zilei fiind acceptarea succesiunii *Alexandru A. Bellu*, d-l ANDREI RĂDULESCU referă că defunctul Alexandru Bellu prin testamentul său autentificat de Tribunalul Ilfov, Secția Notariat, sub No. 27 733, din 14 August 1941, a testat Academiei, în nudă proprietate, moșia sa Tăricenii, din comuna cu același nume, județul Prahova, uzufructul lăsându-l unei doamne pe tot timpul vieții acesteia. După inventarul întocmit de Primăria comunei această moșie are o întindere de 70 de pogoane, iar conacul are 2 pogoane și e provăzut cu case de locuit și alte ecarete, cu inventar agricol, etc. Testatorul lasă Academiei această avere cu sarcina ca să formeze un fond în numele mamei sale Alexandrina Bellu, cu scopuri culturale. Succesiunea s'a deschis în fața Tribunalului și s'a constatat că testatorul nu are moștenitor ascendenți sau descendenți.

D-l Andrei Rădulescu e de părere că averea este însemnată și că sarcina de a forma un fond cultural este ușor realizabilă de către Academie, întrucât ea are un caracter general și nu ne obligă la anumite destinațiuni speciale. Propune să se accepte legatul.

— Pusă la vot, propunerea pentru acceptarea legatului Alexandru A. Bellu se primește cu unanimitate de voturi, — acceptarea făcându-se, conform regulilor Academiei, sub beneficiu de inventar.

D-l ANDREI RĂDULESCU referă și asupra legatului lăsat Academiei de defunctul *Henri Stahl*. Prin testamentul său Henri Stahl testează Academiei toată biblioteca sa compusă din 335 volume de grafologie și stenografie, cu inventar făcut din vieață de însuși testatorul. La deschiderea succesiunii fiii moștenitori au recunoscut valabilă pentru Academie această dispozițiune.

D-sa este de părere să se primească legatul

— Legatul defunctului Henri Stahl se primește cu unanimitate de voturi și cu mulțumiri pentru moștenitorii care au respectat voința tatălui lor în favoarea Academiei.

Se pune în desbatere propunerea pentru amânarea alegerilor de membri, cetită în ședința dela 18 Mai.

D-l MIHAIL SADOVEANU este de părere că motivarea propunerii că ne aflăm în curs de recuperare a ținuturilor pierdute de țara noastră și că din această cauză se impune amânarea de alegeri de membri, nu este temeinică, pentrucă putem alege membri și dintre Românii de dincolo de granițe, așa cum făcea Academia din România mică de altădată.

D-l N. BĂNESCU nu este de această părere, deoarece România se află în perspectivă de a-și apropia noi frați de sânge înspre Răsărit, din mijlocul cărora va trebui să ne vie un reprezentant în Academie. De altă parte fiindcă

s'a amânat modificarea Statutelor e necesar să nu completăm locurile vacante decât după votarea nouălor Statute.

In fapt în ce priveşte locurile vacante, pentru unul, cel dela Secţiunea ştiinţifică, nu s'a propus niciun candidat; pentru unul din cele două locuri dela Secţiunea istorică (locul defunctului N. Titulescu) în trecuta sesiune generală s'a votat negativ, iar pentru cel de al doilea (locul defunctului Nicolae Iorga) s'a votat unanim amânarea din motive de pietate şi ca omagiu adus marei personalităţi a lui Nicolae Iorga D-sa crede că locul lui Nicolae Iorga ar merita să rămână încă liber cel puţin până la sesiunea generală viitoare.

D-l SILVIU DRAGOMIR este de părerea contrarie, de a nu opri în loc — cum tinde propunerea în discuţiune — mecanismul Academiei. Dacă ar fi să alegem de peste graniţă, nu în spre Răsărit să ne oprim atenţia, ci în Ardealul nostru de Nord, dintre intelectualii căruia s'ar putea găsi o personalitate care să ocupe cu cinste un loc în Academie şi a cărui alegere să fie un gest de solidaritate cu cultura din acele ţinuturi româneşti. Din orice parte însă ne-am gândi să facem alegerea ea trebue să însemne mai întâi de toate o înnoire a cadrelor, necesară pentru îndeplinirea funcţiei noastre. Trebue să chemăm deci între noi, şi încă din acest an, elemente tinere.

D-l ION I. NISTOR se uneşte la părerea d-lui Silviu Dragomir, cu atât mai mult cu cât, în parte, problema în discuţiune a fost soluţionată. Astfel chestiunea alegerii unui membru la Secţiunea ştiinţifică, care a rămas să fie soluţionată prin hotărîrea Colegiului extraordinar de candidare, nu va fi în niciun caz inflenţată de hotărîrea ce se va da asupra propunerii acum în desbatere. Secţiunea literară, de altă parte, care avea de ales un membru corespondent, l-a şi ales fără să aştepte deciziunea de astăzi. A rămas Secţiunea istorică, care este şi cea mai interesată, având două locuri vacante pe care este necesar să le completeze cât mai grabnic, mai ales că în rândurile istoricilor români există personalităţi care merită să figureze printre membrii Academiei. Plenul nu poate veni cu un vot ca să împiedece această Secţiune să-şi împlinească datoria de a se întruni şi de a hotărî în sânul ei asupra alegerilor de membri, mai ales când niciun vot nu s'a opus celorlalte Secţiuni să decidă asupra locurilor lor vacante. Argumentul timpurilor anormale în care trăim cade dacă ne amintim că în războiul trecut, la Iaşi, în stare de războiu, Academia a făcut patru alegeri de membri. Asemenea nici considerentele de pietate faţă de memoria regretatului Iorga nu pot pleda pentru o nouă amânare a ocupării locului său. El însuşi, cel mai activ dintre membrii noştri, n'ar primi ca locul său să rămână neocupat şi să nu i se continue opera de un succesor.

D-l Vicepreşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU constată că dintre membri Secţiunii istorice sunt numai 4 care au semnat propunerea de amânare în discuţiune. Aşa dar voinţa majorităţii acestei Secţiuni este pentru a procede la alegeri în această sesiune. După Statutele noastre, Secţiunea este obligată să propună în cea mai apropiată sesiune, pentru locurile vacante, candidaţi. Secţiunea are putinţa, tot după Statute, să nu aleagă, cu corectivul însă al

întrunirii ei cu Delegațiunea în a zecea zi a sesiunii în Colegiu extraordinar de candidare pentru a alege și a propune plenului un candidat. Plenul, însă, nu poate ridica printr'un vot al său dreptul fiecărei Secțiuni de a se întruni și de a procede la alegere, fără de a procede în prealabil la schimbarea Statutelor. Insă, prin propunerea de amânare în discuțiune, se tinde tocmai la suprimarea, printr'un vot al plenului, a dreptului Secțiunii de a-și alege candidați, ceea ce este cu neputință. De aceea d-sa este de părerea d-lor colegi Silviu Dragomir și I. Nistor.

D-l General R. ROSETTI, relevă unele contraziceri între părerile de astăzi și cele exprimate în zilele trecute în chestiunea amânării propunerii de modificare a Statutelor.

D-l ANDREI RĂDULESCU, punând problema din punct de vedere al Statutelor, arată că s'a zis că propunerea în desbatere n'ar fi conformă cu Statutele. Statutele prevăd ca Secțiunile să procedeze la alegeri în cea mai apropiată sesiune generală. Nu s'a prevăzut însă nicio sancțiune la această dispozițiune statutară. Este adevărat că se institue un colegiu extraordinar de candidare compus din Secțiunea respectivă și din Delegațuine, dar nu s'a prevăzut o constrângere la vot nici a acestui Colegiu extraordinar de candidare, când el n'ar vrea să voteze un candidat.

Neexistând în Statute această constrângere, d-sa se referă la interpretarea pe care plenul Academiei a dat-o Statutelor în cazuri similare și arată că plenul a aprobat propuneri de amânarea alegerilor în locurile regretaților Oct. Goga, și N. Iorga și că tot în același fel, printr'un vot al plenului și fără de a se aduce modificarea Statutelor, s'au amânat alegerile din 1937 pentru locurile nou create în 1938, din 1938 în 1939 și din 1939 în 1940.

In conformitate, deci, cu acest mod de a aplica Statutele, propunerea de amânare care ni se prezintă astăzi nu este anti-statutară.

D-l Secretar-General ALEX. LĂPĔDATU lămurește că propunerile pentru neocuparea locurilor răposaților N. Iorga și Oct. Goga au fost motivate, invocându-se anume sentimentele noastre de pietate față de memoria celor dispăruți. De aci și unanimitatea cu care ele au fost votate. Celelalte amânări invocate de d-l Andrei Rădulescu s'au făcut, din contră, cu modificarea Statutelor și anume a art. 47 din Statute (a se vedea ședința dela 24 Mai 1938)

D-l ANDREI RĂDULESCU, reluând chestiunea lipsei de constrângere la alegere a Secțiunilor, încheie, propunând ca să se modifice Statutele spre a se prevedea o sancțiune în contra Secțiunilor care nu ar voi să facă alegeri timp de trei ani consecutivi spre exemplu.

D-l I. PETROVICI, discutând motivarea propunerii în desbatere ca să se amâne alegerile la anul, fiindcă s'a amânat și modificarea Statutelor, este de părere că această corelație poate fi admisibilă dacă este cert că la anul se va produce neapărat modificarea Statutelor. Insă acesta este un eveniment incert, de care nu putem lăsa să depindă hotărîrea noastră de astăzi. De altă

parte nu este un argument ca să împiedecăm Secțiunea istorică să-și exercite dreptul de alegere, pentrucă Secțiunea științifică n'a propus un candidat pentru locul vacant. Din contra, trebue să lăsăm fiecărei Secțiuni libertate deplină să hotărească asupra lucrărilor ei, niciuna neavând dreptul să impună celeilalte punctul său de vedere.

D-l Președinte I. SIMIONESCU, încheind desbaterile, pune la vot propunerea pentru amânarea alegerilor de membri de orice categorie până la viitoarea sesiune generală.

Votul este nominal și se dă prin cuvintele « pentru amânarea alegerilor », « contra amânării alegerilor ».

Rezultatul votului: voturi exprimate 36 și anume pentru amânarea alegerilor 14; contra amânării alegerilor 22.

D-l Președinte I. SIMIONESCU constată că propunerea pentru amânarea alegerilor de membri până la viitoarea sesiune generală n'a întrunit majoritatea de voturi și o declară căzută.

D-l Președinte I. SIMIONESCU comunică adresa Ministerului Culturii Naționale prin care Academia este rugată să recomande câte un reprezentant al său în Comisiunea Premiului Național pentru muzică și în Comisiunile premiilor naționale pentru pictură și sculptură.

— In Comisiunea Premiului Național pentru muzică este desemnat colegul nostru d-l George Enescu; în Comisiunile Premiilor Naționale pentru pictură și sculptură este desemnat colegul nostru d-l Gh. Petrașcu.

ȘEDINȚA DELA 22 MAI 1942

D-l Președinte I. SIMIONESCU anunță că Academia va face mâine Sâmbătă, 23 Mai curent, un parastas pentru pomenirea donatorilor săi, la ora 11, la Biserica Amzei și roagă pe d-nii colegi să ia parte în număr cât mai mare.

D-l LUDOVIC MRAZEC prezintă partea a doua a Cursului său general de minerale și roce *Substanțele constitutive ale scoarței pământului.*

D-l Președinte I. SIMIONESCU felicită pe d-l coleg Ludovic Mrazec pentru publicarea acestui curs care înseamnă încununarea frumoasă a activității sale didactice.

D-l ANDREI RĂDULESCU semnalează faptul că în expoziția de publicațiuni rusești dela Biblioteca noastră se află ediția din 1831, în românește și franțuzește, a Regulametului Organic, exemplar unic.

D-l ION I. NISTOR zice:

« Direcția bibliotecii Academiei a avut fericita inspirație să expună materialul de cărți și manuscripte achiziționate pentru colecțiunile noastre

prin grija și osteneala colegului nostru Ștefan Ciobanu. Materialul cuprinde hrisoave, cronici, studii, dicționare, hărți, planuri, itinerare și monete, toate în legătură cu țările noastre și cu trecutul lor istoric. Din colecția de documente merită atențiunea noastră un act dela fiii lui Alexandru-cel-Bun, Ilie și Ștefan din 1436 și altul dela Ștefan-cel-Mare din 1479. Ambele hrisoave originale vin să completeze edițiile îngrijite de M. Costăchescu și Ion Bogdan. Mai găsim 2 acte originale dela Petru Rareș din 1532 și 1535, unul dela Petru Schiopul din 1590, apoi un act dela Mihnea Vodă din 1583, două acte originale într'o execuție superbă dela Matei Basarab din anii 1641 și 1647. O mențiune specială merită actul original del Duca Vodă din 1678, care aduce contribuții interesante la istoria Bucureștilor sau a Capul Podului *Celibiliu* ș a. O atenție deosebită merită *Hronograful* scris în Moldova în secolul al XVIII-lea (1727) în două volume în folio și într'o execuție admirabilă. Tot în manuscript găsim *Vieața Sf. Ion dela Suceava* cu text paralel grecesc și rusesc, care nu știu dacă a fost cunoscut editorilor români ai Vieții Sf. Ion. In manuscript găsim și traducerea rusească a cronicii lui Reichersdorffer precum și textul Regulamentului Organic în românește și franțuzește. Dintre lucrările mai nouă cu privire la Basarabia avem Statistica Basarabiei a lui Svinin din 1817. Descrierea statistică a regiunii Basarabia sau Bugeac de Kornilovici din 1828 precum și interesantele observațiuni cu privire la starea Basarabiei a lui Vighel din 1828. Lucrările acestea au fost publicate de Ruși. Academia a ajuns în posesia originalelor în manuscript. O mențiune specială merită studiul lui Ignat Iakowenko asupra antichităților Daciei, precum un exemplar din bine cunoscuta lucrare a lui F. I. Sulzer, « Geschichte des Transalpinischen Daciens ».

« Bogată este achiziția în hărți și planuri. Cea mai interesantă este incontestabil o hartă turcească cu numirile de râuri și localități în limba turcă, intitulată: Harta părții de Nord a Imperiului Otoman dintre anii (1775—1791). O ediție a ei în românește s'ar impune cu mare urgență. O altă hartă deopotrivă de interesantă este fragmentul din harta Rusiei Nouă care cuprinde o parte din Basarabia și două din Transnistria. De remarcat este și planșa celor trei județe basarabene care fuseseră cedate României la 1856: Cahul, Bolgrad și Ismail. Intre planurile de orașe rețin atențiunea noastră *planul Iașilor* din secolul al XVIII-lea și cel al *Chiliei* din 1770. De mare importanță este harta districtului Sculeni din 1841 ca și planurile satului Perisecina și a Movilei Late din jud. Tighina. Pentru cunoașterea Dobrogei este interesant Itinerarul dela Hârsova la Caras-Bazargic alcătuit în 1773. De asemenea merită atențiunea noastră monetele antice dela Cetatea-Albă care reprezintă bourul sau zimbrul, sau numai capul de bour.

« Pentru studiul limbii merită atenția noastră Lexiconul greco-ruso-moldovenesc din sec. al XVIII-lea. Iată pentru ce Academia trebue să elogieze munca d-lui Ciobanu, prin care s'au îmbogățit colecțiile cu un material științific așa de prețios pentru Istoria Românilor ».

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU felicită pe colegul nostru d-l N. Cartojan pentru distincţiunea de *Doctor honoris causa* ce i-a fost recent acordată de Universitatea din Padova.

D-l N. Cartojan mulţumeşte.

La ordinea zilei fiind discuţia asupra Raportului activităţii bibliotecii, d-l ION. I. NISTOR expune o serie de observaţiuni cu privire la publicarea *Creşterii Colecţiunilor*, la frecventarea Bibliotecii, la împrumutările cărţilor, la achiziţionarea cărţilor care apar în străinătate despre ţara noastră, la completarea urgentă a Catalogului Bibliotecii, la personal, etc., — făcând următoqrele propuneri:

« 1. Conducerea Bibliotecii va urmări cu atenţiune publicaţiunile româneşti ce apar în teritoriile ocupate din Transilvania şi le va achiziţiona pentru Biblioteca Academiei.

« 2. Se vor urmări cu atenţiune publicaţiile ce apar în străinătate cu privirea la ţara şi poporul nostru şi le va achiziţiona urgent pentru Bibliotecă

« 3. Direcţiunea Bibliotecii va face toate diligenţele posibile pentru ca creşterea colecţiunilor să se continue neapărat *până la zi*. In scopul acesta se vor putea face angajări vremelnice de colaboratori.

« 4. In scopurile arătate sub nr. 1, 2 şi 3 se vor face cuvenitele prevederi în noul buget.

« 5. Delegaţia este invitată să organizeze fără întârziere o librărie publică a Academiei Române, precum şi o tipografie proprie a Academiei. Capitalurile necesare de investit pentru aceste două întreprinderi se vor prevedea în noul buget.

« 6. Pentru instalarea librăriei şi tipografiei se vor avea în vedere, în prima linie, imobilele Academiei din Bucureşti ».

D-l DIM. GUSTI revine la o veche propunere a d-sale, aceea de a se întocmi un catalog al tuturor cărţilor existente în bibliotecile din ţară şi pe cât posibil şi a celor din străinătate, mai ales în ce priveşte lucrările relative la desvoltarea naţiunii române sub toate raporturile. Lucrarea aceasta s'ar putea face rugându-se bibliotecile din ţară să trimită Bibliotecii Academiei cataloagele lor complete. Aci ele s'ar centraliza într'un catalog general.

D-l EM RACOVIŢĂ zice că un catalog central cuprinzând cărţile ştiinţifice şi medicale din toate bibliotecile oraşului Cluj s'a realizat de d-sa acum câţiva ani şi a fost publicat.

D-sa deşi găseşte că propunerea d-lui coleg Nistor, pentru înfiinţarea unei librării şi a unei tipografii este, teoretic, excelentă, în practică ea este nerealizabilă. Pentrucă publicaţiile noastre nu s'ar vinde şi deci librăria ar rămânea o simplă sală de expoziţie care ar înghiţi numai lefuri şi chirie. Iar întru cât priveşte tipografia, din vechea sa experienţă de editor: ştie că în condiţiunile moderne de tipar actuale, numai în tipografiile mari, cu maşini extrem de costisitoare, cu un personal foarte bine plătit şi cu un capital foarte

mare se pot tipări, în condițiuni bune, lucrările noastre. Academia însă n'ar putea ajunge să-și creeze o asemenea tipografie.

D-l General R. ROSETTI a dat lămuririle necesare la observările d-lor I. Nistor și Dim. Gusti.

D-l Președinte I. SIMIONESCU pune la vot *Raportul Comisiunii permanente a Bibliotecii.*
— Raportul se votează în unanimitate.

ȘEDINȚA DELA 23 MAI 1942

Președinția d-lui I. SIMIONESCU.

D-l ION I. NISTOR, luând cuvântul la procesul-verbal, amintește că din propunerile sale trei cad în competența Comisiunii financiare, deci nu aveau de ce să fie respinse prin votul dat ieri. Celelalte propuneri privitoare la înființarea unei tipografii și a unei librării puteau fi votate în principiu, urmând ca Delegațiunea și Comisiunea financiară să le studieze și să arate mijloacele bănești pentru realizarea lor. D-sa cere să fie puse deci din nou la ordinea zilei pentru a se da acest vot de principiu.

D-l N. VASILESCU KARPEN observând că este vorba numai de un deziderat, roagă pe d-l I. Nistor să vină cu propuneri precise privitoare la înființarea tipografiei și librăriei, care să facă obiectul discuției și votului nostru în plen.
— După o discuțiune la care iau parte d-nii N. Bănescu, Șt. Ciobanu, Andrei Rădulescu, I. Nistor și d-l Președinte I. Simionescu, se decide ca d-l coleg I. Nistor să prezinte un referat amănunțit despre posibilitățile de înființare a tipografiei și librăriei și despre rentabilitatea lor.

D-l GH. IONESCU-ȘIȘEȘTI cetește *Raportul Comisiunii bunurilor mobiliare și imobiliare.*
Raportul este discutat de d-nii Gh. Ionescu-Șișești, Victor Slăvescu, Andrei Rădulescu, Dr. Gr. Antipa, Dim. Gusti, Alex. Lăpědatu și este aprobat.

D-l TH. CAPIDAN cetetșe procesul-verbal încheiat de Secțiunea Literară în ședința dela 16 Mai curent, prin care Secțiunea propune ca membru corespondent pe d-l Mihai Codreanu în locul devenit vacant prin încetarea din vieață a regretatului coleg Gh. Adamescu.

D-l ION I. NISTOR cetește *Raportul Comisiunii Financiare asupra activității gestionare a Academiei Române pe exercițiul 1 Iulie 1940—30 Iunie 1941.*
— Se ia act și se dă descărcare asupra gestiunii Academiei pe exercițiul bugetar 1 Iulie 1940—30 Iunie 1941.

Procedându-se la alegerea Comisiunii financiare pentru exercițiul 1942—43, sunt realeși d-nii Ion I. Nistor, Dim. Pompeiu, Victor Slăvescu și N. Vasilescu Karpen.

D-l N. BĂNESCU cetește procesul-verbal încheiat de Secțiunea istorică în ședința dela 22 Mai curent, în care se consemnează că Secțiunea propune plenului pe P. S. Nicolae Colan, Episcopul Clujului, Vadului și Feleacului, spre a fi ales membru activ în locul regretatului coleg N. Titulescu; pentru candidatul de propus în locul regretatului coleg Nicolae Iorga, Secțiunea se va întruni cu Delegațiunea în Colegiu extraordinar de candidare Luni, 25 Mai curent.

ȘEDINȚA DELA 25 MAI 1942

D-l Președinte I. SIMIONESCU prezintă în dar din, partea d-lui N. Ionnițiu, un exemplar foarte bine conservat din «Istoria pentru începutul Românilor în Dacia, întocmită de Petru Maior» și tipărită la Buda în 1812.

Ședința se suspendă pentru ca Secțiunile Științifică și Istorică să se întrunească pe rând împreună cu Delegațiunea, în ședințe speciale de Colegiu extraordinar de candidare, pentru alegerile de membri activi în locurile regretaților colegi Ion Inculeț, la Secțiunea Științifică și Nicolae Iorga la Secțiunea istorică.

D-l GH. MACOVEI cetește următorul proces-verbal al Colegiului extraordinar de candidare, din ziua de 25 Mai curent, din care se constată că nefiind propus niciun candidat votarea n'a putut avea loc:

«Membri prezenți în Delegațiunea Academiei: I. Simionescu, Președinte, Alex. Lăpědatu, Secretar general, C. Rădulescu-Motru, Preotul N. Popescu.

«Membri prezenți ai Secțiunii Științifice: Gr. Antipa, Președintele Secțiunii, G. Macovei, Secretar, N. Vasilescu-Karpen, D. Voinov, Em. Racoviță, Dr. C. Parhon, Gh. Spacu, M. Ciucă, P. Bogdan, L. Mrazec și D. Pompeiu.

«D-l Președinte al Academiei constată că întrunirea Colegiului extraordinar de candidare pentru a hotărî asupra candidatului ce urmează a fi propus la votul plenului, pentru locul de membru activ vacant la Secțiunea științifică, s'a făcut în conformitate cu dispozițiunile articolelor 21 din Statutele Academiei și 41 din Regulament.

«D-sa constată că nefiind propus niciun candidat, votarea nu poate avea loc».

— Se ia act.

D-l N. BĂNESCU cetește procesul-verbal al ședinței Colegiului extraordinar de candidare ținută azi, 25 Mai curent, din care se constată că colegiul a ales la al cincilea scrutin pe d-l Gh. Brătianu cu 8 voturi, din 13

exprimate, spre a fi propus plenului ca membru activ în locul regretatului Nicolae Iorga.

— Alegerea d-lui Gh. Brătianu va veni în faţa plenului după trecerea termenului regulamentar de trei zile.

La ordinea zilei fiind formarea bugetului Academiei pe exerciţiul 1942—43, d-l VICTOR SLĂVESCU dă cetire următoarei *Expunere de motive la Proiectul de Buget al Academiei pe exerciţiul 1942—1943*:

« Din examinarea felului în care s'au executat cele două bugete ale Academiei, atât cel general cât şi special, tragem concluzia că în primele 10 luni rezultatele sunt satisfăcătoare şi vor deveni bune la sfârşitul exerciţiului în curs.

« Prin legea din August 1941 s'a suprimat impozitul special de 20%, aplicat la toate rentele şi efectele — (nom. 399.933.385) mărindu-se astfel veniturile mobiliare

« De asemenea urcarea preţurilor produselor agricole şi forestiere au influenţat mult asupra veniturilor moşiilor şi pădurilor Academiei, mărindu-se astfel prelevările care alimentează bugetul general:

« *Astfel la venituri:*

Bugetul general se urcă la	Lei	27.631.969,—
» special se urcă la	»	41.679.137,—

« *Asemenea la cheltueli:*

Bugetul general se urcă la	Lei	27.631.969,—
» special se urcă la	»	41.679.137,—

« *Faţă de exerciţiul în curs:*

Bugetul general creşte cu	Lei	8.026 569,—

« Diferenţa rezultă:

La capitolul « Prelevări »	Lei	4.517.995,—
» » « Fonduri generale »	»	440 084,—
» » « Diverse »	»	3.078.490,—
	Lei	8.036 569,—
din care se scad:		
La capitolul « Subvenţiuni »	»	10 000,—
	Lei	8.026 569,—

Bugetul special creşte cu	Lei	8.551.913,—
Diferenţa rezultă:		
La capitolul « Cupoane şi Dividende »	»	4 034 735,—
» » « Venitul imobilelor »	»	4.304.634,—
» » « Diverse »	»	215.765,—
	Lei	8.551.134,—
Din care se scad:		
La capitolul « sume acumulate »	»	3 221,—
	Lei	8.551.913,—

« Datorită creşterii veniturilor Bugetului General am putut acorda credite mai mari, aproape la toate capitolele, rămânând de prevăzut pe exerciţiul 1942/1943 plusuri de venituri de lei 1.897.390 la fondul de « Deschidere de Credite ».

« Din felul cum este alcătuit acest proiect de buget rezultă că nevoile Academiei se vor satisface numai din veniturile exerciţiului respectiv, fără a sa ataca fondurile sale de rezervă ».

La propunerile d-lor colegi General R. Rosetti şi Dim. Gusti, se amână la şedinţa de mâine discuţiunea şi votarea bugetului, pentru ca între timp d-nii colegi să poată lua cunoştinţă de amănuntele lucrărilor la Cancelarie.

D-l General R. ROSETTI zice:

« In calitate de executor testamentar al defunctului general H. M. Berthelot sunt nevoit să arăt din nou că nu s'a executat clauza principală a testamentului său şi anume acordarea de burse.

D-l TH. CAPIDAN citeşte următorul *Raport asupra Dicţionarului limbii române :*

« In lipsa d-lui Sextil Puşcariu şi pe baza datelor trimise de d-sa Academiei Române, am onoarea a vă comunica stadiul în care se găsesc lucrările la Dicţionar.

« In toamna aceasta, înainte de plecarea sa la Berlin, d-l Sextil Puşcariu, potrivit dorinţei membrilor Comisiunii Dicţionarului a luat toate măsurile ca lucrările ce se fac la Sibiu să continue fără întrerupere. In urmărirea acestui scop, d-sa a dispus, în primul rând, ca în tot timpul absenţei sale, echipa de colaboratori dela Muzeul Limbii Române din Sibiu să o aibă d-l prof. Al. Procopovici, în al doilea, ca, deocamdată, toată munca să fie concentrată la redactarea şi tipărirea materialului din litera *D*.

« In urma dorinţei exprimate de colaboratorii Dicţionarului, d-l Sextil Puşcariu, în scrisoarea sa din 19 Ianuarie 1942, a cerut Academiei Române ca, pe verso copertei fiecărei fascicole a Dicţionarului, să se tipărească, precum se obişnueşte acest lucru şi la alte opere similare, numele colaboratorilor care au lucrat la ea Şi, fiindcă fascicola I-a şi a II-a din litera *D* vor apărea în cel mai scurt timp, insistă ca această menţiune a colaboratorilor să se facă chiar acum, după un model pe care l-a anexat în scrisoarea în chestiune.

« Ca rezultat al măsurilor luate de a se lucra numai la redactarea lacunei dintre litera *C* şi *F*, în scrisoarea sa din 25 Aprilie 1942, d-l Sextil Puşcariu comunică Academiei Române că toată litera *D* este acum gata în redacţia primă, iar în redacţia definitivă toate cuvintele până la *DIG* şi o parte a derivatelor cu prefixul *DIS*. In felul acesta, peste 2 300 de file de manuscris — cam opt coale de tipar — aşteaptă să fie culese.

« Ţinând seama de puţinul material ce mai rămâne de redactat până la culegerea materialului pentru litera *E*, socotesc că, în doi ani de aci

înainte — dacă în intervalul acesta nu vor interveni întreruperi provocate de împrejurările prin care trecem, lacuna dintre tomul I şi tomul II, va fi definitiv terminată.

« In modul acesta, în scurt timp, vom ajunge să punem la dispoziţia cetitorilor Dicţionarul Limbii Române, fără întrerupere, dela litera *A* până la litera *L* ».

In legătură cu acest raport, d-l Capidan zice că este necesar să se tipărească pe verso copertei fiecărei fascicole a Dicţionarului nu numai numele colaboratorilor care au lucrat la ea, ci să se menţioneze şi colaboratorii din trecut, spre a se respecta astfel munca tuturor.

D-sa este de părere să se facă intervenţia cerută pentru noii colaboratori. Completarea lacunei dintre literele *C* şi *F* nu se va face în niciun caz decât numai cu vechii colaboratori şi aceasta se va împlini — după părerea d-sale — în aproximativ doi ani.

In ce priveşte titlul de autor al Dicţionarului, d-l Secretar General ALEX. LĂPEDATU aminteşte că atunci când d-l coleg S. Puşcariu a primit sarcina de a conduce lucrarea Dicţionarului, s'a spus că Dicţionarul este al Academiei Române şi ca atare nu va purta niciun nume de autor. Este drept că în prefaţă s'a dat numele d-lui coleg Puşcariu ca explicaţie relativă la conducerea Dicţionarului. Cererea prezentă a d-lui coleg Puşcariu ca numele colaboratorilor să figureze menţionaţi pe fiecare fascicolă, ca şi propunerea d-lui coleg Capidan ca alături de aceştia să fie trecuţi şi vechii colaboratori, urmează să fie soluţionate de Comisiunea Dicţionarului, fiind de resortul ei, iar nu de al plenului.

D-sa arată că d-l Preşedinte, la o şedinţă a Comisiunii Dicţionarului, a făcut observarea că Dicţionarul nu se poate răspândi din cauza lacunei care există între literele *C* şi *F* şi a determinat hotărîrea ca să se oprească orice lucrare spre a se termina de redactat literele *D* şi *E*. In prezent litera *D* este aproape gata, iar litera *E* se lucrează de către d-l Puşcaru însuşi. Astfel se va umplea acea lacună.

O dificultate în mersul lucrării a fost tiparul. D-sa arată că maşina şi matriţele Dicţionarului, care, de aproape un an şi ceva, au fost stricate, s'au refăcut abia acum în urmă, aşa încât tiparul va putea fi reluat.

Cu aceste lămuriri d-l Secretar General propune să se aprobe raportul.

— Propunerea se aprobă.

ŞEDINŢA DELA 26 MAI 1942

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l ION I. NISTOR zice:

« Eri s'a sărbătorit la Padua în cadrul unor mari manifestaţiuni culturale bimilenarul naşterii marelui istoric roman Titus Livius. El a scris precum se ştie istoria Romei dela întemeiere până la anul 9 după Hristos în

132 de cărţi, din care din nenorocire nu ni s'au păstrat decât cărţile I—X şi XXI—XLV, precum şi fragmente din cartea XCI. Opera fragmentară a fost tradusă în româneşte din îndemnul Academiei Române de N. Barbu cartea I—VI şi continuată apoi de N. Locusteanu şi I. S. Petrescu în anii 1901, 1907, 1911 şi 1915. Din cărţile ce ne-au rămas din marea istorie romană: *Ab Urbe Condita* se remarcă concepţia patriotică a autorului, entusiasmul său pentru gloria trecutului şi prin sforţarea de a înălţa sufleteşte pe compatrioţii săi prin exemplele şi pildele scoase din trecutul istoric al poporului roman. Un rol însemnat în opera lui Livius ocupă precum se ştie discursurile pe care autorul le pune în gura personajelor istorice pe care le prezintă. Istoria lui Livius este scrisă cu însufleţire şi avânt. Ea reprezintă cel mai însemnat op literar închinat gloriei poporului roman. De aceea Academia Română, areopagul cel mai înalt al gândului şi scrisului românesc, se închină cu pietate înaintea memoriei marelui istoric din Padua şi participând la comemorarea bimilenară a naşterii sale ».

Preotul N. P. POPESCU comunică următorul *Raport al Comisiunii Premiului de Virtute Mavroyeni, în Bucureşti :*

« Comisiunea pentru premiul de virtute Mavroyeni, compusă din colegii I. Simionescu, I. Al. Brătescu-Voineşti, Şt. Ciobanu, N. Bănescu, Preotul Niculae M. Popescu, Gr. Antipa şi Gh. Ionescu-Şişeşti, întrunindu-se azi în ziua de Marţi 26 Mai 1942 în sala secţiei Istorice, ascultând lămuririle referentului (Pr. N. M. Popescu), şi cumpănind totul au hotărît să propună plenului Academiei pentru darea premiului de virtute lui *Mihai Burcea*, din com. suburbană Tudor Vladimirescu, str. Nicu Leonard 25, lucrător în atelierul de aviaţie al armatei. Acest lucrător este lipsit de amândoi părinţii, este minor, de 19 ani şi creşte alţi patru fraţi minori.

« Şeful atelierului, colonelul aviator în rezervă Macavei Petre, îi dă certificat de bună purtare iar vecinii de pe stradă îi laudă apucăturile bune ».

— Raportul se ia spre cunoştinţă şi se aprobă propunerea Comisiunii ca premiul din acest an, în valoare de 100.000 lei, să fie acordat lucrătorului Mihai Burcea, din comuna suburbană Tudor Vladimirescu, strada Nicu Leonard, no. 25.

La ordinea de zi fiind alegerea ca membru activ a P. S. Nicolae Colan, Episcopul Clujului, Vadului şi Feleacului, d-l SILVIU DRAGOMIR ceeteşte următoarea propunere:

« Secţiunea istorică, întrunită pentru a desemna un nou membru activ în locul regretatului Nicolae Titulescu vă solicită votul pentru alegerea Prea Sfinţitului Nicolae Colan, episcopul Vadului, Feleacului şi Clujului.

« Viaţa culturală a Transilvaniei de după unire s'a desvoltat în proporţii a căror mărime abia acum începe a se lămuri, când evenimentele ne constrâng să încercăm a stabili obiectiv bilanţul întregii generaţii de

cărturari chemați a-și desfășura activitatea în epoca cea mai mult râvnită a istoriei noastre. Libertatea națională a înrâurit ca o ploaie mănoasă ogorul nostru cultural și dacă vrem să fim drepți trebue să recunoaștem că nicăiri setea de învățătură n'a fost mai arzătoare și cultul pentru știința mântuitoare de neam nu a fost, în ultimele două decenii, mai viu, ca la Românii de peste munți. Numărul intelectualilor de rasă a sporit, orizontul lor s'a lărgit, iar cultura românească, intrată în drepturile ei firești, s'a răspândit binefăcătoare până în cele mai îndepărtate regiuni periferice și s'a adâncit prin luminoasa muncă stăruitoare a unei pleiade de cărturari veniți din toate colțurile românismului să facă apostolat, la noi, în Ardeal.

« Nicolae Colan, face parte din generația, care și-a început educația în vechea școală din Ardeal, și-a desăvârșit-o însă în atmosfera plină de avânt a României nouă. Plecat dintr'un sat dela marginea secuimii, unde fiecare zi de traiu era o dârză luptă de existență, el s'a hotărît pentru apostolatul cuvântului dumnezeiesc și a studiat teologia la Sibiu și la Berlin, iar literele la facultatea din București. Dela primele manifestări învățatul teolog vădește o necontenită erudiție în specialitatea sa, studiul biblic al Noului Testament, și se distinge prin alese calități literare. Profesor și rector la vechiul seminar șagunian, transformat în academie, el devine în curând îndrumătorul luminat al științei teologice din Ardeal. Conduce timp de 15 ani *Revista Teologică*, inițiază o serie de alte publicațiuni cu caracter științific sau misionar și lucrează cu stăruință și migăleală pentru a aprofunda studiul Bibliei și a-l face mai accesibil păturii intelectuale. Comentariul *epistolei Sf. Pavel către Filimon* tipărit la Sibiu în 1925 este un model în acest gen, iar studiile întrunite în cartea *Biblia și Intelectualii* (Sibiu, 1929) constitue o strălucită apologie a Cuvântului dumnezeiesc. « Biblia e cuvântul lui Dumnezeu nu al oamenilor. E strigătul cu care Dumnezeu, ca un părinte bun, își caută copiii pierduți ». Ea este prin urmare o obsesie sfântă, a sufletului său, pe care nu o părăsește câtuși de puțin când își schimbă catedra de dascăl cu cârja vlădicească din episcopia văduvită prin moartea vrednicului arhiereu înnoitor de scaun, Nicolae Ivan. Roadele acestor preocupări permanente se văd în *Noul Testament* pe care l-a dat în vileag la praznicul Floriilor din anul Domnului 1942, luând ca bază vechile texte ardelene și nouăle edițiuni ale învățaților teologi români de pe lângă Sfântul Sinod. Critica de specialitate nu și-a spus încă cuvântul în privința acestui text, dar dincolo de orice observațiuni critice, importanța operei episcopului Nicolae Colan trebue căutată în osârdia, cu care a lucrat-o, în locul unde a tipărit-o și în gândul smerit de apostolat neîntrerupt care a izvodit-o. « Știut este », scrie Prea Sfințitul autor în post-scriptul Bibliei sale « că în zile de cumplită vifornință ca cele de acum creștinii caută cuvântul dumnezeiesc cu mai multă sete decât în zilele de pace binecuvântată. Și e firesc să fie așa. Căci, mai cu seamă în asemenea vremi, unde ar și putea să alerge ei după povață și mângâiere, decât la nesecata fântână de înțelepciune și mângâieri a dumnezeieștii Scripturi ? ».

« Pare că reînvie o veche tradiție cărturărească a neamului nostru: aceea de-a căuta un vad sigur limbii și făgaș ferit de primejdii sufletului de creștin. Vlădica Nicolae dela Cluj admiră de aceea, plin de nădejdi « mireasma cea dulce a graiului bătrânesc » din Biblie și tocmește, cum ne spune « haina șaguniană pe trupul vremii de azi ». « Noul Testament al Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, tipărit cu binecuvântarea și purtarea de grijă a Prea Sfinției Sale Nicolae, episcopul Vadului, Feleacului și Kolozsvárului » îl va consacra definitiv pe autor, cum l-a făcut nemuritor pentru literatura noastră, cu trei sute de ani în urmă și pe vrednicul mitropolit Simion Ștefan.

« Dar episcopul Nicolae Colan are o activitate fără pereche de bogată și în câmpul unde erudiția teologică se întâlnește cu literatura frumoasă. Un stil limpede și o fină cultură literară caracterizează scrisul său. Din 1934 încoace tipărește o revistă cu titlul « Vieața Ilustrată ». Ea a pornit din convingerea că misiunea bisericii este să trezească și simțirea și forțele naționale, însuflețindu-le cu duhul lui Hristos și să cultive astfel naționalismul creștinesc, care e în stare să purifice și să adâncească naționalismul politic. Acest naționalism creștinesc nu se înclină nici spre stânga, nici spre dreapta, ci stă drept și cu fruntea înălțată spre cer, fiindcă izvorește din conștiința de sine a unei națiuni luminate de razele evangheliei. Acest naționalism nu urește, nu se trufește, ci închiagă, într'o comunitate a iubirii pe toți fiii unei națiuni, gata a se jertfi pentru binele ei. Un adevărat program deci, pe care l-a urmărit și ca episcop al Clujului. « *Medalioanele* » tipărite în 1940 cuprind o serie de articole și studii luminoase dintre care unele, ca « *eroi și mucenici ai dreptei credințe* » ar merita să fie așezate într'o antologie. O vagă presimțire îl muncea pare-că și totuși ține să precizeze, că o luptă fără credința într'un ideal, care s'o stârnească, nu este o luptă eroică, după cum o credință fără curajul de-a o mărturisi oricând, nu este eroică și după cum nu este eroică nici apărarea ei fără pecetea suferinței și a jertfei curate.

« Astăzi Prea Sfințitul episcop Nicolae al Clujului este unul dintre cei mai de seamă conducători spirituali ai Românilor din Ardealul de Nord. Alegerea sa între membrii activi ai Academiei Române consacră definitiv pe un bărbat învățat și pe arhiereul cu înalt prestigiu moral.

« Am cea mai adâncă convingere, domnilor colegi, că acordându-i votul, gândurile sale înalte, îndemnurile luminoase și smerita sa credință în misiunea bisericii sale vor constitui o comoară de netrecător folos pentru neam ».

D-l ANDREI RĂDULESCU, luând cuvântul, zice: Am onoarea a face următoarea propunere, care poate să pară puțin obișnuită, dar care este justificată în împrejurările de astăzi.

Independent de modul cum a fost făcută în Secțiune recomandarea P. S. Episcop Colan și de consecințele produse prin aceasta recomandare pentru știința dreptului pe care o reprezint, întru cât recomandarea a avut ca temeiu, afară de activitatea culturală, mai ales puternice motive naționale, cred

că este bine ca votul nostru să fie unanim pentru a arăta că în marile probleme ale neamului suntem cu toții uniți în cuget și în simțiri și pentru a da toată însemnătatea acestei alegeri.

Se procede la alegere prin votul cu bile. Drept rezultat al votului se constată că P. S. Episcop Nicolae Colan a întrunit unanimitatea celor 32 de voturi exprimate.

D-l Președinte I. SIMIONESCU proclamă ales membru activ al Academiei Române, cu unanimitatea de voturi, pe P. S. Episcop Nicolae Colan, în locul regretatului Nicolae Titulescu, la Secțiunea Istorică.

Se procede la alegerea d-lui Mihai Codreanu ca membru corespondent la Secțiunea Literară, în locul regretatului Gh. Adamescu.

D-l NICHIFOR CRAINIC citește următoarea propunere:

« In poezia noastră contemporană, Mihai Codreanu și-a cucerit un loc deosebit prin cultivarea cu precădere a acelei forme dificile de lirism intelectual, care e sonetul. Cu o inspirație reflectată și lucidă, el atacă temele cele mai variate, dela cele biblice, trecând prin cele erotice, până la cele naționale, încadrate în strofe disciplinate, înrudite de aproape cu arta parnasienilor francezi.

« In general, spiritul, ce se desface din poezia lui Mihai Codreanu, e de un pesimism amabil, fără accentele grave ale negației înverșunate, care molipsește sufletul. Una din cărțile sale e intitulată chiar *Cântecul deșertăciunii*.

« Dar atunci când poetul se apropie de marile figuri ale Moldovei, ridicate din Cronici sau încremenite în statuile Iașului, verbul său, scuturat de cenușa deprimării, se într'aripează și tremură de sentimentul înălțător al evlaviei pentru trecutul nostru nimbat de glorie. In ritmul acesta sufletesc, de vigoare afirmativă, Mihai Codreanu a scris superbul sonet *Patria*, mărturisire fierbinte de mândria că e fiul acestei țări și bucată menită să rămână de-a-pururea în antologia națională.

« Bucăți de antologie sunt de asemenea sonete ca acelea închinate trandafirilor sau plopilor, simboluri delicate ale sensibilității lirice.

« Pentru aceste calități, care îl arată ca pe un poet prin excelență academic, secțiunea literară îl propune pentru locul vacant de membru corespondent și vă roagă să onorați această foarte potrivită propunere cu votul d-voastre ».

— Procedându-se la votarea cu bile, se constată ca rezultat al votului, că d-l Mihai Codreanu a întrunit 28 de voturi, din 31 de voturi exprimate, 3 voturi fiind contra.

D-l Președinte I. SIMIONESCU, proclamă ales membru corespondent al Academiei Române pe d-l Mihai Codreanu, la Secțiunea Literară.

La ordinea zilei fiind discutarea bugetului Academiei pe exercițiul 1942—1943, d-l DIM. GUSTI zice că n'are intenția să aducă vreo critică acestui buget, ci urmărește să vadă dacă nu s'ar putea crea fonduri pentru cerce-

tări specifice misiunii Academiei Române, luându-se dela diferite posturi bugetare ca, de pildă, dela postul « construcția palatului Academiei » și dela cel de « ajutoare pentru școale și biserici » sumele în plus alocate peste veniturile care au figurat la aceste posturi în bugetul anului trecut. S'ar putea astfel ajunge la un fond de aproximativ 1 300.000 lei pe care Academia l-ar putea destina reluării tradiționalei și însemnatei ei publicațiuni « Din vieața poporului român », în care să se publice nu numai folklor, ci ori și ce manifestare de ordin cultural, social, etnografic, etc., relativă la cunoașterea poporului român. D-sa pune întrebarea dacă, deci, se pot face aceste economii, dacă se poate crea fondul pentru cercetările propuse, — cercetări a căror organizare să pornească de aici dela centru și în care să se încadreze și activitatea Arhivei de Folklor, în prezent cu sediul la Sibiiu.

Tot din acest fond Academia ar mai avea de subvenționat organizarea de biblioteci, de dispensare, de înființare de cooperative la sate, în special în satele de pe moșiile Academiei. D-sa e de părere deci ca din 1.300.000, circa 500.000 lei să se lase la dispoziția Delegațiunii pentru organizarea satelor din punct de vedere cultural, iar restul să se pună la dispoziția unui oficiu special care să întreprindă cercetările arătate relative la cunoașterea poporului român și să se ocupe cu publicarea monografiilor de sate.

D-sa cere să se dea un vot de principiu asupra acestor propuneri și să se înscrie în bugetul Secțiunii istorice o sumă aparte, așa dar un buget propriu, pentru cercetările în domeniul științelor sociale.

D-l VICTOR SLĂVESCU este de acord cu propunerea d-lui coleg D. Gusti privitoare la acțiunea de cunoaștere a poporului român. Fondurile necesitate de aceste cercetări nu pot fi însă în niciun caz preluate dela articolele din buget indicate, deoarece aceste articole fac parte din bugetul special al fondurilor testate cum este de exemplu fondul Agarici și Tache Anastassiu. Asemenea dela articolul « construcția palatului », și acesta fiind un fond special. De altfel plusul de venituri la acest articol provine din faptul că în acest an nu vom avea de plătit impozite la acest fond. Se pot găsi însă sumele propuse de d-l Dim. Gusti dela veniturile generale ale Academiei și din alte părți.

D-l ANDREI RĂDULESCU se unește la părerea d-lui coleg Gusti că este nevoie ca Academia să extindă cercetările sale cu privire la vieața poporului român și în alte domenii decât acela pe care îl explorează Arhiva de folklor. Este chiar de părere să se dea, în această privință, votul principial cerut de d-l coleg Gusti.

In ce privește fondul de 1.500.000 lei, alocat pentru publicațiuni, ceea ce revine la 500.000 lei la fiecare Secțiune, fond sporit de Stat la 800.000 lei de Secțiune prin recenta făgăduială a d-lui Ministru al Culturii Naționale, — d-sa îl găsește insuficient și de aceea face propunere formală ca să se mărească acest post bugetar cu 600.000 lei, ceea ce revine cu încă 200.000 lei de fiecare Secțiune, în scopul ca Secțiunile să aibă fiecare la dispoziție un milion lei ca fond de publicațiuni. Cel puțin pentru Secțiunea istorică este necesară această mărire pentrucă va trebui să se convingă Secțiunea ca să

înceapă publicarea monumentelor noastre de Drept vechiu românesc. Crede de asemenea că este necesar să se fixeze, în interiorul fiecărei Secțiuni, bugetul pe specialități.

D-l EM. RACOVIȚĂ este cu totul de acord cu propunerea de a se studia poporul românesc din toate punctele de vedere. Vom fi chiar siliți să începem mai de vreme aceste lucrări prin faptul că poporul, în obiceiurile lui, se schimbă foarte repede și în curând nu vom mai găsi urme din vechile obiceiuri. In ce privește a doua propunere de a se repartiza fonduri pe specialități în interiorul Secțiunilor, ea trebue să se facă în Secțiuni, care sunt autonome Plenul nu are de ce se amesteca cu votul său în mânuirea fondurilor Secțiunilor.

D-l Dr. GR. ANTIPA este de aceeași părere că cercetarea istoriei vieții poporului român, este partea cea mai de seamă a activității și misiunii Academiei Române. D-sa care prin mai multe monografii, în deosebi a pescuitului în România, a expus întinse cercetări cu privire la o latură a vieții poporului nostru, este de părere ca această importantă chestiune să formeze obiect de discuție cât mai amplă altădată, când vom chibzui și asupra fondurilor necesare.

D-l ION I. NISTOR, pornind dela constatările că *Creșterea Colecțiilor* Bibliotecii noastre trebuind să fie tipărită la zi, că volumele trebuesc legate pentru a putea fi folosite și că este neapărată nevoie să achiziționăm publicațiunile de informare în legătură cu afirmarea și apărarea drepturilor noastre la o eventuală conferință de pace, face următoarele propuneri: să găsim fonduri din diferitele rezerve pentru a aloca încă 500 000 lei, pentru tipărirea *Creșterii Colecțiilor*, asemenea pentru a spori cu o altă sumă de 500.000 lei fondul pentru legarea cărților și în fine pentru a pune la dispoziția d-lui Conservator un plus de 500.000 lei pentru achiziționarea de cărți. Cu alte cuvinte este vorba de a spori cu 1.500.000 lei bugetul prevăzut pentru Bibliotecă în sumă de 8.907.496 lei.

In altă ordine de idei, d-sa este de părere ca să se contopească articolele 1 și 5 « prelevările » sub o singură denumire și un singur articol, adică să se introducă în capitolul prelevărilor, prelevările de 2 milioane lei primite dela Fundațiunea Elias.

In ce privește aceste prelevări dela Fundațiunea Elias, d-sa zice că ele trebuesc aduse la normal, adică trebue să prelevăm și dela această Fundațiune 25% la veniturile brute, așa cum prelevăm dela toate celelalte fonduri donate sau testate. Pentru acest an am reușit să facem să ni se aprobe un plus de 2.000.000 lei la prelevări din partea acestei Fundațiuni. D-sa roagă pe colegii noștri delegați în Consiliul Fundațiunii ca, în interesul liniștei ce trebue să domnească în Academie, să stăruiască ca să se dea dreptul Academiei de 25% ca prelevări statutare din veniturile brute.

D-l Dr. GR. ANTIPA observă că cel puțin în acest an s'a acordat Academiei din partea Fundațiunii Elias peste 20% din venit.

D-l VICTOR SLĂVESCU, consultând numai cifrele scriptelor Fundaţiunii Elias şi-a făcut convingerea că în adevăr acolo se face o bună gospodărie. Dovada o avem în sporirea averii şi în seria de fonduri de multe zeci de milioane pe care Fundaţia, sub diferite denumiri şi destinaţiuni, le-a creat. Situaţia materială a Fundaţiunii se poate spune cu drept cuvânt că este splendidă. Dela marile ei câştiguri Academiei, însă, i se dau nişte procente foarte mici, deoarece aceste procente se socotesc de către Fundaţie la veniturile nete, nu la cele brute. Procedând astfel Fundaţiunea, dela înfiinţarea ei, a contribuit cu o sumă anuală foarte mică la cheltuelile Academiei Române.

D-sa face un călduros apel la Consiliul Fundaţiunii şi în deosebi la colegii noştri delegaţi în acel consiliu, să dea Academiei prelevările statutare la care are dreptul, pentrucă Fundaţiunea are de unde să ne dea. Din ce cunoaşte d-sa şi din ce poate descifra printre rânduri, este convins că Fundaţiunea are mari rezerve de bani pe lângă multele fonduri create şi deci poate să împlinească drepturile noastre statutare dând prelevarea de 25% la veniturile brute, cum dau toate celelalte fundaţiuni, unele cu venituri foarte mici, dar cu sarcini destul de grele.

In continuare d-sa zice că putem să încuviinţăm sporirea postului bugetar pentru publicaţiuni cu suma totală de 600.000 lei, ceea ce revine la 200.000 lei de fiecare Secţiune, aşa cum a propus d-l coleg Rădulescu. Fondurile încă ne permit şi deci putem aproba şi sporirea bugetului Bibliotecii cum a cerut d-l coleg Nistor, dar nu cu 1.500.000 lei, cum s'a propus, ci cu suma de 900.000 lei, dându-se câte 300.000 lei pentru publicarea Creşterii Colecţiilor, pentru legatul cărţilor şi pentru achiziţionarea de publicaţiuni. Dacă în cursul anului fondul de deschidere de credite ne va permite, vom majora suma până la 1.500.000 lei, aşa cum a propus d-l coleg Nistor.

Şi pentru realizarea propunerii d-lui coleg Gusti suntem siguri că vom găsi fondurile necesare, mai ales că nu poate fi îndoială că vom cădea de acord cu Fundaţiunea Elias pentru sporirea prelevărilor la 25%, sporire care va permite să alimentăm larg partea de acţiune culturală a Academiei Române.

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU mulţumeşte d-lui Victor Slăvescu nu numai că a întocmit aşa de judicios bugetul, dar că, îndrumând desbaterile pe linia bunăvoinţei şi a bunei înţelegeri, s'a ajuns la soluţiuni mulţumitoare şi la satisfacerea dorinţelor şi propunerilor exprimate de diferiţi d-ni colegi în cursul desbaterilor. D-sa pune la vot proiectul de buget cu modificările cerute de d-nii colegi Andrei Rădulescu şi I. Nistor în sumele acceptate de d-l coleg Victor Slăvescu.

— Proiectul de buget, cu aceste modificări, se votează în unanimitate.

In ce priveşte propunerea deosebit de importantă a d-lui coleg Gusti, vom putea s'o aprobăm principial, în convingerea că vom găsi mijloacele necesare pentru a subvenţiona studiile şi cercetările ce Academia va trebui să întreprindă pentru cunoaşterea vieţii poporului român într'un cadru cât mai întins. După prevederile Statutelor noastre este necesar ca propunerea să fie formulată în scris. Roagă pe d-l coleg Gusti să prezinte în şedinţa de mâine propunerea scrisă.

BUGETUL ACADEMIEI ROMÂNE

PE EXERCIŢIUL 1942 — 1943

A) BUGETUL GENERAL

RECAPITULAŢIE GENERALĂ

Prevederi		Credite acordate	
Titlul		Titlul	
I. Prelevări asupra fondurilor speciale	9.979.267	I. Cheltueli de gestiune la fondurile generale	192.000
II. Prelevări dela Fd. Elias	4 000.000	II. Cheltueli de ad-ţie	7 975.000
III. Fonduri generale	1.614.208	III. Biblioteca	9 807.496
IV. Imobile patrimoniale	300.000	IV. Dicţionar	800.000
V. Subvenţii	6.835.000	V. Publicaţiunile Acad.	390.778
VI. Diverse	4 903.494	VI. Secţiuni	2.100.000
		VII. Premiile Statului	135.000
		VIII. Contribuţiuni la fd. Pensiuni	1.276.826
		IX. Blocări 10% la subvenţiile dela Stat	58.500
		X. Spor general la salarii în serviciu	4.000.000
		XI. Fond deschidere de credite	897.369
	27.631.969		27 631.969

B) BUGETUL SPECIAL

RECAPITULAŢIE GENERALĂ

Prevederi		Credite acordate	
Titlul		Titlul	
I. Cupoane şi dividende	19 818 722	I. Cheltueli de gestiune	6.896.068
II. Venitul imobilelor	20.508.480	II Prelevări statutare	9.979.267
III. Sume acumulate pentru premii	7 000	III. Obligaţiuni testamentare	8 734.959
IV. Diverse contribuţiuni	1.344.935	IV. Capitalizări	5.476.991
		V. Amortismente	1.540.465
		VI. Fondul Academiei	1.403.494
		VII. Diverse	7.647.893
	41.679.137		41 679.137

DESVOLTAREA BUGETULUI GENERAL

EXERCIŢIUL 1942 — 1943

PREVEDERI

I. *Prelevări asupra fondurilor speciale*			9.979 267
II. *Fonduri generale :*			
Cap. I. *Cupoane şi dividende :*			
Fond Asachi	16.768		
» Buiucliu . . .	22.108		
» Bibliotecii	70.335		
» Regele Carol I .	40.015		
» Donici	53.440		
» Economiilor . .	12.086		
» Preot Georgescu	2.177		
» Gh Lazăr	39 650		
» Macinca . . .	2.913		
» I. Negruzzi .	5.000		
» Obedenaru . . .	126 969		
» Th Pisoschi . . .	32.419		
» Eliad Rădulescu	28.776		
» Rezervă	370 928		
» Rezistenţă	244.195		
» Th. Rosetti . .	22.250		
» Gh şi El.San Marin	52.500		
» El. Turnescu . .	1.547		
» Zappa . . .	136.132	1.280 208	
Cap. II *Imobile :*			
Pădurea Radiana, fond Donici		334.000	1.614.208
III. *Imobile patrimoniale :*			
Imobilul Calea Victoriei Nr 121-3			300 000
IV *Subvenţii :*			
Cap. I. *Subvenţii dela Stat :*			
Subvenţia legea din 1924	1 000.000		
Subvenţia pt. Bibliotecă . .	4 825.000		
Subvenţia pentru Documente Hurmuzaki .	10.000	5 835.000	
Cap II, *Subvenţii particulare :*			
Fundaţia Regele Ferdinand	1.000.000		
Prelevări, Fundaţia M. H. Elias	4 000 000	5.000 000	10 835 000
V *Diverse :*			
Din vânzarea publicaţiilor . . .	300 000		
Reţineri; *a)* Funcţionari p. pensii şi *b)* Personalul Acad pentru locuinţe	400 000		
Contribuţiuni dela fondurile speciale	1 403 894		4.903.494
Fond El. Simu, p Secţiuni . .	300 000		
Venituri întâmplătoare . . .	2 500 000		
Totalul prevdeerilor . . .			27 631 969

CREDITE ACORDATE

I. *Cheltuieli de gestiune :*			
a) Fond Donici, moşia Radiana		184 000	
b) Fond Buiuclu rentă		8 000	192.000
II. *Cheltuieli de administraţie :*			
Cap. I. *Cheltuieli de personal :*			
a) Diurne, membrii, Delegaţiunea şi Secretarul General	1.630 000		
b) Salarii personal . .	4 350.000	5 980.000	
Cap. II. *Materiale :*			
Spese cancelarie, întreţinere, combustibil, telefon, mobilier şi expediţie . .		1.325.000	
Cap III. *Diverse :*			
Ajutoare, taxe, spese procese, întreţ. morminte, diverse		670.000	7.975 000
III. *Biblioteca :*			
a) Salarii personal	6.747.256		
b) Materiale, tipărituri . . .	400.000		
c) Cabinetul Numismatic . .	20.240		
d) Cărţi, documente, publicarea creşterilor, achiziţii, legatul .	1 900 000		
e) Primirea cărţilor	10 000		
f) Incălzit, luminat, apă . . .	700 000		
g) Exp. coresp. şi imprimatelor .	20 000		
h) Neprevăzute	10.000		9 807 496
IV. *Dicţionarul Limbii române :*			
Cheltuieli de redactare			800 000
V *Publicaţiuni :*			
a) Anale, desbateri . . .		130.000	
b) Colecţia Hurmuzaki .		250 000	
c) Public. Princ. Al. Ştirbei . .		10 778	390 778
VI. *Secţiuni :*			
a) Secţiunea literară .		700.000	
b) » istorică		700.000	
c) » ştiinţifică		700 000	2.100 000
VII. *Premii :*			
a) Gh Lazăr		45 000	
b) Eliade Rădulescu . . .		45 000	
c) Gh Asachi		45.000	135 000
VIII. *Contribuţiuni la fondul pensiuni :*			
a) Reţineri din salarii		400.000	
b) Reţineri fondurile speciale .		783.926	
c) Dela fondurile generale . . .		91.900	1.275 826
IX. *Blocări :*			
Blocări asupra subvenţiilor dela Stat			58.500
X. *Spor acordat la salarii şi pensii :*			
Sporuri			4.000 000
XI. *Fond Deschidere credite*			2 397 369
Total credite acordate . . .			27.631 969

DESVOLTAREA BUGETULUI SPECIAL

EXERCIŢIUL 1941 — 1942

Art. Bugetar	Numele Fondului	Prevederi		Credite acordate	
1	V. Adamachi	Cupoane şi dividende	728.933	Chelt. fondului .	344.174
		Venit imobile .	210.000	Premii	10.000
				Burse . . .	441.979
				Publicaţiuni . .	44.480
				Capitalizări . .	98.300
			938.933		938.933
2	V. Alecsandri, fond monument	Cupoane şi divid.	4 289	Chelt. fondului .	1 155
				Capitalizări . .	3 134
			4.289		4 289
3	I. C. Agarici	Cupoane şi divid.	160 670	Chelt. fondului	1.922.480
		Venit imobile .	1.762.040	Burse	3.600
		Diverse	3.600	Capitalizări . .	230
			1 926.310		1.926.310
4	T. I. Anastasiu . . .	Cupoane şi divid.	462.672	Chelt. fondului .	3.089 997
		Venit imobile . .	2 767.770	Capitalizări . .	140 445
			3.230 442		3 230 442
5	Eufimia şi I. Andrei .	Cupoane şi divid.	1.500	Chelt. fondului .	397
		Din sold . . .	2 897	Premii	4.000
			4 397		4.397
6	Aristia Anghelescu . .	Cupoane şi divid	3.556	Chelt. fondului .	954
				Capitalizări . .	2 602
			3.556		3.556
7	Gr. Angelescu . . .	Cupoane şi divid.	11 830	Chelt fondului .	3.164
				Premii	4 000
				Capitalizări . .	4 666
			11.830		11 830
8	Maria Antachi . .	Cupoane şi divid.	123.750	Chelt. fondului .	95.665
		Chirii	250.000	Burse disp. plenului	278 085
			373 750		373 750

Art. Bugetar	Numele Fondului	Prevederi		Credite acordate	
9	Prof. P. Antonescu (silvic.)	Cupoane şi divid.	13.059	Chelt. fondului .	3.502
				Capitalizări . .	9.557
			13.059		13.059
10	Prof. Petre Antonescu arhitect	Cupoane şi divid.	24.125	Chelt. fondului .	6.468
				Capitalizări . .	17.657
			24.125		24.125
11	L. S. Arié I	Cupoane şi divid.	10.500	Chelt. fondului .	2.742
				Burse	7.758
			10.500		10 500
12	L. S. Arié II .	Cupoane şi divid.	1.225	Chelt. fondului .	491
				Burse	734
			1.225		1.225
13	L. S. Arié III	Cupoane şi divid.	4.800	Chelt. fondului .	2.229
				Burse	2,571
			4 800		4.800
14	L. S. Arié IV . . .	Cupoane şi divid.	25.555	Chelt. fondului .	7 003
				Burse	18.552
			25.555		25.555
15	L. S. Arié V . . .	Cupoane şi divid.	650	Chelt. fondului .	173
				Burse	477
			650		650
16	L. S. Arié VI	Cupoane şi divid.	3 000	Chelt. fondului .	855
				Burse	2.145
			3.000		3 000
17	Ing. Aprihăneanu	Cupoane şi divid.	33.000	Chelt. fondului .	8.844
				Capitalizări . .	24.156
			33 000		33 000
18	Asigurări	Cupoane şi divid.	77 198	Chelt. fondului .	20 784
				Capitalizări . .	56.414
			77 198		77.198

Art. Bugetar	Numele Fondului	Prevederi		Credite acordate	
19	Dr. V. Babeş	Cupoane şi divid.	78 800	Chelt. fondului .	17.541
				Premii	20.000
				Capitalizări . .	41.259
			78 800		78.800
20	Babeş garanţii	Cupoane şi divid.	27.000	Chelt. fondului .	7.237
				Capitalizări . .	19 763
			27.000		27.000
21	Barozzi	Imobil	72.974	Chelt. fondului .	33.243
				Capitalizări . .	39.731
			72.974		72.974
22	Premiul Basarabia . . .	Cupoane şi divid.	779	Chelt fondului .	209
		Sume acumulate .		Capitalizări . .	570
			779		779
23	Mitiţă Bârzeanu . . .	Cupoane şi divid.	409	Chelt. fondului .	111
				Capitalizări . .	298
			409		409
24	G-ral H. Berthelot . .	Venit imobile .	272.000	Chelt. fondului .	212.100
				Amortismente .	59 900
			272.000		272 000
25	Al. Bodescu	Cupoane şi divid.	1.845	Chelt. fondului .	493
				Capitalizări . .	1.352
			1.845		1 845
26	Ec. Bolintineanu . . .	Cupoane şi divid.	4 840	Chelt. fondului .	1.290
				Premii . . .	2 000
				Capitalizări .	1 550
			4 840		4.840
27	Matilda Ion Bonea . .	Cupoane şi divid.	45 000	Chelt. fondului .	11.900
				Capitalizări .	33 100
			45.000		45 000
28	Ilie R. Boroşiu . . .	Cupoane şi divid.	2.575	Chelt. fondului .	618
				Capitalizări . .	1 957
			2 575		2 575

Art. Bugetar	Numele Fondului	Prevederi		Credite acordate	
29	G-ral Const. Burghele şi Maria Burghele . .	Cupoane şi divid.	3 584	Chelt. fondului .	973
				Capitalizări .	2 611
			3.584		3 584
30	Camera de Comerţ, T - Măgurele	Cupoane şi divid	7 250	Chelt. fondului .	1.589
				Capitalizări . .	5 661
			7 250		7 250
31	I. Câmpineanu - Cantemir	Cupoane şi divid.	311 969	Chelt. fondului .	1.208.517
		Venit imobile	1 542.400	Rentă	12.000
		Vila Predeal .	60 000	Fond Academiei	739 852
		Arenda Constanţa	46 000		
			1 960 369		1.960.369
32	Sofia Caneciu . .	Cupoane şi divid.	3 792	Chelt. fondului .	1.021
				Capitalizări . .	2.771
			3.792		3 792
33	G-ral Ion Carp şi Maria Carp	Cupoane şi divid.	182 159	Chelt. fondului .	443.559
		Venit imobile	265.000	Angajamente .	10.100
		Sume acumulate	7 000	Nreprevăzute .	500
			454.159		454 159
34	C. C. Chiriacescu .	Cupoane . .	40 500	Chelt fondului	485 170
		Venit imobile	1 213.376	Capitalizări .	776 706
		Venit teren Călăraşi	8 000		
			1 261.876		1.261 876
35	Cultural Regele Mihai I	Cupoane şi divid.	8 570 305	Chelt. fondului .	2 156 412
				Capitalizări . .	6 413.893
			8 570 305		8.570.305
36	C. Chiru .	Cupoane şi divid.	12.000	Chelt. fondului	3 216
		Dela fond . .	13.716	Premii . .	22 500
			25.716		25.716
37	Gh. Chiţu	Cupoane şi divid	2.886	Chelt fondului .	760
		Dela fond . . .	874	Premii . . .	3 000
			3 760		3.760
38	V. Constantinescu .	Cupoane şi divid.	12 305	Chelt. fondului .	2.752
				Rentă viageră .	9 000
				Capitalizări . .	553
			12 305		12.305

Art. Bugetar	Numele Fondului	Prevederi		Credite acordate	
39	Demost. Constantinide	Cupoane şi divid.	4.334	Chelt. fondului .	1.168
		Dela fond . .	834	Premii	4.000
			5 168		5 168
40	Dr. A Cosma	Cupoane şi divid	310	Chelt fondului .	38
				Capitalizări . .	273
			310		310
41	Asociaţiunea Craioveană	Cupoane şi divid.	4 071	Chelt. fondului .	1.079
				Capitalizări .	2.992
			4 071		4.071
42	N Chrissoveloni .	Cupoane şi divid.	3 671	Chelt. fondului	991
				Capitalizări . .	2 680
			3 671		3.671
43	Alexandru Ioan Cuza .	Cupoane şi divid.	19 894	Chelt fondului .	5.355
				Capitalizări . .	14 539
			19 894		19 894
44	Dacia-România . . .	Cupoane şi divid.	2.131	Chelt. fondului	573
				Capitalizări . .	1.558
			2.131		2.131
45	Ioan I. Dalles . . .	Cupoane şi divid	405 833	Chlet fondului .	1.690 981
		Venit chirii .	1.300 000	Capitalizări . .	14.852
			1 705 833		1 705.833
46	Daniel (Fraţii)	Cupoane şi divid.	648	Chelt. fondului .	177
				Angajamente .	471
			648		648
47	Carol şi Ana Davila .	Cupoane şi divid	10 250	Chelt fondului .	2.747
				Capitalizări .	7.503
			10 250		10.250
48	Şt. Demetrescu-Vergu .	Cupoane şi divid.	10.389	Chelt. fondului .	2 298
		Completare premii de d-na Vergu	1 902	Premii	10.000
			12 291		12.291

Art. Bugetar	Numele Fondului	Prevederi		Credite acordate	
49	N. Docan	Venit imobile . .	1.915.000	Chelt. fondului .	1.187.450
				Amortismente .	677.550
				Dobânzi la B. N. R.	50 000
			1.915.000		1.915 000
50	M. Drăghiceanu . . .	Cupoane și divid.	10.800	Chelt. fondului .	2 903
				Capitalizări . . .	7.897
			10.800		10.800
51	Jacques M. Elias . .	Cupoane și divid.	53 695	Chelt. fondului .	11,781
				Burse	41.914
			53 695		53.695
52	Anastasie Fëtu . . .	Cupoane și divid.	5.781	Chelt. fondului .	1.562
				Capitalizări . .	4.219
			5 781		5.781
53	Ioan Fëtu	Cupoane și divid.	74 919	Chelt. fondului .	19.117
				Cărți didactice .	44.373
				Fondul Acad. .	11 429
			74 919		74 919
54	Gh. Fințescu	Cupoane și divid.	3 472	Chelt. fondului .	937
				Capitalizări . .	2.535
			3.472		3.472
55	G-ral T. Georgescu .	Cupoane și divid.	5 800	Chelt. fondului .	1 571
				Capitalizări .	4.229
			5 800		5.800
56	Chimist V. Georgescu	Cupoane și divid.	2.400	Chelt. fondului .	653
				Capitalizări . .	1.747
			2.500		2.400
57	Ion Ghica	Cupoane și divid.	1.250	Chelt. fondului .	335
				Angajamente .	915
			12.50		1.250
58	Dr. Calistrat Grosovici	Cupoane și divid.	6.510	Chelt. fondului .	1.768
				Capitalizări . .	4.742
			6.510		6.510

Art. bugetar	Numele Fondului	Prevederi		Credite acordate	
59	Anast. şi Fotinia Gusti	Cupoane şi divid.	188.801	Chelt. fondului .	50.083
				Capitalizări . .	90.718
				Burse	48.000
			188.801		188.801
60	Hagi-Vasile	Cupoane şi divid.	3 794	Chelt. fondului .	1.024
				Capitalizări . .	2.770
			3.795		3.794
61	C. Hamangiu I . .	Cupoane şi divid.	131 250	Chelt. fondului .	28.770
				Angajamente .	102.480
			131.250		131.250
62	C. Hamangiu II . . .	Cupoane şi divid.	618 000	Chelt. fondului .	164.685
				Premii	200.000
				Rentă	253.315
			618.000		618 000
63	C. Hamangiu III . . .	Cupoane şi divid.	111 005	Chelt. fondului .	29.821
				Premii	81.184
			111.005		111 005
64	Instit. Ottetelişanu . .	Cupoane şi divid.	274.037	Chelt. fondului .	73 990
				Capitalizări . .	200 047
			274 037		274.037
65	Intreţ. mormântului Grosovici	Cupoane şi divid.	1.750	Chelt fondului .	469
				Angajamente .	1.281
			1.750		1.750
66	Inzestr. Instit. Ottetelişanu	Cupoane şi divid.	146.268	Chelt. fondului .	39 565
				Angajamente .	106.703
			146 268		146 268
67	I. Istrati	Cupoane şi divid.	1.560	Chelt. fondului .	425
				Capitalizări . .	1.135
			1.560		1.560
68	C. şi M. Jecu	Cupoane şi divid.	44.400	Chelt.f ondului .	2.069
				Angajamente .	31.748
				Capitalizări . .	10.583
			44.400		44.400

Art Bugetar	Numele Fondului	Prevederi		Credite acordate	
69	Jitianu	Venituri imobile	635.140	Chelt. fondului .	328.785
				Capitalizări .	306.355
			635.140		635.140
70	J. Lecomte de Noüy .	Cupoane şi divid.	661	Chelt. fondului .	146
				Capitalizări . .	515
			661		661
71	Ing. P. Lucaciu . . .	Cupoane şi divid.	370.000	Chelt fondului	490.200
		Venit imobile	482 200	Burse	100.500
				Legate	261.500
			852.200		852 200
72	Amortism. M. Lucaciu	Cupoane şi divid.	139.965	Chelt fondului	37.656
				Capitalizări . .	102.309
			139 965		139.965
73	C. R. Manolescu . .	Cupoane şi divid.	1.785.000	Chelt. fondului .	472.868
				Rentă	1.312 132
			1 785.000		1 785 000
74	G-ral Gh. Manu .	Cupoane şi divid	927	Chelt. fondului .	249
				Capitalizări . .	678
			927		927
75	Ioan C Mihail	Cupoane şi divid.	85.567	Chelt fondului	23.096
		Dela fond . .	37 529	Premii . .	100 000
			123.096		123.096
76	C. Naum	Cupoane şi divid.	577.232	Chelt. fondului .	154 058
				Capitalizări .	423 174
			577.232		577 232
77	Năsturel-Herescu .	Cupoane şi divid.	180 835	Chelt fondului .	3.927
				Premii . .	9 000
				Chelt. generqle	167 908
			180.835		180.835
78	Aurelia Nenovici .	Cupoane şi divid.	23.000	Chelt fondului	6 262
				Capitalizări . .	16 738
			23 000		23.000
79	Iacob Neuschotz . .	Cupoane şi divid.	8.980	Chelt. fondului .	2 421
				Capitalizări . .	6 559
			8.980		8.980

Art. Bugetar	Numele Fondului	Prevederi		Credite acordate	
80	Dr. C. Nicoară	Cupoane şi divid.	22.652	Chelt fondului	6.296
				Premii	12 000
				Capitalizări	4.356
			22 652		22.652
81	I Oroveanu	Cupoane şi divid	127 600	Chelt fondului .	34.600
				Premii . . .	70.000
				Capitalizări .	23 000
			127.600		127 600
82	I. Otteteleşanu . . .	Cupoane şi divid.	758 543	Chelt. fondului .	1.345 110
		Venituri imobile	1.667 800	Inzestrarea absol-	
		Contribuţii .	715	ventelor . . .	94.000
				Diverse	5.000
				Capitalizări .	982.948
			2 427 058		2 427 058
83	Prof. Cristea Otin . .	Cupoane şi divid.	44 000	Chelt. fondului	11 986
				Angajamente	32 014
			44 000		44 000
84	Em. Pallady	Venit imobile .	3 464 940	Chelt fondului .	2 327.925
				Rentă	180.000
				Dobânzi la B.	
				N R .	154 000
				Amortismente	803 015
			3 464 940		3 464 940
85	A Papadopol	Cupoane şi divid.	8 425	Chelt fondului	2 294
				Angajamente	6 131
			8 425		8 425
86	Dr. Păcuraru-Bianu .	Cupoane şi divid	12 750	Chelt fondului .	63,006
		Venit imobile .	194 880	Capitalizări . .	144 624
			207 630		207.630
87	Vasile Pârvan	Cupoane şi divid	145 572	Chelt fondului .	39 056
				Premii . . .	30 000
				Rentă	36 000
				Capitalizări . .	40 516
			145 572		145.572
88	Pensiuni	Cupoane şi divid.	964 581	Chelt fondului .	1.053 200
		Din reţ. as. salarii			
		şi pensii . . .	1 275 826	Capitalizări . .	1.187.207
			2 240 407		2 240.407

Art. Bugetar	Numele Fondului	Prevederi		Credite acordate	
89	Sofia Şt. Popescu . . .	Cupoane şi divid.	129.840	Chelt. fondului .	34.822
				Capitalizări . .	95 018
			129.840		129.840
90	C. Rădulescu-Codin .	Cupoane şi divid.	1.750	Chelt. fondului .	468
				Capitalizări . .	1.282
			1.750		1.750
91	N. Rătescu	Cupoane şi divid.	2 614	Chelt. fondului .	711
				Capitalizări . .	1.903
			2 614		2.614
92	Felicia Dr. Raţiu . . .	Cupoane şi divid.	19.750	Chelt. fondului .	5.329
				Angajamente .	14 421
			19.750		19.750
93	Reparaţii Otteteleşanu .	Cupoane şi divid.	145.721	Chelt. fondului .	39.430
				Capitalizări . .	106.291
			145.721		145.721
93	Dr. Em. Riegler . . .	Cupoane şi divid.	10.545	Chelt fondului .	2.921
				Premii	6.000
				Capitalizări . .	1.624
			10 545		10 545
95	A. F. Robescu	Cupoane şi divid.	105 060	Chelt. fondului .	28 222
				Capitalizări . .	76.838
			105.060		105 060
96	G. San Marin	Cupoane şi divid.	2 913	Chelt. fondului .	786
				Capitalizări .	2.127
			2.913		2.913
97	I. Scorţeanu	Cupoane şi divid.	750	Chelt. fondului .	164
				Cărţi religioase	586
			750		750
96	Secţiunea Ştiinţifică . .	Cupoane şi divid.	10 316	Chelt. fondului .	479
				Capitalizări . .	9.837
			10.316		10.316

Art. Bugetar	Numele Fondului	Prevederi		Credite acordate	
99	Anastasie Simu . . .	Cupoane şi divid	28.250	Chelt. fondului .	7.571
				Cărţi de artă .	20.679
			28 250		28.250
100	Elena Simu	Cupoane şi divid	229.695	Chelt. fondului .	1.205.863
		Venit imobile .	1.915.760	Publicaţiuni .	939.592
			2 145.455		2.145.455
101	Fraţii Socolescu . .	Cupoane şi divid.	9 631	Chelt. fondului .	2.599
		Din sold . . .	2.968	Premii	10 000
			12.599		12 599
102	I. N. Socolescu . . .	Cupoane şi divid	9.900	Chelt. fondului .	2.755
				Ajutor d-nei Macri	7.145
			9 900		9 900
103	Solvay	Cupoane şi divid.	107.500	Chelt. fondului .	28 910
				Angajamente .	78.590
			107.500		107.500
104	G. Stan zis Roman .	Cupoane şi divid.	72 480	Chelt fondului .	19.434
				Capitalizări . .	5.046
				Angajamente .	48.000
			72 480		72 480
105	Th. Stănescu.	Cupoane şi divid.	22 421	Chelt. fondului .	5.221
				Angajamente .	17,200
			22 421		22 421
106	Th. Stănescu înzestrări	Cupoane şi divid.	4.536	Chelt. fondului .	1 227
		Contrib. dela F-d Stănescu . . .	1 600	Capitalizări . .	4 909
			6 136		6.136
107	Ilie Ştefănescu	Cupoane şi divid.	26 443	Chelt. fondului .	7.119
				Burse	19 324
			26 443		26.443
108	Princip. Alina Ştirbei .	Cupoane şi divid.	13 972	Chelt fondului .	3 194
				Angajamente .	10.778
			13 972		13 972

Art. Bugetar	Numele Fondului	Prevederi		Credite acordate	
109	Anast. Stolojan . . .	Cupoane şi divid.	16 966	Chelt. fondului .	3.753
				Capitalizări . .	13 213
			16.966		16 966
110	Premiul A. Stolojan . .	Cupoane şi divid.	1.251	Chelt. fondului .	30
				Capitalizări . .	1.185
			1 215		1.215
111	Adina şi Col. Străjescu	Cupoane şi divid	20 533	Chelt. fondului	5.544
				Premii . .	8 800
				Capitalizări . .	6 189
			20 533		20.533
112	D. A Sturdza . . .	Cupoane şi divid	20 311	Chelt. fondului .	4 517
				Angajamente .	15 794
			20.311		20.311
113	Ing Ion Teodoreanu .	Cupoane şi divid.	84 000	Chelt fondului .	22 512
				Capitalizări . .	61 488
			84 000		84 000
114	I. Teodoridi	Cupoane şi divid.	1 550	Chelt. fondului .	415
		Dela fond .	2 474	Capitalizări	3.609
			4 024		4 024
115	N. Titulescu	Venit imobile .	463 200	Chelt fondului .	115 800
				Chelt de gestiune	164 000
				Capitalizări . .	183 400
			463 200		463 200
116	At Toncoviceanu . .	Cupoane şi divid	2 665	Chelt fondului .	720
				Premii . . .	1 000
				Capitalizări .	945
			2.665		2 665
117	C. I. Trofin	Cupoane şi divid	5.400	Chelt fondului .	1 458
				Capitalizări . .	3 942
			5 400		5.400

Art. Bugetar	Numele Fondului	Prevederi		Credite acordate	
118	Elena Dr. Turnescu Ottetelişanu	Cupoane şi divid.	978	Chelt. fondului .	263
				Angajamente .	715
			978		978
119	Şt. Urlăţeanu	Cupoane şi divid.	13 658	Chelt fondului .	3 700
				Capitalizări . .	9.958
			13 658		13 658
120	George Vâlsan	Cupoane şi divid.	24 750	Chelt. fondului .	6 633
				Angajamente	18 117
			24.750		24.750
121	C. G. Vernescu . . .	Cupoane şi divid.	270 986	Chelt fondului .	73 844
				Angajamente .	197.142
			270 986		270 986

ŞEDINŢA DELA 27 MAI 1942

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l DIM. GUSTI ceteşte următoarea propunere:

« In buna tradiţie a Academiei Române intră, conform cu scopul ei iniţial, promovarea şi cercetarea poporului românesc, sub toate formele.

« 1 La cercetarea Limbii (« Dicţionarul Limbii Române ») şi a Istoriei (« Colecţiile de documente ») s'au adăugat anchetele lui Hasdeu din 1878/1879, ale căror rezultate se găsesc în secţia mss. nr. 3437/3438 (vezi « Questionarulu rellativu la *responderea* asupra obiceiurilor săteşti, casnice şi de lucruri », care a găsit un deosebit răsunet, pe vremuri).

« 2. Din iniţiativa lui Ion Bianu s'a început publicarea unei colecţii de volume sub titlul « Din vieaţa poporului român » (40 de volume).

« 3. Această colecţie încetând a apărea în 1932, Secţia literară a creat pe lângă Muzeul Limbii din Cluj, « Anuarul Arhivei de Folklor ».

« 4. Ovid Densusianu a propus crearea unei *Arhive* şi editarea unui *Atlas* ale poporului român.

« 5. Academia Română a editat o « Colecţie economică » şi o « Colecţie etnografică », ce cuprind contribuţii la studiul poporului român.

« 6. Din studiul inspirat de D. Sturdza al lui Busuiocescu reiese că moşiile Academiei, cu satele şi ţăranii de pe ele, au fost obiectul

unor monografii speciale de cercetare. (De altfel în acel timp fostul ministru de Interne, Vasile Lascăr, a impus organelor administrative alcătuirea de monografii, prin intelectualii satelor, pentru a servi apoi unei bune, chibzuite și raționale administrații).

« 7. Pentru pavilionul României la expozițiile internaționale din Paris (1937) și New-York (1939) Academia Română a editat o serie de volume, în limbile franceză și engleză, sub denumirea caracteristică de « *Connaissance de la Terre et de la Pensée roumaines* ».

« 8. Secția istorică a Academiei a propus ca subiect pentru premiare a unor cercetări asupra gospodăriilor țărănești, cu un program amănunțit care nu se poate face decât pe teren.

« 9 In domeniul psihologiei poporului român este de menționat afirmarea d-lui coleg Rădulescu-Motru, care într'o comunicare făcută anul acesta a declarat că sunt indispensabile pentru acest scop cercetările pe teren.

« 10. In Statutele Academiei Române, art. 3, toate secțiile au ca « *atribute și îndatoriri* » organizări de explorări și de misiuni pentru cercetări naționale. Astfel potrivit acestui art. 3, secția literară organizează misiuni lexicografice și cercetări asupra limbii române; secția istorică ia inițiativa pentru explorări arheologice, geografice și sociale, a țărilor române și organizează misiuni pentru asemenea lucrări, în sfârșit, secția științifică ia inițiativa pentru explorarea țărilor române din punct de vedere geologic, fiziografic, biologic, agricol, medical, tehnic și economic

« 11. Propunem deci reluarea vechiului program al Academiei Române și aplicarea *îndatoririlor* secțiunilor, în sensul ca *toate* împreună, într'o operă colectivă de colaborare, după un anumit plan, întocmit pentru câțiva ani, ca plan redus, pentru mai multe decenii, ca plan mai desvoltat, prin anumite echipe de specialiști, aleși de Academia Română să procedeze imediat la cercetări și studii pe teren național pentru *Cunoașterea totală a Națiunii Române, dinlăuntrul și dinafara granițelor*, oriunde se află vieață românească (deci pe lângă « țările române » de care vorbește Statutul Academiei, cercetări și studii și în Transnistria, Timoc, Banatul sârbesc, Macedonia, Albania).

« Inceputul s'ar putea face chiar în acest an în satele de pe moșiile Academiei.

« Rămâne ca o comisiune, alcătuită din câte un membru din cele trei secții, chiar în plenul anului viitor, să întocmească planul amănunțit de lucru, iar comisia bugetară să găsească mijloacele necesare pentru o astfel de întreprindere, ca și pentru o colecție de publicații (volume, broșuri, hărți etc.), ce vor culmina într'o hartă ori un Atlas (ori o Enciclopedie) a Națiunii române integrale.

« Este inutil a accentua marele interes național, teoretic și practic, al creării unei astfel de *Centrale de Cunoaștere a Națiunii române*, tocmai în momentele de astăzi ».

D. Gusti, Andrei Rădulescu, Em. Racoviță, M. Sadoveanu, I. A. Brătescu-Voinești.

Se procede la alegerea Comisiunii propuse şi se aleg d-nii I. Al. Brătescu-Voineşti, C. Rădulescu-Motru, Mihail Sadoveanu, N. Bănescu, Dim. Gusti, Andrei Rădulescu, Victor Slăvescu, Dr. Gr. Antipa, Dr. Em. Racoviţă, I. Simionescu şi Dim. Caracostea.

La ordinea zilei fiind regulamentarea fondurilor nou primite, d-l ANDREI RĂDULESCU arată că s'a ales o comisiune formată din d-nii colegi N. Bănescu, Traian Săvulescu şi d-sa, care s'a ocupat cu întocmirea proiectelor de regulamente pentru fondurile nouă, respectându-se cât mai de aproape litera testamentelor şi actelor de danie.

Proiectele de regulamente sunt supuse plenului de d-sa în ordinea următoare:

1. *Regulamentul Fondului Constanţa I. Trofin:*

« *Art. 1.* — Din venitul fondului de lei 120.000 în efecte ale Imprumutului Reîntregirii, anul 1941, denumit: « Fondul Constanţa I. Trofin », Academia Română, după scăderea prelevărilor statutare, va acorda un premiu din 4 în 4 ani pentru cel mai bun studiu despre: « Lucrări tehnice în gospodăria sătească ».

« *Art. 2.* — Lucrarea prezentată la premiu va trebui să arate mijloace şi planuri practice şi ieftine, potrivit locului, precum şi lămuriri pentru construirea de locuinţe igienice, de pătule, hambare, magazii, grajduri, fântâni, precum şi unelte de gospodărie sătească, toate adaptate ţării noastre, mentalităţii şi vieţii ţăranului nostru, scrise pe înţelesul lui ca să poată fi de un real folos pentru ridicarea nivelului vieţii ţărăneşti.

« Lucrarea poate fi tipărită sau în manuscris.

« In acest din urmă caz, Academia în măsura mijloacelor financiare, va îngriji de tipărire.

« *Art. 3.* — Valoarea premiului mai sus arătat va fi de lei 15.000.

« Premiul va fi acordat prin Secţia Ştiinţifică ».

— Se ia act şi se aprobă.

2 *Regulamentul Fondului Matilda şi Stelian Bonea:*

« *Art. 1.* — Din suma de 1.000.000 lei, valoare nominală în rentă « Imprumutul Inzestrării ţării » 4½% — anul 1934, donat Academiei Române de către d-na Matilda Stelian Bonea, Academia constitue un fond inalienabil denumit: « Fondul Matilda şi Stelian Bonea ».

« *Art. 2.* — Din venitul acestui fond, după scăderea prelevărilor statutare, Academia Română va decerne în fiecare an premii la câte doi studenţi şi câte două studente, dintre cei mai meritoşi şi lipsiţi de mijloace, de origină etnică română, dela Facultatea de Drept din Bucureşti, aleşi câte unul din fiecare an de studii pentru licenţă. Valoarea fiecărui premiu va fi de 8 000 lei.

« *Art. 3.* — Pentru acordarea acestor premii, va fi rugat Consiliul Facultăţii de Drept din Bucureşti să recomande, cu majoritate de voturi,

câte doi candidați pentru fiecare premiu. Această recomandare trebue făcută până la 15 Noemvrie a fiecărui an și însoțită de arătarea situației materiale și școlare a studenților recomandați.

« Alegerea premiaților se va face de Academie printr'o comisie de 5 membri aleasă de plen în sesiune generală.

« Distribuirea premiilor se va face înainte de vacanța Crăciunului, într'o ședință publică a Academiei.

« *Art. 4.* — Din valoarea titlurilor de rentă ieșite la sorți, vor fi cumpărate alte titluri de rentă. In măsura sporirii fondului Academia Română va putea mări numărul premiilor, sau valoarea lor.

« Ea va putea de asemenea crea și burse, care vor fi acordate după aceleași norme prevăzute mai sus ».

— După o discuție la care iau parte d-nii I. Nistor și Andrei Rădulescu, proiectul de regulament se aprobă în redactarea propusă de comisiune.

3. D-l ANDREI RĂDULESCU raportează că Regulamentul fondului *Ghiță Stan Roman* prevede acordarea a două burse de câte 24.000 lei pe an sau 2 000 lei pe lună. Aceste burse fiind mici față de cele ale Statului, care sunt de 3.600 lei lunar, — fapt care ni s'a semnalat printr'o adresă și de Facultatea dea Științe din București, unde urma să acordăm în acest an o bursă, propunem ca să se dea o singură bursă pe an în valoare de 4.000 lei lunar, mai ales că testamentul nu ne obligă la un număr de 2 burse. In acest scop urmează să se facă modificarea regulamentului fondului.

— Propunerea se aprobă.

4. *Regulamentul Fondului Nicolae Titulescu :*

« *Art. 1.* — Din veniturile fondului lăsat Academiei Române de către defunctul Nicolae Titulescu, prin testamentul său, după ce se vor scădea prelevările statutare, Academia Română va institui un premiu de Drept Internațional, purtând denumirea: « Premiul Nicolae Titulescu ».

« *Art. 2.* — Acest premiu se va acorda din 3 în 3 ani prin concurs, pentru o lucrare scrisă.

« Premiul va fi în valoare de lei 200 000 și indivizibil.

« Academia va tipări lucrarea premiată.

« Cercetarea manuscriselor va fi făcută de o Comisiune de 3 juriști, membri ai Academiei, activi, sau onorari și corespondenți.

« Hotărîrea asupra premierii va fi dată de Academie în sesiune generală.

« Pentru prima dată premiul va fi acordat în sesiunea generală ordinară din 1945.

« Publicarea acestui premiu va fi făcută cel mai târziu până la 15 Septemvrie 1942.

Când veniturile vor permite, Academia va putea mări valoarea premiilor sau le va întrebuința pentru îmbunătățirea proprietății și a mijloacelor de exploatare.

« *Art. 3.* — In cazul când premiul nu ar fi decernut din lipsă de lucrări meritorii, Academia va putea, după aprecierea sa, capitaliza sumele rămase, sau spori valoarea premiului.

« *Art. 4.* — Pe cele 5 pogoane teren pe care se află casele părinteşti ale testatorului, Academia Română va întemeia şi întreţine o bibliotecă populară.

« Până la construirea unei clădiri nouă în acest scop, biblioteca va putea funcţiona într'una din clădirile actuale.

« Organizarea bibliotecii, fondurile necesare şi modul de funcţionare vor fi stabilite de Academie în sesiune generală.

— Proiectul de regulament se votează în unanimitate.

D-l ANDREI RĂDULESCU aduce în discuţie scrisoarea din 2 Iunie 1941 a d-lui coleg de onoare Ştefan Popescu, adresată Academiei în calitatea sa de executor testamentar al defunctei Sofia Ştefan Popescu. Defuncta a lăsat Academiei un fond testamentar din venitul căruia să se dea un premiu pentru scrieri cu caracter economic. Dela înfiinţarea lui premiul, în valoare de 80.000 lei, s'a acordat numai în două rânduri sub denumirea « *Premiul Leon Gh. Pallade* ». Asupra sumelor rămase disponibile prin neacordarea premiului, d-l executor testamentar, în numele familiei, exprimă dorinţa ca să se ia hotărîrea să fie întrebuinţate fie pentru încurajarea de studii şi lucrări cu caracter economic, fie făcându-se burse de studii în străinătate în domeniul studiilor economice.

— După o discuţiune la care mai iau parte d-nii Alex. Lăpědatu, I. Nistor, Em. Racoviţă şi Andrei Rădulescu, se decide: *a)* valoarea premiului «Leon Gh. Pallade» să rămână la cifra fixată de 80.000 lei şi să fie indivizibil, conform prevederilor testamentare; *b)* chestiunea sumelor rezultate din neacordarea premiului se deferă plenului la discutarea revizuirii regulamentului pentru premii.

D-l NICHIFOR CRAINIC ceteşte următorul *Raport al Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1941—1942 :*

« Comisiunea cinstită cu sarcina de a examina lucrările făcute în cursul anului academic încheiat, constată cu mulţumire că, deşi ne găsim încleştaţi în marele războiu de apărare a culturii şi civilizaţiei europene, activitatea felurită a Academiei Române n'a stagnat, ci s'a desfăşurat cu aceeaşi intensitate ca în anii trecuţi. Raportul documentat şi sobru al d-lui secretar general oglindeşte cu exactitate această evidenţă.

« Dacă anul încheiat ne-a răpit doi membri de onoare străini, un membru de onoare român şi un membru corespondent, Gh. Adamescu, a căror pomenire s'a făcut aici învăluită în unanime păreri de rău, Academia noastră, în schimb, a ştiut să se bucure, prin glasul preşedintelui ei, de cea de a 60-a aniversară a maestrului George Enescu, al cărui nume poleit cu celebritate mondială e una din marile mândrii ale neamului românesc.

« Comunicările publice, destul de numeroase, au adus roadele celor mai variate cercetări din domeniul științelor exacte, al istoriei și economiei, al dreptului, al filosofiei și literaturii, al arhitecturii. In spiritul gloriasei tradiții a Academiei, n'au fost uitate, în aceste înalte preocupări, scumpele noastre provincii Basarabia, Bucovina și Ardealul, ca o dovadă a susținutei participări la evenimentele hotărîtoare și la marile probleme ale existenței naționale.

« Cinci popasuri sărbătorești au fost comemorările lui Galileo-Galilei, Herbart, Miron Costin, Mihail Kogălniceanu, și Em. Bacaloglu. Sublimind senina însemnătate a acestor evocări, ne îngăduim să adăugăm că Academia nu poate trece cu vederea figura lui Petru Movilă, omul de geniu pe care neamul nostru l-a dăruit Rusiei și întregii lumi de credință răsăriteană. Providența face ca, în anul când se împlinesc 3 veacuri dela sinodul din Iași, ținut sub ocrotirea lui Vasile Lupu, dar în spiritul lui Petru Movilă, armatele noastre, alături de cele germane, să elibereze creștinătatea slavă de tirania ateismului iudaic.

« In ce privește Dicționarul, fără să tăgăduim strădaniile ce se depun, găsim că lucrarea merge totuși foarte încet; ar trebui, poate, concentrarea tuturor forțelor competente, de care dispune în momentul de față știința limbii românești. Amintim că o operă uriașă cum este Enciclopedia italiană, care e una din înfăptuirile epocale ale regimului fascist, a fost cu putință, într'un timp relativ scurt, numai printr'o asemenea concentrare de forțe.

« Reținând din raportul d-lui Secretar General că, în decurs de 20 de ani tipăriturile noastre au costat 40.000.000 lei, ceea ce însemnează cam 2 milioane anual, comisiunea găsește că această sumă e cu totul insuficientă pentru alimentarea unei tipografii proprii, așa cum s'a propus în discuțiile plenului.

« Sporirea tezaurului cultural al Academiei trebue subliniată cu satisfacție; ea ne dă prilejul să mulțumim în deosebi colegilor noștri d-l Ștefan Ciobanu pentru materialul adus din bibliotecile rusești și d-l D. Caracostea pentru procurarea manuscriselor marelui poet George Coșbuc.

« In ce privește premiile, comisiunea își îngădue să observe că nu totdeauna se prezintă la concurs cele mai bune lucrări din câte apar și că acest neajuns se poate îndrepta printr'o inițiativă mai vie a d-lor colegi de a semnala secțiunilor, la timp, lucrările cele mai vrednice să fie încununate. Dacă la unele premii nu s'a prezentat niciun concurent, după cum remarcă raportul d-lui Secretar-General, cauza e, poate, și insuficienta publicitate ce li se dă.

« Intensificarea legăturilor politice cu Puterile Axei a deschis atâtora dintre colegii noștri posibilitatea de a conferenția în cercurile savante de peste hotare, lăsând în urma lor impresii foarte favorabile despre nivelul nostru științific și cultural. Niciodată n'au conferențiat peste hotare atâția academicieni români ca în anul acesta.

« Raportul ne aminteşte de bucuria, pe care am trăit-o cu toţii, când, la comemorarea lui Miron Costin, a venit în mijlocul nostru însuşi Conducătorul Statului, d-l Mareşal Ion Antonescu, care a găsit şi alte prilejuri să preţuiască superioara misiune pe care o îndeplineşte Academia Română în vieaţa culturală a neamului nostru. Participarea luminilor ei la problemele ce frământă sufletul naţional şi la marile evenimente ce încordează energia şi voinţa de afirmare românească respiră din toate lucrările sintetizate meticulos şi limpede în raportul d-lui Secretar General, căruia comisiunea, în asentimentul unanim, îi aduce mulţumirile cele mai călduroase ».

— Se ia act cu mulţumire de cuprinsul raportului.

D-l GH. IONESCU-ŞIŞEŞTI, referindu-se la raportul d-lui Secretar General despre activitatea Academiei în anul încheiat observă că prin cuprinsul său are o însemnătate publică. De aceea d-sa face propunere ca pe viitor acest raport să se citească în şedinţă publică, la care să fie invitat a lua parte d-l Ministru a l Culturii Naţionale, Universităţile, Instituţiile ştiinţifice, etc.

— Propunerea se aprobă în unanimitate.

Preotul N. M. POPESCU arată că sumele pentru plata Premiului de Virtute Mavroyeni se primesc dela Banca Naţională a Greciei, provenind din procente anuale ale unui fond testamentar depus la acea bancă. Am primit procentele ce ni se cuvin până în anul 1939 inclusiv. Din acele procente s'au plătit premiile pe ultimii ani, inclusiv premiul din anul curent 1942. Din 1939 nu s'a mai încasat nimic dela Banca Naţională a Greciei cu toate că s'au făcut repetate cereri şi s'au depus stăruinţe. După plata premiului acordat în această sesiune generală va mai rămânea un disponibil de 20 349 lei, astfel că, cu părere de rău, pentru anul viitor nu vom mai putea publica acest premiu. Ministerul Afacerilor Străine, la care s'a intervenit spre a mijloci încasarea mai departe a veniturilor, ne-a răspuns, la 5 Mai curent, că oficiul nostru diplomatic a făcut intervenţii pe lângă Banca Naţională a Greciei în scopul arătat şi că ne va comunica la timp rezultatul lor.

D-l ANDREI RĂDULESCU, faţă de împrejurările economice şi financiare prin care trecem, propune ca Delegaţiunea să fie autorizată să modifice, după aceste împrejurări şi după cele viitoare, cifrele înscrise în bugetul Academiei votat în şedinţa de ieri, în cursul exerciţiului bugetar 1942—1943.

— Propunerea se aprobă.

D-l ANDREI RĂDULESCU zice că plenul are de hotărît cu privire la acceptarea succesiunii *Elena Movilă*, precum şi asupra vânzării unui teren — loc de casă — în comuna Slobozia (Argeş).

Porpune să se numească o comisiune care să prepare lucrările.

— Propunerea se aprobă şi se aleg d-nii Andrei Rădulescu, Victor Slăvescu şi Gh. Ionescu-Şişeşti.

Se procede la alegerea Comisiunii pentru reglementarea de fonduri nouă în viitoarea sesiune generală din 1943.

— Comisiunea se compune din d-nii Secretari ai Secţiunilor Th. Capidan, N. Bănescu, Traian Săvulescu şi d-l Andrei Rădulescu.

ŞEDINŢA DELA 28 MAI 1942

Preşedinţia d-lui I. SIMIONESCU.

D-l SILVIU DRAGOMIR face o comunicare despre *Pătura conducătoare a Românilor ardeleni înainte de 1848.*

Şedinţa intimă

La ordinea zilei fiind alegerea ca membru activ a d-lui Gh. Brătianu, d-l ION I. NISTOR citeşte următoarea propunere:

« Secţiunea Istorică, constituită în colegiu electoral extraordinar cu Delegaţia, a hotărît, în şedinţa din 25 Mai, să propună plenului Academiei alegerea d-lui George I. Brătianu în locul devenit vacant prin trecerea la cele eterne a în veci regretatului Nicolae Iorga. Intâmplarea a voit ca tânărul student, care înainte cu 26 de ani publicase primul său articol cu subiect istoric în Revista Istorică a neuitatului Nicolae Iorga, să fie chemat azi de noi să ocupe locul în Academie, pe care marele său dascăl şi îndrumător în cele istorice îl ilustrase cu atâta prestigiu în ţară şi în străinătate.

« Succesiunea la locuri împlinite cu atâta strălucire de predecesori, este adeseori foarte ingrată pentru cel chemat să o primească asupra sa. In cazul de faţă însă putem fi încredinţaţi că cel chemat de noi să ocupe scaunul vacant al marelui dispărut întruneşte în condiţiuni optime, calităţile care îl îndrituesc de a putea primi întreaga răspundere morală şi ştiinţifică a unei asemenea succesiuni. Convingerea aceasta ne-a îndemnat să-l chemăm în mijlocul nostru şi să-l încredinţăm cu continuarea operei gigantice a marelui său înaintaş.

« Candidatul pe care vi-l propunem nu este un începător improvizat în studiile istorice. D-l George I. Brătianu poate privi cu satisfacţie asupra unei fecunde şi continue activităţi de un sfert de veac şi mai bine în câmpul vast al cercetărilor istorice, cărora le-a închinat întreg avântul adolescenţei şi tinereţii sale. Situaţia sa socială i-a îngăduit să facă studii temeinice în ţară şi în străinătate şi să se îndeletnicească foarte curând cu cercetări originale în principalele arhive din centrele culturale din Europa. Rolul asiduelor sale cercetări a fost scoaterea la iveală a unui material arhivistic foarte bogat şi preţios pe care d-l Brătianu l-a dat publicităţii atât în diversele reviste de specialitate, cât şi în broşuri speciale, cum este colecţia sa de studii şi documente cu privire la actele notarilor genovezi din Pera şi Cafa, publicată de Academia Română, sau

lucrările sale conştiincioase şi bine documentate asupra comerţului genovez şi veneţian în Marea Neagră sau asupra Vicinei şi Cetatea-Albă. Vrednică de a fi menţionată este şi contribuţia sa la unele fenomene din imperiul bizantin. Prin publicaţiunile aceste d-l Brătianu a lărgit orizontul cunoştinţelor noastre cu privire la istoria medievală din spaţiul sud-est european. Contribuţiunile sale istorice au găsit un larg ecou în publicaţiile de specialitate străine şi indigene, creându-i reputaţia de istoric obiectiv, bine documentat şi de largă comprehensiune. In anii din urmă d-l Brătianu şi a concentrat studiile asupra istoriei naţionale, înaugurându-le cu lucrarea sa intitulată: « O enigmă şi un miracol istoric: poporul român », apărută la 1937 în limba franceză şi după doi ani şi în limba română. In ordinea această de preocupări şi cercetări istorice, d-l Brătianu şi-a concentrat atenţiunea asupra istoriei moderne şi contemporane, insistând în deosebi asupra evenimentelor politice şi naţionale din veacul al XIX-lea şi al XX-lea. In seria aceasta de publicaţiuni intră lucrările sale: Napoleon al III-lea şi naţionalităţile, problema frontierei ruso-române în timpul războiului din 1877—1878, acţiunea politică şi militară a României în 1919, politica externă a Regelui Carol I şi altele. Lucrările d-lui Brătianu se disting prin temeinica lor documentare, prin consultarea critică a izvoarelor şi prin expunerea limpede şi concisă a rezultatelor obţinute. Cunoştinţele sale sunt vaste şi variate, orizontul istoric este larg şi luminos, iar concepţia sa este naţională şi patriotică şi îi deschide larg calea în rândurile marilor noştri tălmăcitori ai trecutului.

« Dar pe lângă latura ştiinţifică a activităţii sale merită toată atenţiunea noastră şi latura didactică. D-l Brătianu n'a desminţit nădejdile pe care colegii săi le puseră în cunoştinţele sale, recomandându-l încă foarte tânăr pentru catedra vacantă de istorie medievală dela universitatea din Iaşi, de un avans de încredere de acest fel se învrednicise numai Nicolae Iorga. Urmând pilda marelui şi neîntrecutului său înaintaş, d-l Brătianu s'a achitat în mod onorabil de obligaţiunile sale didactice, ceea ce i-a înlesnit chemarea la Universitatea din Bucureşti şi la conducerea Institutului de Istorie Universală N. Iorga. De aceea nu ne îndoim că d-l Brătianu va şti să se menţină la înălţimea prestigiului didactic şi ştiinţific al marelui său predecesor şi aci în sânul Academiei Române, supremul areopag al gândirii şi simţirii româneşti.

« Aceeaşi încredere o mărturisim şi în simţimintele sale naţionale. D-l George Brătianu este purtătorul unui nume de ctitor, care străluceşte pe frontispiciul marelui edificiu al României moderne. Epoca dobândirii independenţei ca şi cea a făuririi marii unităţi naţionale poartă signatura a familiei sale. Candidatul pe care Secţiunea Istorică vi-l propune s'a bucurat în tinereţe de o educaţie prea îngrijită, pentru ca dânsul să nu-şi dea bine seama de înţelesul adânc al dictonului: noblesse oblige. Dacă bunicul şi tatăl său au putut contribui într'o măsură aşa de largă la *crearea* istoriei naţionale, nu ne îndoim că urmaşul lor, pe care Academia îl chiamă astăzi între membrii ei, va aduce contribuţia cuvenită la tălmă-

cirea istoriei naționale și la păstrarea tradițiilor științifice și culturale ale neamului și la propoveduirea virtuților strămoșești. Și cum sângele apă nu se face, suntem încredințați că d-sa nu-și va desminți moșii și părinții.

« Pentru aceste vajnice considerațiuni, am onoarea a propune în numele Secțiunii Istorice alegerea de membru activ a d-lui Goerge Brătianu».

Se procede la votarea cu bile. Drept rezultat al votului se constată că din 34 voturi exprimate, d-l Gh. Brătianu a întrunit 27 voturi, — 7 voturi fiind contra.

D-l Președinte I. SIMIONESCU constată că d-l Gh. Brătianu a întrunit numărul statutar de 2/3 de voturi din numărul membrilor prezenți și-l proclamă ales membru activ al Academiei Române, la Secțiunea Istorică, în locul regretatului coleg Nicolae Iorga.

D-l Președinte I. SIMIONESCU comunică următoarea telegramă primită dela colegul nostru P. S. Episcop Nicolae Colan:

« Profund mișcat de vestea prin care îmi aduceți la cunoștință că am fost ales cu unanimitate de voturi membru activ al Academiei Române, vă rog să binevoiți a transmite înaltului Colegiu viile mele mulțumiri pentru osebita cinste cu care m'a încununat».

D-l ANDREI RĂDULESCU propune ca să se aleagă comisiunea de 5 membri prevăzută în Regulamentul fondului Bonea, votat în ședința de ieri, care să facă distribuția premiilor conform acestui regulament.

— Propunerea se aprobă și sunt aleși d-nii Andrei Rădulescu, Dim. Gusti, Victor Slăvescu, C. Rădulescu-Motru și Dr. C. I. Parhon.

D-l ANDREI RĂDULESCU arată că comisiunea desemnată ieri pentru a studia și face propunere cu privire la vânzarea locului viran de 1.458 mp din Comuna Slobozia, Argeș (fond. Câmpineanu), face următoarea propunere:

« Comisiunea este de părere că terenul poate fi vândut prin licitație publică, la conacul moșiei, în prezența unui delegat al Academiei. Ea va fi supusă aprobării Delegației; prețul trebue depus în cel mult 10 zile după aprobarea licitației. Toate taxele privesc pe cumpărător ».

— Propunerea se aprobă în unanimitate.

La birou se depun propuneri pentru a fi aleși membri de onoare ai Academiei d-nii Francesco Orestano, Secretarul Academiei Regale din Roma, Ing. C. Orghidan și Dr. Walter Hoffmann, Profesor universitar.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 29 MAI 1942

D-l Președinte I. SIMIONESCU face o comunicare cu titlul *Cincizeci de ani dela moartea lui Gr. Cobălcescu*

Ședința intimă

D-l Președinte I. SIMIONESCU, semnalând prezența la ședință a d-lui coleg Gh. Brătianu, zice:

« In mijlocul nostru se află pentru întâia oară, noul nostru coleg dela Secția Istorică d-l G. Brătianu.

« Să-i urăm din toată inima, cu sinceritatea și colegialitatea care trebue să domnească printre noi: fii binevenit.

Stimate Coleg,

« Secțiunea istorică propunându-vă plenului ca membru activ, a socotit că sunteți indicat prin activitate d-voastre a înlocui pe regretatul nostru coleg N. Iorga, răpit științei în chip atât de năpraznic. E o deosebită cinste pentru d-voastră, dar în același timp și o grea sarcină morală.

« A fost ca o indicație a soartei. Primele încercări ale d-voastre de studii din istoria națională, v'au fost publicate în revistele lui Iorga, care le recomanda ca serioase și promițătoare. Despre activitatea prodigioasă a lui N. Iorga vă este dat să vorbiți în discursul d-voastre de recepțiune în Academia Română.

« Studiile d-voastre continue sunt variate, multe cu cuprins care le-au făcut cunoscute nu numai specialiștilor. In deosebi ultimele d-voastre lucrări prin care cu atâta căldură și competență, cu obiectivitate convingătoare, ați atacat problemele actuale din istoria națională, au dovedit că ați pășit pe calea bătută de predecesorul d-voastre.

— « Răspunsul dat profesorului d-voastre din Paris: « O enigmă și un miracol istoric — poporul român » v'a așezat printre luptătorii energici și convinși pentru drepturile noastre istorice, iar conferințele ținute în țară ori la diferitele congrese internaționale v'au înscris printre sincerii propagandiști ai valoarei etnice, trecute și actuale.

« Din toate lucrările și activitatea d-voastră referitoare la istoria națională reiese sincera dragoste pentru poporul atât de des încercat, la ridicarea căruia au contribuit în atât de largă măsură două generații, a căror fericit urmaș sunteți. Ați dat însă, ceea ce vă mărește meritul, un exemplu și de curaj, demn de urmat. Ați luat parte activă la apărarea drepturilor noastre nu numai prin scris și vorbe, ci luptând alături de acei care făuresc istoria prin jertfirea vieții lor.

« Academia Română alegându-vă printre membrii ei, este deplin convinsă că prin tinerescul d-voastre entusiasm, prin hărnicia și destoi-

nicia dovedită până acum, împreună cu colegii d-voastră încercați din secția istorică, veți face ca să nu se simtă prea mult dispariția dintre noi a aceluia care vreme de 30 ani a știut prin neobosita-i muncă să facă din Academia Română un viu centru al studiilor istorice, relative în deosebi la trecutul nostru plin de atâtea fapte, nu numai de vitejie, demne să fie cunoscute în primul rând de ai noștri, dar și de cei străini, pentru cinstirea cum se cuvine a unui popor care n'a cunoscut prea multe zile senine, spre a dovedi lumii valoarea energiei lui depline.

« Suntem convinși că vă veți arăta un demn urmaș al predecesorului d-voastre așa cum vă este și gândul, exprimat cu atâta căldură și recunoștință în cuvântarea inaugurării lucrărilor dela Institutul de Istoria Universală N. Iorga.

« Incă odată, fiți binevenit în mijlocul nostru, iubite și stimate nou coleg.

« Academia Română vă primește în mijlocul ei cu toată dragostea și sinceritatea. Aceleași sentimente să vă călăuzească și pe d-voastră în munca noastră colectivă, de a mări faima instituției din care acum faceți parte ».

D-l GH. I. BRĂTIANU, răspunzând, zice:

« Am ținut să iau parte la ședința de astăzi spre a vă aduce expresiunea celei mai adânci mulțumiri pentru marea onoare ce mi-ați făcut-o prin alegerea în locul regretatului Nicolae Iorga.

« Nu fără emoție îmi aduc aminte că la inițiativa lui Nicolae Iorga am fost ales, acum un număr oarecare de ani, membru corespondent al Academiei, și că mai de curând, gândul lui era să mă aducă în mijlocul d-voastre. Cu atât mai mare e onoarea ce mi-o faceți să mă așezați la locul pe care timp de câteva decenii, l-a ocupat cu atâta strălucire cel mai mare învățat al neamului—onoare ce cuprinde de sigur și o covârșitoare răspundere, de care sunt cel dintâi să-mi dau seama.

« Imi îngăduiți însă să aflu în această împrejurare și o altă latură de care sunt deosebit de mândru: faptul că în același timp ați ales la celălalt loc vacant al Secțiunii Istorice pe Prea Sfințitul Episcop al Clujului, care menține vie flacăra credinței în ținuturile cotropite. Dați-mi voie să văd în această alăturare de numele înaintașilor mei, pe cari ați binevoit a-i aminti, mai mult decât o potrivire de împrejurări, un înțeles mai înalt.

« Dincolo de persoanele, cari oricâtă nemurire le-ați conferi rămân trecătoare, gândul d-voastre se îndreaptă astfel spre o cauză, cea mai nobilă, pentru care Academia Română luptă fără preget dela întemeierea ei: unitatea deplină a întregului neam românesc. De acest înțeles și de această cauză, mă voiu strădui, din toate puterile mele, să mă arăt vrednic în mijlocul d-voastre.

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește următoarea propunere:

« Pentru cunoașterea și propășirea culturii juridice românești este nevoie să avem adunate și publicate toate izvoarele vechiului nostru Drept. Afară de cercetarea Dreptului nescris, cuprins în obiceiurile juridice ale poporului și pentru care ați și ales o comisie, este necesar să avem tipărite

în condiţiuni ştiinţifice şi Dreptul scris, aflat în pravile, legi, hrisoave şi alte acte. Unele din acestea n'au fost tipărite, altele, tipărite cândva cuprind destule greşeli şi nu se mai găsesc decât cu mare greutate, şi nu mai pot fi folosite deşi ar fi trebuincioase şi din punct de vedere practic. De altă parte prea puţine sunt cunoscute de străini, pentrucă n'au fost publicate într'o limbă străină de întinsă întrebuinţare.

« Din aceste cauze — cu toată importanţa lor nu numai pentru Drept ci şi pentru limbă şi în genere pentru cultura noastră nu sunt cunoscute nici de noi, iar peste hotare suntem într'o stare de inferioritate faţă de alte popoare care au foarte interesante publicaţii ale izvoarelor Dreptului lor, unde ar fi de văzut dacă nu sunt înglobate şi elemente din rânduielile noastre juridice. In această privinţă nu e de prisos să relevăm că Grecii — în ultimii ani — au publicat în frumoase ediţii 3 pravile ale noastre: pravilniceasca condică a lui Alex. Ipsilante, Codul Calimach şi Codul Caragea. Şi acestea sunt înfăţişate în orice caz şi ca produse ale culturii elene.

« Publicarea acestor izvoare întârziată prea mult se impune mai ales acum când urmărim cu deosebită stăruinţă să punem în adevărata lumină cultura noastră de altădată în diversele ei aspecte şi când năzuim să dăm Dreptului nostru un caracter cât mai naţional, în legătură cu trecutul şi potrivit însuşirilor neamului românesc.

« Pentru înfăptuirea acestei opere, cred că instituţia cea mai indicată este Academia Română care are menirea să îmbrăţişeze şi să se ocupe de toate formele culturii noastre.

« Pentru aceste consideraţiuni am onoarea să propun ca Academia să publice şi izvoarele Dreptului nostru nescris, într'o colecţie întocmită cu toate cerinţele ştiinţifice.

« In această publicaţie ar intra în prim rând pravilele şi legile noastre vechi până la 1866.

« In al doilea rând ar fi publicate hrisoavele domneşti şi documentele în care se găsesc norme legislative.

« S'ar adăuga apoi, ofisele domneşti şi circulările ministeriale din epoca Regulamentului Organic precum şi orice act din care ar reieşi stabilirea unei rânduieli juridice.

« N'ar fi — poate — de prisos ca pravilele întocmite în greceşte să fie tipărite şi în această formă.

« Cum unele din pravile şi legi au fost şi mai sunt aplicate şi asupra lor s'au creat jurisprundenţe, ar fi util să fie adnotate cu acestea.

« In special ar fi de dorit ca măcar cele mai importante din aceste izvoare să fie traduse şi într'o limbă străină. Numai în acest chip vom da putinţa străinilor să fim cunoscuţi în acest domeniu.

« Deoarece unele din pravilele şi legile din sec. XIX-lea sunt încă folosite înaintea instanţelor judecătoreşti ar putea fi trase şi în ediţii mai simple.

« Această publicaţia ar putea fi intitulată: Monumentele sau izvoarele Dreptului românesc. Ea ar forma partea I, Dreptul scris în înţelesul larg

al cuvântului. Partea a II-a ar cuprinde obiceiurile juridice, dreptul nescris, care ar fi adunat potrivit hotărîrii d-voastre.

« Pentru publicarea dreptului scris, aşa cum propun, cred că o sumă anuală de câteva sute de mii de lei, ar fi îndestulătoare. De altfel sper că, în mare parte, cheltuelile ar fi acoperite din vânzarea publicaţiilor, în special îl lumea juriştilor.

« O comisiune aleasă de d-voastră ar urma să determine modalităţile de înfăptuire a acestei propuneri.

« Am convingerea că publicarea acestor izvoare, pe care o socotesc o datorie naţională va reprezenta nu numai o puternică dovadă a activităţii Academiei şi pe terenul juridic ci şi o operă cu care cultura românească se va putea mândri şi înfăţişa cu toată demnitatea în faţa culturii altor neamuri ».

D-l ION. I. NISTOR e de părere că propunerea d-lui coleg Andrei Rădulescu interesează în aceeaşi măsură şi pe istoric ca şi pe jurist şi că deci publicarea monumentelor juridice propusă va face cinste Academiei Române.

D-sa roagă să se numească o comisiune specială care să elaboreze programul de lucru.

După o discuţiune la care iau parte d-nii Th. Capidan, D. Caracostea şi Ştefan Ciobanu, la propunerea d-lui Andrei Rădulescu, comisiunea se compune din d-nii Andrei Rădulescu, I. Ionescu-Dolj, Mircea Djuvara, C. Stoicescu, Th. Capidan şi Ştefan Ciobanu.

D-l Secretar-General ALEX. LĂPĔDATU atrage atenţia că astăzi expiră termenul de convocare a actualei sesiuni generale. Pentru împlinirea lucrărilor care ne-au mai rămas este nevoie să se dea vot de prelungire a sesiunii cu câteva zile, fără a se preciza data închiderii sesiunii.

— Propunerea se aprobă şi se prelungeşte actuala sesiune pentru câteva zile.

D-l ANDREI RĂDULESCU ceteşte următorul *Raport despre întrebuinţarea veniturilor pentru anul în curs şi pentru anul viitor 1942—1943, ale Fondului C. G. Vernescu :*

« La propunerea făcută de Comisiunea care are onoarea să vă prezinte acest raport, în sesiune generală din 1941 v'aţi dat aprobarea ca din venitul fondului pe anul expirat să se rezerve 72 000 lei pentru darea a două burse şi 50.000 lei pentru acordarea unui premiu prin Secţiunea Istorică, restul venitului hotărîndu-se să fie păstrat.

« Suma de 72.000 lei s'a rezervat pentru plata burselor studenţilor Mitu Ion, din ultimul an la Academia de Inalte Studii Comerciale şi Industriale şi Lupu Ştefanache, asemenea în ultimul an al Facultăţii de Drept din Bucureşti.

« Ambele burse au valoarea de 3.000 lei lunar.

« Potrivit condiţiunilor în care li s'au acordat bursele, bursierii erau obligaţi ca la începutul anului şcolar să prezinte Academiei certificate din

partea Facultăţilor respective, prin care să dovedească promovarea anului cu succes şi în care să se arate notele obţinute la fiecare obiect în parte.

«In anii anteriori bursierii s'au conformat în mod regulat acestei obligaţiuni, lucru care a dat putinţă Delegaţiunii să decidă dela an la an asupra acordării în continuare a burselor.

«In acest an bursierii n'au mai răspuns acestei cerinţe. Cancelaria Academiei le-a adresat scrisori în care li se cerea să-şi arate, prin certificate, situaţiile şcolare în vederea continuării burselor. La aceste scrisori neprimindu-se răspunsuri, ne-am adresat şi Facultăţilor. Dela acestea s'au obţinut relaţiuni numai cu privire la bursierul Mitu Ion, despre care Secretariatul Academiei de Inalte Studii Comerciale şi Industriale ne-a informat că în Iunie trecut bursierul, având de trecut o serie de 5 examene, s'a prezentat la două din ele, lăsând neterminate celelalte trei examene. Bursierul nu s'a mai prezentat de atunci nici la examene, nici la cursuri în timpul anului.

«Despre celălalt bursier nu s'a putut obţine nicio informaţie.

«In faţa acestei situaţiuni Delegaţiunea, prin deciziunea cu Nr. 579/942 a suspendat ambele burse, — suma de 72.000 lei rămânând astfel disponibilă.

«In ce priveşte premiile, s'a publicat un premiu de 50.000 lei, indivizibil, pentru publicaţiuni referitoare la *Istoria Românilor*, apărute în cursul anilor 1937—1941. Premiul urmează să se acorde în acest an prin Secţiunea istorică.

«Din anul trecut, 1941, rămăsese neacordată o fracţiune de premiu în sumă de 11.000 lei. Secţiunea istorică a decis ca această sumă să fie acordată ca premiu în acest an *pentru publicaţiuni economice sau sociale*, apărute dela 1 Ianuarie 1937 până la 31 Decemvrie 1941.

«Pentru anul viitor 1942—1943 s'a prevăzut în buget din venitul Fondului C. G. Vernescu suma de lei 190.000, pentru întrebuinţarea căreia se fac următoarele propuneri:

«1. Se vor păstra cu destinaţia pentru burse cei 72.000 lei rămaşi neacordaţi.

«2. Se institue un premiu indivizibil de 50.000 lei ce urmează a se da prin Secţiunea Istorică pentru publicaţiuni, al căror gen se va fixa într'una din şedinţele viitoare ale Secţiunii istorice.

«3. Restul de 68.000 lei se va păstra ca fond de rezervă».

— Raportul se ia spre cunoştinţă şi se aprobă propunerile comisiunii fondului.

D-l ANDREI RĂDULESCU ceteşte următorul *Raport al Comisiunii pentru bursele acordate din fondurile Anastase şi Fotinia Gusti, Rozina şi Ilie Jitianu, C. G. Vernescu, Prof. Cristea Otin, Ing. Petre şi Maria Lucaciu, Ilie Ştefănescu, N. Rătescu, A. Papadopol, Leon S. Arié*:

«Comisiunea, instituită acum doi ani, cu sarcina de a se ocupa de bursele pe care Academia le acordă din fondurile enumerate mai sus, are

onoarea a vă prezenta în cele ce urmează situația burselor acordate în anul școlar 1941—1942:

« 1. Din venitul *Fondului Anastase și Fotinia Gusti* s'a dat o bursă, de 4 000 lei lunar, d-lui Alexandru Bratu, care își prepară doctoratul în științele economice și sociale la Facultatea de Științe din Iași.

« Tot dela acest fond urma să se acorde o bursă de aceeași valoare și pentru același gen de studii unui doctorand al Facultății de Drept din București. Deoarece recomandarea bursierului s'a făcut de către Facultate abia la 21 Martie 1942, acordarea bursei a fost amânată pentru anul școlar viitor.

« Prin acordarea bursei amintite, dispozițiile testamentului defunctei Fotinia Gusti au început, din acest an, să fie puse în executare, deoarece fondul, fiind nou, a fost reglementat abia în sesiunea generală a anului trecut.

« 2 Din venitul Fondului *Rozina și Ilie Jitianu*, asemenea nou și reglementat în trecuta sesiune generală, s'au dat în acest an pentru întâia oară, prin concurs, cele trei burse prevăzute în regulamentul său special și anume:

a) O bursă de 3.000 lei lunar studentului Luca Vasile din anul I al Facultății de Medicină din București.

« *b)* O bursă de 3.000 lei lunar studentului Andronescu I. Pompiliu, din anul I al Facultății de Litere și Filosofie din București,

« *c)* O bursă de 3.000 lei lunar studentului Popa Traian, din anul I al Facultății de Agronomie din București.

« 3. Din sumele alocate pentru burse din venitul Fondului *C. G. Vernescu* urma să se achite în continuare două burse de câte 3.000 lei lunar bursierilor Mitu Ion și Lupu Ștefanache, ambii în ultimii ani de studii, primul la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale, al doilea la Facultatea de Drept din Capitală.

« 4. Din venitul donațiunii d-lui Prof. *Cristea Otin*, Rectorul Școlaei Politehnice din Cernăuți, s'au acordat două burse de câte 1.500 lei lunar studenților acelei Școale, Robu Constantin, din anul II și Ilisii Gheorghe, din anul III.

« 5. Din cota rezervată pentru burse din venitul Fondului *Ing. Petre și Maria Lucaciu* s'a acordat o bursă de 2.000 lei lunar studentului Mihăilescu Alexandru, din anul II al Școalei Politehnice din Capitală.

« 6. Din venitul Fondului *Ilie Ștefănescu* s'a acordat o bursă de 1.000 lei elevului Văcariu Aurel, dela Școala de Subingineri de Lucrări publice din Capitală. Bursa a fost ocupată de acest elev până la 1 Ianuarie 1942, dela care dată, Delegațiunea, ținând seama de propunerea Direcțiunii Școalei, a acordat-o elevului Badea Gh. Constantin, din anul II al Școalei, pentru durata de un an.

« 7. Din venitul redus al Fondului N. *Rătescu* s'a acordat o bursă de 120 lei lunar elevului Gabor Mircea, din anul III al Liceului Comercial « N. Kretzulescu » din Capitală.

« 8. Din venitul Fondului *Apostol Papadopol* Academia are sarcina de a acorda 10 burse la elevii din cursul superior şi 10 burse la elevi din cursul inferior al Liceului Comercial din Galaţi. Până acum se acordau burse lunare de câte 50 lei şi de câte 30 lei, — venitul fondului fiind foarte mic. Intru cât testamentul nu ne obligă să acordăm lunar bursele, cu începere din acest an, Delegaţiunea a luat măsura ca întregul venit anual al fondului să se împartă la finele anului şcolar, cu titlu de burse, la 20 elevi ai Liceului Comercial din Galaţi, aleşi în ordinea clasificării.

« 9. Venitul Fondului *Leon S. Arié*, cu începere din 1940 n'a mai fost îndestulător pentru a suporta plata celor două burse de câte 800 lei lunar, care se acordau la Şcoalele Politehnice din Bucureşti şi Timişoara din acest fond. Delegaţiunea s'a văzut nevoită să suspende acordarea burselor, până la eventuala refacere a veniturilor fondului ».

— Raportul se ia spre cunoştinţă şi se aprobă.

Procedându-se la alegerea comisiunii pentru aceste burse, sunt realeşi d-nii Th. Capidan, Andrei Rădulescu, I. Simionescu, comisiunea completându-se cu d-l Dim. Gusti.

D-l ANDREI RĂDULESCU ceteşte următorul *Raport al comisiunii fondului Maria Antachi:*

« In anul academic expirat hotărîrile care s'au luat în trecuta sesiune generală ordinară cu privire la îndeplinirea în acest an a prevederilor testamentului defunctei Maria Antachi, s'au îndeplinit precum urmează:

« Din venitul fondului s'au alocat 200 000 lei pentru două burse nouă pentru studii de specializare în străinătate sub denumirea de *Bursele Gheorghe M. Vlasto.* Din anul trecut s'a ţinut în rezervă suma de 200.000 lei pentru alte două burse acordate în anii precedenţi tot pentru studii de specializare în străinătate.

« Pentru premii s'au alocat 240.000 lei şi anume pentru 5 premii, care se vor vedea mai jos.

« I. Bursele sunt următoarele:

« 1. O bursă de 100.000 lei s'a acordat încă din toamna anului 1940 d-lui Inginer agronom Gheorghe Bârcă, prin concurs ţinut la Academie printre inginerii specialişti în lucrări de asanare, de irigaţie, de indiguiri sau alte lucrări cu caracter hidraulic. Bursierul a fost obligat să se specializeze în Italia în acest gen de lucrări şi să urmeze în acelaşi timp şi cursul special pentru inginerii malariologi, vizitând şi regiunile cu asanări antimalarice din acea ţară. N'a putut pleca însă în străinătate decât la începutul acestui an. In Italia a fost bine primit de către autorităţile de Stat, sub direcţia cărora îşi execută lucrările. Ministerul Agriculturii şi Institutul de Sănătate publică italiene i-au fixat un program de lucru pentru patru luni în Italia de Nord şi pentru două luni în Italia centrală.

« Bursierul a adresat cerere să i se acorde bursa şi pe anul în curs 1942, nefiindu-i îndestulătoare cea din anul trecut pentru a-şi duce la bun sfârşit programul de lucru ce i s'a fixat.

« 2. O bursă de 100.000 lei s'a acordat d-lui Dr. Alexandru Corpaciu pentru a face studii de specializare în domeniul Geodeziei, fie în Germania, fie în Elveția, fie în Franța sau Italia. Bursierul și-a făcut un program de lucru pentru Germania, anume să facă studii teoretice de Geodezie la Institutul Geodezic din Potsdam și aplicațiuni practice de montaj, ajustaj și reglaj la instrumentele de Geodezie, Fotogrametrie și militare la Fabricele de instrumente de Geodezie Zeiss din Jena și Dresda.

« Din cauza evenimentelor bursierul n'a putut însă să părăsească țara. La cererea sa, Delegațiunea i-a amânat plecarea până la 31 Decemvrie 1942.

« 3. O bursă de 100.000 lei s'a acordat d-lui Dr. Iuliu Nitzulescu, Conferențiar la Facultatea de Medicină din Iași, din Martie 1940, spre a face studii de specializare în Germania sau Italia în boalele de nutriție, în special pelagra. Bursierul și-a amânat plecarea dela an la an, ceea ce a determinat hotărîrea Comisiunii Fondului Antachi să-i acorde, în anul trecut, un ultim termen de plecare până la 31 Decemvrie 1941. Neplecând în străinătate nici la acest termen, Delegațiunea, la 15 Ianuarie 1942, a hotărît retragerea bursei. Ulterior d-l Nitzulescu a rugat Academia să revină asupra acestei deciziuni, fiindu-i cu putință să folosească în cursul acestui an bursa. S'a admis cererea sa, cu condițiunea să lucreze efectiv în Italia în cadrul specialității bursei.

« 4. Bursa de 100.000 lei pe care d-l Prof. Aurel Decei o obținuse acum doi ani pentru a face studii și cercetări în Turcia cu privire la istoria Europei sud-estice, a expirat în toamna anului trecut. Bursierul nu ne-a dat nicio știre despre înapoierea sa în țară și despre roadele activității sale în ultimele luni de bursă.

« II. In ce privește premiile, s'au publicat următoarele 5 (cinci) premii sub denumirea de *Premiul Elena și Gheorghe M. Vlasto*, spre a fi acordate în actuala sesiune generală.

« 1. Un Premiu de 50.000 lei, pentru opere de pictură. La concursul acestui premiu s'au înscris 4 (patru) concurenți.

« 2. Un premiu, de 50.000 lei, pentru opere de sculptură, la concursul căruia sunt înscriși 6 candidați.

« Ambele aceste premii se acordă prin Secțiunea Literară.

« 3. Un premiu de 50.000 lei, indivizibil, pentru lucrări juridice, de preferință din Istoria Dreptului . La concurs sunt înscriși 3 concurenți.

« 4. Un premiu de 50.000 lei, divizibil, asemenea pentru lucrări juridice de preferință din Istoria Dreptului (românesc). La concursul acestui premiu s'au prezentat 2 concurenți.

« 5. Un premiu de 40.000 lei, divizibil, pentru lucrări juridice, la concursul căruia s'au prezentat 7 concurenți.

« Asupra acordării acestor premii are de hotărît Secțiunea Istorică.

« III. Din restul venitului, Delegațiunea Academiei a făcut cheltueli în sumă de lei 25.000 pentru îngrijirea mormântului testatoarei, dela cimitirul Bellu.

« IV. Pentru exercițiul bugetar 1942—19 3 s'a prevăzut ca venituri din Fondul Maria Antachi suma de 373.750 lei.

« Asupra întrebuințării acestei sume, Comisiunea are onoare a vă face următoarele propuneri ale comisiunii:

« 1. Se prelungește bursa d-lui Ing. Gh. Bârcă, aprobându-i-se o nouă sumă de 100.000 lei.

« 2. Se mențin bursele d-lor Ing. Corpaciu și Dr. I. Nitzulescu, urmând să fie achitate, în cazul plecării bursierilor în străinătate, din sumele acordate ca bursă în anul precedent.

« 3. Se va publica un premiu de 50.000 lei pentru ope e de pictură în anul 1943.

« Se va publica un singur premiu de 50.000 lei, indivizibil, prin Secțiunea Istorică pentru publicațiuni de preferință din Istoria Dreptului.

« 5. Se va rezerva suma de 25.000 lei pentru îngrijirea mormântului testatoarei ».

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă propunerile comisiunii.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU constată că propunerile comisiunii sunt foarte judicioase fiind făcute în raport cu situația actuală a fondului. Izvorul de venituri al acestui fond constă din închirierea unui imobil din Capitală, care, parte a fost greu avariat de cutremur, parte a fost chiar năruit complet. In prezent, de comun acord cu Eforia Spitalelor Civile procedăm la reconstrucția imobilului, împărțind cheltuelile pe din două. Am cheltuit din partea noastră până în prezent circa 1.200.000 lei și se prevede că vom cheltui încă pe atât, până la terminarea lucrărilor de reparațiuni. Deci va trebui să acoperim o sumă de aproximativ 3 milioane lei din veniturile imobilului reconsolidat, care se prevăd a fi cam de 1.200.000 lei anual. Pentru amortisarea acestei datorii, vom da 70% din venituri, rămânând ca din rest, după scăderea prelevărilor cuvenite Academiei, să executăm prevederile testamentare. Dacă socotim la aproximativ 100.000 lei prelevările Academiei, rămân 200.000 lei pentru burse și premii, adecă tocmai cât s'a prevăzut de comisiunea fondului Antachi.

Se realege aceeași comisiune formată din d-nii Gh. Petrașcu, C. Rădulescu-Motru, N. Bănescu, Andrei Rădulescu, Dr. M. Ciucă, Traian Săvulescu.

La ordinea zilei fiind revizuirea Regulamentului pentru premiile acordate de Academie, la propunerea d-lui Președinte I. Simionescu proiectul propus în următorul text de Comisiunea formată din d-nii Alex. Lăpĕdatu, Em. Racoviță și Th. Capidan, se supune discuțiunii articol cu articol:

« *Art. I.* — Academia Română acordă în fiecare an premii pentru opere publicate și pentru manuscrise cu subiecte date, în conformitate cu actele de donație sau de fundație, ori cu deciziunile proprii ale Academiei.

« Lista premiilor și condițiile atribuirii lor se aduc la cunoștința publicului înainte de 15 Septemvrie.

« Premiile anunțate sunt acordate în Sesiunea generală a anului următor.

« *Art. 2.* — Cererile de premiare trebue depuse în scris sau trimise recomandate prin poștă, până la 31 Ianuarie a anului ce precede Sesiunea generală în care se decide asupra premiilor.

« Cererile se depun la Cancelaria Academiei, unde se face înregistrarea și se eliberează adeverința de primire. Pentru cererile trimise prin poștă, data înregistrării este aceea a recomandării.

« *Art. 3.* — Membrii activi, corespondenți și de onoare ai Academiei nu pot prezenta operele lor la concursul de premii.

« *Art. 4.* — Secțiunile și Comisiunile pentru diversele premii generale și speciale numesc, în luna Februarie, raportori pentru fiecare din operele imprimate sau manuscrise prezentate la premii. Fiecare operă de sine stătoare trebue să aibă raportul ei special; rapoarte colective nu se admit.

« Lista operelor prezentate la premii se comunică presei după ce au fost numiți raportorii.

« *Art. 5.* — Rapoarte se prezintă numai în scris; nu se pot acorda premii pe rapoarte verbale.

« Raportorii sunt obligați să depună rapoartele lor cel mai târziu cu cinci zile înainte de deschiderea sesiunii generale, la Secretariatul general al Academiei, care le înregistrează și le comunică birourilor Secțiunilor și Comisiunilor speciale corespunzătoare.

« Dacă raportorii nu pot să-și îndeplinească însărcinarea, ei sunt obligați să înștiințeze Secretariatul General, care se va îngriji ca Secțiunile și Comisiunile să dispună înlocuirea lor.

« *Art. 6.* — Raportorii care nu depun rapoartele la timp, pierd dreptul de vot la alegerea beneficiarului premiului corespunzător.

« In caz de repetată nerespectare a regulamentului, plenul poate suprima una sau mai multe diurne.

« *Art. 7.* — Când în Secțiuni sau Comisiuni, în urma unei convocări speciale, nu se va întruni numărul de voturi cerut de art. 22, 26 și 39, asupra niciuneia din operele prezentate, rapoartele se vor ceti într'o ședință plenară a sesiunii generale, iar plenul va hotărî asupra premiului, potrivit art. 7, al. *b* și 10 combinate, din Statute [1]).

« *Art. 8.* — Deciziile luate de către Comisiuni și Secțiuni sunt aduse la cunoștința Academiei în ședință plenară. Toate rapoartele speciale și procesele-verbale ale Comisiunilor și ale Secțiunilor, cele favorabile ca și cele nefavorabile, se vor tipări în *Anale*.

---

[1]) Statutele *Art. 7.* — « De competența sesiunii generale sunt materiile următoare; alin. *b)* Deciziunile de luat asupra diverselor premii ».

« *Art. 10.* — Deciziunile Academiei în sesiune generală, se iau de regulă cu majoritatea voturilor membrilor prezenți: însă deciziunile relative la alineatele *b*, *d*, *e*, *f*, *j*, *l* și *m* din art. 7, nu se pot lua decât cu două treimi din voturile membrilor prezenți.

In caz însă de a nu se putea obține 2 treimi la votare în două ședințe consecutive, va fi de ajuns, în a treia ședință, votul majorității absolute ».

«Se pot elibera còpii certificate de pe orice raport contra unei taxe fixate de Delegaţiunea permanentă.

« *Art. 9.* — Proclamarea premiilor acordate se face în şedinţă publică solemnă, cu cetirea, cel puţin în rezumat, a rapoartelor asupra operelor premiate.

« *Art. 10.* — Sunt două categorii de premii:

« *A.* Pentru opere publicate.

« *B.* Pentru subiecte date.

A. *Premiile pentru opere publicate*

« *Art. 11.* — La premii pentru opere publicate se admit numai lucrările apărute în termenul fixat în publicaţia anuală a concursului pentru premii.

« *Art. 12.* — Operele publicate vor fi prezentate la premiare în câte 5 exemplare şi depuse cu o cerere, semnată de autor, în care se va arăta totdeauna la ce anume premiu trebue înscrise.

« Orice membru activ al Academiei poate propune pentru premiare lucrări de mare valoare, dacă sunt apărute până la 31 Decemvrie al anului precedent. Propunerea făcută cu învoirea scrisă a autorului, însoţită de un raport motivat în scris şi de 5 exemplare ale lucrării, va fi adusă la cunoştinţa Secretariatului general, care o va transmite membrilor Comisiunii respective sau Secţiunii competente. Asemenea propuneri trebue depuse în primele trei zile ale sesiunii generale cu indicarea premiului pentru care se face propunerea.

« *Art. 13.* — Un autor nu poate prezenta în acelaşi an aceeaşi operă la mai multe premii, nici mai multe opere la diferite premii. Se pot prezenta mai multe volume ale aceleiaşi opere. Dacă un autor prezintă o serie de publicaţii diferite la acelaşi premiu, Secţiunea sau Comisiunea specială alege una singură care va fi primită la concurs.

« Pot fi admise la premii nu numai opere întregi, ci şi părţi dintr'o operă, cu condiţia ca acestea să constitue lucrări de sine stătătoare.

« O lucrare prezentată la un premiu nu poate fi mutată de autor la altul; numai Secţiunile sau Comisiunile speciale pot face o asemenea schimbare, însă cu consimţimântul autorului.

« *Art. 14.* — Lucrările nepremiate nu mai pot fi primite pentru premiare. De asemenea nu mai pot fi primite:

« *a)* lucrări care au fost respinse, chiar dacă vor fi reeditate cu sau fără modificări esenţiale;

« *b)* lucrări reeditate fără modificări esenţiale, care n'au fost prezentate în termen la premiare.

« *Art. 15.* — Operele editate de Academie sau tipărite cu ajutorul ei, nu sunt admise la concursul premiilor.

« *Art. 16.* — In fiecare an se va publica, până la 15 Septemvrie, o listă a premiilor pe care Academia urmează a le acorda în viitoarea sesiune generală şi în sesiunile următoare.

« *Art. 17.* — Limba lucrărilor premiate este obligatoriu cea hotărîtă de prevederile actului de fundaţie sau ale regulamentului special al premiului respectiv.

« Academia poate premia şi lucrări publicate într'una din limbile următoare: engleza, franceza, germana, italiana şi latina, când dispoziţiile actelor de fundaţie sau ale regulamentelor nu se opun.

« Se admite premiarea operelor scrise de străini în limbile: engleză, franceză, germană, italiană şi latină, care tratează despre ţara, poporul sau cultura românească.

« Se pot premia şi opere publicate de Români în limbi străine, care privesc subiecte de ştiinţă pură şi aplicată.

« *Art. 18.* — Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate numai dacă sunt traduceri excelente din opere de valoare universal recunoscută sau adaptări de înaltă valoare literară.

« *Art. 19.* — Ortografia Academiei este obligatorie pentru toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezentate la concursurile pentru premii.

« *Art. 20.* — Autorii operelor publicate cu pseudonime, pot fi premiate dar, pentru a putea ridica premiul, ei trebue să dovedească identitatea lor.

B. *Premiile cu subiecte date*

« *Art. 21.* — Subiectele premiilor din această categorie se hotăresc de Secţiunea în competenţa căreia cade premiul, când materia este indicată de actele de fundaţiune sau de regulamentul votat de Academie.

« Când premiul este de natură generală, subiectul se hotăreşte prin rotaţie de Secţiuni, începând cu cea literară.

« *Art. 22.* — Manuscrisele pentru aceste premii vor fi prezentate la concurs în termenul fixat în art. 2, în două exemplare dactilografiate, fără nume de autor, dar purtând o deviză sau motto. Ele vor fi însoţite de un plic sigilat pe care va fi reprodusă deviza sau motto din fruntea manuscrisului şi în care se va afla închis numele şi adresa autorului. Acest plic va fi deschis numai dacă lucrarea a fost premiată.

« *Art. 23.* — Cercetarea manuscriselor prezentate la concurs se va face de o comisiune de trei membri, aleasă în sesiunea precedentă de Secţiunea care a dat subiectul.

« Comisiunea va prezenta Secţiunii un raport scris, împreună cu propunerile sale, raport asupra căruia Secţiunea decide prin vot dat în modul indicat de art. 27. Rapoartele Comisiunilor şi procesele-verbale ale Secţiunilor, cu rezumatul discuţiilor, se publică în *Anale*.

« Secţiunile trebue să aducă la cunoştinţa plenului atât compunerea Comisiunilor alese, cât şi deciziunile luate asupra premiilor. Plenul ia cunoştinţă de aceste comunicări, iar acordarea premiilor se face în modul arătat în art. 8 şi 9 din acest Regulament.

« *Art. 24.* — Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscris se va remite autorului după proclamarea premiului. Unul din exempla-

rele manuscrisului, înregistrat în momentul înscrierii, rămâne în Colecţia Manuscriselor.

« *Art. 25.* — Manuscrisele nepremiate vor fi restituite depunătorilor, care le cer, şi care pot dovedi identitatea, la Cancelaria Academiei, prin deschiderea plicului ce conţine numele lor. Manuscrisele nereclamate în timp de un an dela pronunţarea rezultatului, vor rămânea proprietatea Academiei şi vor fi încorporate în Colecţia manuscriselor.

« In anii când la premiile cu subiecte date nu s'au prezentat lucrăr vrednice de premiat, sumele corespunzătoare acestor premii se varsă la fondul de subvenţii al Secţiunii respective, dacă actele de constituirea premiilor sau regulamentele speciale nu impun altă întrebuinţare.

EXAMINAREA LUCRĂRILOR ŞI DECERNEREA PREMIILOR

A. *Prin Secţiuni*

« *Art. 26.* — Operele primite în termen, vor fi distribuite Secţiunilor de către Secretarul General.

« In acest scop, Secţiunile vor fi convocate cel mai târziu în cursul lunii Februarie pentru a împărţi operele la raportori, care pot fi membri activi, de onoare sau corespondenţi.

« *Art. 27.* — Secţiunile, în cursul sesiunii generale, decid asupra premiilor prin vot. Pentru ca o operă să obţină premiul, ea trebue să întrunească votul a două treimi din numărul membrilor prezenţi la şedinţă. In orice caz, numărul voturilor cu care se poate premia o operă nu poate fi mai mic de opt (8).

« *Art. 28.* — Dacă nicio operă din cele prezentate nu întruneşte numărul de voturi necesar pentru a fi premiată, Comisiunea va putea decerne premiul unei opere prezentate la alt premiu, dacă îndeplineşte condiţiile cerute. Când premiul nu se acordă, suma corespunzătoare se varsă la fondul special de subvenţionare al Secţiunii, dacă actul de fundaţie sau regulamentul premiului respectiv nu se opun.

B. *Prin Comisiuni speciale*

« *Art. 29.* — Plenul alcătueşte Comisiunile speciale pentru anumite premii în sesiune generală, când hotăreşte numărul membrilor şi face alegerea persoanelor. Comisiunea se constitue neapărat în cursul sesiunii la convocarea Preşedintelui Academiei; ea îşi alcătueşte regulamentul special conform actelor de constituire a premiului şi îl supune plenului spre aprobare.

« Constituirea formală a Comisiunilor se face prin alegerea Preşedintelui şi a unui Secretar. Ele se vor întruni cel mai târziu în cursul lunii Februarie, pentru a numi din sânul lor raportorii operelor înregistrate la concurs.

« *Art. 30.* — Comisiunile pot însărcina cu facerea rapoartelor și membri activi, onorari și corespondenți care nu fac parte din comisiune.

« Rapoartele speciale vor fi depuse cel mai târziu cu cinci zile înainte de deschiderea sesiunii generale.

« *Art. 31.* — Comisiunile, în timpul sesiunii generale, decid asupra rapoartelor prin vot. Pentru ca o operă să obțină premiul, ea trebue să întrunească două treimi din numărul membrilor prezenți la ședință și cel puțin majoritatea membrilor comisiunii.

« *Art. 32.* — Când premiul nu se acordă, suma nefolosită se varsă la fondul general de subvenționare al Secțiunii, dacă actul de fundație sau regulamentul acelui premiu nu se opun.

« *Art. 33.* — Propunerile pentru premiile generale care, prin caracterul lor depășesc sfera atribuțiunilor Secțiunilor sau a Comisiunilor speciale, vor fi cercetate de Comisiuni de 9 membri — câte 3 din fiecare Secțiune — aleși în sesiunea generală care precede pe aceea în care se acordă premiul.

« *Art. 34.* — Comisiunile, întrunite din inițiativa Secretarului General, cel mai târziu în cursul lunii Februarie, se constitue prin alegerea Președintelui și a unui Secretar. Ele numesc din sânul lor raportorii speciali pentru operele prezentate la concurs.

« Comisiunile pot însărcina cu facerea rapoartelor și membri activi, onorari și corespondenți, care nu fac parte din comisiune.

« Comisiunile vor prezenta plenului un raport scris împreună cu propunerile lor, rapoarte asupra cărora plenul discută și decide.

« Rapoartele Comisiunii și procesele-verbale ale ședințelor se publică în *Anale*.

« *Art. 35.* — Pentru ca o operă să obțină premiul ea trebue să întrunească cel puțin 6 voturi favorabile.

« Dacă nicio operă din cele prezentate nu întrunește numărul de voturi necesar pentru a fi premiate, Comisiunea va putea decerne premiul unei opere prezentate la un alt premiu, dacă aceasta îndeplinește condițiunile cerute.

« Când premiul nu se acordă, suma nefolosită se varsă la fondul general de subvenționare al Secțiunii, dacă nu se opun actul de fundație sau regulamentul acelui premiu.

Dispozițiii finale și transitorii

« *Art. 36.* — Toate dispozițiile din Regulamentele ori deciziile anterioare, contrare acestui Regulament, sunt abrogate.

« Prezentul Regulament se va pune în aplicare dela... ».

D-l EM. RACOVIȚĂ, ca raportor, cetește articol de articol.

La Art. 1, la propunerea d-lui Liviu Rebreanu, după cuvintele « pentru opere publicate și pentru manuscrise cu subiecte date » se adaugă cuvintele « precum și pentru opere de artă plastică și muzicale ».

Art. 2 se votează nemodificat.

La Art. 3 d-l SILVIU DRAGOMIR este de părere că este nedrept să excludem dela concursul premiilor noastre pe membrii corespondenți.

La această părere se unește și d-l I. Nistor.

D-l MIHAIL SADOVEANU este de părere să se mențină articolul în textul propus de comisiune pentru considerentul că, dacă nu am premia pe membrii corespondenți concurenți, logic ar urma să-i excludem din Academie. Nu e drept să expunem pe colegii noștri corespondenți la asemenea situații neplăcute în Academie.

D-l TH. CAPIDAN adaugă la motivul d-lui Mihail Sadoveanu și pe acela că membrii corespondenți fiind adesea ei înșiși însărcinați cu facerea de rapoarte asupra cărților prezentate la premii, nu mai pot avea și situația de concurenți la premii.

— Cu aceste observații articolul 3 se votează neschimbat.

Art. 4 se votează după ce se suprimă cuvintele «imprimate sau manuscrise» care urmează cuvintelor « numesc, în luna Februarie, raportori pentru fiecare din operele... ».

Art. 5 se votează nemodificat.

Art. 6 se suprimă la intervențiunea d-lui MIHAIL SADOVEANU, care arată că acest articol nu poate fi primit, deoarece prin sancțiunile pe care le prevede împotriva raportorilor care nu-și depun rapoartele, scoboară prestigiul datorit membrilor Academiei Române.

D-l EM. RACOVIȚĂ arată motivele care au îndemnat Comisiunea ce a întocmit acest proiect să prevadă sancțiuni.

La art. 7 iau cuvântul d-nii Mihail Sadoveanu, care propune suprimarea lui pentru motivul că secțiile au fost și trebue să rămână suverane în acordarea premiilor, unde nu trebue amestecat votul plenului; apoi d-l I Nistor, N. Vasilescu Karpen și Dim. Caracostea care se unesc la propunerea d-lui Sadoveanu.

— Pus la vot articolul se suprimă.

La art. 8 d-l N. VASILESCU KARPEN zice că inovația de a se tipări rapoartele nefavorabile precum și procesele-verbale despre cărțile intrate la premii nu va folosi Academiei, ci din contra o va expune la polemici prin presă din partea celor criticați prin aceste rapoarte.

D-l MIHAIL SADOVEANU este de părere contrarie. Dacă rapoartele pentru lucrările slabe vor fi redactate cu obiectivitate, civilizat și în stilul academic care ne este și trebue să ne fie propriu, ele nu vor jigni pe nimeni.

D-l General R. ROSETTI este de părere să se publice în *Anale* și rapoartele nefavorabile pentrucă prin aceasta se va reveni la tradiția Academiei. Până la războiul trecut publicarea rapoartelor negative în *Anale* s'a făcut în mod curent, fiindcă se socotea că este obligatorie pentru Academie.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU arată același lucru. D-sa adaugă că apariția *Analelor* era din această cauză așteptată cu mare interes de scriitorii concurenți la premii și de toată lumea intelectuală. Nu vom avea incon-

veniente dacă rapoartele — aşa cum a spus d-l coleg Sadoveanu — vor fi academic redactate. Această măsură va avea practic un rezultat fericit, acela că nu se vor mai prezenta la concurs lucrări de toată mâna.

D-l ION I. NISTOR se alătură la părerea d-lor colegi Sadoveanu, General Rosetti şi Lăpĕdatu pentru faptul că adesea se întâmplă să fie mai multe cărţi bune la concursul aceluiaşi premiu şi să nu ia premiul decât una şi deci să rămână rapoarte favorabile nepublicate în *Anale*.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU e de părere să se voteze art. 8 în redacţia proiectului cu suprimarea ultimului alineat, ne mai fiind nevoie să eliberăm copii de pe rapoarte din momentul ce publicăm în *Anale* toate rapoartele.

— Propunerea se aprobă în unanimitate.

Art. 9 se aprobă fără discuţie.

La art. 10 la punctul *A*, după cuvintele « pentru opere publicate » se propune de către d-l LIVIU REBREANU şi se adaugă cuvintele « în care intră şi operele plastice şi muzicale ».

— Cu această completare, articolul se admite.

La Birou se depune propunere pentru alegerea ca membru de onoare al Academiei a d-lui Prof. Universitar Dr. Wilhelm Weber, din Berlin.

— Se va supune votului plenului după scurgerea termenului regulamentar.

D-l General R. ROSETTI prezintă câteva daruri primite dela d-l Potra, printre care şi documente provenind dela Dimitrie Sturdza şi Generalul Năsturel.

ŞEDINŢA DELA 30 MAI 1942

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU zice:

« Aflăm trista ştire că alaltăieri s'a stins din vieaţă la Roma distinsul filolog italian Giulio Bertoni, membru de onoare al Academiei noastre din 1940.

« In tinereţe profesor la Universitatea din Fribourg, în Elveţia, Bertoni trece în Italia spre a ocupa catedra de limbi romanice, la Universitatea din Torino, apoi la Universitatea din Roma, unde a funcţionat până la sfârşitul vieţii sale.

« Autor al unei bogate serii de lucrări din domeniul literaturii italiene şi provensale, cât şi al linguisticei, ilustrul dispărut a condus monumentala lucrare a noului Dicţionar al Academiei Italiene — al cărei membru titular a fost — precum şi cunoscuta publicaţie de specialitate *Archivum romanicum*. In paginele ei a rezervat o largă parte studiilor privitoare la limba şi literatura românească, cărora, de altfel, Bertoni le-a dat o deosebită atenţie şi în cursurile dela Universitate, ca şi în conferinţe.

« Nu l-a făcut să cerceteze limba şi literatura noastră numai pasiunea sa de romanist. Păstra spre deosebire de alţii sentimente reale de prietenie

față de poporul nostru. Așa se lămurește și prețiosul sprijin dat de a se înființa catedra de limba română la Universitatea din Roma.

« Drept pioasă recunoaștere și a prieteniei sale pentru noi, să păstrăm câteva momente de reculegere. Propun să se trimeată Academiei regale italiene o adresă din partea noastră ».

Intrându-se în ordinea de zi, d-l coleg VICTOR SLĂVESCU referă în numele Comisiunii financiare a Academiei, asupra gestiunii financiare a Fundațiunii Familiei « M. H. Elias » pe anul 1941 și asupra proiectului de buget al Fundațiunii pe anul 1942—1943.

D-sa arată creșterea averii Fundațiunii Elias în cei 17 ani de existență ai săi prin capitalizarea veniturilor, precum și înfăptuirea spitalului din Capitală, ridicat numai din venituri și care a costat peste 131.000.000 lei.

D-sa aduce laude bunei conduceri a Fundațiunii și arată că sporirea averii Fundațiunii se datorește nu numai bunei conduceri și spiritului de prevedere al Consiliului, dar și faptului că Academia Română a lăsat Fundațiunii toată libertatea de a-și spori averea și de a se consolida.

D-l Victor Slăvescu mai arată că prin această înlesnire, pe care Academia a făcut-o Fundațiunii, Consiliul Fundațiunii a putut crea, din venituri, o serie de fonduri speciale, toate urmărind același scop cuminte de a spori averea și mai ales de a o asigura de orice primejdii în viitor. D-sa a enumerat aceste fonduri și a trecut apoi la expunerea proiectului de buget al Fundațiunii pe exercițiul viitor. Proiectul de buget a fost examinat de Comisiunea Financiară a Academiei. In numele acestei Comisiuni, d-l Slăvescu face o serie de observări și constatări, pe care d-sa le formulează în 8 propuneri, care, după decizia plenului, vor fi supuse votului în ședința de mâine.

D-l Președinte I. SIMIONESCU mulțumește Comisiunii financiare și d-lui coleg Victor Slăvescu pentrucă cu o deplină obiectivitate a înfățișat problemele în legătură cu gestiunea și bugetul Fundațiunii și cu multă dragoste a izbutit să asvârle o punte solidă de înțelegere între Academie și Fundațiunea Elias.

Mai iau cuvântul la discuția bugetului și gestiunii Fundațiunii Elias, d-nii General R. Rosetti, Th. Capidan, Dim. Gusti, Em. Racoviță, Dim. Caracostea, Andrei Rădulescu, Dr. Gr. Antipa, — după care, la propunerea d-lui Ion I. Nistor, se amână discuția la proiectul de buget pentru ședința de mâine și se dă vot unanim de descărcare asupra gestiunii Fundațiunii Elias pe 1941.

ȘEDINȚA DELA 31 MAI 1942

D-l Președinte I. SIMIONESCU arată că Fundațiunea Familiei « Menachem H. Elias » sezisându-se de trebuința ca să se dea de Academia Română, întrunită în sesiune generală, vot pentru aprobarea transacțiunii intervenite între Fundațiune și Ministerul Agriculturii și Domeniilor, prin care se trece în patrimoniul Fundației ferma Podul Văleni din județul Prahova, în

schimbul unui teren de 55 ha 2500 m² din moşia Baloteşti, daţi în posesia unor ţărani, — a trimis Academiei o adresă, având în anexă actul de schimb intervenit între Minister şi Fundaţie, cu rugămintea să fie aprobat şi ratificat.

D-l ANDREI RĂDULESCU constată că este vorba nu de o transacţie, ci de un act de schimb de proprietăţi, ceea ce constitue un act de dispoziţie, iar nu de administraţie, şi care trebue să fie supus aprobării plenului Academiei. D-sa propune să se facă ratificarea actului de schimb.

— Propunerea se aprobă în unanimitate.

La ordinea zilei fiind discuţia bugetului Fundaţiei Elias, d-l Preşedinte I. SIMIONESCU, constatând că s'au discutat în deajuns problemele în legătură cu bugetul Fundaţiei, este de părere să se pună la vot punct cu punct cele 8 propuneri formulate de d-l Victor Slăvescu şi propunerea amintită a d-lui coleg I. Nistor. D-sa dă cetire acestor propuneri, cerând asupra fiecăreia votul plenului, şi anume:

1. Se va înregistra chiria cuvenită spitalului Elias, pe perioada 1941—1942, în valoare de 16.200.000 lei.

— Propunerea se aprobă.

2. Se va trece în bugetul anului 1942—1943 chiria cuvenită spitalului Elias, în valoare de lei 16.200.000.

— Propunerea se aprobă.

3. Evaluările veniturilor din moşii şi păduri fiind stabilite cu multă prudenţă, dacă anul agricol va da o bună producţie, ne putem aştepta la un apreciabil plus de venituri, faţă de cele evaluate în buget.

— Se ia act.

4. Este cazul să se reducă cota-parte prevăzută pentru fondul de auto-asigurare la suma de 1.500 000 lei, pentru anul acesta.

— Propunerea se aprobă.

5. Să se facă toate diligenţele necesare pentru modificarea condiţiilor în care s'a făcut închirierea hotelului şi restaurantului Continental, reducându-se termenul de închiriere, sau stabilindu-se dreptul pentru Fundaţie de a mări treptat chiria, în raport cu valoarea monetei.

— Se ia act şi se aprobă.

6. Să se preleveze din veniturile nete anuale ale Fundaţiunii, o sumă egală cu 23% din aceste venituri, potrivit Statutelor Academiei şi Fundaţiunii.

Această prelevare se va calcula în fiecare an în raport cu situaţia exactă a rezultatelor dobândite, pe temeiul bilanţului încheiat la sfârşitul fiecărui an, iar nu pe bază de prevederi bugetare.

— Propunerea se aprobă.

7. Cu prilejul prezentării bugetului anual spre aprobare plenului Academiei Române, să se facă şi o expunere de motive, în care să se arate chipul cum s'a executat bugetul anului anterior şi în acelaşi timp să se arate criteriile ce s'au ţinut în seamă la elaborarea noului buget, înfăţişat spre aprobare plenului Academiei Române.

— Se ia act şi se aprobă.

8. D-nii membri ai Academiei Române, delegați în Consiliul de conducere și administrație al Fundațiunii Elias, să înainteze plenului, ca mandatari ai Academiei, un raport de activitatea lor în decurs de un an, arătând mersul Fundației în cursul anului precedent.

— Se ia act și se aprobă.

D-l Președinte I. SIMIONESCU pune la vot bugetul Fundațiunii Elias pe exercițiul 1942—1943 cu propunerile aprobate mai sus.

— Proiectul de buget, cu modificările introduse prin cele 8 propuneri prezentate de d-l Victor Slăvescu, se votează în unanimitate.

Se procede la alegerea delegaților titulari din partea Academiei în Consiliul de conducere al Fundațiunii « M. H. Elias » și sunt realeși d-nii Dim. Pompeiu și Th. Capidan cu câte 18 voturi, fiecare, din 28 voturi exprimate și sunt aleși d-nii Dr. M. Ciucă cu 18 voturi, din 26 exprimate și Mihail Sadoveanu cu 14 voturi, din 26 exprimate.

Procedându-se și la alegerea delegaților supleanți în acel Consiliu d-l Președinte propune ca să fie realeși foștii supleanți, anume d-nii S. Mehedinți, Dr. C. I. Parhon, Sextil Pușcariu și N. Vasilescu Karpen.

— Propunerea se aprobă.

Se procede la alegerea de membri de onoare.

Procedându-se la alegerea d-lui Francesco Orestano, d-l I. PETROVICI citește următoarea propunere:

« Filosoful italian Francesco Orestano este un gânditor de valoare mondială, deopotrivă de interesant și de dibaciu în regiunea speculațiilor abstracte — unde a dus mai departe criticismul Kantian punându-l în concordanță cu evoluția Științei — precum și în zona concretă a problemelor cotidiane pe care le examinează și rezolvă pornind dela principii filosofice. Cele două conferințe pe care le-a ținut săptămânile trecute la Universitatea din București mărturisesc această dublă direcție a preocupărilor sale: o conferință a tratat despre Galilei și știința modernă, iar alta despre Fronturile ideologice ale războiului actual.

« Dar Francesco Orestano nu este numai un cugetător emerit și secretarul Academiei Regale din Roma. Pentru noi mai are și valoarea unui prieten verificat al țării noastre, lucru ce s'a putut vedea și din scurta alocuțiune pe care a rostit-o în incinta Instituției noastre, dar mai ales din alte trei cuvântări pe care le-a terminat invariabil cu fraza spusă pe românește: Trăiască România Mare.

« Pentru aceste considerații subsemnații îl propunem pe d-l Francesco Orestano membru de Onoare al Academiei Române ».

I. Petrovici, D. Gusti, Lucian Blaga, Victor Slăvescu, Șt. Ciobanu, I. I. Nistor, Gh. Ionescu-Șișești, Em Racoviță, Nichifor Crainic, Dr. Gr. Antipa, Tr. Săvulescu, P. Bogdan, C. I. Parhon, Gh. Spacu.

— Drept rezultat al votului cu bile se constată că, din 25 de voturi exprimate d-l Fr. Orestano a întrunit 23 pentru, 2 fiind ocntra.

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU constată că d-l Orestano a întrunit 2/3 din voturile membrilor prezenţi şi-l proclamă membru de onoare al Academiei Române.

Se precede la alegerea d-lui Wilhelm Weber. D-l ION I. NISTOR ceteşte următoarea propunere:

«Pe la mijlocul lui Martie am avut plăcerea să salutăm în Bucureşti pe celebrul profesor de istoria antică dela Universitatea din Berlin, pe d-l Dr. Wilhelm Weber. Dinstinsul oaspete al capitalei noastre nu este numai unul din cei mai profunzi cunoscători ai antichităţii, pe pe care îl avem dela Th. Mommsen încoace, ci d-l profesor Weber este şi unul dintre cei mai buni cunoscători ai istoriei Daciei Carpatine. Cu mai mulţi ani în urmă profesorul Weber a vizitat România şi s'a interesat de aproape de cercetările noastre arheologice din Dobrogea, Muntenia, Moldova şi Transilvania, luând cu plăcere act de străduinţele arheologilor români pentru explorarea civilizaţiei antice. Seria numeroaselor şi temeinicelor sale cercetări cu privire la istoria romană începe cu lucrarea sa despre împăratul Adrian (Untersuchungen zur Geschichte des Kaisers Hadrian, 1907), prin care aducea contribuţiuni preţioase şi la epoca veche a istoriei noastre naţionale. In 1936 apăru lucrarea sa «Princeps-Studien zur Geschichte der Augustus» cu părţi interesante şi cu privire la istoria română. Lucrarea aceasta fusese precedată de studiile sale asupra lui Flavius Josephus şi Vespasian (Josephus und Vespasian, Untersuchungen zu dem jüdischen Krige des Flavius Josephus, 1921); asupra statelor mediterane în timpurile preistorice ale Elenilor (Die Staatenwelt des Mittelmeers in der Frühzeit des Griechentums, 1925), o admirabila sinteză istorică, după izvoarele nouă şi variate, despre timpurile pre-homerice ale mileniului al II-lea î. Cr.

«In 1929 apăru lucrarea sa fundamentală despre istoria imperială romană şi istoria bisericii (Römische Kaisergeschichte und Kirchengeschichte). In anul următor apăru lucrarea sa asupra uniformizării lumii religioase (Vereinheitlichkeit des religiosen Welt). In istoria Universală (Weltgeschichte) editată de Knaur în 1935, a apărut valoroasa contribuţie a d-lui Wilhelm Weber despre imperiul roman şi intrarea Germaniei în istoria universală (Das römische Kaiserreich und des Eintritt des Germanen in die Welgeschichte). Capitolul al doilea din această contribuţie poarte titlul Roma cea veşnică (Die ewige Roma) şi începe cu Traian şi românismul Europei Sud-estice, din care facem parte şi noi Românii la locul cuvenit. Cea mai recentă lucrarea a d-lui Weber tratează despre imperiul roman în secolul al II-lea d. Cr. din cuprinsul căruia făcea parte atuncea şi România noastră, ce se compune din vechile provincii romane Dacia şi Transdanuvia.

«Cu ocaziunea vizitei sale la Bucureşti, d-l Weber a făcut mai multe conferinţe la Universitate, la Institiutul German şi la Institutul de Istorie Universală unde a vorbit clar şi documentat despre permanenţa dacică în ţările române. Ca bun cunoscător al antichităţii romane, d-l profesor Weber este unul dintre cei mai buni cunoscători ai latinităţii

noastre politice şi culturale şi ca atare un prieten bun şi devotat al ţării şi neamului nostru. Pentru aceste consideraţiuni propun alegerea sa de membru onorific al Academiei Române ».

Ion I. Nistor, I Petrovici, Victor Slăvescu, G. Murnu, Th. Capidan, C. Rădulescu-Motru, Alex. Lăpĕdatu, Şt. Ciobanu.

— Drept rezultat al votului cu bile se constată că din 24 votanţi, d-l W. Weber întruneşte 20 de voturi, 4 voturi fiind contra.

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU constată că d-l Wilhelm Weber a întrunit 2/3 din voturile exprimate şi îl proclamă membru de onoare al Academiei Române.

Se trece la alegerea d-lui Walter Hoffmann. D-l NICHIFOR CRAINIC ceteşte următoarea propunere:

« Subsemnaţii avem onoarea a propune pentru demnitatea de membru de onoare al Academiei Române pe d-l Walter Hoffmann, profesor la Academia de Mine din Freiberg, Germania, autorul valoroasei lucrări « despre ţara noastră: *Rumänien von heute*.

« D-l Walter Hoffmann e un vechiu şi profund cunoscător al României şi, după lucrările sale anterioare privind economia politică a sud-estului european, lucrări în care se vorbeşte cum se cuvine despre ţara noastră, ne-a dat această din urmă carte, ce trebue socotită între cele mai bune scrise de străini despre noi. *Rumänien von heute* a ajuns în scurt timp la a doua ediţie, care e sub tipar ».

Nichifor Crainic, D. Gusti, D. Caracostea, Th. Capidan, N. Bănescu, S Dragomir, Gh I Brătianu, Şt. Ciobanu, Victor Slăvescu.

— Drept rezultat al votului se constată că d-l Hoffmann a întrunit 22 de voturi pentru, din 25 voturi exprimate, 3 voturi fiind contra.

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU constatând că d-l W. Hoffmann a întrunit 2/3 din voturile exprimate, îl proclamă membru de onoare al Academiei Române.

Procedându-se la alegerea d-lui Inginer C. Orghidan, d-l ALEX. LĂPĔDATU ceteşte următoarea propunere:

« Descendent al unei vechi familii de mari negustori şi industriaşi braşoveni, ai cărei membri nu au contribuit numai la propăşirea industriei ardelene, prin înfiinţarea de fabrici, dar au susţinut în mod real mişcarea culturală românească prin tipărirea de cărţi şi reviste româneşti, prin suvenţionarea şcolilor şi scriitorilor români din Ardeal, Inginerul C. Orghidan, consecvent tradiţiei familiare, lucrează şi el în marea industrie românească, în special în industria metalurgică, unde a înfiinţat şi conduce diferite societăţi, ca Uniunea metalurgică română, Socomet, Titan-Nădrag-Călan, etc.

« Dar în acelaşi timp d-sa a desvoltat şi desvoltă o activitate foarte intensă în domeniul numismaticei şi arheologiei. In special se ocupă de numismatica bizantină, în domeniul căreia a reuşit să-şi formeze o foarte bogată şi valoroasă colecţie de monete de aur, de argint şi de bronz, care este astăzi cea mai importantă colecţie de acest fel din Europa sud-estică. Această colecţie este destinată Cabinetului Numismatic al Academiei Române.

« De asemenea d-sa posedă şi o foarte bogată colecţie de plumburi sigilare bizantine — peste 800 de bucăţi — al cărei catalog ştiinţific l-a întocmit de curând savantul specialist pr. V. L a u r e n t. Ea va fi dăruită în curând Cabinetului Numismatic al Academiei Române.

« De altfel d-l Ing. O r g h i d a n a mai făcut Cabinetului nostru daruri importante de monete şi obiecte arheologice.

« Pe lângă aceste colecţii d-sa posedă şi numeroase pietre gravate, camee antice, dintre care una de o mărime excepţională poartă în ştiinţă numele de « Cameea Orghidan », cum şi alte obiecte arheologice adunate mai ales din ţara noastră de o valoare ştiinţifică şi anticară nepreţuită.

« Amintesc că d-l Ing. O r g h i d a n, ca şi înaintaşii săi, a susţinut şi susţine numeroase publicaţii ştiinţifice şi literare. Ca să amintesc numai una mai recentă: prin stăruinţele şi cu concursul d-sale s'a putut edita marea Enciclopedie a României, din care au apărut 3 volume, iar al 4-lea e sub tipar.

« De asemenea publicaţiile Societăţii Numismatice Române au avut în d-sa un sprijinitor dintre cei mai generoşi.

« Pentru această activitate bogată în domeniul culturii noastre şi pentru interesul ce l-a arătat totdeauna Academiei Române şi în special Cabinetului ei Numismatic, subsemnaţii propunem să fie ales membru de onoare al Academiei ».

Alex. Lăpĕdatu, I. Simionescu, C. Rădulescu-Motru, Gh. Ionescu-Şişeşti, D. Gusti, N. Vasilescu Karpen.

— Drept rezultat al votului cu bile se constată că d-l Inginer O r g h i d a n a întrunit 20 de voturi, din 25 voturi exprimate, 5 voturi fiind contra.

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU, constatând că d-l Ing. C. O r g h i d a n a întrunit 2/3 din totalul voturilor exprimate, îl proclamă membru de onoare al Academiei Române.

ȘEDINȚA DELA 1 IUNIE 1942

Preşedinţia d-lui I SIMIONESCU.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU comunică demisia pe care d-l coleg D i m. P o m p e i u şi-o dă din demnitatea de membru în Comisiunea Financiară, în urma alegerii sale ca delegat titular în Consiliul Funda-

țiunii Elias. D-sa propune ca în acest loc vacant să fie ales d-l coleg Gh. Ionescu-Șișești.

— Propunerea se aprobă.

In altă ordine de idei, d-l Secretar General arată că Regulamentul Școalelor Române din Roma și Paris a fost făcut pe timpul când Ministru al Culturii naționale era d-l coleg General R. Rosetti. Prin acest regulament nu numai că s'au menținut vechile drepturi ale Academiei, dar au fost sporite.

D-sa atrage atenția și asupra Raportului d-lui Prof. Scarlat Lambrino, Directorul Școalei din Roma, despre activitatea acestei școale, raport care a fost comunicat într'o ședință din luna trecută a Academiei.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU prezintă două partituri muzicale, în manuscris, ale maestrului A. Castaldi, primite dela d-l Subsecretar de Stat al Educației Extrașcolare d-l General V. Iliescu, — partituri cuprinzând marșul « La Arme », armonizat pe cunoscutele versuri ale lui St. O. Iosif.

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește următoarea propunere:

« Am onoarea să vă propun ca, din venitul fondului Ioan I. Câmpineanu-Cantemir, Academia să întrebuințeze o parte pentru premii sau pentru burse sau altă destinație culturală. Acestea vor purta titlul · Ioan I. Câmpineanu.

« Ca început cred că ar fi bine să se dea un premiu de cel puțin 100 000 lei, în sesiunea generală din 1945 pentru o lucrare asupra *vieții și activității lui Ioan Câmpineanu*, marele luptător din timpul Regulamentului Organic.

« Lucrarea premiată va fi tipărită de Academie: din ea se vor distribui gratuit cel puțin 1000 exemplare.

« Celelalte modalități vor fi stabilite de Academie ».

— După o discuțiune la care iau parte d-nii I. Nistor, Alex. Lăpĕdatu, General R. Rosetti, propunerea se pune la vot și se votează în unanimitate.

La ordinea zilei fiind revizuirea Regulamentului Premiilor în continuare, d-l EM. RACOVIȚĂ cetește art 11 din proiect, care este admis. D-sa dă lectură pe rând, articolelor următoare.

La art. 12 d-l MIHAIL SADOVEANU face propunere ca lucrările care se prezintă din inițiativa d-lor membri ai Academiei Române, să fie depuse cu o lună înainte de deschiderea sesiunii generale, iar rapoartele despre ele să fie depuse cu cinci zile înainte de deschiderea sesiunii. Astfel textul ultimei fraze din acest articol va trebui să se modifice precum urmează: « asemenea propuneri trebue anunțate cu o lună de zile înainte de sesiunea generală etc...».

— Cu această modificare, art. 12 se votează.

Art. 13 se votează nemodificat.

Art. 14, după o discuțiune la care iau parte d-nii Andrei Rădulescu, Mihail Sadoveanu, George Enescu și la propunerea d-lui Th. Capidan se adoptă în următoarea redacție: « Lucră-

rile nepremiate nu mai pot fi prezentate la premiare, afară de acele ce au avut rapoarte favorabile ».

Art. 15 și 16 se votează nemodificate.

La art. 17 d-l MIHAIL SADOVEANU, în deosebire de textul propus prin proiect propune următoarea redactare a alineatului 2: « Academia poate premia și lucrări publicate într'una din limbile străine, când dispozițiile actelor de fundație sau ale regulamentelor nu se opun și când ele tratează despre țara, poporul sau cultura românească ».

Asemenea d-sa propune să se suprime ultimele cuvinte « pură și aplicată » din ultimul alineat al acestui articol.

— După o discuțiune la care iau parte d-nii I. Nistor și N. Vasilescu Karpen, propunerile d-lui Mihail Sadoveanu se aprobă și articolul se votează cu modificările introduse de d-sa.

D-l Dr. GR. ANTIPA zice că Academia decerne premii, unele mari, pentru lucrări, însă nu are niciun fel de distincție pentru opera și activitatea întreagă a unui om. In străinătate se dau în astfel de împrejurări medalii. Este de părere să introducem și noi această distincție.

— Se ia act.

La art. 18 d-l Ion I. Nistor și Dim. Caracostea observă că este un articol inutil, deoarece nu poate fi vorba de a premia traduceri fără valoare. D-l Caracostea propune chiar să fie eliminat acest text.

D-l MIHAIL SADOVEANU citește art. 10 din vechiul Regulament, și propune să fie păstrat ca atare.

— Propunerea se aprobă și art. 18 se înlocuește cu art 10. din Regulamentul de premii votat la 1907 cu modificările din 1907—1931.

La art. 19 d-l ION I. NISTOR observă că articolul ar fi neaplicabil, deoarece nici lucrări ale membrilor Academiei nu respectă adesea ortografia Academiei.

D-l MIHAIL SADOVEANU e de părere să se păstreze totuși articolul în întregimea lui, ca normă pentru disciplina ortografiei.

— Propunerea se admite și articolul se votezaă nemodificat.

Restul articolelor dela 20 până la 36 inclusiv se votează nemodificate în redacția proiectului și se decide ca acest Regulament să se pună în aplicare dela 1 Iulie 1942.

La ordinea de zi fiind chestiunea acceptării legatului testat Academiei de defuncta *Elena Movilă* prin testamentul său olograf dela 20 Martie 1940, d-l ANDREI RĂDULESCU arată că prin acel testament se dispune în favoarea Academiei Române de cotitatea disponibilă a averii defunctei (partea sufletului), care va rezulta din vânzarea caselor sale din București, strada Latină Nr. 3 și din vânzarea prăvăliilor din orașul Constanța, Piața Independenții 15. Numerarul rezultat urmează să fie transformat în efecte de Stat de către un fiu al testatoarei împreună cu Academia, iar venitul acestor efecte să fie încasat de doi fii ai testatoarei. După încetarea acestora din viață, veni-

turile vor reveni Academiei şi vor fi întrebuinţate la ajutorarea şi întreţinerea unui azil de bătrâni în Comuna Carmen-Sylva, într'un local construit şi donat de testatoare Comunei Carmen-Sylva. Totalul averii, după aprecierile făcute, ar fi de 15.000.000 lei, din care partea Academiei ar fi de aproximativ 4.000.000 lei.

D-l Andrei Rădulescu pune îndoita chestiune de principiu, dacă primim acest legat şi dacă ne declarăm mulţumiţi cu arătările executorului testamentar.

— După o discuţie la care iau parte d-nii Dim. Caracostea, Ion I. Nistor, Em. Racoviţă şi Andrei Rădulescu, se constată că chestiunea acceptării legatului are încă nevoie de studii şi se decide să se amâne votul privitor la acceptare.

La ordinea zilei fiind propunerea d-lui coleg ION. I. NISTOR pentru înfiinţarea unei librării, d-sa zice:

« In urma însărcinării primite din partea plenului Academiei am onoarea a prezenta următorul raport asupra propunerii de înfiinţare a librăriei şi tipografiei Academiei.

a) *Librăria*

« Academia Română are în depozitul ei un tezaur de publicaţiuni literare, istorice şi ştiinţifice care reprezintă o valoare reală de mai multe zeci de milioane de lei. Mă gândesc la Documentele Hurmuzaki, la Dicţionarul Limbii Române, la Analele celor trei secţiuni din timp de 70 de ani, precum şi la mulţimea colosală de alte publicaţiuni mai restrânse, care toate zac uitate, prăfuite şi neexploatate în depozitele Academiei, umede şi neîncăpătoare. Exploatarea acestui preţios patrimoniu al Academiei se face încă în condiţiuni primitive ca acum 30 sau 40 de ani, când numărul cetitorilor era restrâns asupra vechiului regat, şi când principiul că reclama este sufletul comerţului era aproape desconsiderat şi nu era la ordinea zilei ca azi. Inainte de marea unire din 1918 publicaţiile Academiei erau puţin cunoscute în Transilvania şi Bucovina, iar în Basarabia necunoscute şi nedesfăcute de loc. La marea bibliotecă a Universităţii din Cernăuţi lipseau publicaţiile Academiei sau cele mai multe dintre ele până la 1900, când cu ocaziunea aniversării de 25 de ani a Universităţii, ele au fost dăruite bibliotecii de însuşi secretarul general al Academiei Dimitrie Sturdza, care, în drum spre Berlin, le-a prezentat în mod solemn Universităţii într'o şedinţă solemnă a Senatului Universitar, le care mă întâmplasem şi eu ca student şi preşedinte al societăţii Junimea, vărsând lacrimi de emoţie şi îmbeşicându-mi palmele de aplause. Că în Basarabia publicaţiile Academiei lipsesc cu totul m'am convins dela 1918 când împreună cu fruntaşii basarabeni am pus bazaprimei biblioteci naţionale, româneşti la Chişinău. In Dacia, sau Transilvania, cum i se zice pe nedrept nu va fi fost mai bună, căci de altfel nu aş fi constatat vara trecută la Blaj lipsa multora dintre publicaţiile Academiei. Se poate ca la Timişoara, Sibiu, Oradea şi Cluj să fi ajuns cel puţin după unire publicaţiile Academiei

în număr mai mare, căci înainte de unire ele erau de bună seamă și acolo foarte sporadic răspândite. Dar chiar în țara-mamă afară de București, și de Iași și Craiova, în celelalte orașe din provincie publicațiile Academiei erau aproape necunoscute. Eram profesor tocmai la Suceava când cu ocazia unei vizite la Fălticeni întrebai într'o librărie de acolo de unele comunicări ale regretatului Iorga, apărute în Analele Academiei Române. Librarul făcuse ochi mari la întrebarea mea făcându-mă să bănuesc că nu aflase niciodată de asemenea publicații. Nu știu dacă în celelalte orașe reședințe de județe oamenii vor fi aflat ceva mai mult de publicațiile Academiei.

« Se poate ca după unire situația aceasta să se fi îmbunătățit încâtva dar nici într'un caz în așa fel, ca tezaurul de publicații al Academiei să fie pus în adevărata lui valorificare materială, necum spirituală. Dar mai elocvent decât expunerea mea vorbesc cifrele. Din tezaurul de zeci de milioane capitalizate în publicații s'au desfăcut în 1940/41 cărți pentru *104 652* lei, iar la 1941/42 pentru *327 207* lei. Există date de acestea dezolante și din anii precedenți, dar cred că aceste două date ajung pentru a ne edifica pe deplin de insuficiența în exploatarea acestui tezaur De aceea cred că starea aceasta de lucruri nu mai poate dăinui. Invinovățiri nu se pot aduce nimănui, căci conservarea tezaurului și evidența asupra lui se face de birourile Academiei în mod ireproșabil. De vină este sistemul care trebue schimbat. Dar înainte de a arăta în ce mod trebue să se facă aceste schimbări se impune să arătăm cum se face până în prezent desfacerea publicațiilor Academiei.

« Desfacerea cărților Academiei nu se face în regie proprie ci prin câteva librării din București și din puține orașe din provincie, cu un rabat de 30% din prețul publicației. Sumele încasate pe calea aceasta sunt precum am arătat mai sus, *104.652* pe 1940/41 și *327.207* pe 1941/42. Pentru desfacerea cărților cu sumele acestea așa de modeste noi am plătit în 1940/41 circa 25.000, iar în 1941/42 circa 90.000 la un loc, deci 120 000 lei. Sumele aceste nu sunt decât aproximative, fiindcă conturile dela diverse librării nu sunt la zi. Desfacerea este foarte redusă pentru motivul că nu se face nicio propagandă. In librăriile din oraș publicațiile noastre zac aruncate într'un colț de vitrină fără ca ele să bată la ochi, încât numai cu greu le poți descoperi dacă le cauți anume. In condițiile acestea se pune întrebarea adică pentru ce cheltuim noi atâția bani și atâta energie întrebuințată cu scrierea și tipărirea cărților, ca ele să mucegăiască în depozit. D'apoi cărțile pierd din interes și actualitate și dacă ele nu ajung în circulație la timp, ele se demodează și devin ca și ineditele piese de muzeu sau de arhivă. Insă, nu pentru aceasta cheltuește Academia milioane pe an pentru publicații.

« Neajunsul acesta nu poate fi remediat decât prin crearea de condițiuni mai favorabile de desfacere. Iar acestea nu pot fi împlinite decât

prin crearea unui oficiu *public* de desfacere a publicaţiilor Academiei, care nu se poate numi altfel decât *librărie proprie*. Nu trebue să ne speriem când pronunţăm numele de librărie. Academia nu este numai în drept, ea este chiar datoare să grijească de desfacerea normală şi la timp a produselor sale tipografice, căci de acestea este vorba, iar librăria n'ar însemna altceva decât desfacerea în regie proprie a Academiei. Se poate replica de cineva că venitul din desfacere n'ar putea acoperi cheltuelile de gestiune ale unei librării. La aceasta se poate răspunde că odată ce marfa zace în depozit, sporirea desfacerii ei şi deci a profitului depinde de cuantumul mărfei ce aşteaptă să fie desfăcut. Prin crearea de condiţiuni mai favorabile de desfacere se va spori şi câştigul, aceasta este sigur.

« Dară crearea unei librării proprii nu reclamă alte cheltueli decât *chiria localului* şi taxele comunale. De impozite către Stat Academia este scutită, iar personalul există şi este trecut de ani de zile în bugetul Academiei. In acest buget avem 2 funcţionari plătiţi cu câte 10.376 şi 7.100 lei pe lună şi un om de serviciu plătit cu 6.100 lei pe lună, care au în sarcina lor conservarea depozitului de cărţi şi înregistrarea şi evidenţa publicaţiilor. Prin crearea unei librării oamenii aceştia n'ar avea decât să-şi mute birourile lor în localul librăriei, să aşeze publicaţiile Academiei în vitrină şi să le desfacă ei înşişi. Munca lor în plus ar fi foarte neînsemnată, iar în urma unor vizibile propagande prelevările de 30% pentru fiecare carte, ar acoperi o parte cel puţin din cheltuiala în plus ce s'ar crea prin plata chiriei localului.

« Dar librăria Academiei nu trebue să se restrângă numai la desfacerea publicaţiilor academice, ea poate griji de desfacerea şi altor cărţi, literare şi ştiinţifice, străine şi indigene, devenind astfel o librărie pentru publicaţii ştiinţifice, care lipseşte în capitala României şi a cărei lipsă se simte foarte mult de institutele de învăţământ superior şi de tinerii studioşi, cu un cuvânt de întreaga intelectualitate românească. Prin crearea acestei librării, Academia ar îndeplini o nouă latură a misiunii sale culturale fără niciun risc financiar şi fără prea mare cheltuială în plus. De aceea propun şi rog să acceptaţi înfiinţarea unei librării pe numele Academiei Române ».

In concluzie d-l Nistor roagă să se dea autorizaţie principială pentru înfiinţarea librăriei, în care s'ar putea face şi vânzare de cărţi ştiinţifice străine, Delegaţiunea rămânând să studieze modalităţile de realizare a acestei propuneri.

— După o discuţiune la care iau parte d-nii Dr. Gr. Antipa, Mihail Sadoveanu, Dim. Gusti, Andrei Rădulescu şi la propunerea d-lui Secretar General Alex. Lăpědatu, se institue o comisie compusă din d-nii Ion I. Nistor şi Secretarii Secţiunilor care să pregătească studiile necesare.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 2 IUNIE 1942

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU, deschizând şedinţa, zice:

« Mulţumită numeroşilor donatori, Academia Română este în măsură în fiecare an să premieze lucrări din diferite domenii ale activităţii culturale româneşti. Este singura instituţie din ţară, care poate să releve, în chip mai larg, munca desfăşurată în câmpul spiritualităţii româneşti.

« Premiile Academiei nu reprezintă atât un sprijin material celor premiaţi. Sumele date, multe sunt modeste, prea modeste faţă de valoarea actuală a banului. Nu e din vina ei. Ea este silită să urmeze cu stricteţă indicaţiile donatorilor, de multe ori persoane cu intenţii bune, pline de însufleţire, dar care nu au pus la îndemâna Instituţiei noastre decât modeste economii din munca lor. Important nu e suma donată cât bunele lor fapte spre a contribui cât poate fiecare, la înteţirea producţiei culturale româneşti. Veşnică să le fie pomenirea.

« Dacă din punct de vedere material deci premiarea nu înseamnă mare lucru, rămâne partea morală a distincţiunii. O lucrare premiată de Academia Română înseamnă recunoaşterea unei activităţi laudabile care merită să fie relevată. Această latură a înţelesului premierii este singurul ţinut în seamă de către Academie. Premiarea este înainte de toate o răsplată morală, acordată de cea mai însemnată instituţie culturală a neamului, pentru continuarea cu încredere a activităţii, ori reprezintă o mulţumire sufletească pentru cei a căror activitate este aproape încheiată.

« Mai este încă un criteriu urmat de Academie. Ea ţine să premieze acele lucrări care cuprind în ele semnul unei cât de modeste încercări de originalitate. Dacă nu are încă putinţa să sprijine şi se înteţească cercetări originale, ceea ce intră în ţinta ei de viitor, măcar prin premiere, caută să urmărească asemenea tendinţă relevând scânteia întrezărită a unei originalităţi cât de modeste.

« Dacă s'ar cunoaşte mai larg aceste criterii conducătoare în judecata premierilor, poate s'ar stăvili năvala tipăriturilor trimise, unele laudabile în sine, dar care nu răspund normelor stabilite.

« Ca urmare a acestui mod de a vedea, este tocmai posibilitatea de a se premia lucrări bune care, din diferite motive, nu au fost trimise de către autori spre cercetare. Oricare membru al Academiei poate printr'un raport amănunţit să recomande la premiu o lucrare socotită de seamă din cele apărute în cursul anului. In acest chip Academia socoate că se apropie mai mult de menirea ei de a acorda răsplata cuvenită oricărui autor, care s'a distins pirn calităţi deosebite chiar când el nu solicită premiarea, bine înţeles însă dacă ostentativ nu refuză gestul de obiectivă apreciere a Instituţiei.

« Pe cât omeneşte este cu putinţă, Academia Română şi în anul acesta a căutat să aleagă din lucrările prezentate pe acele care corespund normelor arătate.

« Celor premiaţi să le servească distincţiunea acordată lor de Academie ca un imbold pentru munca cinstită şi folositoare prestigiului cultural al naţiei noastre.

« Cu ocazia cercetărilor pentru premiare se pot trage oarecare concluziuni mai generale. Nu mă voiu referi la premiile lucrărilor tipărite, deşi din numărul de 137 publicaţiuni numai 36 au fost distinse cu premiile care se vor arăta îndată de către d-nii referenţi.

« Cele mai multe tipărituri trimise sunt sau încercări literare, uneori de câteva pagine, sau lucrări de compilare, cu pretenţii de generalizări fără importanţă.

« De îndată ce se cere o muncă proprie de documentare, ori de experimentare, premiul e ocolit. Premiul Pallade de 80 000 lei se dă unei lucrări cu caracter economic, bine înţeles relativ la ţara noastră. Niciuna din cele 8 lucrări prezintate n'au oprit atenţia.

« Ce problemă mai interesantă poate fi din punct de vedere al sănătăţii obşteşti decât tuberculoza, care ameninţă până şi populaţia noastră rurală. Deşi suma de 25.000 lei e destul de însemnată, nicio lucrare nu s'a prezentat la acest premiu.

« Aceeaşi observare, e de făcut în deosebi la premiile cu subiecte date. Sunt ocolite ani de-a-rândul, deşi, tratarea lor ar putea fi ademenitoare. Se cere însă cercetare în bibliotecă, o muncă sârguincioasă.

« Nu s'a găsit nimeni, din 1939 până azi, să studieze « Simţul psihologic şi spiritul satiric în opera lui Th. Speranţia ».

« Tot din 1939 nimeni nu s'a încumetat să se ocupe cu chestiunea atât de arzătoare şi desbătută despre ortografia română (principii de orientare).

« Dintre numeroşii profesori care-i avem, niciunul nu s'a încumetat să studieze « Ideile directive ale proiectelor de reformă şcolară în România dela 1866 ». Nici măcar asupra « vieţii şi faptelor lui Tudor Vladimirescu », Marele Premiu Ferdinand I, nimeni, dela 1932, nu s'a încercat să scrie.

« Din 1937 am instituit un premiu asupra Cooperaţiei în România, de 30.000 lei, ridicat anul acesta prin donaţia Institutului Cooperatist la 50.000 lei. Vreme de 5 ani nu s'a prezintat niciun manuscris, deşi problema Cooperaţiei este atât de însemnată pentru ţara noastră. La premiul Statului Asachi de 50.000 lei, din 1940, s'a propus subiectul atât de interesant despre « Contribuţia Românilor din Banat în veacul al XIX-lea la progresul Statului român ». Niciun semn.

« E demn de relevat cred că în anul acesta au rămas multe premii neacordate. In deosebi caracteristică a fost lipsa lucrărilor de ordin practic Nu s'au prezintat lucrări la premiul Hagi-Vasile pentru scrieri referitoare la comerţul român, nici la premiul Pallade, Vernescu pentru publicaţiuni economice şi sociale. Subiecte cu cuprins de drept, lucrări tehnice, medicale, de chimie sau chiar de silvicultură nu au fost încă încercate.

« Tot ce reprezintă muncă de cercetare migăloasă nu se atacă. Rămân cu anii ca deziderate.

« Se poate ca asemenea anomalii să fie lămurite printr'o slabă răspândire de publicație din partea Academiei, spre a aduce la cunoștință cât mai largă felul subiectelor date. Poate se lămuresc prin timpurile anormale prin care trecem, când, vorba cronicarului, gând slobod pentru asemenea preocupări nu sunt îngăduite.

« Mai de grabă înclin să cred că acestea sunt cauzele pentru care subiectele date sunt ocolite, decât că școalele noastre de cultură superioară, nu procură elemente deprinse cu cercetări mai amănunțite, îndrumate către o muncă proprie și nu obișnuite numai cu repetarea celor auzite dela profesorii lor sau celor cetite din cărți făcute de alții. In deosebi este și trist dar și simptomatic faptul că nu sunt atacate subiectele care au o legătură mai strânsă cu condițiunile proprii ale țării sau ale neamului. Tratarea lor ar cere o muncă originală, o sistematică orânduire a documentelor cercetate și vreme mai îndelungă decât acea cheltuială pentru folosirea unei opere înfăptuite de alții.

« Totuși Academia Română își îndeplinește anual datoria sa de a atrage luarea aminte asupra lucrărilor mai de seamă, împărțind ca în anul acesta suma de 1 124 500 lei pentru premii diferite.

« Categoria lucrărilor premiate este variată. Se referă la tot soiul de producțiuni literare, științifice, dar și pentru opere de artă plastică, pentru muzică ori arhitectură.

« Datorită lui Mavroyeni, descendentul unui Domnitor din Muntenia, Academia Română a decernut și în anul acesta un premiu de virtute în valoare de 100.000 lei.

« Toți acei premiați, fie că se află prezenți fie că n'au avut, sper, vreme ca să asiste la această ședință, să le rămâie sădită în suflet mulțumirea ce trebue să le-o procure faptul că Inalta Instituție de cultură română le-a răsplătit, repet, moral mai mult decât material, munca lor. Să nu pregete a munci mai departe, căci singură munca este nu numai în grelele timpuri de azi, ci în totdeauna, semnul adevăratului înțeles al vieții. Nu trebue să uităm că neamul nostru a intrat târziu pe drumul culturii, cu atât mai deplină datorie avem ca să dovedim că, deși întârziat în evoluție, nu este lipsit de însușirile fericite de a se măsura în cultură chiar cu neamurile care au pornit la drum înaintea noastră. Pentru aceasta ne trebue să muncim cu râvnă, cinstit, perseverent, călăuziți de o pregătire sănătoasă. Indreptată către un scop bine definit, acel al înălțării și întăririi neamului din care facem parte, munca ajunge să devină salvatoarea soartei noastre ca popor și factorul principal de sănătos progres al țării, în toate. »

Apoi d-sa dă cuvântul pe rând d-lor Secretari ai Secțiunilor pentru a ceti pasajele mai caracteristice din rapoartele despre scrierile premiate.

Iată lucrările cărora cele trei Secțiuni și Comisiunile speciale le-au conferit premiile precum urmează:

1. *Premiul Năsturel*, de 4 000 lei, s'a împărţit astfel:

2.000 lei d-lui *Athanasie Bulencea* pentru « Manual de viticultură », Vol. II. « Viticultura specială », (Bucureşti, 1941), pe baza următorului raport al d-lui *Traian Săvulescu :*

« Viticultura constitue una din principalele bogăţii ale ţării. Vechimea culturii viţelor în România depăşeşte pe a celor mai multe state din Europa. Totuşi până la invazia filoxerei nu a existat nicio preocupare ştiinţifică pentru această specialitate la noi în ţară.

« Graţie regretatului Vasile S. Brezeanu a apărut în literatura noastră primul tratat mai complet de Viticultură (1902). Epuizându-se această lucrare, viticultorii şi şcolarii noştri au fost avizaţi să recurgă la manuale străine. Este drept că între timp au apărut câteva broşuri tratând despre viţa de vie şi modul de cultură al acesteia, însă niciuna nu era completă şi nici destul de temeinică pentru trebuinţele podgorenilor, şcolarilor şi amatorilor de a-şi adânci cunoştinţele în această specialitate.

« Simţindu-se nevoia de a se dota învăţământul agricol cu un asemenea tratat, Ministerul Agriculturii şi Domeniilor a instituit un concurs pentru editarea acestei lucrări.

« Dintre manuscrisele prezentate, acela al d-lui Ing. Agr. Athanasie Bulencea a fost recomandat de comisiunea examinatoare.

« Manualul d-lui Athanasie Bulencea umple astfel un gol adânc simţit pentru instrucţia specialiştilor.

« Inafară de aceasta, lucrarea în sine prezintă avantajul de a fi întocmită pe baza experienţelor, studiilor şi observaţiilor dela noi din ţară, autorul însuşi fiind un eminent specialist care s'a devotat carierei didactice fără a se îndepărta dela aplicaţiunile practice de fiecare zi. Manualul de Viticultură prezentat Academiei Române pentru premiere constă din două volume:

« *In volumul I.* Viticultura Generală care cuprinde 192 pagine, are desfăşurate capitolele generale: istoric, organografia viţei de vie, factorii care influenţează producţia (climat, sol, varietate), descrierea principalelor specii şi hibrizi pentru port-altoi şi a varietăţilor nobile pentru rod, mijloacele de creare a nouălor varietăţi prin selecţiune, mutaţiuni şi hibridare.

« *In volumul II.* Viticultura Specială care cuprinde 356 pagine, în patru părţi, sunt redate amănunţit: Inmulţirea şi altoirea viţelor, cultura propriu zisă, tăieri, îngrijirea viei, apărarea contra boalelor şi insectelor vătămătoare, valorificarea produselor viei şi măsurile legislative pentru propăşirea viticulturii.

« Din conţinutul ambelor volume se remarcă nu numai cunoştinţele serioase ale autorului dar şi o contribuţie importantă de studii şi observaţii originale în specialitate.

« Ca o preocupare particulară faţă de elevii cari vor folosi acest tratat ca manual didactic, autorul a introdus la finele fiecărei părţi din ambele volume câte un rezumat atât de bine întocmit încât a reuşit să facă şi mai

interesante cărțile sale pentru profesorii care au de consultat aceste volume cât și pentru specialiști cărora le pune la îndemână notițe foarte prețioase pentru orientare sau diverse determinări.

« Contribuția d-lui Ing. Agr. Athanasie Bulencea la progresul științei și practicei viticole românești este foarte valoroasă. Munca, priceperea și conștiinciozitatea cu care a fost alcătuit acest manual bogat în date și observațiuni orginale și sprijinit pe o îndelungată pratică personală merită cu prisosință să fie răsplătite prin recunoașterea lor de către Academia Română acordându-se premiul la care a fost prezentată.

2.000 lei d-lui *Dr. Nicolae Mănescu* pentru scrierea « Colonizarea în Grecia » (București, 1941), pe baza următorului raport al d-lui *Th. Capidan :*

« In lucrarea d-lui Dr. Nicolae Mănescu este vorba despre o problemă de actualitate, anume Colonizarea în Grecia. Subiectul în sine ține de domeniul economiei naționale nu de acela al literelor. Cu toate acestea dacă, în cele ce urmează încerc să arăt valoarea ei, pentru o eventuală colonizare în țară la noi, aceasta o fac fiindcă am avut prilejul să văd nu numai aplicarea ei în Grecia dar și rezultatele fericite la care s'a ajuns.

« In Grecia, colonizări s'au făcut în mai multe rânduri. Ori de câteori se întâmpla câteo mișcare revoluționară în ținuturile locuite de Greci de sub stăpânirea turcească și nu izbutea, urma o mișcare a populațiunilor grecești din aceste regiuni care veneau să se așeze în Grecia. Aceste colonizări cuprinzând un număr de refugiați relativ mic, nu prezentau prea mari greutăți pentru Statul grecesc, mai cu seamă că pe vremea aceea și densitatea populației din Grecia nu era mare.

« Cu totul alt caracter a avut colonizarea din 1922. In urma înfrângerii armatei grecești în Asia Mică, a avut loc un schimb de populație între Grecia și Turcia, potrivit clauzelor tratatului încheiat la Lausanne. Grecia trebuia să primească un număr de 1.500.000 de refugiați Greci din Tracia și Asia Mică, în schimbul celor 400.000 de Turci, care plecau din Macedonia grecească în Asia Mică. Pentru Grecia, țară săracă, stabilirea și întreținerea acestor refugiați, la început, a pricinuit mari greutăți, deși, sub raportul etnografic, așezarea lor în mijlocul Românilor și Slavilor mărea omogenitatea elementului grecesc din Macedonia. Cu toate aceste greutăți, cu ajutorul asistenței străine — este vorba de un important împrumut pe care Grecia l-a obținut prin intermediul Societății Națiunilor — Statul grec în decurs numai de câțiva anu a reușit să realizeze întregul plan de instalare și de așezare a tuturor refugiaților.

« In cuprinsul lucrării de aproape două sute de pagine, format mare, d-l Dr. Nicolae Mănescu, într'o expunere clară și foarte amănunțită, arată principiile care au stat la baza întregului sistem de colonizare în Grecia. Intru cât la viitoarea reorganizare a Europei, schimbul de populație va juca un rol destul de important și în țara noastră, cei chemați să execute acest schimb vor găsi în cartea d-lui Dr. Nicolae Mănescu un studiu de cea mai bună orientare. De aceea propun să i se acorda premiul la care a concurat.

2. *Premiul Arhitect Petre Antonescu*, de 15.000 lei, s'a acordat d-lui Arhitect *Florea Stănculescu* pentru lucrările:

« Case şi gospodării la ţară » (Bucureşti 1927);

« Căminul. Studii şi planuri de case » Publicaţie trimestrială. Anul 1928. Bucureşti;

« Construcţii rurale. Indrumări, planuri şi cercetări » Caetul Nr. I, II, III, IV şi V. (Bucureşti, f. a.), pe baza următorului raport al d-lui Arhitect *Petre Antonescu*:

« Opera d-lui Arh. Fl. Stănculescu se găseşte realizată în aceste publicaţiuni mai ales sub forma de documentări, studii şi proiecte de arhitectură rurală având ca punct de plecare cercetarea construcţiilor ţărăneşti din întreaga ţară şi drept scop întemeierea unei arhitecturi rurale moderne în care să se ţină seama de bogatul aport al tehnicei moderne fără însă să ignoreze nimic din ceea ce o experienţă seculară a sedimentat în specificul artistic al geniului rural român.

« Dela acest întins program de lucru ce pare a fi principala preocupare ce stărue în opera d-lui Arh. Fl. Stănculescu, d-sa a putut uşor să se îndrepte şi către un mai larg câmp de realizare studiind şi construind clădiri de locuinţe orăşeneşti care să aibă drept punct de inspiraţie arhitectura veche românească atât cea dela sate cât acea care a mai rămas pe la oraşe.

« Cercetând fiecare din cele trei publicaţiuni prezintate la concurs vom avea de făcut următoarele însemnări pentru fiecare în parte:

« I. In *Case şi gospodării la ţară*, autorul înfăţişează numeroase planuri ridicate după cele mai caracteristice tipuri de clădiri ţărăneşti aflate în cuprinsul ţării româneşti, precum şi planuri originale întocmite de d-sa pentru trebuinţele gospodăreşti de azi ale populaţiunii rurale închipuită nu numai ceva mai înstărită decât cum se găsea până mai deunăzi ci şi mai atentă la ceea ce desvoltarea tehnică a artei constructive poate să-i aducă ca înlesnire şi învăţături în mediul rural.

« In legătură cu acestea e de adăugat că lucrarea « Case şi gospodării la ţară » e fructul ostenelilor autorului în cadrul activităţii Serviciului de Arhitectură înfiinţat la Ministerul de Domenii şi Agricultură de către conducătorii Casei Centrale de Improprietărire care pe baza studiilor ce a întreprins asupra organizării satelor şi gospodăriilor săteşti a dorit să ajungă a întocmi « nouăle înfăptuiri rezultate din împroprietărire » şi pe temeiul unei îmbunătăţiri tehnice a arhitecturii ţărăneşti.

« Sunt de însemnat cu deosebire în această carte proiectele de case dela Nr. 1 până la Nr. 22 cuprinzând planul de distribuţie, faţadele, secţiile şi câte o vedere perspectivă. La acestea se mai adăugă frumoase desene originale pentru lucrări de împodobire, de amenajare interioară, mobilier, etc.

« II. In *Căminul*, publicaţiune trimestrială de « studii şi planuri de case » de sub direcţiunea d-lui Arh. Fl. Stănculescu, se află încercarea izbutită a unui grup de tineri arhitecţi, în majoritate vechi elevi ai Şcoalei

Superioare de Arhitectură din București, de a « populariza sistemele de construcțiune și concepțiile arhitectonice, în pasul timpului ».

« Acest scop e atins mai ales prin mijlocirea cunoașterii și adaptării celor mai practice și frumoase înfăptuiri ale arhitecturii tradiționale românești în mediul rural, iar în fruntea celor ce au dus greul la această frumoasă publicație de artă românească — (care din nefericire n'a avut decât un singur dar compact și copios număr) — se află d-l Florea Stănculescu cu planurile și însemnările sale.

« III. In cele cinci caiete de *Construcții rurale* publicate sub direcția d-lui arhitect Fl. Stănculescu de către Ministerul Agriculturii, Domeniilor și Cooperației, se poate urmări ultima nouă contribuție a îndrumătorului acestei publicațiuni către aflarea a unor cât mai apropiate forme de arhitectură nouă gospodărească pentru așezările rurale românești, în care forme să nu lipsească de sub sigilul unei tradiții de artă națională și soluțiunile cele mai potrivite la problemele pe care știința de azi a agriculturii le pune pentru construcțiile gospodăriilor rurale.

« Drept completare la aprecierea de ansamblu care se desface din însemnările aci rânduite, credem util a adăuga că pe baza activității sale speciale în domeniul artei arhitectonice rurale, d-l arh. Fl. Stănculescu a fost chemat la catedra de *Arhitectura Rurală* de curând înființată pe lângă Facultatea de Arhitectură din București.

« Pentru cele mai sus arătate suntem de părere că lucrările prezentate de d-l profesor arhitect Fl. Stănculescu învederează o stăruitoare muncă și un ales talent prin care d-sa a țintit să contribue la o renaștere a arhitecturii românești potrivită desvoltării tehnice a zilelor noastre și că pentru aceste merite i se cuvine răsplata premiului pentru care a solicitat să concureze ».

3. *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei (indivizibil), s'a acordat d-lui *D. Popovici* pentru scrierea « I. Heliade Rădulescu, Opere ». Vol. I, (București, 1942), pe baza următorului raport al d-lui *Dim. Caracostea :*

« Marile premii ale Academiei se cuvine să urmărească un îndoit țel: recunoașterea unei valori de necontestat și totodată consacrarea unei atitudini. Anul acesta, premiul Hamangiu de 100.000 lei este destinat criticei literare, un domeniu în care atitudinea interesează în cel mai înalt grad. Nu e vorba de o atitudine care să arate preferința pentru o anumită direcție a gustului, căci aici pot interveni factori subiectivi, ci înțelegem prin atitudine acel stil de muncă prin care cel închinat specialității ia asupra lui toate imperativele disciplinei pe care se simte chemat s'o reprezinte.

« In privința aceasta, în critica noastră literară, disciplină strâns legată de istoriografia literară, dăinuește deprinderea comodă a foiletonismului și a ținutelor sectare.

« Greaua muncă tăcută și care nu așteaptă sgomotoase recunoașteri de o zi cere criticului literar o adâncire în realitățile românești: limbă, creațiunile populare, încadrarea în literaturile apusene și, în același timp, orizont comparativ deschis și asupra literaturilor înconjurătoare.

« In critica românească a ultimelor decenii nu s'a făcut pasul acesta necesar, ci s'a stăruit în vechea atitudine comodă de a reproduce în serii, la nesfârşit, tiparul foiletonistic. Astfel, critica noastră, dacă a câştigat în extensiune, reprezintă o deficienţă în adâncire.

« Dintre specialişti, care dela început au înţeles să ia o altă cale, un loc deosebit îl ocupă de pe acum d-l prof. D. Popovici, titularul catedrei de literatura română modernă dela Universitatea din Cluj, vremelnic la Sibiu. Dela primele lui lucrări s'a văzut bogăţia informaţiei, care ştie să meargă până la ultimul amănunt al izvoarelor, vastul orizont comparativ, măsura şi adâncimea în judecată. Acestea, într'o formă stăpânită care ştie că succesul durabil vine pe alte căi decât al exibiţionismului curent.

« Dela primele lucrări asupra începuturilor poeziei noastre sociale până la recenta contribuţie asupra lui Maiorescu şi Alecsandri, publicată în periodicul secţiei noastre literare « Langue et littérature », a făcut dovada unei alese ţinute literare.

« Cele două lucrări prin care s'a impus: « Ideologia literară a lui Ion Heliade Rădulescu » şi studiul « Santa-Cetate, între utopie şi poezie » aduc la tot pasul contribuţii noi care rămân în patrimoniul conştiinţei noastre literare.

« O trăsătură fundamentală este grija de a integra personalitatea primului Preşedinte al Academiei Române şi vasta lui operă nu numai în mişcarea literară apuseană, dar şi în condiţiile noastre proprii sud-est-europene. De aici, grija de a urmări izvoarele neo-greceşti ale scriitorului nostru.

« Un alt aspect al preocupărilor scriitorului este acela de ediţie critică. Primul volum din ediţia *Opere* a lui I. Heliade-Rădulescu rezolvă una din cele mai grele probleme de ediţie românească, pentrucă a trebuit să dea o formă definitivă unor sisteme ortografice atât de variate, cum au fost acelea ale lui Ion Heliade Rădulescu.

« Bogatele note şi comentarii, pag. 488—632, prezintă o informaţie atât de amănunţită şi trimiteri la izvoare atât de însemnate, încât conţin în ele substanţa mai multor lucrări, la fel ca şi prefaţa ediţiei. Al doilea volum al acestei lucrări e tot atât de bogat ca şi primul.

« Un alt aspect al activităţii d-lui D. Popovici este acela de rodnic organizator al muncii ştiinţifice în jurul catedrei, ilustrată prin fostul nostru coleg G. Bogdan-Duică, asupra căruia d-l Popovici a scris pagine menite să rămâie. Din seminarul d-lui Popovici, a ieşit recent mănunchiul de studii cuprins în anuarul său « Studii literare ». Incă o dovadă de ceea ce poate şi trebue să facă în critica şi istoriografia literară un specialist la înălţimea vremii.

« Pentru toate acestea şi pentru a consacra o altă atitudine decât aceea a foiletonismului curent, depun în cinci exemplare volumul *Ion Heliade-Rădulescu, Opere* şi propun excepţional pe d-l D. Popovici pentru premiul Hamangiu ».

4. *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, s'a împărţit astfel:

20.000 lei d-lui *August Scriban* pentru « Dicţionaru limbii române ». (Iaşi, 1940), pe baza următorului raport al d-lui *Th. Capidan :*

« Intr'un volum de 1446 de pagine tipărit cu literă petit, d-l prof. August Scriban a publicat în anul 1939 « Dicţionaru limbii româneşti », o operă la care autorul: după mărturisirile făcute în « Precuvântare » a lucrat aproape patruzeci de ani. D-l August Scriban este bine cunoscut cercurilor lingvistice dela noi, prin numeroasele sale publicaţii în domeniul filologiei române. El s'a ocupat în particular cu originea cuvintelor şi contribuţia sa în acest domeniu este destul de importantă. Pasionat pentru cercetările lexicografice, d-l August Scriban, încă din tinereţe, a început strângerea materialului lexical pentru pregătirea acestei opere. Lucrarea era cu atât mai greu de realizat, cu cât, în cursul celor patruzeci de ani cât a lucrat la ea, n'a primit nicio subvenţie şi nici n'a fost ajutat de cineva la culegerea materialului sau la clasarea şi redactarea lui definitivă. In ciuda acestor greutăţi, d-l August Scriban, după o muncă îndelungată şi neîntreruptă a reuşit să ne dea o operă, care până la apariţia completă a Dicţionarului Academiei, va fi un bun îndreptar pentru toţi aceia care vor dori să afle originea, înţelesul şi bogăţia lexicului românesc.

« Ca metodă, dicţionarul lui Scriban nu urmăreşte evoluţia istorică a cuvintelor. Sub acest raport, înafară de etimologie şi formele corespunzătoare din celelalte limbi surori, ni se dă o descriere amănunţită a lexicului, aşa cum se prezintă astăzi în toate straturile sociale sub forma lui moştenită sau împrumutată.

« Plecând dela consideraţiunea că un autor de dicţionar nu creează ci orânduеşte după anumite principii materialul viu pe care îl oferă limba, autorul a ştiut să aleagă aproape toate cuvintele cu adevărată putere de circulaţie în limbă, folosindu-se pentru aceasta atât de materialul lexical propriu cât şi de acela pe care îl ofereau operele lexicografice apărute până la punerea sub tipar a lucrării sale. Din acest punct de vedere autorul a dat o deosebită atenţie termenilor ştiinţifici şi cuvintelor referitoare la îndeletnicirile speciale. In felul acesta făcând abstracţie de ortografia fonetică exagerată, pe care Academia Română nu o admite, lucrarea se înfăţişează ca un mic « Larousse » în care oricine ar putea găsi explicaţia cuvintelor ce-l interesează.

« Pentru toate aceste calităţi, datorite unei munci îndelungate şi oneste, îmi iau voie să propun ca lucrarea d-lui August Scriban să fie distinsă cu premiul Statului Eliade Rădulescu de 50.000 lei ».

10.000 lei d-lui *D. Ciurezu*, pentru volumul de poeme « Pământul luminilor mele » (Bucureşti, 1940), pe baza următorului raport al d-lui *Dim. Caracostea :*

« Printre lucrările prezentate la premiul Statului Heliade Rădulescu, volumul de versuri al d-lui *D. Ciurezu*, « Pământul luminilor mele » merită o deosebită atenţie.

« Imprejurările postbelice, pun poezia noastră în faţa unor grele întrebări. Cea mai mare parte din poezia noastră anterioară a purces din clasa românească de mijloc. Aceasta asigura uneori aleşilor ei o formaţiune lentă, cu peregrinări şi ani de studii printre străini, cu zăbava lecturilor şi rodnice meditaţii.

« Imputinarea clasei noastre de mijloc scade numărul poeţilor părtaşi la o astfel de formaţiune. Dacă aceasta însemnează, de sigur, o scădere, pentrucă, dacă poezia este un dar, nu mai puţin cere o necontenită lărgire de orizont şi adâncire, în schimb prezintă şi un bine: poeţii noştri sunt puşi în situaţia, n'aş vrea să spun, sunt constrânşi, la o încordare a puterilor scoase din propria noastră sevă.

« In cadrul acestora, d-l D. Ciurezu îşi are de pe acum un loc şi merită să fie recunoscut.

« Volumul recent, « Pământul luminilor mele », înfăţişează multiple aspecte ale rădăcinării în seva tărâmului natal. Când compari acest volum cu vagile înseilări ale unui misticism adesea anemic, preferi conturul, câteodată prea aspru, dar totdeauna plin de vlagă al d-lui Ciurezu.

« In definitiv, factorul primordial este vocaţiunea de poet şi înfrăţirea lui cu pasta bogată a experienţei noastre proprii. Rădăcinat astfel, arborele creaţiunii îşi poate răsfira mai târziu frunzătura, şi în foşnetul şi lucirile acesteia, poetul va putea prinde şi depărtatele adieri ale altor orizonturi.

« Deocamdată nu ne interesează dacă un poet indigen se încadrează în Baudelaire, Mallarmé, Rilke sau Valéry. Ceea ce hotăreşte este căutarea de sine. Şi încă ceva: în această însetată căutare, dincolo de el, să descoperim şi o parte din esenţa noastră.

« Primul mănunchiu de poezii din noul volum al d-lui D. Ciurezu, poartă titlul de « Cuvânt înainte ». Dacă ar fi o simplă mărturisire analitică de credinţă, nu ne-am opri la el. Dar chiar sub titlul: « Drum către mine » caracterizează atitudinea.

« Sunt patru momente, alcătuite simetric, fiecare din câte cinci strofe. Dincolo de mişcarea interioară a fiecărui moment, cu ritmul lui, stă mişcarea interioară a întregului. Purcede dela o viziune a satului natal. De aici se deschide un orizont de peisaj sufletesc, care la rândul lui, îndreaptă privirile în sus: spre acea caldă îmbiere de iubire, care vibrează în acel descântec de dragoste din cea de a III-a parte.

« Finalul se reîntoarce la evocarea primă, de data aceasta într'o molcomă clauzulă nocturnă.

« Regret că nu mă pot opri acum, la o prezentare mai amplă a imaginilor.

« Potrivit acestui tact iniţial, din « Cuvânt înainte » cele trei părţi alcătuitoare ale volumului: « Sat fără hrisov »; « Voevodale »; « Din rugăciunea pulberii mele » sunt tot atâtea trepte de înălţare, dela înfrăţirea cu pământul natal, la atmosfera de legendă şi apoi la contopirea ambelor, în vibra-

țiunea mistică a celor zece rugăciuni, de fapt un imn către lumină sintetizate în gestul:

Cad în genunchi în fața ta
Lumină sfântă, țară...

« Și pentrucă această construcție unitară purcede din realitatea primordială, satul» aleg din poezia « Sat fără hrisov » următoarele strofe:

« Satul meu sărac n'are hrisov,
Hrisovul lui e undeva 'n pământ.
Nu-i pergament, nici slovă, nici cuvânt
E sânge, și arșiță, și istov —

« Regret că nu pot să citez întreaga poezie, dar nu pot renunța la plăcerea de a cita ultimele trei strofe, din acest sat anonim, care ne stă în față ca un sfinx pecetluind și tainele de ieri și posibilitățile de mâine:

« E-un câmp întreg și-o țară de pădure,
Dintr'un hotar la celălalt hotar;
Și 'n mijloc satul, strâns ca un cuibar
Stă ghemuit posac în sarici sure.

Cine-ar putea — putere omenească —
Să 'ntoarne câmpul tot ca pe-o căldare,
Pădurea să ne-o smulgă ca pe-o floare
Hrisovul ființei noastre să-l găsească.

El e pierdut în veacuri și pământ
Cum e pierdută ploaia 'n miezul sfânt de pâine
Și-o stea chezaș erezilor de mâine:
Fără județ, fără hrisov, fără cuvânt! ».

« Volumul acesta al d-lui D Ciurezu, face dovada că d-sa se îndreaptă către o poezie care nu se mai mărginește la simple ustațiuni izolate, ci tinde către plăsmuiri mai largi, în care fiecare poezie vorbește și prin locul pe care-l are în ansamblu dat. Este aici un element compozițional care ne îndreptățește să așteptăm împliniri de maturitate. Pentru a marca acest moment din evoluția poetului se cuvine ca volumul să fie încununat cu premiul Statului Heliade Rădulescu ».

10 000 lei d-lui *D. Iov* pentru scrierea « Privelişti basarabene ». (București, 1941) pe baza următorului raport al d-lui *Șt. Ciobanu*:

« Pe timpul când vălul marei suferințe acoperise meleagurile provinciei dintre Prut și Nistru, iar întreaga suflare românească deplângea în încordare tăcută și resemnată pierderea, ce se părea ireparabilă, printre noi, acei ce purtam în sufletele noastre destrămate icoana sfântă a « Ierusalimului » nostru, se găsea și scriitorul Dimitrie Iov. In presa noastră coti-

diană de pe atunci apare o minunată poezie, semnată de acest scriitor, cu titlul: « Covor basarabean ».

« Intreaga tragedie a neamului românesc din Basarabia, a cărei vieață a fost țesută din truda și dragostea gospodarului român de acolo, întreaga durere a sufletelor noastre rășluite, găsește o interpretare de o înaltă inspirație, în această poezie neîntrecută:

« Au plâns deasupra ta tristeți de moină
Și inima și-au destrămat-o 'n fire;
Chenarul drag ți l-a țesut din doină
Și florile din cântec de iubire.
In clitul sub icoane, ce-adun anii
Din truda degetelor de mărgean?
Căci zestre-ai fost și te-au furat dușmanii,
Frumosule covor basarabean ».

« Ilustrul nostru coleg I. Al. Brătescu-Voinești a cetit această frumoasă poezie într'o ședință intimă a Academiei Române.

« Tot atât de suavă și sugestivă este și poezia lui D. Iov « Au înflorit castanii la Soroca ». Citez din ea câteva versete:

« Au înflorit castanii la Soroca,
In primăvara plină de 'ntristare;
Parcă-s policandre verzi în care ard,
Mii lumânări svârlite din altare.
Nu se deschid ferești ca să-i sărute
Ca 'n alte dăți, din fiecare casă;
La ușile unde șopteau în noapte,
Pragul, nu-i prag, e piatră care-apasă ».

« Ceea ce este surprinzător în această poezie, ca și aproape în toate scrierile lui D. Iov, este faptul, că dânsul nu este născut în Basarabia, ca să simtă neînțeleasa și mistica legătură cu pământul natal. Este un înfrățit cu pământul Basarabiei, este un îndrăgostit pasionat în această provincie; el a trăit întreaga poveste a locurilor și oamenilor de acolo, dela unirea Basarabiei și până la răpirea ei de către dușmani. Și-a identificat ființa, și-a contopit spiritul cu provincia noastră rău încercată tărîndu-și zilele modeste într'un oraș provincial de pe malul Nistrului.

« D. Iov nu este un începător în literatura noastră. Inafară de versuri cu calități indiscutabile, risipite prin diferite publicații, el scoate câteva volume de proză, cum sunt: « In lunca Trotușului », « Duduia Adela », « Amintiri și lacrimi » și altele.

« Și aproape toate schițele și nuvelele lui dela anul 1920 încoace oglindesc dragostea lui neprecupețită față de frumusețile pământului durerilor noastre și față de populația lui obidită.

« Pe timpul refugiului nostru, al Basarabenilor, D. Iov mai vine să răscolească durerile noastre și cu volumul « Privelişti basarabene ». Scrii-

torii români au acordat o deosebită atenţie Basarabiei. S'au scris romane, nuvele, amintiri, versuri, pe motive basarabene. Dar înafară de maestrul M. Sadoveanu, care a rătăcit pe « drumurile basarabene » şi ne-a dat pagine nepieritoare şi de o neprihănire adevărată a sufletului poporului românesc din Basarabia, rară, şi înafară de câteva nuvele frumoase din vieaţa acestei provincii ale lui N. Dunăreanu, aproape toţi scriitorii noştri, ce s'au inspirat din motivele din Basarabia, au alunecat pe panta senzaţionalului cu diferite « Rusoaice », cu subiecte ce nu au de a face cu sufletul românesc din Basarabia.

« In « Privelişti basarabene » D Iov cu aceeaşi constantă patimă de îndrăgostit şi de căldură sufletească şi cu aceeaşi durere mută ne reînvie în refugiu imaginea tristă a provinciei pe atunci pierdute. Este acelaşi « Covor basarabean » în proză.

« Tot pitorescul acestei provincii, cu natura ei domoală, cu dealurile ei blânde, cu târgurile ei eterogene şi cu satele moldoveneşti ascunse prin văi şi acoperite de fumul leneş amestecat cu praf, totul a găsit o imagine expresivă în această carte. Dar cadrul naturii este numai un corelativ la vieaţa omului, la sufletul poporului românesc, înfrăţit de veacuri cu pământul Basarabiei, tare în tradiţie, cu credinţă în Dumnezeu, primitor, cu inima deschisă pentru ai săi, necrezător faţă de străini. Boierii, mazilii, răzeşii şi ţăranii, tulpina neamului românesc din provincia dintre Prut şi Nistru, apar în diferite ipostase, ca mărturiile din hrisoave despre spiritul românesc al provinciei, despre munca creatoare a lui.

« Descrierile sunt împletite cu reminiscenţe istorice legate de acest pământ. In faţa noastră trec figurile domnitorilor Moldovei, hatmanii, pârcălabii şi căpitanii lor, cu faptele lor gospodăreşti şi de războiu.

« D. Iov a dat operei sale formă de călătorie. Dar în rare opere de acest gen se simte o mai mare şi mai emoţionantă dragoste pentru lucrurile văzute, o mai mare indentificare între autor şi subiectul pe care-l zugrăveşte. Descrierea lui D. Iov poartă parfumul unei uşoare melancolii, ca şi cadrul peisajelor şi a vieţii omeneşti de pe aceste locuri, este aburită de poezia lui plină de tristeţă şi de dârza cuminţenie a sufletului Românului basarabean.

« Pentru toate aceste însuşiri, cred că volumul lui D. Iov merită să fie premiat de către Academia Română, nu numai pentru valoarea lui, ci şi ca o consacrare a întregii lui activităţi literare ».

10.000 lei d-lui *Ovidiu Papadima* pentru scrierea « O viziune românească a lumii » (Bucureşti, 1942), pe baza următorului raport al d-lui *Dim. Caracostea* :

« Cartea aceasta nu e întâia manifestare a autorului în cultura noastră. Ovidiu Papadima s'a făcut de mult cunoscut printr'o tinerească şi promiţătoare activitate în domeniul criticei literare şi al ştiinţei folklorului românesc. Implinind cu regularitate, timp de şase ani, până în 1938, cronica literară a revistei « Gândirea », d-l Papadima fără a fi ajuns la o critică majoră, a adus în cercetarea actualităţii literare româneşti o profundă onestitate, o serioasă pregătire de cultură şi un fin simţ al valorilor.

« Inafară de studiile de istorie literară publicate în revistele « Familia » « Gând Românesc », « Convorbiri Literare », pregătirea de specialist a d-lui Papadima s'a evidenţiat prin editarea *Operelor* lui Anghel Demetriescu, în editura Fundaţiilor Regale. Studiul introductiv a dovedit un orizont ştiinţific destul de larg, o bună stăpânire a datelor istoriei literare la sfârşitului secolului XIX, iar editarea propriu zisă a textelor a arătat stăpânirea tehnicei şi spiritului modern de editare.

« Ca o continuare şi împlinire a studiilor sale de folklor publicate în principalele noastre reviste, d-l Papadima a dat la iveală cartea propusă acum pentru premiere. Cartea « O viziune românească a lumii » se distinge întâi de toate prin bogăţia materialului folkloric pe care îl aduce. Bibliografia ei arată că a utilizat mai toate culegerile noastre de folklor nu numai ca literatură orală, cât şi ca forma de vieaţă spirituală a satului: credinţe, descântece, oraţii de nuntă, colinde, bocete, etc.

« Tot acest material a fost văzut printr'o prespectivă oarecum inedită în studiile noastre de folklor: ca forme spirituale în legătură cu acel Weltanschauung, pe care autorul îl redă româneşte prin termenul de « viziune a lumii ». Faptul că se vorbeşte în această carte despre o viziune *românească* a lumii nu înseamnă că autorul încearcă să construiască, din motivele folklorice, care cunosc cele mai multe cel puţin o circulaţie largă sud-est europeană, o teorie a specificului românesc. D-l Papadima consideră realităţile folklorice ca *forme* ale unor fenomene funcţionale din vieaţa spirituală a satului. Pentru a putea fi comparate între ele, autorul crede că ele trebuesc văzute şi descrise mai întâi din lăuntrul lor, adică fenomenologic. Descriind formele vieţii folklorice româneşti, în legătură cu viziunea lumii, autorul crede că astfel dă în mod indirect şi posibilitatea relevării nuanţelor specificului românesc, prin compararea cu alte descrieri asemănătoare, ale viziunii folklorice la popoare străine.

« Ferindu-se de a vedea în această viziune a lumii un sistem de filosofie — fie laică, fie religioasă, d-l Papadima caută mai mult să descifreze mecanismele de gândire ale spiritului popular faţă de problemele fundamentale ale vieţii: destinul, moartea, lumea transcendentului, problema binelui şi a răului, etc.

« Scrisă cu o frumoasă disciplină a gândirii dar şi cu multă căldură tinerească a stilului, cartea d-lui Papadima se aşează la jumătatea liniei între severa cercetare ştiinţifică şi apologia puterii de creaţie estetică a spiritului popular românesc, în nuanţele lui de expresie, pe care caută să le urmărească de multe ori.

« Aducând o încercare onestă de sistematizare, într'o perspectivă deosebită de cele de până acum, a unui bogat material folkloric, cartea d-lui Papadima are o valoare ştiinţifică.

« Vădind în folklorul românesc forme foarte diverse şi frumoase de vieaţă spirituală, cartea d-lui Papadima e binevenită în acest moment în care, peste graniţe, se pune atât de serios problema valorii şi a puterii de creaţie a fiecărui popor ce urmează să intre în noua ordine europeană.

« Pentru toate aceste motive, propun în mod excepţional cartea d-lui Ovidiu Papadima, pentru Premiul Statului « Eliade Rădulescu » divizibil ».

5. *Premiul Elena şi Gheorghe M. Vlasto*, de 50.000 lei, pentru pictură, s'a acordat d-nei *Julia Murnu Filionescu*, pe baza următorului raport al d-lui *Nicolae Cartojan :*

« Folosindu-mă de prevederile Art. 4, Secţia II-a din Regulamentul Premiilor Academiei Române, am onoarea a propune a fi înscrise la Concursul *Premiului Elena şi Gh. M. Vlasto* pentru opere de pictură, din acest an, lucrările d-nei Murnu-Filionescu care după părerea noastră merită toată atenţia şi încurajarea Academiei Române ».

6. *Premiul Elena şi Gheorghe M. Vlasto*, de 50.000 lei, pentru sculptură, s'a acordat d-nei *Miliţa Petraşcu*, pe baza următorului raport al d-lui *Liviu Rebreanu :*

« Pentru premiul Vlasto de sculptură, în valoare de 50.000 lei, îmi permit a propune pe d-na Miliţa Petraşcu. Fac propunerea aceasta înlăuntrul termenului şi în deplină conformitate cu prevederile Regulamentului premiilor.

« Având în vedere reputaţia artistică excepţională de care se bucură d-na Miliţa Petraşcu, ar fi aproape de prisos să o recomand în prea multe cuvinte. Numai pentru împrospătarea aducerilor aminte voiu spune următoarele:

« D-na Miliţa Petraşcu, născută în 1892 la Chişinău, a studiat în vechea Rusie, în Germania şi în Franţa. In ţară a expus întâia oară la 1924, când i s'a acordat un premiu. In anii următori alte două premii importante i-au fost acordate de juriile noastre oficiale. A executat 7 monumente funerare, dintre care cel mai important este cel al Ecaterinei Teodoroiu la Tg.-Jiu. A participat la expoziţiile organizate de ministerele noastre în străinătate, a avut expoziţie personală la Paris în 1927, apoi în ţară la 1938 şi 1941. Dintre lucrările mai însemnate trebuesc citate busturile Octavian Goga, Panait Istrate, Cella Delavrancea, Ion Petrovici, Gh. Musicescu, M. Filotti, Marioara Voiculescu, etc.

« Asupra calităţilor artistice ale d-nei Miliţa Petraşcu s'au pronunţat toţi criticii români de specialitate.

« Acordarea acestui premiu n'ar face decât să consacre definitiv o valoare general recunoscută ».

7. *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), s'a împărţit astfel:

2.000 lei d-lui *Aurel Marin* pentru scrierea « Insemnări despre lume, prieteni şi moarte ». Versuri (Bucureşti, 1940), pe baza următorului raport al d-lui *Dim. Caracostea :*

« Volumul de versuri al d-lui *Aurel Marin* « Insemnări despre lume, prieteni şi moarte » (1940, Fundaţia pentru literatură şi artă) nu este prima publicaţie a acestui autor. Din 1933, cu volumul « Lumini », el a

atras atenţiunea şi însuşirile dovedite până acum sunt în chip remarcabil ilustrate în noua culegere de versuri.

« Ceea ce-l caracterizează pe d-l Aurel Marin este o formă concentrată, cu un echilibru între tendinţa multora de singularizare a expresiei şi nevoia de a ne împărtăşi unele simţiri cu caracter mai general. Pentru o formă concentrată, citez poezia Destin:

Munţii alungă triştii lor arbori prea bătrâni,
Incolăcindu-i aspru 'n sălbăticite plante;
I-acopere cu frunze, i-apropie de pante
Cu repezi coborîşuri, — spre oamenii hapsâni.
Sbârcite trunchiuri, braţe zadarnice spre cer,
Aşteaptă o fărâmă de clipă să le 'ngroape.
Le mângâie doar vântul în nopţi târzii. Aproape,
Bat joagăre de ape, cu sgomot scurt de fier.

« Sentimentul prieteniei a fost rar conturat în literatura noastră de azi. Surprinde în chip plăcut în volumul acesta, chiar când el este împletit cu acela al caducităţii lucrurilor.

« Poezia copilului se cuvine să fie relevată în elegia *Şi când toamna...* Sunt aici accente şi imagini care asigură un loc în cartea elegiilor noastre alese. Iată, de pildă, imaginea micului mormânt:

Va fi o groapă de parc' ar vrea
Să sădească leandru sau liliac.

« O altă trăsătură a acestui talent este şi sobra, discreta evocare sugestivă a unor sentimente care, dacă vorbesc prin vagul lor, au însă o întocmire menită să le dea largi planuri de rezonanţă. Iată de pildă, Stelele nalte:

Stelele nalte sclipesc
Lângă fereastra mea.
Munţii, în ceţuri, descresc
Line noianuri de nea.

Imi amintesc înadins
Duse tristeţi de ieri;
Vremea, pe rând, a stins
Scumpi prieteni stingheri.

Line noianuri de nea,
Munţii, în ceţuri descresc,
Lângă fereastra mea,
Stelele nalte sclipesc.

« Sunt atâtea dovezi ale unui talent care se cuvine să fie încurajat. Sunt de părere să i se acorde d-lui Aurel Marin premiul Adamachi de 5.000 lei ».

1.000 lei d-lui Lt.-Colonel *Al. Budiș* și d-rei *Stela A. Hagi Petrov* pentru « Gramatica și limba bulgară » (Sofia, 1941), pe baza următorului raport al d-lui *Th. Capidan :*

« In lipsa unei gramatici practice a limbii bulgare pentru folosul Românilor, manualul d-lui Colonel Budiș și al d-rei Hagi Petrov, bulgăroaică de origine, se înfățișează ca o încercare de bună orientare în studiul practic al limbii bulgare. Pentru atingerea acestui scop, autorii și-au dat silința să însoțească noțiunile de gramatică cu aplicări practice elementare, printr'o chibzuită alegere de cuvinte și, mai ales, de conversațiuni ușoare și interesante. Dintre categoriile gramaticale, verbul în limba bulgară prezintă cele mai nouă greutăți pentru străini. In lucrarea de față, el nu are desvoltarea cerută. Totuși, atât cât se dă, este suficient pentru orientarea acelora care doresc să se adâncească în alte lucrări științifice de specialitate. Aceeași observație se poate face și pentru partea sintactică, care trebuia să fie ceva mai desvoltată.

« Lucrarea nu vine din partea unor specialiști. Cu toate acestea, ținând seamă de faptul că ea cuprinde tot ceea ce trebue pentru un început serios în studiul limbii bulgare, sunt de părere că merită să fie răsplătită de Academia Română ».

1 000 lei d-lui *Alexandru Bilciurescu* pentru scrierile « Zoologice », poeme și « Thalassa » (București, 1941), pe baza următorului raport al d-lui *Mihail Sadoveanu :*

« D-l *Alexandru Bilciurescu* prezintă Academiei pentru premiile acestei sesiuni, două cărți de versuri: « Thalassa » și « Zoologice ».

« Poeziile d-lui Bilciurescu ar putea fi clasate în arta tradiționalistă, întru cât d-sa urmărește imaginea și realizarea armoniei verbale.

« In « Thalassa » d-sa cântă aspectele diverse ale Mării Negre, în tablouri deseori izbutite.

« In « Zoologice », d-l Bilciurescu prezintă lumea diversă și atât de interesantă a vietăților câmpiilor și pădurilor noastre, face asta, însă, cu ochiul unui citadin voit naiv și deseori cu umor.

« Am avut momente de plăcere la lectura cărților acestui tânăr scriitor, și asupra unora din poemele sale am revenit.

« Socot că arta d-lui Bilciurescu și sforțările sale pentru frumos merită încurajarea unui premiu academic ».

1.000 lei d-lui *Grigore Sălceanu* pentru scrierea « Fata de împărat » (București, f. a.), pe baza raportului d-lui *I. A. Bassarabescu.*

8. *Premiul C. Rădulescu-Codin*, de 3.000 lei, s'a împărțit astfel:

1.000 lei d-lui *George Baiculescu* pentru scrierea « Activitatea Folkloristică lui Nicolae Filimon. Studiu și texte », (București, 1941), pe baza următorului aport al d-lui *N. Cartojan :*

« D-l *Baiculescu*, un foarte harnic și devotat funcționar al Bibliotecii noastre, este în același timp un vechiu cercetător în domeniul istoriei lite-

rare româneşti care ne-a dat până acum o serie de contribuţii interesante privitoare la dramele istorice ale lui Alecsandri, la Eliade Rădulescu, la Caragiale şi mai ales la opera lui Nicolae Filimon. A restabilit în anii trecuţi, textul integral şi autentic al romanului Ciocoii vechi şi noi care în ediţiile anterioare circulau cu un capitol întreg tăiat, cu numeroase omisiuni şi supărătoare greşeli de tipar.

« De atunci d-l Baiculescu s'a adâncit în studiul operei lui Filimon, şi, după ce într'un studiul anterior a analizat criticile lui muzicale şi dramatice sublinnind rolul de iniţiator în această direcţie şi lupta lui pentru împământenirea gustului muzical în ţara noastră, în studiul pe care-l prezintă acum la premiu scoate în relief o a doua latură a activităţii lui Filimon: scrierile lui folkloristice.

« Se ştia că Filimon a scris şi basme. Eu însumi am atras într'un rând atenţia asupra imboldului primit de Ispirescu dela Nicolae Filimon în culegerea basmelor.

« D-l Baiculescu urmăreşte de aproape activitatea lui Filimon în această direcţie, descopere şi identifică în ziare vechi material nou de basme şi — ceea ce nu se ştia până acum — două articole de folklor, material pe care-l reproduce în anexe. Din articolele asupra folklorului, unul, Lăutarii şi compoziţiile lor, merită ate nţia prin lumina pe care o proiectează asupra atmosferei muzicale profane dintre 1830—1850 când fondul vechiu oriental şi cel bisericesc se încrucişau la noi cu muzica occidentală.

« Activitatea de folklorist a lui Filimon este aşezată bine în cadrul epocii, cu informaţie bogată şi sigură. Rolul de iniţiator şi pe acest tărâm apare limpede ».

O recomand călduros pentru premiu.

2.000 lei d-lui Prof. Dr. *Nicolae Ursu* pentru lucrările:

a) « Contribuţiuni muzicale la monografia comunei Sârbova (Judeţul Timiş-Torontal) ». (Timişoara, 1939);

b) « Contribuţiuni muzicale la monografia comunei Măguri (Judeţul Cluj) ». (Timişoara, 1940), pe baza următorului raport al d-lui *George Enescu :*

« Cele două colecţii de cântece populare ale Profesorului Dr. *Nicolae Ursu*, « Contribuţiuni muzicale la Monografia Comunei Sârbova » şi « Contribuţiuni muzicale la monografia comunei Măguri » sunt lucrări meticulos adnotate şi comentate cu competenţă, având o incontestabilă valoare documentară ».

9. *Premiul Ecaterina I. C. Bolintineanu*, de 2.000 lei, s'a acordat Preotului Econom *Constantin Moisiu*, pentru scrierea « Să stăm bine, să stăm cu frică. Povăţuitor liturgic pentru preoţi şi popor », (Bucureşti, 1941), pe baza următorului raport al d-lui *Nichifor Crainic :*

« Autorul acestei lucrări e una dintre figurile distinse ale preoţimii bucureştene. Cartea sa, după cum arată titlul, e o tălmăcire a cultului ortodox, făcută deopotrivă pentru preoţi şi pentru popor. Ce e biserica

în materialitatea și în semnificația ei spirituală, ce arte intră în constituirea ei, ce unelte sacre întrebuințează, cine sunt slujitorii ei și ce slujbe alcătuesc cultul divin, — iată temele principale despre care vorbește cucernicul autor.

« Deși pune la contribuție elemente numeroase de știință liturgică, de arheologie sacră, de istorie și de dogmatică, lucrarea nu e totuși un simplu tratat de liturgică, ci o carte de suavă evlavie prin lirismul pătrunzător, ce însuflețește comentariul lucrurilor tratate. Autorul a scris-o cu scopul ca preotul, care slujește la altar, să se cutremure de misterul înalt al cultului și că omul care intră în biserică, să știe limpede cum să participe duhovnicește la acest mister.

« Distincția cărții este că autorul însuși se dovedește profund convins de ceea ce scrie.

« Limba părintelui Constantin Moisiu e curată, foarte curată și frumoasă. O anumită întorsătură a frazei, fără abuz afectat de arhaisme, deșteaptă, la lectură, răsunete și nuanțe din cărțile bătrâne și iubite ale poporului nostru.

« Să stăm bine să stăm cu frică » e într'adevăr o carte de educație religioasă în toată puterea cuvântului și ar merita din partea Academiei o distincție mai înaltă decât premiul la care autorul, foarte modest, candidează ».

10. *Premiul Elena și Gheorghe M. Vlasto*, de 50.000 lei (indivizibil), s'a acordat d-lui *Petre Vasilescu* pentru « Tratat teoretic și practic de procedură civilă ». Volumul I și II (Iași, 1939—1941), pe baza următorului raport al d-lui *Andrei Rădulescu* :

« Normele și mijloacele de aplicare au pentru Drept o însemnătate recunoscută unanim. Cu cât ele sunt mai precis stabilite, mai clare, mai simple și reclamă mai puțin timp, cheltueli și discuții, cu atât Dreptul își poate îndeplini mai bine rolul pentru omenire.

« Vieața și misiunea socială a Dreptului sunt asigurate în special prin organizarea și rânduielile care formează ceea ce se chiamă procedură. Cunoașterea acestora este o neapărată necesitate pentru oricine, iar studierea și explicarea lor sunt de un mare folos în deosebi pentru cei chemați să interpreteze și să aplice normele juridice. Și din materia procedurii, aceea care este socotită ca temelie, care trece drept cea mai importantă este procedura civilă.

« In acest domeniu, la noi, nu s'a publicat prea mult. Avem câteva lucrări de seamă, în fruntea cărora stă tratatul răposatului mare profesor Gheorghe Tocilescu, dar față de schimbările legislative din ultimii ani se simțea lipsa unei lucrări mai nouă. D-l Petre Vasilescu, Profesor de procedura civilă la Facultatea de Drept din Iași, acum transferat la București, a căutat să satisfacă această cerință, întocmind un *tratat teoretic și practic de procedura civilă*. In acest scop a tipărit volumul I de 409 pagine în 1939, iar volumul II de 771 pagine în 1941. Ele au fost prezentate la premiul Vlasto indivizibil.

« In *primul volum* a consacrat la început aproape 200 pagine *principiilor de introducere în legile de procedură.* In cel dintâi capitol a expus conceptul Dreptului, sub diversele lui aspecte, stăruind asupra procedurii civile, foloaselor și caracterului ei, precum și asupra tehnicei și metodelor Dreptului.

« In următoarele capitole a cercetat problema destul de dificilă a stabilității Dreptului în succesiunea legilor, asupra căreia autorul a mai publicat o lucrare și în care a examinat amănunțit chestiuni din materia neretroactivității.

« Ultimul capitol al acestei părți introductive cuprinde problema ordinei publice internă și a bunelor moravuri, întâlnită de atâtea ori în aplicarea dreptului și care este cercetată de asemenea din diferite puncte de vedere.

« A doua parte a primului volum a fost destinată *organizării judecătorești.* După ce a făcut un istoric al acestei organizări s'a ocupat în deosebi de cea modernă. Aci a arătat pe larg principiile organizării judecătorești în genere și apoi a tratat în special organizarea noastră, expunând cu toate desvoltările necesare, instanțele, compunerea lor, recrutarea și înaintarea magistraților, drepturile și datoriile lor, personalul ajutător și vorbind și de corpul advocaților.

« Această parte a fost completată cu o cercetare despre organizarea judecătorească în Dreptul comparat și anume în: Franța, Belgia, Germania, Rusia, Italia, Cantonul de Geneva, Austria, Ungaria, Marea Britanie, Statele-Unite.

« *Volumul II cuprinde 3 mari părți: jurisdicțiunea, acțiunea și competența.*

« In ceea ce privește *jurisdicțiunea*, după ce a fost arătată evoluția, autorul s'a ocupat de această materie în dreptul modern. Lămurind înțelesul noțiunii de jurisdicție a precizat deosebirea între actul jurisdicțional și cel administrativ, a arătat feluritele jurisdicții și competența lor, insistând mai ales asupra activității din camera de Consiliu a instanțelor, materie asupra căreia autorul a mai publicat cercetări.

« Partea II a volumului cuprinde *materia acțiunilor*. La aceeași metodă s'a făcut o expunere asupra evoluției și apoi s'a cercetat în dreptul modern, nu numai român ci și străin, feluritele chestiuni privitoare la acest capitol procedural așa de important pentru valorificarea drepturilor. O desvoltare deosebită s'a dat explicărilor referitoare la felurile de acțiuni — în special pentru cele posesorii, precum și la exercițiul lor.

« In partea III a fost tratată *competența*, care ocupă aproape jumătate din volum. După o privire generală în care se arată legătura între jurisdicție și competență, împărțirea, principiile și evoluția acesteia din urmă, se spune împărțirea competenței. In acest capitol autorul vorbește despre competența absolută și relativă, prorogarea jurisdicției, conflictul de competență și cel de atribuție, precum și despre prețuirea litigiului. Urmează o parte specială în care este cercetată competența de atribuție, competența teritorială și cea internațională pentru diverse instanțe, organe și materii.

« Volumul se încheie cu o chestiune, care a dat naştere la numeroase discuţii, aceea a stabilităţii dreptului în materie de competenţă.

« Din arătarea sumară a cuprinsului se înţelege uşor folosul pe care această lucrare îl va aduce nu numai pentru ştiinţă ci mai ales pentru aplicarea Dreptului.

« Aproape toate chestiunile sunt tratate cu desvoltări puţin obişnuite, înfăţişate după un plan bine stabilit şi metodic, fiind certceate nu numai din punct de vedere teoretic ci mai ales dându-se multă atenţie aplicaţiunilor practice.

« Cercetările cuprind de obiceiu o expunere sumară a evoluţiei aşezămintelor sau normelor. Obiectul principal, însă, al acestor cercetări îl formează organizarea judecătorească şi normele noastre de procedură, aflate în legile în vigoare sau în noul cod, a cărui aplicare a fost amânată. Aceste rânduieli sunt studiate în chip amănunţit, comentate şi uneori însoţite de judicioase observaţiuni, folositoare pentru rezolvarea controverselor şi înlesnirea interpretării.

« A fost mult folosit şi dreptul comparat, în special acela în care sunt norme sau puncte mai nouă, şi mai ales dreptul italian care apare ca modelul cel mai înaintat în acest domeniu.

« Intrebuinţarea unui bogat material doctrinar este încă una din însuşirile lucrării şi în acest material un loc de seamă ocupă cel român, ceea ce nu se întâmplă totdeauna.

« O atenţie deosebită a dat autorul şi jurisprudenţei străine, dar mai cu seamă celei române, pe care o înfăţişează uneori chiar prin considerentele hotărîrilor spre a da putinţa cunoaşterii cât mai exactă.

« Şi în alte părţi, dar mai ales asupra jurisprudenţei a formulat critici pline de tot interesul.

« Este totuşi, de relevat că şi asupra acestei lucrări ca asupra oricărei, se pot face observaţiuni. S'au strecurat prea multe erori de tipar; din această cauză uneori textul apare nu destul de clar sau rău întocmit. Explicabile prin împrejurările în care au fost tipărite, mai ales în provincie, ele sunt mult mai reduse ca număr în vol. II, ceea ce lasă să se creadă că în volumele următoare forma se va înfăţişa mult mai bine.

« Din punct de vedere al fondului, afară de unele păreri ale autorului care sunt susceptibile la discuţiuni, este de menţionat că părţile referitoare la trecutul nostru juridic au nevoie de unele îndreptări şi completări.

« Volumele prezentate trebuesc însă judecate în întregime, atât din punct de vedere al alcătuirii cât şi al utilităţii lor.

« Folosind după cum s'a arătat un bogat şi variat material, ţinând seama de nouăle tendinţe pentru organizarea procedurală şi împărţirea dreptăţii, autorul a căutat să înfăţişeze în chip cât mai exact sistemul nostru, aducându-i criticile pe care le-a socotit necesare şi făcând propuneri în vederea îmbunătăţirilor.

« Independent de unele păreri discutabile sau de aprecierea unor păr din punct de vedere al formei, această lucrare, luată în considerare în total, dovedeşte pe lângă o pregătirea aleasă şi bogată pentru asemenea

studii, foarte multă muncă și reprezintă o importantă contribuție pentru îmbogățirea literaturii noastre juridice.

« Premiarea va fi o meritată răsplată și un puternic îndemn ca autorul să continue, cu aceeași râvnă, a lucra în domeniul procedurii civile ».

11. *Premiul Elena și Gheorghe M. Vlasto*, de 50.000 lei (divizibil), s'a acordat d-lui *George Sofronie* pentru « Tratat de Drept internațional public (principii, instituții, jurisprudență, tendințe noi). Vol. I Teoria generală (probleme introductive) ». Cluj, 1940, pe baza următorului raport al d-lui *V. V. Pella :*

« Lucrarea d-lui Profesor G. Sofronie reprezintă partea introductivă a unei opere mult mai întinse, care n'a fost încă dată publicității.

« In această parte introductivă, care a fost probabil scrisă înainte de izbucnirea actualului războiu, se găsesc tratate și o serie de probleme, care vor fi cu siguranță înlăturate din domeniul dreptului internațional public de mâine.

« Din acest punct de vedere, dacă autorul înțelege să dea publicității celelalte volume ale Tratatului său de Drept Internațional Public, dela sine se înțelege că volumul actual prezentat Academiei Române, va trebui să fie într'o largă măsură revizuit, spre a constitui o adevărată introducere la studiul Dreptului Internațional Public.

« Cu alte cuvinte, lucrarea d-lui Sofronie este depășită de tendințele contemporane ale dreptului internațional, fie că ne-am referi la noua doctrină a țărilor Axei, fie la aceea a popoarelor anglo-saxone.

« Lăsând la o parte principiile pe care, în August 1939, d-l Sofronie era poate îndreptățit să le considere ca răspunzând unor necesități permanente de organizare a comunității internaționale, dar care, în viitor, nu vor mai prezenta decât un interes istoric, mă voiu mărgini, în cele ce urmează, să insist asupra chestiunilor, care prin natura lor, prezintă un interes permanent de ordin științific.

« In capitolul I, referitor la *Conceptul Dreptului Internațional Public și definirea sa*, d-l Sofronie se ocupă de denumirile date dreptului internațional și anume « dreptul ginților », « dreptul internațional », « dreptul interstatal ».

« In această privință, ar fi fost poate de dorit ca autorul să insiste mai mult asupra chestiunii *subiectului de drept internațional*, referindu-se atât la multiplele teorii asupra individului ca subiect de drept public internațional, cât și la tendința de a se recunoaște personalitatea internațională, nu numai statelor dar și altor organisme, care prin natura intereselor supernaționale ce reprezintă, depășesc cu mult sfera de interese exclusive ale statelor naționale.

« S'ar fi putut astfel întrezări și posibilitatea de integrare în știința dreptului internațional, a acelor *spații de interes politic sau economic* menite a asigura o mai bună cooperare internațională bazată pe unele realități permanente ce se găsesc deasupra conceptului de *Stat*, de *înțelegere regională*, sau de *organizațiune continentală*, concepte neîndestulătoare

pentru a satisface complexitatea intereselor izvorîte din interdependența universală în care se găsesc astăzi popoarele.

« La lumina acestor considerațiuni, urmează deci a fi cercetate desvoltările din lucrarea d-lui Sofronie asupra conceptului dreptului internațional public.

« In ce privește deosebirea între dreptul internațional public și dreptul internațional privat, de sigur că opiniunile d-lui Sofronie (pag. 21—26) sunt conforme tezelor clasice.

« Totuși, ar fi fost de dorit ca d-sa să fi întrezărit nouăle distincțiuni care tind să separe *dreptul public internațional* ca disciplină chemată să reglementeze acele raporturi de care depinde menținerea ordinei publice internaționale, de *dreptul privat interstatal.*

« In sfârșit, de un mare interes ar fi fost ca autorul să fi făcut distincțiunea între dreptul privat interstatal și *dreptul internațional privat.*

« In capitolul II, d-l Sofronie se ocupă de *fundamentul dreptului internațional public.*

« Referindu-se fie la concepțiunile profesorilor Kelsen și Verdross, cari așază la baza dreptului internațional, principiul *pacta sunt servanda,* fie la concepțiunile școalei istorice, fie în sfârșit la teoriile marilor juriști Duguit și Politis, autorul insistă apoi asupra antagonismului între dreptul internațional și politica internațională.

« *Principiul naționalităților* considerat ca fundament al dreptului internațional și dificultățile de a se face o aplicațiune absolută a acestui principiu sunt în mod judicios expuse de d-l Sofronie.

« Ar fi fost poate de dorit ca d-sa să fi insistat mai mult asupra principiului *pacta sunt servanda* ca fundament al dreptului internațional.

« Indiferent de considerațiunile de oportunitate politică internațională, care puteau exista în 1939, ar fi fost interesant, — față de unele controverse celebre și generatoare ale războiului de astăzi, — ca d-l Sofronie să fi încercat a stabili limitele principiului *pacta sunt servanda,* referindu-se în deosebi la acele pacte care nu sunt liber consimțite.

« O simplă amintire a așa zisului « Arbitraj din Viena » în urma căruia ni s'a luat o parte a Ardealului, este suficientă spre a evidenția realitatea acestei probleme.

« Sunt însă încredințat că în volumele ce urmează autorul va expune, mai pe larg, principiul *pacta sunt servanda* și clauza expresă sau tacită *rebus sic stantibus,* căutând a stabili un sistem armonios, menit a salvgarda atât interesele vitale ale popoarelor cât și ale păcii internaționale.

« Asupra capitolului III, consacrat izvoarelor *dreptului internațional,* nu este locul să insist prea mult, deoarece toate teoriile sunt expuse de autor în modul cel mai complet.

« Consider totuși că este interesant de atras atențiunea asupra desvoltărilor dela pag. 61—72, în care d-l Sofronie se ocupă de izvoarele indirecte ale dreptului internațional.

« Impărtăşesc de asemeni punctul de vedere al autorului, ce pare a reieşi din citatele pe care le face cu privire la *morala internaţională*, considerată şi ea ca un izvor auxiliar al dreptului internaţional.

« In capitolul IV, d-l Sofronie se ocupă de *natura juridică a dreptului internaţional public*.

« Cu acest prilej, autorul tratează chestiunea de a se şti dacă dreptul internaţional public poate fi considerat într'adevăr ca o *disciplină juridică completă*, prin faptul că este lipsit de un sistem de sancţiuni organizate.

« D-l Sofronie citează o serie de autori cari caută a dovedi că sancţiunea organizată nu este un element esenţial al dreptului.

« Deşi din punct de vedere pur filosofic, această teză se poate susţine, nu este însă mai puţin adevărat că, în ultima analiză, finalitatea dreptului este asigurarea ordinei şi paşnicei propăşiri a oricărei colectivităţi organizate.

« Printr'un argument întemeiat pe elemente pur etice şi anume că « dacă omul ar fi perfect, sancţiunea ar fi inutilă şi deci că ar fi nefiresc de a condiţiona existenţa dreptului, oricare ar fi el, de existenţa unor sancţiuni organizate », — d-l Sofronie pare a se desprinde împreună că autorii pe cari îi citează, din sferele realităţii, spre a se ridica la anumite culmi de ordin moral, pe cari nici indivizii, nici statele nu le-au atins încă.

« Atât în mijlocul societăţii cât şi al comunităţii internaţionale, ordinea şi liniştea nu pot fi asigurate fără mijloace de constrângere, fără sancţiuni.

« Aceasta este trista realitate de care trebue să ţină seama Dreptul, fie el intern sau internaţional.

« Un drept care s'ar aplica numai unei societăţi ideale, societate care din nefericire nu există, nu mai este o realitate vie ci pur şi simplu un postulat moral.

« D-l Sofronie citează în repetate rânduri pe Sir Frederick Pollok, care susţinea « că dreptul nu încetează de a exista pentrucă el este încălcat, fie şi pe un plan întins. Justiţia penală nu este doar abolită, dacă criminalii au izbutit să scape urmărilor sale »

« Deseori am avut prilejul să combat asemenea argumente. In dreptul intern există un sistem de sancţiuni organizate. Dacă, într'un caz determinat, ele nu pot fi aplicate, aceasta se datorează, nu unei defecţiuni a sistemului în sine, ci modului de aplicare a unui asemenea sistem.

« Dimpotrivă, în dreptul internaţional, suprema sancţiune este încă războiul, ceea ce reduce în realitate înt eaga problemă la un *simplu raport de forţe*, care în exerciţiul lor nu pot fi supuse niciunei reglementări.

« Indiferent de scopurile pe care le urmăresc beligeranţii, atingerea acestor scopuri este în funcţiune de rezultatul războiului, *adică de izbândă sau de înfrângere*.

Pentru a dobândi izbânda, un beligerant nu poate să se supună unor anumite convenţiuni decât în măsura în care, prin respectarea lor, nu-şi compromite victoria.

« De altfel, trista experienţă ce s'a făcut cu aşa zisele « legi ale războiului », care au fost necontenit nesocotite, dovedeşte, pe de o parte, că este o utopie să încerci a reglementa crima internaţională a războiului,

iar pe de altă parte că este cu desăvârșire greșită analogia cu dreptul intern, drept care, afară de rare excepțiuni, exclude forța brutală ca mijloc de apărare al unui interes din partea celui lezat, oricât de legitim ar fi un asemenea interes.

« Atât timp cât războiul nu va dispărea ca instituție a dreptului internațional public, atât timp cât nu vor exista sancțiuni în prealabil organizate și sprijinite pe o forță reală, în sfârșit atât timp cât deciziunile organelor judiciare internaționale nu vor putea fi impuse prin mijloace de constrângere, — dreptul internațional va rămânea un drept imperfect, adică un drept care, în complexul științelor juridice, urmează a fi situat într'o categorie cu totul specială.

« Asupra capitolului V, din lucrarea d-lui Sofronie, *capitol referitor la domeniul dreptului internațional public*, mă voiu mărgini să arăt că subiectul este tratat cu multă competență, autorul ocupându-se de toate aspectele complexelor chestiuni privind universalismul, continentalismul și regionalismul normelor juridice internaționale.

« Impărtășesc în totul punctul de vedere al autorului, care neadmițând, pe drept cuvânt, *un drept internațional american*, îl consideră pur și simplu ca « un complement al acelui european ».

« Dreptul internațional, prin natura și finalitatea lui, nu poate fi decât un drept universal.

« Faptul că în unele regiuni ale lumii, dreptul internațional își găsește aplicațiuni mai frecvente, nu poate atinge unitatea și indivizibilitatea acestui drept.

« Țin de asemeni, să insist asupra capitolului VI, în care d-l Sofronie expune *problema raportului juridic dintre dreptul internațional public și dreptul intern*, arătând cu multă claritate în ce consistă sistemele dualist, monist și al unității dreptului public.

« Autorul pare a-și fi concentrat, însă, atențiunea numai asupra unui aspect al problemei și anume asupra fenomenului integrării normelor juridice internaționale în Constituțiunile naționale.

« Dacă individul este considerat, în ultima analiză, ca adevăratul destinatar al dreptului public internațional, problema nu poate fi restrânsă la dreptul constituțional, ci trebue să cuprindă *întregul drept intern*, drept care urmează a fi adaptat stadiului de desvoltare a vieții internaționale.

« Fără a împărtăși concepțiunile lui Politis, care consideră statele ca ficțiuni din punct de vedere al ideii de responsabilitate penală, nu este însă mai puțin adevărat că « dreptul se adresează oamenilor atât în vieața publică internațională cât și națională. Inseamnă deci, că normele dreptului internațional public nu au Statul ca unic destinatar ».

« Pentru ca regulile privind organizarea păcii să poată fi respectate, ele trebue să se adreseze acelor cari, prin acțiunea lor, ar putea pune Statul în situațiunea de a le nesocoti.

« Conștiința intereselor superioare ale comunității internaționale și sentimentul responsabilității pentru violarea dreptului internațional public nu pot exista la indivizi, cărora asemenea reguli nu li se adresează.

« Dând « putere de lege internă » unor anumite norme ale dreptului internaţional public prin adaptarea legislaţiunii interne, aceste norme se vor găsi la baza formaţiunii civice a indivizilor şi vor acţiona direct asupra maselor.

« Intr'un memorandum, pe care l-am prezentat, în numele Guvernului român, Conferinţei Desarmării în 1932, am expus pe larg toate aceste concepţiuni.

« Nu pot deci decât să mă asociez la toate consideraţiunile expuse de d-l Sofronie în capitolul privitor la integrarea normelor juridice internaţionale în Constituţiunile naţionale şi să-mi exprim nădejdea că în volumele ce vor urma, d-l Sofronie va relua în cercetare întreaga problemă, dându-ne un studiu din cele mai complete asupra acestei chestiuni.

« Capitolul VII, referitor la *principiile şi instituţiile dreptului internaţional public, în desvoltarea lor istorică*, — apare ca o expunere bazată pe elemente ce se găsesc în toate tratatele şi în numeroase monografii, autorul având totuşi meritul de a ne fi dat o sinteză a acestor elemente.

« De un deosebit interes este însă capitolul VIII al lucrării d-lui Sofronie, în care d-sa se ocupă de *noul drept internaţional.*

« Complexa problemă a crizei Societăţii Naţiunilor, este privită de autor sub toate aspectele ei şi este semnificativ citatul de sub pag. 279, care, în foarte puţine cuvinte, explică cauzele adevărate ale acestei crize.

« In situaţiunea de astăzi, nu putem şti care vor fi formele de colaborare internaţională de mâine.

« Se va reveni oare la formula Societăţii Naţiunilor?

« Vom avea oare un organism pur continental cu tendinţe spre universalitate, sau mai multe organisme continentale chemate să funcţioneze pentru fiecare continent în parte şi să colaboreze apoi între ele, luându-se în considerare faptul că sunt unele probleme care nu pot fi tratate şi soluţionate pe un plan pur continental?

« In sfârşit, dacă pentru continentele european, asiatic şi american se pot concepe organisme speciale, nu acelaşi este cazul pentru continentul african.

« La baza acestor organizaţiuni şi în special în ce priveşte Europa, va triumfa oare principiul contractual sau principiul « colaborării dirijate » de puterile care poartă răspunderea existenţei şi propăşirii Europei?

« Această colaborare va cuprinde oare numai raporturile internaţionale sau va urmări şi unificarea regimurilor politice interne?

« In haosul de astăzi, în care unicul ţel al beligeranţilor este de a câştiga războiul, ar fi foarte greu de a se ajunge, cu privire la organizarea internaţională de mâine, la anumite concluziuni întemeiate pe doctrine stabile.

« Sigur este însă faptul, că spre a se ajunge la organizarea reală a păcii este necesară o instituţiune, în care, orice putere cu « interese limitate sau nelimitate » să aibă sentimentul colaborării şi a participării sale efective la administrarea intereselor internaţionale.

« Sigur este de asemenea faptul că nu se va putea clădi nimic temeinic, dacă în complexul elementelor ce trebuesc luate în considerare, nu va

apărea pe primul plan Statul național și dacă organul internațional, chemat să asigure ordinea și pacea, nu va dispune de mijloace efective de constrângere.

« Și din acest punct de vedere, nu pot, deci, decât să mă asociez la considerațiunile expuse de d-l Profesor Sofronie în partea finală a lucrării sale ».

« Urmarea logică a acestui raport ar fi o propunere din parte-mi pentru premiarea lucrării d-lui Sofronie.

« Nu mă cred însă indicat să fac o asemenea propunere și aceasta pentru următoarele motive:

« 1. Lucrarea d-lui Sofronie este numai o parte dintr'o operă ce urmează a fi publicată în mai multe volume.

« Elementele mele de apreciere sunt deci limitate la *introducerea acestei opere*, care, precum am arătat la începutul raportului meu, trebue și ea să fie revizuită.

« 2. Nu cunosc lucrările celorlalți candidați prezentate pentru obținerea aceluiași premiu, spre a avea astfel un element de comparație.

« In orice caz, lucrarea d-lui Sofronie apare ca o operă de răspândire a principiilor elementare ale dreptului internațional public, operă din care reies cu prisosință însușirile autorului de expunere clară și metodică.

« 3. Nu cunosc criteriul pe care Academia Română înțelege să-l adopte anul acesta pentru acordarea premiului Vlasto și anume, dacă se urmărește și încurajarea eforturilor de răspândire, prin expuneri ușor accesibile publicului românesc, a unor principii îndeobște cunoscute de specialiști, sau dimpotrivă dacă se dorește a se acorda un asemenea premiu unor lucrări, care să reprezinte o contribuție într'adevăr originală, la desvoltarea unei anumite discipline științifice ».

12. *Premiul Elena și Gheorghe M. Vlasto*, de 20 000 lei, s'a acordat d-lui *Mircea Mateescu* pentru scrierea « Realitate și eroare », (București, 1939), pe baza următorului raport al d-lui *P. P. Negulescu :*

« Această lucrare, — ne spune autorul însuși în Prefață, — « trebue să fie socotită drept introducere la o teorie dualistă », pe care d-sa o va încerca « de abia după ce » atitudinea sa filosofică « cu privire la cunoaștere și adevăr, va fi fost, pe cât posibil, fixată ». Suntem astfel preveniți că, în această « introducere » a sa, autorul urmărește « nu atât enunțarea unui punct de vedere, și cu atât mai puțin încercarea de a trata riguros sistematic problema adevărului a binelui și a justiției », cât « să impună o considerare critică a diverselor sisteme, pe care le oferă istoria gândirii, în raport cu temele propuse ».

« Intru cât dar nu ne prezintă o concepție unitară și sistematică, a adevărului, binelui și justiției, — concepție care să se poată reduce la câteva formule, simple și scurte, — întru cât ne dă o lungă serie de analize critice ale diferitelor concepții ce s'au succedat până acum în aceste privințe, cartea d-lui Mircea Mateescu nu s'ar putea rezuma fără a da acestui raport

proporţii neobişnuite şi incomode. Trebue dar să ne mărginim a-i arăta valoarea, în legătură cu scopul pentru care ne-a fost înfăţişată.

« Deşi analizele critice ale autorului sunt, mai totdeauna, sumare şi concise, aşa încât nu li se vede prea bine îndreptăţirea, ele rămân totuşi interesante şi sugestive, meritând, ca atare, să fie luate în consideraţie. Ele pot fi de folos celor ce studiază aceleaşi probleme, ca un ferment al cugetării. De relevat sunt, din acest punct de vedere, capitolul al III-lea şi al IV-lea, ale lucrării, care sunt consacrate noţiunilor esenţiale ale ştiinţelor juridice. Autorul dă dovadă, în desfăşurarea lor, de o informaţie bogată şi de o înţelegere pătrunzătoare a concepţiilor mai nouă, nu numai ale sociologilor şi juriştilor ci şi ale filosofilor.

« Cu asemenea calităţi, scrierea « Realitate şi Eroare », a d-lui Mircea Mateescu, merită să fie luată în consideraţie la acordarea sau distribuirea premiului Vlasto de 20.000 lei destinat lucrărilor cu caracter juridic ».

13. *Premiul Vasile Pârvan*, de 30.000 lei, s'a împărţit astfel:

10.000 lei d-lui *A Nour* pentru scrierea « Credinţe, rituri şi superstiţii geto-dace » (Bucureşti, 1941), pe baza următorului raport al d-lui *I. Andrieşescu :*

« Deşi una dintre aceste lucrări — Cultul lui Zalmoxis — este *o recentă teză de doctorat*, susţinută şi aprobată la Facultatea noastră de filosofie şi litere din Bucureşti şi la care subsemnatul a fost coreferent, d-l A. Marinescu-Nour nu este un începător în ale scrisului şi cercetărilor privitoare la trecut Dimpotrivă.

« In aceste două lucrări, autorul dă tocmai măsura pregătirii şi experienţei sale, a unei munci meticuloase şi foarte devotate, care trebue subliniată cu atât mai mult cu cât această a sa îndeletnicire cu trecutul este în afara carierei şi ocupaţiilor sale profesionale, de caracter mi se pare juridic şi administrativ.

« In timp ce în « Cultul lui Zalmoxis » d-l Nour se ocupă exclusiv cu această mitică personalitate mult discutată, cum va rămânea şi mai departe, fiindcă izvoarele sunt aşa de puţine (autorul le şi poate reproduce ca anexă, foarte potrivită), în orice caz Zalmoxis este prezentat pe toate feţele problemei ce constitue — sclav, rege, zeu, Zalmoxis şi Gebeleizis, Dionysos şi Orpheus, — cu cealaltă lucrare a sa « Credinţe, rituri şi superstiţii geto-dace » autorul face începutul unei mult mai ample şi complicate lucrări în acelaşi cadru al vieţii spirituale a strămoşilor noştri băstinaşi, având drept ţel îmbinarea şi completarea ştirilor literare antice, cu datele oferite de săpăturile şi cercetările arheologice.

« Pentru ţelul de atins, peste orice ezitări şi fireşti lipsuri şi erori, autorul este bine pregătit şi are posibilitatea să ajungă la rezultate din ce în ce mai sigure; întregind cu date esenţiale cunoaşterea trecutului. Munca şi devotamentul său desinteresat pentru ştiinţă merită şi trebue încă de pe acum recunoscute şi încurajate.

« Iată de ce, având în vedere şi celelalte publicaţii prezentate la acelaşi premiu, sunt de părere şi recomand cu toată căldura, ca şi lucrările d-lui Nour să se împărtăşească din acest premiu alături de celelalte ».

10 000 lei d-lui *Dorin Popescu* pentru scrierea « Objets de parure géto-daces en argent » (Bucureşti, 1941), pe baza raportului d-lui *I. Andrieşescu.*

10 000 lei d-lui *Gh. Ştefan* pentru scrierea « Dinogetia I » (Bucureşti, 1941), pe baza raportului d-lui *I. Andrieşescu.*

14. *Premiul C. G. Vernescu*, de 50.000 lei (indivizibil), s'a acordat d-lui *George Fotino* pentru scrierea « Din vremea renaşterii naţionale a Ţării Româneşti. Boierii Goleşti. Vol. I, II, 1834—1849, Vol. III, 1850—1852, Vol. IV, 1853—1871 » (Scrisori adnotate şi publicate de...) (Bucureşti, 1939, pe baza următorului raport al d-lui *Nicolae Bănescu :*

« Lucrarea d-lui G. Fotino, închinată marei familii a Goleştilor, este vrednică de toată lauda. Ea aduce nouă lumini la cunoaşterea epocii Renaşterii României, oricât de mult a fost studiată, şi pe bună dreptate, această însemnată epocă a istoriei noastre naţionale.

« Personalitatea Goleştilor se conturează azi definitiv datorită corespondenţei până acum inedite a familiei, în care vibrează, peste orice alte preocupări, iubirea statornică a patriei, gândul permanent la viitorul ei. Noutatea ce se desprinde pentru mulţi dintre noi din numeroasele « documente sufleteşti », cum atât de bine le caracterizează autorul, e solidaritatea ce unea în aceste nobile sentimente întreaga familie a Goleştilor, bărbaţi şi femei, până la nepoatele care, în frumoasele lor scrisori, nu pierd o clipă din vedere străduinţele tinerilor acelei mari generaţii, aruncaţi peste hotarele ţării.

« Taina acestei minunate solidarităţi se lămureşte acum pe deplin, prin rolul covârşitor pe care Zoe Golescu l-a avut în mijlocul familiei sale, întreţinând, în toate împrejurările, cu o neîntrecută pasiune, în sufletele copiilor, flacăra nestinsă a patriotismului. In măreaţa frescă a istoriei Renaşterii noastre, Zoe Golescu se aşează astfel pe primul plan, vrednică a figura în galeria femeilor mari ale neamului.

« Primul volum, din cele patru ale publicaţiei, cuprinde o adevărată monografie a Goleştilor. Intr'o expunere de aproape 300 de pagine, autorul a izbutit să reînvie atât de bine admirabila atmosferă a vieţii de înalt ideal a familiei, să evoace evenimentele politice cu care ea s'a împletit necontenit, timp de o jumătate de veac.

« Scrisă cu un sentiment de pietate care-i măreşte valoarea, expunerea se deosebeşte şi prin justa apreciere a faptelor, judecate adesea prea aspru prin greşeala de a se desprinde din cadrul vremii lor.

« Portrete splendide, multe în colori, stampe şi facsimile împodobesc volumele.

« Publicaţia are, în zilele pe care le trăim, o deosebită valoare morală. Ea pune dinaintea naţionalismului şi ideologiei de împrumut a unei generaţii grăbite, care-şi reneagă cu ostentaţie trecutul, aproape fără a-l cunoaşte, lecţia acestei familii de mari boieri, crescuţi în cultul patriei şi vânzându-şi moşiile spre a duce la capăt, într'o lungă pribegie, opera care a fost scopul vieţii lor.

« Pentru toate aceste considerații, ca o consacrare meritată, *propun să se acorde lucrării d-lui G. Fotino* premiul la care a fost înscrisă ».

15. *Premiul Profesor George Vâlsan*, de 15.000 lei, s'a acordat d-lui Prof. Dr. *Victor Tufescu*, pentru scrierea « O regiune de vie circulație: Poarta Târgului Frumos ». (București, 1941), pe baza următorului raport al d-lui *Vintilă Mihăilescu*:

« Noua lucrare a d-lui Victor Tufescu este o monografie geografică a unei mici regiuni naturale: șaua prin care — în dreptul Târgului-Frumos — se face legătură între valea Siretului și « Câmpia Moldavă » în sudul căreia se găsește orașul Iași.

« Denumirea de « poartă » pe care autorul o dă regiunii este justificată de funcțiunea ei: drumurile adunate din spre Carpați și din spre Prut, străbat culmea înaltă din stânga Siretului peste două zone mai lăsate: una în dreptul Botoșanilor; cealaltă în dreptul Târgului-Frumos. Dealurile înalte, râpoase și împădurite care mărginesc din două părți cele două zone deprimate, au împiedecat și împiedecă încă construirea drumurilor mari, așa încât circulația pe direcție transversală s'a făcut și se face, cu exclusivitate, prin aceste « porți ».

« Analiza urmărește caracterul de « poartă » a șeii din dreptul Târgului-Frumos cu toată minuțiozitatea pe care o impune analiza geografică modernă. Această analiză dovedește că: structura geologică — lăsare cu frângere de straturi — explică prezența șeii între masivul din Nord (Dealul Mare al Hârlăului) și masivul din Sud (podișul Central Moldovenesc); că relieful, modelat în jurul cotei de 300 m, e slab ondulat și înlesnește trecerile transversale; că prin clima mai puțin umedă și mai puțin aspră decât a masivelor vecine înalte dar mai ploiasă decât a depresiunilor din Vest și Est, prin solurile roșcate, prin vegetație (pădure de stejari), prin desimea satelor vechi și a populației, se individualizează clar față toate regiunile vecine; că, prin canalizarea curentelor de mărfuri, curentelor pastorale, de migrațiuni de muncă și de colonizare, de preferință prin această zonă de trecere peste culmea Siretului, caracterul de poartă al regiunii este complet firesc.

« După demonstrarea acestui caracter, autorul urmărește, pe baza documentelor istorice, folosite și interpretate geografic, și a anchetelor locale, evoluția populațiunii din regiunea studiată: în epocele de liniște, progres, în timpurile de invazie, regres datorit tocmai situației și înlesnirii circulației prin « poartă ». Expunerea gradată și sistematică a faptelor duce la convingerea permanentei funcționări a « porții » Târgului-Frumos din Neolitic până în prezent. In tot acest răstimp, influența datelor geografice fundamentale (șa deprimată cuprinsă între masive înalte și împădurite greu de străbătut) apare incontestabil hotărîtoare.

« Datele naturale nu sunt însă totul. Și nu este cel mai mic merit al autorului că nu s'a lăsat captat de entusiasmul specialistului, ci a rezervat locul ce i se cuvine, factorilor istorici și tehnici. Rolul acestor factori este cercetat în ultimele pagine ale studiului și mai ales în cele 24 rezervate

Târgului-Frumos. Se vede clar din cuprinsul lor, că atât poarta cât şi târgul au atins maximum de înflorire în timpul predominării comerţului continental care folosea drumurile de uscat prin Moldova către Marea Neagră. Odată cu abaterea acestor drumuri spre Mediterana şi Atlantic, întreaga Moldovă şi deci şi Poarta Târgului-Frumos a intrat într'o fază de decadenţă din care au început să se ridice din nou abea în vremea colonizărilor agricole în stepa Jijiei (sec. XIX). Epoca drumurilor de fer (de după 1870) însă a dat o ultimă lovitură porţii şi Târgului-Frumos intrat azi într'o fază de ruralizare, semn evident de regres. Cu drept cuvânt autorul adresează mustrări celor care, la construirea reţelei de căi ferate n'au ţinut seamă de realităţile vieţii locale aşa cum ele reieşeau din reţeaua drumurilor de ţară. Atâta numai, adăugăm noi, că angrenarea ţării noastre în noul circuit impus de comerţul european, fatal trebuia să aducă grave atingeri economiilor patriarhale locale.

« Bine documentată, metodic prezentată şi complet personală, lucrarea d-lui Victor Tufescu, unul dintre cei *mai fericit dotaţi şi pregătiţi dintre tinerii geografi români, dovedeşte o reală maturitate de gândire geografică,* un remarcabil simţ critic şi un frumos dar de expunere care se poate urmări nu numai din textul scris, dar şi din schiţele foarte sugestive şi concludente intercalate acestuia. Trebue să mai adăugăm că, în geografia românească sunt extrem de puţine încercările monografice de acest fel, reuşite.

« Pentru aceste motive, recomandăm studiul d-lui Victor Tufescu, spre a i se acorda, de către Academia Română, premiul G. Vâlsan de 15.000 lei ».

16. *Premiul Demostene Constantinide*, de 3.000 lei, s'a acordat d-lui *Radu I. Perianu*, pentru « Istoria şcoalelor din oraşul şi judeţul Brăila, 1832—1864 » (Bucureşti, 1941), pe baza următorului raport al d-lui *Simeon Mehedinţi :*

« O lucrare vrednică de toată lauda. Acuma o sută de ani, când raiaua Brăilei s'a lipit iarăşi de trupul ţării, nu era în sate nicio şcoală, iar în oraşul Brăila abea începuse a se înfiripa una singură prin osteneala unui dascăl I. Penescu. Nimeni nu ştia ce mobilier ar trebui pentru o şcoală, iar de cărţi, nici vorbă. Noroc de « Manualul de patriotism » tipărit (1829) cu blagoslovenia şi cheltuiala mitropolitului Veniamin Kostake.

« Şcoala s'a început cu 5 şcolari. In fiecare lună făcea examen public, la care venea chiar « Maghistratul » oraşului şi Tribunalului. Cum s'au schimbat programele, câte limbi se învăţau, cum s'a prefăcut într'un fel de şcoală normală şi comercială, ce metode se întrebuinţau... e o adevărată odisee.

« Autorul a urmărit desvoltarea învăţământului din judeţul Brăila pas cu pas şi nu face nicio afirmare, fără a se sprijini pe documente. Ca profesor cu multă experienţă şi ca cercetător de arhive, d-l Perianu ne-a dat o lucrare, cum ar fi de dorit să aibă orice judeţ al ţării.

« Metoda monografiilor, veche de aproape un secol la noi, nu poate da roade decât atunci când e mânuită de oameni competenţi şi cu adevărat

cunoscători ai lucrurilor de care se ocupă. Altfel, e o simplă îngrămădire de material amorf.

« Mă sfiesc să propun o lucrare atât de conştiincioasă pentru un premiu atât de modest. Dar fiindcă aşa a voit autorul, nu-mi rămâne decât s'o recomand cu toată convingerea că merită să fie premiată ».

17. *Premiul I. Oroveanu,* de 70 000 lei, s'a împărţit astfel:

20.000 lei d-lor *Gh. Istrati* şi *A. Olaru* pentru lucrarea « Die Wertbestimmung der Antidysenteriesera (anti Shiga-Kruse) mit Hilfe der Flockungsmethode ». II. Mitteilung (Jena, 1941), pe baza următorului raport al d-lui Dr. *M. Ciucă:*

« După cercetări experimentale laborioase de mai mulţi ani, efectuate sub auspiciile Institutului Cantacuzino, autorii prezintă 2 *memorii de o importantă valoare ştiinţifică şi de aplicaţie practică pentru titrarea serurilor antidizenterice prin metoda de floculare.*

« Dificultăţile de titrare a acestor seruri, bine cunoscute institutelor de preparare a acestor produse, sunt în mare parte înlăturate în urma cercetărilor acestor autori. Ei s'au folosit în acest scop de o toxină, cât mai purificată după o metodă proprie, evitând astfel factorii antigenici care pot introduce elemente de variaţiune improprii unei titrări exacte.

« Controlul eficacităţii metodei a fost făcut pe un mare număr de seruri antidizenterice indigene şi străine, comparând rezultatele metodei de floculare cu titrarea pe animal.

« In al 2-lea Memoriu autorii aduc indicaţiuni de ordin practic pentru titrare prin metoda standard pe animal în funcţie de rezultatele obţinute prin metoda de floculare. Operaţiunea de titrare de orientare astfel concepută uşurează tehnica de control pe animal, reducând şi numărul animalelor de experienţă, greu de dobândit astăzi.

« Diferenţa cea mai mare între aceste metode netrecând de 65%, dă indicaţii precise asupra amestecurilor de ser-toxină de inoculat la animale.

« Labilitatea mare a toxinei dizenterice demonstrată de autori şi confirmată de Prigge scoate în evidenţă odată mai mult avantajele metodei de floculare. Controlul reciproc al acestor metode de titrare pune în valoare utilitatea practică a metodei de floculare.

« Lucrările autorilor îndeplinesc condiţiunile de a fi luate în considerare pentru acordarea unei părţi din premiul Oroveanu ».

10 000 lei d-lui Dr. *Henry Aubert* pentru lucrarea « Turburările ritmului cardiac, diagnostic şi tratament » (Bucureşti, 1941), pe baza următorului raport al d-lui Dr. *N. Ionescu-Şişeşti:*

« In introducerea lucrării autorul situează astfel broşura pe care o înfăţişează publicului:

« Lucrarea de faţă nu este o lucrare originală şi nici completă. Am căutat să expun datele cunoscute cât mai simplu şi schematic spre a uşura înţe-

legerea lor. Broşura de faţă este destinată medicului practician şi studentului şi am încercat să le pun la îndemână cunoştinţele necesare diagnosticării clinice şi tratării turburărilor de ritm ».

« Mai departe, în aceeaşi introducere, autorul ne dă lista celor şapte tratate de care s'a servit în alcătuirea lucrării.

« Dela aceste precizări pe primele pagine şi până la sfârşitul lucrării ai o impreise de lucru serios şi onest.

« Autorul nu are nici veleităţi de originalitate, nici pretenţiunea de a face asupra chestiunii o monografie completă. Intenţiunea lui este numai de a răspândi ideile clinice.

« Broşura scrisă într'un stil clar, este îmbogăţită cu un mare număr de planşe care uşurează înţelegerea ei chiar de către studenţii puţin înaintaţi în studii, sau neobişnuiţi cu cardiologia.

« In total o lucrare folositoare, limpede, corect prezentată, care merită să fie distinsă cu o parte din premiul Oroveanu ».

10 000 lei d-lui Dr. *Radu Olinescu* pentru lucrarea « Malaria ca factor de degenerare şi de debilitate fizică a populaţiei rurale româneşti (Bucureşti, 1941), pe baza următorului raport al d-lui Dr. *M. Ciucă :*

« Dacă sunt bine cunoscute pierderile importante de energie, sănătate şi vieţi omeneşti în ţările malarice, trebue să recunoaştem că suntem încă departe de a fi putut realiza un plan sistematic de luptă antimalarică, proporţional cu seriozitatea şi întinderea acestei boale în ţara noastră.

«Monografia Prof. Olinescu are meritul de a aduce o contribuţie importantă la studiul malariei ca factor de degenerare a populaţiei rurale româneşti. Cercetări comparate epidemiologice şi demografice sunt completate cu un studiu al factorilor economici şi sociali în două regiuni rurale : una puternic malarizată şi a doua cu incidenţa malarică minimă.

« Autorul, aplicând metode ştiinţifice de cercetare, constată într'o regiune intens malarizată o tendinţă la degenerare fizică, care se manifestă printr'un deficit în creşterea taliei, în desvoltarea şi funcţionarea toracică la copii. Cercetarea factorilor economici în regiunile studiate scoate în evidenţă rolul unei bune stări economice pentru ameliorarea stării de nutriţie a copiilor. Rezultatele cercetărilor autorului confirmă constatările malariologiştilor, cari nu odată au arătat că dispariţia malariei într'o regiune malarică nu este în funcţiune numai de tratament şi profilaxia medicamentaosă, ci şi de o egală ameliorare a condiţiunilor economice şi sociale a populaţiei, de ridicarea standardului de vieaţă.

« Lucrarea prof. Olinescu poate fi luată în considerare pentru acordarea unei părţi din premiul Oroveanu ».

10.000 lei d-lor *E. C. Crăciun* şi *Dan Bacaloglu* pentru studiul « Asupra ulcerului experimental de stomac, la epure » (Bucureşti, 1941), pe baza următorului raport al d-lui Dr. *M. Ciucă :*

« Cercetările întreprinse de autori asupra ulcerului experimental de stomac la iepure, lămuresc unii din factorii patogenici acestei afecţiuni.

A fost studiată experimental în special acțiunea $BaCl_2$ dovedindu-se efectele multiple ale acestui toxic, la care se adaugă rolul individual al terenului ».

10.000 lei d-lor *Al. Ursu*, *E. R. Teodorescu* și *G. Vrejoiu* pentru lucrarea « Sur la lipogranulomatose » (București, 1941), pe baza următorului raport al d-lui Dr. *M. Ciucă :*

« Un studiu experimental asupra lipogranulomatozei, ilustrat cu o splendidă serie de micro-fotografii a leziunilor evolutive, provocate la șobolani prin inoculare de grăsimi omologe și heterologe.

« Documentația histo-patologică permite autorilor comparația leziunilor clinice de lipogranulomatoză (4 cazuri) cu a leziunilor căpătate experimental și urmărite în cursul evoluției lor. Constată o identitate completă bazată pe imagini histologice superpozabile cu o singură diferență de reacțiune: tehnica experimentală dă numai leziuni de lipogranulomatoză, pe când în clinică se întâlnește lipogranulomul și lipogranulomatoza.

« Reacțiunea locală în urma inoculării substanțelor grase este proporțională cu heterogenitatea acestora.

« Tehnica administrării lipovaccinurilor poate găsi în acest interesant studiu indicațiuni importante în alegerea excipientelor grase ».

10.000 lei d-lui *C. Vasilescu* și d-rei *Suzana Petrescu* pentru lucrarea « Constatations anatomo-pathologiques faites à l'autopsie des nourrissons vaccinés par le B.C.G. sur 141 cas; observations comparatives avec les lésions trouvées chez 245 enfants non vaccinés » (București, 1941), pe baza următorului raport al d-lui Dr. *M. Ciucă :*

« Vaccinarea preventivă cu B.C.G. are o largă întrebuințare în armamentul nostru de luptă contra tuberculozei, care constitue un real flagel social în țara noastră.

« Vasta documentare histopatologică prezentată de autori ne arată, încă odată, greutățile de a realiza această imunizare din cauza imposibilităților de izolare a copiilor vaccinați de contacții bacilliferi în cursul celor 3 luni, în care această izolare este de rigoare pentru a obține o imunizare eficace. Mai mult de 47,8% din acești vaccinați suferiseră contactul cu mama tuberculoasă.

« Din același studiu remarcabil se confirmă odată mai mult întinderea tuberculozei la noi în țară; morbiditatea tuberculoasă printre sugari era mai mare de 14,4%. Din examenul histopatologic făcut cu o rară competență, autorii confirmă inofensivitatea acestei metode de vaccinațiune. Reacțiunile ganglionare sunt martorul impregnării organismului cu antigenul B C.G , dela care așteptăm starea de premuniție utilă unei imunități antituberculoase. Această imunizare este handicapată de reinfecțiunile masive în cursul imunizării prin contactul cu mama tuberculoasă ».

« Valoarea științifică a lucrărilor cuprinse în vol. X al Analelor Institutului Victor Babeș îl recomandă a fi luat în considerație pentru o parte din premiul Oroveanu ».

18. *Premiul Statului Lazăr*, de 50.000 lei, s'a împărțit astfel:

30 000 lei d-lui Ing *D. Andreescu* pentru scrierea « Tehnologia materiilor grase. Fabricațiunea și prelucrarea uleiurilor și grăsimilor vegetale și animale » (Bucureștı, 1941), pe baza următorului raport al d-lui *N. Dănăılă:*

« Locul însemnat pe care grăsimile animale și vegetale îl ocupă în rația zilnică de hrană a omului pe de o parte, iar pe de altă parte însemnătatea deosebită pe care o au unele din industriile ce derivă din aceste grăsimi — mă gândesc la industria săpunurilor — au făcut ca în alte țări să ia naștere o bogată literatură tehnică și științifică referitoare la cunoașterea și fabricarea acestor produse ce joacă un rol atât de mare în vieața omului. Țara noastră, care deși este o țară agricolă și care ca atare dispune de bogate surse de materii prime în domeniul grăsimilor animale și vegetale, nu are totuși o astfel de literatură științifică așa încât toți acei ce sunt ocupați în această ramură de activitate industrială sau toți acei ce ar dori să se inițieze în acest domeniu tehnic au fost obligați până acuma să recurgă la ajutorul literaturii tehnice străine. Pentru acest motiv socotim, că orice încercare făcută cu scopul de a crea sau de a îmbogăți literatura noastră științifică, trebuește privită cu foarte multă bunăvoință. Mai mult chiar, socotim, că aceste încercări trebuesc stimulate, iar atunci când ele sunt reușite — cum este tocmai cazul cu lucrarea d-lui Ing. D. Andreescu — ele trebuesc cu multă grijă încurajate.

« D-l Ing. D. Andreescu fiind un om cu multă practică industrială și fiind bine orientat în domeniul pe care și-a propus să-l trateze, a scris o carte bună și frumoasă; bună din punctul de vedere al conținutului ei și frumoasă din punctul de vedere al formei sub care această carte este prezentată publicului. Pentru aceste considerațiuni și lăsând la o parte unele erori de tipar, sau de redactare, ca: « eșapeze » (pagina 721, rândul 19, începând de sus în jos) sau « aducerea la neutral al soluției » (pagina 722, rândul 1 de sus) și altele încă, propunem ca lucrarea d-lui Ing D. Andreescu ce poartă titlul « Tehnologia materiilor grase » să fie distinsă de Academia Română cu premiul Lazăr de 50.000 de lei ».

20.000 lei d-lui Dr. Ing. *Em. A. Bratu* pentru « Ghid de laborator pentru lucrările practice de chimie tehnologică anorganică ». Ediția II-a (București, 1941,) pe baza următorului raport al d-lui *Gh. Spacu:*

« Fără vreo pretențiune de originalitate, autorul și-a propus să alcătuiască o lucrare ce va servi nu numai studenților la lucrările practice de chimie tehnologică anorganică, dar și inginerilor și chimiștilor cari se află angajați în fabrici sau laboratoare și unde execută diferite analize, controale și determinări de date fizice ale multiplelor produse.

« Autorul urmărind ca lucrarea sa, făcută cu un anumit scop să nu aibă o întindere prea mare, nu a putut face, din acest motiv, o lucrare completă, în care se fie expuse toate variantele metodelor cât și ale aparatelor utilizate în cazul subiectelor tratate. Totuși astfel cum este alcătuit acest ghid de laborator, corespunde foarte bine scopului propus, căci el cuprinde:

analiza completă a apei: a combustibilelor, a gazelor industriale, pe lângă metodele electrometrice și colorimetrice pentru determinarea concentrației ionilor de hidrogen, a exponentului P_H, determinări de puncte de topire a cărămizilor refractare cu ajutorul conurilor Seger, ca și descrierea și verificarea unor termometre, pyrometre, vase gradate etc. In fine lucrarea este completată cu o înșirare a diferiților reactivi utilizați în analize și modul lor de preparare și cu o serie de tabele clasice pentru densități etc.

« Această lucrare care constitue o redare rațională a diferitelor metode clasice, având un scop determinat și care a fost atins și prin aceea că autorul a publicat o nouă ediție revăzută și completată a primei sale încercări din 1931, sunt de părere că merită să fie distinsă și de aceea propun a se acorda autorului o parte din premiul Lazăr de 50.000 lei ».

19. *Premiul Dr. Cornel Nicoară* de 12.000 lei (divizibil), s'a acordat în întregime d-lui *Emilian Manițiu* pentru « Aplicațiuni și probleme de termodinamică tehnică » (București, 1941), pe baza următorului raport al d-lui *N. Vasilescu Karpen :*

« Progresul mașinilor termice și buna lor folosire se reazimă pe termodinamică. Această parte a fizicei trebue deci să fie bine aprofundată de inginerii de specialitatea mecanicei. Ei nu se pot mulțumi cu noțiuni teoretice de termodinamică, ci au nevoie de cunoștințe precise, calitative dar mai alès cantitative, în vederea aplicațiunilor la mașinile termice.

« In prima parte lucrarea cuprinde formulele care rezumă succint termodinamica. Urmează apoi numeroasele probleme care se pun inginerilor mecanici și soluțiunile lor.

« Lucrarea d-lui Manițiu răspunde unor nevoi reale, este o lucrare originală care, după cum spune d-l prof. Cantuniar, care o prefațează, nu-și are echivalentul în literatura tehnică străină.

« Merită o parte din premiul Lazăr ».

20. *Premiul de Virtute Mavroyeni în București,* de 100.000 lei, s'a acordat d-lui *Mihai Burcea,* din comuna suburbană Tudor Vladimirescu, str. Nicu Leonard 25, lucrător în atelierul de aviație al armatei, pe baza următorului raport al Preotului *Nicolae M. Popescu :*

« Premiul de virtute Mavroyeni îl dă Academia Română, potrivit testamentului, « fără distincție de rasă sau religie, unei persoane sau unei familii onorabile, sărace, care-și câștigă existența prin muncă încordată și s'a distins prin fapte de devotament, de abnegație și de jertfă fie către aproapele său (rudă sau nu), fie către societate. Această persoană sau familie trebue să locuiască în București sau în comunele suburbane. »

« In urma publicației premiului pentru anul acesta, cancelaria Academiei a primit de data aceasta mult mai multe cereri decât în anii trecuți; anume s'au primit 77 de cereri care împlineau condițiile publicației premiului.

« Comisiunea premiului compusă din 7 membri (I. Simionescu, I. Al. Brătescu-Voinești, Șt. Ciobanu, N. Bănescu,

Preotul N i c o l a e M. P o p e s c u, G r. A n t i p a și G. I o n e s c u - Ș i ș e ș t i) studiind cererile împreună cu actele lor a ajuns la încheierile următoare:

« Și de data aceasta, sunt multe familii sau persoane care cer premiul pentrucă sunt sărace (19); cu părere de rău cererile lor nu împlinesc condițiile premiului. Sunt iarăși multe familii (23) care cer premiul pentrucă au copii mulți. Iată un părinte, slujbaș mic, care la cerere anexează extractele de naștere a 11 copii ai săi, în vieață; dintre ei sunt pe front acum trei; mai scrie că el, tatăl are 11 rane căpătate în războiul de întregirea neamului. Ne bucură peste măsură copiii numeroși căci puterea neamului nostru și viitorul lui pe copii mulți și sănătoși se reazimă; să dea Dumnezeu sănătate părinților lor ca să-i crească mari spre mândria lor și întărirea nației. Sunt multe alte petiții cu motive felurite de candidare la premiu: îngrijire de frați, de nepoți, ajutoare de neamuri, de mame bătrâne sau de surori bolnave, pensionari cu pensie mică, și altele.

« Unele din aceste cereri te pun pe gânduri: părinți săraci cu copii mulți, nemulțumiți că nu pot să-și dea toți copiii la licee; și cer premiul pentru acest scop. Iată un picher de șosele cu șapte copii; pe niciunul din ei nu l-a dat la vreo meserie sau la negustorie; și este amărît că nu mai poate ținea în liceu pe fiul cel mic. In colindările noastre pe la casele petiționarilor nevoiași ni s'a răspuns că ar râde strada de ei dacă și-ar da copiii sau frații la meserie, și nu i-ar da la liceu. Liceu și iar liceu!

« Din toate aceste cereri ne-am oprit la șase, vrednice de o mai apropiată atenție:

« 1. Copii orfani (7) care sunt unii funcționari și îngrijesc de frați în școli sau în neputință;

« 2. Electrician-pensionar dela C.F.R. cu copii (6) buni, căpătuiți bine și cu unii nepoți (2), ajutați câtăva vreme;

« 3. Funcționar P.T.T. cu leafa bună, după socotința noastră (20.000 lei), care crește trei orfane școlărițe;

« 4. Frizer bătrân, care și-a ajutat neamurile;

« 5. Femeie de lucrător C.F.R. care s'a străduit cu mulți frați nu toți cu purtări bune;

« 6. Orfan minor, lucrător care-și crește frații, patru la număr, toți mai mici decât el.

« Din acești candidați din urmă, după cercetare la fața locului, după luare de știri dela vecini și dela autorități, chibzuind mult ca să nu greșim, cât este omenește cu putință, ne-am oprit la *Mihail A. Gh. Burcea*, fără părinți, în vârstă de 19 ani, lucrător în Arsenalul aeronauticei, pe care-l propunem să i se dea premiul de virtute pentru cuvintele următoare:

« Din satul Ogrezeni pe Argeș, în preajma Bolintinului, vine și se așază în București, spre Ghencea, un sătean, Al. Burcea, care ajunge slujbaș mic la U.C.B. Om strâns și chivernisitor își înjghebează familie, își face casă și dobândește șase copii. Erau mulțumiți.

« Dar în lumea asta nimic nu-i statornic. In anul 1940 Octomvrie 20 îi moare un băiat de 16 ani, elev într'un liceu industrial. Nu se împlinește

un an şi moare şi tatăl băiatului în Iulie 1941; iar peste câteva luni în Octomvrie 1941 moare şi mama băiatului, lăsând în urma lor cinci copii toţi minori şi anume:

« 1. Cel mai mare copil, Mihail Al. Burcea, are numai 19 ani; este lucrător în arsenalul aeronauticei, în atelierul de montaj-motoare şi primeşte 27 de lei pe oră. Fire hotărîtă, acest tânăr îşi ia sarcina să îngrijească el, minorul, de ceilalţi patru fraţi mai mici decât el.

« 2. Pe cel mai vârstnic Marin Al. Burcea, de 13 ani, îl dă la un liceu de construcţii edilitare, unde-i plăteşte taxe şcolare. Băiatul este şcolar bun în clasa întâia.

« 3. O soră Floarea Al. Burcea, de 12 ani, urmează în clasa V primară la şcoala Nr. 26. Este micuţă, dar vioae şi deşteaptă; în timpul liber dela şcoală gospodăreşte acasă.

« 4. Dumitru Al. Burcea, 10 ani, este elev în clasa a III la şcoala de surdomuţi din Calea Griviţei 199. Este voinic şi vesel ca toţi care au şubrezenia lui.

« 5. Ştefan Al. Burcea, 7 ani, elev în clasă întâia primară.

« Toţi aceşti fraţi minori dela 13 la 7 ani sunt îngrijiţi, îmbrăcaţi şi hrăniţi de fratele lor mai mare, Mihail, şi el minor de 19 ani, din leafa lui de lucrător în Arsenalul Aeronauticei.

« Am cercetat această familie de orfani la ei acasă. Din Calea 13 Septemvrie, dincolo de linia ferată Nord-Filaret, în preajma cimitirului Ghencea, pe dreapta se despart mai multe străzi, cu nume sonore de artişti, nepavate, necanalizate şi chiar fără şanţuri de scurgere. Pe una din aceste străzi numită Nicu Leonard la Nr. 25 se află casa orfanilor Burcea. Casa clădită acum 15 ani, când s'a deschis strada, este bunişoară; dar un soiu de trotoar al străzii fiind mai înalt decât curţile caselor face ca toată apa de ploaie să se scurgă în curţi şi să intre în case, umezindu-le şi stricându-le. Şi casa acestor orfani este umezită.

« N'am găsit acasă pe fratele cel mare şi a fost bine aşa, căci lămuririle culese dela vecini nu erau spuse cu făţărie.

« Şi vecinii şi locuitorii de pe stradă mi-au spus într'un glas că Mihail Burcea, lucrătorul de 19 ani, care-şi creşte cei patru fraţi mai mici, este un tânăr cum se cade: nu fumează, nu bea, nu face s andal nici pe stradă, nici în curte. Şi aceste informaţii ale vecinilor sunt de preţ, întru cât în părţile locului tinerii nu prea au aceste însuşiri bune.

« Pa lângă acestea, directorul Arsenalului aeronauticei, d-l Colonel aviator în rezervă Macavei Petre referă în scris că « tânărul lucrător Mihail Al. Gheorghe Burcea, din atelierul de montat motoare este un element foarte bun şi de nădejde pentru viitor. Deşi tânăr, prin seriozitatea şi mai ales prin exemplul său de a-şi ajuta familia, merită toată lauda şi încurajarea ».

« Pentru toate acestea mai sus spuse, comisiunea s'a oprit la tânărul orfan cu bune însuşiri *Mihail A. Gh Burcea,* de 19 ani, lucrător de arsenal care-şi creşte patru fraţi mai mici cu munca mâinilor lui şi-l propune pentru premiul de virtute Mavroyeni ce se dă în anul 1942 ».

Plenul Academiei a aprobat propunerea comisiei.

Se procede la alegerea ca membru de onoare a d-lui Nichita Smochină.

D-l ȘTEFAN CIOBANU cetește următoarea propunere:

« Ideea conducătoare a Academiei Române a fost dela înființarea ei să întrunească în sânul ei pe reprezentanții gândirii și simțirii românești din toate țările locuite de Români Astfel au intrat în sânul Academiei reprezentanți din Transilvania, Basarabia și Bucovina. Dar Românii din Transnistria nu s'au învrednicit încă până în prezent de această onoare. Simțul nostru de solidaritate națională și culturală ne îndeamnă să ne gândim și la frații noștri de dincolo de Nistru, ce din vitejia și jertfa armatelor române sub conducerea Mareșalului Antonescu au fost eliberate de sub jugul păgân și încadrate în ritmul comun de simțire și gândire românească. In împrejurările acestea fericite credem că se impune să chemăm pe un cărturar transnistrian în mijlocul nostru, ca simbol al unității și solidarității noastre naționale. In acest sens avem onoarea a propune pe vajnicul apărător al cauzei Românilor Transnistrieni, care în același timp este și un cărturar de seamă, în persoana d-lui Nichita Smochină».

I. Petrovici, Șt Ciobanu, Ion I Nistor, M. Sadoveanu, I. Simionescu, G. Murnu. D. Gusti.

— Drept rezultat al votului se constată că d-l N. Smochină, din 32 voturi exprimate a întrunit 30, 2 voturi fiind contra.

D-l Președinte I. SIMIONESCU constată că d-l Smochină a întrunit numărul statutar de voturi și îl proclamă membru de onoare al Academiei Române.

La ordinea zilei fiind înființarea unei tipografii, d-l ION I. NISTOR zice:

« Academia Română are în bugetul ei sume considerabile afectate tipăriturilor de tot felul. După datele culese la contabilitate erau prevăzute pentru tipărituri în 1940/1941 2.954 843
1941/1942 3.341.932
1942/1943 4.000 529

« Dacă mai avem în vedere și sumele ce urmează a fi afectate pentru tipărituri din alocările speciale din noul buget, putem spune că pe anul în curs Academia va dispune de aproape 5.000.000 lei pentru publicații. Comenzile acestea sunt suficiente pentru a alimenta în bună parte funcționarea unei tipografii proprii, mai ales când ne gândim că o tipografie bine utilată, poate primi comenzi și dinafară. Academia fiind scutită de impozite către Stat, taxele comunale ea le poate plăti foarte ușor din venitul propriu Din venitul ei se va putea plăti și personalul. Rămâne chestia localului și a inventarului. Tipografia poate fi ușor plasată în subsolul edificiului Bibliotecii sau în localul închiriat în prezent comandamentului militar german.

« Cât priveste utilajul, acesta poate fi achiziţionat astăzi foarte lesne în Bucureşti. Sunt tipografii scoase la vânzare, cum e tipografia Caragiale şi altele, care ar putea fi achiziţionate foarte uşor cu 3—4 milioane de lei. Suma investită va putea fi uşor amortisată din câştig în doi trei ani, iar Academiaa va rămânea în proprietatea deplină a tipografiei. De altfel Academia dispune de capitaluri şi rezerve care în felul acesta ar putea fi bine şi sigur plasate şi încă cu bun câştig. Academia nu are nevoie de o instalaţie prea mare. Ar ajunge următoarele maşini:

2 maşini de cules;
3 maşini plane cu automat, 2 bucăţi Nr. 12, 1 buc Nr. 14.
1 maşină plană cu automat, Nr. 6.
1 tighel pentru copertă;
1 tighel automat pentru tiraj;
1 maşină de fălţuit;
1 maşină de cusut cu aţă;
1 maşină de cusut cu sârmă;
1 maşină de tăiat;
500 kg literă.

« Piesele acestea s'ar putea achiziţiona în condiţiuni foarte avantajoase aci în Bucureşti cu întreaga instalaţie.

« Ca instituţie culturală de mari proporţii, Academia ar fi trebuit să-şi aibă de mult tipografia proprie. Să o organizăm acuma când condiţiunile sunt foarte favorabile şi conjunctură excelentă. Academia n'ar avea decât să intre în locul uneia dintre tipografiile evreeşti închise, desfăşurând astfel o mare operă culturală şi civilizatorică.

După cetirea acestui text d-l Nistor face propunere ca chestiunea înfiinţării tipografiei să fie trecută spre studiu la aceeaşi Comisie care a fost desemnată în şedinţa de ieri cu studierea înfiinţării librăriei Academiei.

— Propunerea se aprobă.

La ordinea zilei fiind alegerea Biroului Academiei pentru anul 1942/43 d-l Vicepreşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU ocupă fotoliul prezidenţial pentru a prezida alegerea de preşedinte.

Alegerea Preşedintelui se face prin vot secret, pe buletine.

— Drept rezultat al votului se constată că au fost 29 de votanţi. D-l I. Simionescu a întrunit 27 de voturi, 1 vot fiind pentru d-l Ludovic Mrazec şi un vot fiind alb.

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU, ocupând fotoliul prezidenţial, mulţumeşte d-lor colegi pentru reînnoirea mandatului d-sale şi procedează la alegerea Vicepreşedinţilor.

Votarea se face, de asemenea, secret, cu buletine.

— Rezultatul votului: votanţi 30. D-l N. Vasilescu Karpen întruneşte 28 de voturi, d-l C. Rădulescu-Motru 27 de voturi, d-l Dim. Gusti, 22 de voturi.

D-l Preşedinte I. SIMIONESCU proclamă aleşi Vicepreşedinţi ai Academiei pentru 1942/43 pe d-nii C. Rădulescu-Motru, Dim. Gusti şi N. Vasilescu Karpen.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU ceteşte următorul *Raport despre lucrările efectuate în cursul actualei sesiuni generale:*

« Sesiunea noastră generală din acest an s'a inaugurat printr'o caldă şi sinceră manifestaţiune culturală italo-română, pricinuită de vizita pe care ne-au făcut-o, la şedinţa de deschidere dela 15 Mai, iluştrii academicieni italiani, profesorii Enrico Bompiani, membru de onoare al Instituţiunii noastre şi Francesco Orestano, o somitate a filosofiei italiane contemporane, pe care ne-am făcut o deosebită plăcere de a-l chema printre noi ca membru de onoare al Academiei Române, prin votul pe care l-am dat într'o recentă şedinţă a sesiunii.

« Sub impresia acestei plăcute manifestaţiuni, după cuvântul de deschidere al d-lui Preşedinte şi după ce aţi ascultat raportul Secretarului General despre activitatea Academiei în anul încheiat, am păşit la împlinirea lucrărilor noastre. Faţă de desvoltarea pe care au luat-o în cursul deliberărilor diferitele chestiuni, atât de caracter financiar, cât şi de ordin cultural, s'a hotărît prelungirea sesiunii cu 5 zile, peste termenul pentru care fusese convocată după Statute. Astfel am consacrat acestei sesiuni un număr de 16 şedinţe.

« Dintre aceste şedinţe, 3 au fost publice, din care două rezervate comunicărilor ţinute de Preşedintele nostru care a rostit o frumoasă cuvântare cu caracter comemorativ despre « Gr. Cobălcescu la cincizeci de ani dela moarte » şi de colegul Silviu Dragomir care ne-a înfăţişat în cuvinte impresionante pe « Conducătorii Românilor din Transilvania şi Banat înainte de 1848 ». Cea de a treia şedinţă publică, cea de azi, a fost consacrată proclamării premiilor acordate de Academie în această sesiune

« In şedinţele intime, două au fost preocupările noastre de căpetenie, — completarea locurilor de membri activi, devenite vacante prin trecerea la cele veşnice a mult regretaţilor noştri colegi Nicolae Iorga, Nicolae Titulescu şi Ion Inculeţ şi problema financiară, care în acest an ni s'a pus într'o formă mai amplă.

« Propunerea semnată de 17 domni colegi ca alegerile de membri, de orice categorie, să fie amânată până la viitoarea sesiune generală, n'a fost acceptată de plen, care a socotit că completarea locurilor vacante este necesară, nu numai pentru respectarea prevederilor statutare, dar şi pentru funcţionarea normală a mecanismului Instituţiei noastre. S'a procedat deci la alegeri şi am chemat printre noi în locul lui Nicolae Titulescu pe P. S. Episcop al Clujului Dr. Nicolae Colan, iar în locul neuitatului Nicolae Iorga pe d-l Gh. I. Brătianu, succesor al marelui nostru cărturar atât la catedra dela Universitate, cât şi la direcţiunea Institutului de Istorie Universală din Capitală. A rămas neocupat, pentru a doua oară, locul regretatului Ion Inculeţ, pentru care, atât Secţiunea

Ştiinţifică cât şi Colegiul extraordinar de candidare, întrunit conform art. 41 din Statute, n'au ajuns a desemna un candidat de propus plenului. Ca membru corespondent în Secţiunea Literară, în locul decedatului Gh. Adamescu am ales pe cunoscutul poet ieşan d-l Mihai Codreanu.

«Printre membrii de onoare străini au fost aleşi, cum s'a arătat, filosoful italian Francesco Orestano şi doi distinşi profesori germani: d-l Walter Hoffmann, profesor la Academia de mine din Freiberg şi d-l Wilhelm Weber, profesor la Universitatea din Berlin. Dintre Români am chemat la demnitatea de membrii de onoare pe d-l Inginer C. Orghidan pentru activitatea sa de pasionat colecţionar în domeniul Numismaticei şi Arheologiei şi pentru importantele sale donaţii de monete vechi făcute Cabinetului nostru Numismatic. Asemenea pe cunoscutul publicist român transnistrian Nichita Smochină, Preşedintele Consiliului Naţional al Românilor de peste Nistru, cel mai zelos şi competent cunoscător al problemelor referitoare la fraţii noştri dintre Nistru şi Bug, ajunşi azi sub oblăduire românească Prin această alegere Academia a ţinut să-şi afirme din nou caracterul său tradiţional de reprezentantă culturală a întreg neamului românesc.

« In fine, tot aici avem trista datorie să amintim pierderea colegului nostru de onoare şi ilustrului profesor italian de limbile romanice Guido Bertoni, încetat din vieaţă la Roma în ziua de 28 Mai.

«Lucrările de ordin financiar şi patrimonial au fost precedate de o expunere a Comisiunii Bunurilor mobiliare şi imobiliare asupra reparaţiilor făcute la imobilele Academiei, deteriorate prin cutremurul din Noemvrie 1940 şi asupra exploatării şi administrării proprietăţilor noastre agricole şi silvice. Aprobarea pe care aţi dat-o programului propus de Comisiune pentru îmbunătăţirea sistemului actual de administraţie şi bunele sugestii ce s'au dat de mulţi domni colegi în cursul desbaterilor cu privire la sporirea rentabilităţii proprietăţilor noastre rurale, au dovedit încă odată interesul şi grija pe care cu toţii o purtăm păstrării neştirbite a bunului renume de care se bucură în opinia publică administraţia bunurilor noastre.

«S'a dat vot de descărcare asupra gestiunii financiare a exerciţiului expirat şi s'a aprobat proiectul de buget pentru 1942—1943, înscriindu-se însemnate sporuri la fondurile Secţiunilor pentru publicaţiuni, la bugetul Bibliotecii şi la salariile personalului şi pensionarilor. Astfel, fondul anual de tipărituri al fiecărei Secţiuni s'a sporit dela 350 000 la 700.000 lei. Acest fond va fi mărit cu încă o sumă de 300 000 lei de fiecare Secţiune, acordată de Ministerul Culturii Naţionale, potrivit hotărîrii pe care d-l coleg I. Petrovici, titularul acelui Departament, a luat-o şi ne-a adus-o la cunoştinţă într'o şedinţă a acestei sesiuni. D-sa a binevoit a ne promite că va spori, în acelaşi timp, la 50.000 lei suma de 10.000 lei, care figurează din 1880 în bugetul Ministerului Culturii Naţionale pentru tiparul marei colecţiuni de documente Hurmuzaki. Bibliotecii s'a dat un plus de 900.000 lei, destinându-se 300 000 lei pentru tiparul « Creşterii Colecţiunilor », 300.000 lei pentru legatul cărţilor şi 300.000 lei pentru

achiziţionarea de publicaţiuni mai ales străine, care privesc ţara şi naţiunea noastră. In fine, capitolul salarii şi pensiuni a primit un spor global de 4 000 000 lei. Iar ca măsură de prevedere, Delegaţiunea a fost autorizată — ca totdeauna până acum — să modifice în cursul anului, potrivit împrejurărilor şi nevoilor de moment, cifrele înscrise în buget.

« In legătură cu desbaterile asupra bugetului s'au formulat câteva propuneri foarte importante pentru planurile de activitate ştiinţifică şi culturală a Academiei şi anume: întâia privitoare la crearea unui Oficiu pentru promovarea şi cercetarea poporului român sub cât mai multe aspecte; a doua pentru publicarea monumentelor vechiului Drept românesc; a treia pentru înfiinţarea unei tipografii a Academiei şi pentru desfacerea publicaţiunilor noastre într'o librărie proprie.

« Toate au fost aprobate în principiu, însărcinându-se Comisiuni speciale cu cercetarea lor de aproape, în vederea stabilirii modalităţilor şi mijloacelor prin care aceste propuneri ar putea fi aduse la îndeplinire.

« Trecându-se şi la lucrările financiare al Fundaţiunii Elias, s'a cerut de plen şi s'a procedat de către Comisiunea financiară la examinarea atât a gestiunii Fundaţiunii pe 1941, cât şi a proiectului ei de buget pe 1942—1943. Observaţiile şi propunerile Comisiunii financiare, rezultate din cercetarea lucrărilor financiare ale Fundaţiunii, au făcut obiect de amplă desbatere în două şedinţe consecutive şi au dus la votarea gestiunii şi la aprobarea proiectului de buget, cu anumite modificări şi amendări însă, formulate în opt puncte de Comisiunea financiară, dintre care cel mai de seamă este de sigur majorarea dela 10% la 23% a prelevărilor datorite Academiei din partea Fundaţiunii. In legătură cu votarea bugetului Fundaţiei s'a ţinut seamă şi de propunerea ca Consiliul ei să reflecteze la acordarea unei donaţii Fondului pentru reeducarea mutilaţilor şi invalizilor de războiu.

« S'au ales apoi delegaţii titulari şi supleanţi ai Academiei în Consiliul de Conducere al Fundaţiunii.

« In altă ordine de lucrări s'a dat vot pentru primirea legatelor lăsate de defuncţii Alexandru Al. Belu şi H. Stahl, rămânând ca legatul Elena Movilă să mai fie examinat.

« Asemenea s'au întocmit regulamentele pentru funcţionarea nouălor fonduri Constanţa I. Trofin, Mathilda şi Stelian Bonea, Nicolae Titulescu şi s'a revizuit regulamentul Fondului Aristiţa şi Ghiţă Stan Roman.

« La propunerea Comisiunii Premiului de Virtute Mavroyeni s'a acordat şi în acest an premiul în valoare de 100.000 lei şi s'a decis ca să se publice premiul pentru anul viitor numai dacă şi după ce vom primi sumele rămase neîncasate dela Banca Naţională a Greciei încă dela 1939 încoace, destinate acestui premiu.

« Asemenea s'a luat cunoştinţă, din diferitele rapoarte prezentate despre hotărîrile Comisiunii coordonării culturale şi a Publicaţiilor privitoare la o nouă reglementare a tipăriturilor noastre faţă de scumpetea excesivă şi mereu în creştere a tiparului; apoi despre activitatea Bibliotecii, despre mersul lucrării *Dicţionarului limbii române*, ca şi despre activitatea Cabi-

netului nostru Numismatic, însărcinând pe d-l coleg corespondent Const. Moisil, conducătorul cabinetului, să întocmească catalogul metodic și științific al colecțiunii, spre a fi publicat în condiții similare acelor din străinătate. S'au avizat totdeodată și la măsuri, care să asigure la Academie depozitul legal al monetelor.

« S'au ascultat și aprobat și rapoartele despre mersul Școalelor susținute de Academie, despre bursele pe care le acordăm din veniturile diferitelor fonduri speciale, despre funcționarea Fundațiunii « Ioan I Dalles », în fine despre ajutoarele școlare în cărți didactice din fondul Fĕtu, care, în toamna acestui an, după hotărîrea luată, se vor da în Transnistria (Județele Balta și Tiraspol).

« Printre lucrările acestei sesiuni se află și propunerea prezentată în anul trecut, a mai multor domni colegi, de a se modifica Statutele în scopul adaptării lor la cerințele actuale ale științei și culturii românești, precum și revizuirea Regulamentului premiilor Academiei. Propunerea de modificarea a Statutelor a fost amânată, la cererea însăși a acelorași domni colegi. Ce privește regulamentul premiilor, — printr'o lucrare, căreia i-am consacrat mare parte din ședințele dela 29 Mai și 1 Iunie, s'au precizat și s'au pus în concordanță cu starea evoluată a lucrurilor normale după care se făceau până acum prezentarea la concurs și acordarea premiilor, luându-se de bază proiectul unei Comisiuni, însărcinate din anii precedenți cu întocmirea acestei lucrări.

« Datoria noastră de pietate și de recunoștință către memoria generoșilor donatori și testatori ai Academiei ne-am împlinit-o și în acest an, pomenind pe donatorii decedați printr'un parastas în dimineața zilei de Sâmbătă 23 Mai, la care au participat mai mulți domni colegi și la care au fost invitate și familiile celor pomeniți.

« In sfârșit, în ședința de astăzi au fost proclamate premiile acordate în acest an de Instituțiunea noastră și s'a ales Delegațiunea Academiei pentru 1942—1943, realegând ca Președinte pe d-l coleg I. Simionescu și ca Vicepreședinți pentru aceeași perioadă de timp pe d-nii colegi C. Rădulescu-Motru, din partea Secțiunii Literare, Dim. Gusti, din partea Secțiunii Istorice și d-l N. Vasilescu Karpen, din partea Secțiunii Științifice.

« Cu aceste două acte s'au încheiat, d-lor Colegi, lucrările sesiunii noastre generale ordinare din acest an — sesiune mai lungă și poate chiar mai agitată ca de obiceiu, plină însă de lucrări absolut necesare pentru bunul mers și de frumoase perspective pentru activitatea științifică și culturală de viitor a Instituțiunii noastre. Aceasta este de altfel satisfacția și mulțumirea ce compensează ostenelile și străduințele pe care cu toții ni le dăm ca să nu rămână în urma noastră decât opera pozitivă și constructivă prin care Academia Română ține să contribue an de an, potrivit rolului și misiunii sale, la creșterea patrimoniului cultural și național al neamului ».

D-l ANDREI RĂDULESCU felicită pe noii membri aleși în Delegațiune și își exprimă dorința ca între Delegațiune și plen să fie un cât mai strâns contact și ca plenul să fie pus la curent cât mai des cu lucrările Delegațiunii.

In altă ordine de idei d-sa, reflectând asupra propunerii privitoare la reforma Academiei Române, zice că această reformă devine din ce în ce mai urgentă. Sunt specialități și domenii care n'au reprezentanți în sânul Academiei, sau care n'au, în orice caz, reprezentanți destui. Printre aceste specialități d-sa prenumără artele plastice și mai ales știința Dreptului. In ce privește știința Dreptului d-sa o socotește nedreptățită, întru cât trebuia ca ea să fie reprezentată în Academie prin trei membri activi, iar în fapt este reprezentată printr'unul singur. De aceea este necesar să se reformeze Statutele noastre și să se repare o nedreptate, sporindu-se locurile de membri în Academie.

D-l Președinte I. SIMIONESCU, după ce răspunde la sugestiile și dorințele exprimate de d-l Andrei Rădulescu, încheie lucrările sesiunii generale actuale, rugând pe Dumnezeu ca la anul să ne întâlnim cu toții cei prezenți la sesiunea generală și să facem o excursie dela ținutul Năsăudului până în Țara Oașului. Aduce mulțumiri d-lui Secretar General pentru osteneala ce-și dă zi de zi ca să țină sus prestigiul Instituțiunii noastre și ridică ședința.

CONCURSURI PENTRU PREMIILE ACADEMIEI ROMÂNE

ÎN 1942 *)

1. PREMII PENTRU CĂRŢI PUBLICATE

PREMII GENERALE

1. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 unei cărţi scrise în limba română, *cu conţinut de orice natură*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru acest premiu, este până la *31 IANUARIE 1943*.

NOTĂ. — In privinţa *Premiilor Năsturel* se pun în cunoştinţa publicului următoarele dispoziţiuni din codicilul răposatului C. Năsturel-Herescu:

« In tot anul Societatea Academică Română va avea a premia din veniturile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, care se va socoti de către Societate ca cea mai bună publicaţiune apărută în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

« 1. In trei ani consecutivi, de-a-rândul, se va decerne câte un premiu de patru mii lei noi, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat.

« 2. Iară în al patrulea an, se va decerne un premiu fix de douăsprezece mii Lei noi, No. 12.000 L. n., carele se va numi «*Marele Premiu Năsturel*», operei care va fi judecată ca publicaţiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenţi. Acest premiu nu se va putea decerne unei lucrări, care va fi obţinut deja unul din premiile anuale, decât defalcând dintr'însul valoarea premiului precedent.

*) **Sumele prevăzute în acest prospect ca premii sunt supuse impozitelor legale asupra veniturilor mobiliare.**

« Operele ce se vor recompensa cu această a doua serie de premii vor trata cu preferință despre materiile următoare:

« *a)* Scrieri serioase de istorie și de științele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țărilor române;

« *b)* Scrieri de religiune ortodoxă, de morală practică și de filosofie;

« *c)* Scrieri de științe politice și de economie socială;

« *d)* Tratate originale despre științele exacte;

« *e)* Scrieri enciclopedice, precum și dicționare de istorie și de geografie, în care să intre și istoria și geografia României; dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de arte și de meserii, de administrațiune și jurisprudență și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

« *f)* Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins;

« *g)* Dicționare linguistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;

« *h)* Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artele plastice, arhitectura, sculptura, gravura, pictura și chiar opere muzicale serioase, pe care aceste toate Societatea Academică Română le va putea aprecia, atunci când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de bele-arte;

« *i)* Scrieri de pură literatură română, în proză și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase — mai ales subiecte naționale — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu seamă aș dori să se acorde « *Marele Premiu Năsturel* », când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică desvoltării literaturii naționale ».

2. *PREMIUL ARHITECT PETRE ANTONESCU*, de 15.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 unui arhitect român, care va fi contribuit, prin construcțiuni de arhitectură românească, după planurile sale, la renașterea și propășirea arhitecturii naționale, prin continuarea și adaptarea tradițiilor la cerințele artei și tehnicei nouă. Premiul se va putea acorda și tinerilor arhitecți diplomați pentru lucrările de diplomă, atunci când proiectul de construcție, care a servit drept teză de diplomă, constitue o concepție artistică de arhitectură românească tradițională.

Termenul pentru depunerea cererilor de înscriere la concurs este până la *31 IANUARIE 1943*.

3. *PREMIUL « EUFIMIA și IOAN ANDREI PROFESORI »*, de 3.500 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1943 celei mai bune scrieri conținând *Predici bisericești duminicale și ale sărbătorilor sfinților prăznuiți de Sfânta Biserică creștină ortodoxă*, printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1939 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

4. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei [1], se va da în sesiunea generală din 1943 celei mai de seamă opere de compoziţie: *Pictură* sau *Sculptură*, ce se va fi produs în cursul anilor 1938—1942.

Termenul înscrierii la concurs este până la *31 IANUARIE 1943*

5. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1944 celei mai de seamă *lucrări muzicale*, operă şi simfonie, compusă şi executată în cursul anilor 1938—1943.

Termenul înscrierii la concurs este până la *31 IANUARIE 1944*.

NOTĂ. — In privinţa *Premiilor C. Hamangiu* pentru *pictură* sau *sculptură* şi pentru *lucrări muzicale* se pun în vedere concurenţilor următoarele recomandaţiuni, în conformitate cu dorinţa întemeietorului premiilor:

1. Lucrarea de pictură sau sculptură să fie expusă într'un salon oficial sau într'un local destul de accesibil publicului pentru a putea fi judecată de oricine.

2. Lucrarea muzicală să fie o lucrare superioară ca idee şi concepţie, de preferinţă inspirată de specificul sufletului românesc şi să fi fost executată într'un concert public.

6. *PREMIUL ASOCIAŢIUNII CRAIOVENE* pentru desvoltarea învăţământului public, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1944, pentru *o carte didactică*, în limba română, apărută în anii 1941—1943.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1944*

7. *PREMIUL N. CHRISSOVELONI*, de 2.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1944, prin comisiune specială, celor mai bune lucrări *asupra comerţului*, publicate în limba română, în anii 1941—1943.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1944*.

8. *PREMIUL DIDACTIC DR. C. PĂCURARU-BIANU*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1944 pentru *publicaţiuni didactice*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1940—1943.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1944*.

---

[1]) **Premiile Hamangiu, trecute în actul de donaţie în sumă de 200.000 lei fiecare, au trebuit să fie micşorate la 100.000 lei, din cauza reducerii veniturilor fondului Hamangiu.**

9. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1945 celei mai de seamă *lucrări juridice*, de filosofie sau de doctrină a Dreptului român, — de preferință cu subiect din istoria vechiului Drept românesc public și privat.

Pot lua parte la concurs lucrări publicate în cursul anilor 1939—1944.

Se permite să se depună la concurs și lucrări în manuscris. In acest caz, din valoarea premiului se va tipări lucrarea premiată, autorul acesteia rămânând cu drepturile de autor și cu restul sumei neîntrebuințate pentru tipărire.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs și în două exemplare a manuscriselor, este până la *31 IANUARIE 1945*.

10. *PREMIUL DIMITRIE (MITIȚA) BÂRZEANU*, de 1.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1945 unei *publicațiuni didactice de curs primar*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1941—1944.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la *31 IANUARIE 1945*.

11. *PREMIUL ANASTASIE STOLOJANU*, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1946 pentru cea mai bună lucrare *cu cuprins de orice natură*, apărută dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1945, sau pentru o descoperire sau invențiune efectuată sau în cúrs de efectuare, de un vădit interes general, făcută dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1945.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1946*.

12. *PREMIUL GENERAL GEORGESCU TEODOR*, de 10.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1946 celei mai bune lucrări *cu conținut de Drept sau științe*, apărută dela 1 Ianuarie 1942 până la 31 Decemvrie 1945.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1946*.

PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

13. *PREMIUL ELENA ȘI GHEORGHE M. VLASTO*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 pentru *opere de pictură*.

Termenul înscrierii la concurs este până la *31 IANUARIE 1943*.

14. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru o scriere de *literatură* sau de *filologie*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1940—1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

15. *PREMIUL IANCU TEODORIDI*, de 3.609 Lei şi efecte de nominal lei 13.000, se va da în sesiunea generală din 1943 unui scriitor român, care va produce pe scena Teatrului Naţional din Capitală cea mai reuşită piesă dramatică.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs este până la *31 IANUARIE 1943*.

16. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1944, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca cea mai meritorie printre cele publicate în anii 1942—1943.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs este până la *31 IANUARIE 1944*.

17. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1944, pentru scrieri de *literatură*, *filologie* sau *de artă*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1941 până la 31 Decemvrie 1943.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1944*.

18. *PREMIUL NEUSCHOTZ*, de 3.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1944, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1941—1943.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1944*.

19. *PREMIUL ECATERINA I. C. BOLINTINEANU*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1944, celei mai bune publicaţiuni asupra *Educaţiei*, printre cele apărute în cursul anilor 1942—1943.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1944*.

20. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1945, pentru scrieri de *literatură* sau de *filologie* cu cuprinsul moral (în înţelesul că sunt excluse scrierile contra

moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1942—1944.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1945*.

21. *PREMIUL C. RĂDULESCU-CODIN*, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1945, unei lucrări de *folklor* cuprinzând fie material nou folkloristic adunat de autor, fie mai ales un studiu asupra materialului existent, lucrare care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în cursul anilor 1942—1944.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1945*.

22. *PREMIUL Dr. C. PĂCURARU-BIANU*, de 10.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1946, pentru o scriere de *literatură* sau de *filologie*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1942—1945.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1946*.

23. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1946 celui mai de seamă *roman*, printre cele publicate în cursul anilor 1940—1945.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1946*.

24. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1947, celei mai de seamă *lucrări dramatice* (dramă sau comedie) sau celui mai bun *volum de poezii*, printre cele publicate în cursul anilor 1941—1946.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1947*

25. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1948, celei mai de seamă lucrări de *critică literară*, printre cele publicate în cursul anilor 1942—1947.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1948*

NOTĂ. — Cu privire la *Premiile C. Hamangiu* pentru *roman*, *lucrări dramatice* sau *volum de poezii* și lucrări de *critică literară*, se pun în vedere concurenților următoarele recomandațiuni, în conformitate cu dorința întemeietorului premiilor:

1. Lucrările de roman să aibă de preferință subiectul lor luat din vieața românească; să fie de o superioară înălțime morală și să fie scrise în cea mai curată și frumoasă limbă românească.

2. Lucrările dramatice, înafară de recomandațiunile de mai sus, să fie și de o deosebită valoare literară pe lângă valoarea lor scenică.

3. Lucrările de critică literară să ajute la îndrumarea și însănătoșirea creațiunilor literare românești.

PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

26. *PREMIUL LEON GH. PALLADE*, de 80.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1943, celei mai bune lucrări *cu caracter economic*, apărută dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

27. *PREMIUL ELENA ȘI GHEORGHE M. VLASTO*, de 50.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru *lucrări juridice, de preferință din Istoria Dreptului românesc*, apărute dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

28. *PREMIUL C. G. VERNESCU*, de 50.000 Lei, *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru *publicațiuni referitoare la Istoria Românilor*, apărute dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

29. *PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 pentru o scriere *istorică, economică, juridică, filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1941 și 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

30. *PREMIUL VASILE PÂRVAN*, de 30.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru lucrări tipărite sau descoperiri *arheologice*, cele mai însemnate făcute în țară, printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1941 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

31. *PREMIUL PROFESOR GEORGE VÂLSAN*, de 15.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, celei mai bune lucrări *geografice* sau *etnografice* dintre cele apărute în cursul anilor 1941—1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

32. *PREMIUL C. G. VERNESCU*, de 11.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru *publicațiuni economice sau sociale* apărute dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

33. *PREMIUL GRIGORE C. ANGELESCU* de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 pentru o scriere de *istorie*, de *filosofie* sau *juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1939 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

34. «*SUBVENȚIA TRIENALĂ C. CHIRU*», în valoare de 22.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru lucrări în curs de elaborare sau de desăvârșire, spre a permite unui cercetător lipsit de mijloace și meritos ca să-și continue sau să-și termine o lucrare de vădit interes.

Solicitarea subvenției se face printr'un memoriu adresat, în două exemplare, cancelariei Academiei până la *31 IANUARIE 1943* — memoriu în care se va arăta scopul și motivarea lucrării, starea în care se găsește și destinația ce se va da sumei primite.

Notă. — Membrii activi, de onoare și corespondenți ai Academiei nu pot solicita subvenția.

Membrii activi pot însă — prin depuneri de memorii — propune alți cercetători, cari consimt la aceasta în scris, cu o lună de zile înaintea sesiunii generale respective (Deciz. 28 Mai 1938).

35. *PREMIUL GH. CHIȚU*, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 pentru o scriere de *istorie*, de *filosofie* sau *juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

36. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1943 pentru scrieri *istorice*, *economice*, *juridice*, *filosofice*, cu cuprins moral (în înțelesul că sunt excluse scrie-

rile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

37. *PREMIUL ECATERINA I. C. BOLINTINEANU*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 celei mai bune lucrări asupra *ştiinţei Dreptului*, dintre cele apărute în cursul anilor 1941—1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

38. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1944 pentru scrieri *istorice, economice, juridice, filosofice*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1941—1943.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1944*.

39. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1945, pentru scrieri *sociale* sau *istorice*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1942 până la 31 Decemvrie 1944.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1945*.

40. *PREMIUL CAMEREI DE COMERŢ ŞI INDUSTRIE Circ. I Turnu-Măgurele*, de 15.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1946, pentru o lucrare în legătură fie cu economia şi productivitatea agricolă a judeţului Teleorman, fie cu istoria şi starea lui socială.

Pot concura lucrări publicate dela 1 Ianuarie 1942 până la 31 Decemvrie 1945.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru acest premiu, este până la *31 IANUARIE 1946*.

PREMIILE SECŢIUNII ŞTIINŢIFICE

41. *PREMIUL I. OROVEANU*, de 70.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 celei mai meritoase lucrări sau descoperiri *în ştiinţa medicală*, publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

42. *PREMIUL INGINER ION APRIHĂNEANU*, de 60.000 Lei se va da în sesiunea generală din 1943, pentru cea mai bună lucrare de *Electro-mecanică*, apărută în anii 1937—1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

43. *PREMIUL ION TEODOREANU INGINER INSPECTOR GENERAL*, de 25.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 pentru o lucrare originală din domeniul disciplinelor care se predau la Facultăţile de *Construcţii şi Electro-Mecanică*, sau din acela al disciplinelor *Aviaţie şi Armament*.

Se pot prezenta la concurs lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1937, până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

44. *PREMIUL ION TEODOREANU INGINER INSPECTOR GENERAL*, de 25.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru cea mai bună lucrare relativă la *boalele respiratorii, în special tuberculoza*.

Se pot prezenta la concurs lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1937 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

45. *PREMIUL ŞTEFAN DEMETRESCU-VERGU*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru o scriere de *natură silvică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

46. *PREMIUL ADINA şi COLONEL PAUL STRĂJESCU*, de 8.800 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, celei mai bune lucrări, scrisă în limba română, tratând o temă, prin care, datorită cercetărilor personale experimentale de ordin bacteriologic, fiziologic sau farmacodinamic, făcute la om sau animale, să se fi adus o contribuţiune etiologiei, patogeniei, fizio-patogeniei sau terapeuticei unei afecţiuni din domeniul medicinei interne. Pot concura lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1941 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

47. *PREMIUL PROFESORULUI PETRE ANTONESCU dela POLITEHNICĂ*, de 7.000 Lei, pentru promovarea economiei fores-

tiere române, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru cea mai bună lucrare de amenajament aplicată pe teren, cu rezultate satisfăcătoare, timp de cel puţin cinci ani.

Termenul depunerii lucrărilor la cancelaria Academiei este până la *31 IANUARIE 1943*.

NOTĂ. — Concurenţilor la acest premiu se pun în vedere următoarele dispoziţiuni din regulamentul fondului:

« Tratamentul aplicat pădurii respective va fi codrul, cu tăieri progresive sau în formă de ochiuri sau grupe, iar masivele de răşinoase pure în amestec de foioase şi chiar numai de foioase din regiunea muntoasă mai cu seamă dotată cu reţea complicată de drumuri sau care se vor crea; se va întrebuinţa metoda de amenajament zisă de control a lui Gurnaud-Biolley, iar în pădurile de stejar pedunculat din regiunea de câmpie a ţării şi anume acolo unde anii de sământă bogaţi sunt foarte rari, fie din cauza îngheţurilor târzii de primăvară, fie a atacului insectelor, etc., solul fiind în acelaşi timp foarte expus înierbării, în scopul de a se utiliza şi anii parţiali de sământă, se va aplica metoda codrului etajat, cum o numeşte Puton, care a întrebuinţat-o într'o pădure de fagi din Vosgi sau « futaie claire », cum o defineşte Huffel, care o preconizează pentru pădurile de stejar din Nord-Estul Franţei aflătoare în condiţiile de mai sus, din care cauză îi poartă şi numele ».

48. *PREMIUL Dr. EM. RIEGLER*, de 12.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, celei mai meritoase lucrări din *clinica terapeutică* sau din *terapeutica generală*, publicată dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

49. *PREMIUL GRIGORE ALEXANDRESCU*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, celei mai bune scrieri din domeniul *chimiei aplicate* — organică sau anorganică — cu caracter industrial, care va fi apărut dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

50. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei, *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru scrieri cu *conţinut ştiinţific*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1943*.

51. *PREMIUL STATULUI LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1944, pentru o scriere *cu conţinut ştiinţific*, în

înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științe aplicate în genere), care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1941, sau pentru cea mai importantă *invențiune științifică*, făcută dela 1 Ianuarie 1942 până la 31 Decemvrie 1943.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1944*.

52. *PREMIUL ILIE R. BOROȘIU*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1944 celei mai bune lucrări de *medicină chirurgicală*, publicată în decursul anilor 1938—1943, în românește sau într'una din limbile: franceză, germană, engleză, italiană sau latină.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1944*.

53. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1944, pentru scrieri cu *conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științe aplicate în genere), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 194[illegible]—1943.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1944*.

54. *PREMIUL Dr. CALISTRAT GROSOVICI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1944, celei mai bune lucrări de *medicină* sau, în lipsă, unei lucrări *științifice*, printre cele apărute dela 1 Ianuarie 1941 până la 31 Decemvrie 1943.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1944*.

55. *PREMIUL CHIMIST VICTOR GEORGESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1945, pentru cea mai bună lucrare de *Chimie* făcută în România, privind în special utilizarea industrială a materiei prime indigene, apărută în cursul anilor 1942—1944.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a scrierilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1945*.

56. *PREMIUL DE ENTOMOLOGIE AL PROFESORULUI GH. N. FINȚESCU*, de 2.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1945, celei mai bune lucrări care va trata despre una din insectele care vatămă pomii roditori și fructele lor. Lucrarea va fi făcută sub formă de monografie și va fi tratată numai din punct de vedere biologic și cu aplicațiuni practice relative la stârpirea acestor insecte. Observațiile biologice vor trebui să fie făcute în țara noastră și relative la pomii cultivați de noi.

Se pot prezenta pentru concurs lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1942 până la 31 Decemvrie 1944.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 IANUARIE 1945*.

57. *PREMIUL CONSTANŢA I. TROFIN*, de 15.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1945 pentru cel mai bun studiu despre *lucrări tehnice în gospodăria sătească.*

NOTĂ. — Lucrarea prezentată va trebui să arate mijloace şi planuri practice şi ieftine, potrivit locului, precum şi lămuriri pentru construirea de locuinţe igienice, de pătule, hambare, magazii, grajduri, fântâni, precum şi unelte de gospodărie sătească, toate adaptate ţării noastre, mentalităţii şi vieţii ţăranului nostru, scrise pe înţelesul lui, ca să poată fi de un real folos pentru ridicarea nivelului vieţii ţărăneşti.

Lucrarea poate fi tipărită sau în manuscris.

Dacă este tipărită, se va prezenta în 5 exemplare. In manuscris, se va pre enta în două exemplare dactilografiate.

Termenul depunerii lucrărilor la cancelaria Academiei, este până la *31 IANUARIE 1945*.

NOTĂ IN ATENŢIUNEA CONCURENŢILOR

Se pun în vedere concurenţilor următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice şi ştiinţifice,* votat de Academie la 8 Martie 1906 cu modificările aduse la 27 Mai 1919, la 26 Mai 1924, la 27 Mai 1930, la 16 Mai 1933 şi la 1 Iunie 1942.

« *Art. 2.* — Cererile de premiare trebue depuse în scris sau trimise recomandate prin poştă, până la data de 31 Ianuarie a anului în care sesiunea generală decide asupra premiilor.

« Cererile se depun la Cancelaria Academiei, unde se face înregistrarea şi se eliberează adeverinţă de primire.

« Pentru cererile trimise prin poştă, data înregistrării este aceea a recomandării.

« *Art. 8.* — La premii pentru *opere publicate* se admit numai lucrările apărute în termenul fixat în publicaţia anuală a concursului pentru premii.

« *Art. 9.* — Operele publicate vor fi prezentate la premiare în câte 5 exemplare şi depuse cu o cerere, semnată de autor, în care se va arăta totdeauna la ce anume premiu trebue înscrise.

« Orice membru activ al Academiei poate propune pentru premiare lucrări de mare valoare, dacă sunt apărute până la 31 Decemvrie al anului precedent. Propunerea făcută cu învoirea scrisă a autorului, însoţită de un raport motivat în scris şi de 5 exemplare ale lucrării, va fi adusă la la cunoştinţa Secretariatului general, care o va transmite Secţiunii sau Comisiunii competente. Asemenea propuneri trebue anunţate ***cu o lună***

de zile înaintea sesiunii generale cu indicarea premiului pentru care se face propunerea.

« *Art. 10.* — Un autor nu poate prezenta în acelaşi an aceeaşi operă la mai multe premii, nici mai multe opere la diferite premii. Se pot prezenta mai multe volume ale aceleiaşi opere. Dacă un autor prezintă o serie de publicaţii diferite la acelaşi premiu, Secţiunea sau Comisiunea specială alege una singură care va fi primită la concurs.

« Pot fi admise la premii nu numai opere întregi, ci şi părţi dintr'o operă, cu condiţia ca acestea să constitue lucrări de sine stătătoare.

« O lucrare prezentată la un premiu nu poate fi mutată de autor la altul; numai Secţiunile sau Comisiunile speciale pot face o asemenea schimbare, însă cu consimţimântul autorului.

« *Art. 11.* — Lucrările nepremiate nu mai pot fi prezentate la premiare, afară de cele ce au avut rapoarte favorabile.

« *Art. 12.* — Operele editate de Academie sau tipărite cu ajutorul ei nu sunt admise la concursul premiilor.

« *Art. 14.* — Limba lucrărilor premiate este obligatoriu cea hotărîtă de prevederile actului de fundaţie sau ale regulamentului special al premiului respectiv.

« Academia poate premia şi lucrări publicate într'una din limbile străine, când dispoziţiile actelor de fundaţie sau ale regulamentelor nu se opun şi când ele tratează despre ţara, poporul sau cultura românească.

« Se pot premia şi opere publicate de Români în limbi străine, care privesc subiecte de ştiinţă.

« *Art. 15.* — Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate numai dacă sunt făcute de pe opere clasice şi, prin dificultăţile învinse ale unei perfecte traduceri în versuri româneşti, vor constitui adevărate opere literare ale limbii române — ori, prin anexarea de explicări şi note ştiinţifice cu totul proprii traducătorului, îşi vor fi însuşit meritele unei lucrări originale în limba română.

« *Art. 16.* — Ortografia Academiei este obligatorie pentru toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezentate la concursurile pentru premii.

« *Art. 17.* — Operele publicate cu pseudonime, pot fi premiate, dar pentru a putea ridica premiul, autorii trebue să dovedească identitatea lor.

---

2. PREMII PENTRU LUCRĂRI CU SUBIECTE DATE

PREMIILE SECŢIUNII LITERARE

1. *PREMIUL TH. D. SPERANŢIA,* de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 celei mai bune lucrări în manuscris, care va trata subiectul:

Simţul psihologic şi spiritul satiric în opera lui Th. D. Speranţia. — (Deciz. 21 Aprilie 1939).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943.*

2. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU,* de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris tratând subiectul:

Neologismul în limba română dela 1800 (istoric, tendinţe, critică şi glosar). — (Deciz. 27 Mai 1939).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943.*

3. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU,* de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 celei mai bune lucrări în manuscris, tratând subiectul:

Studiu critic comparativ asupra traducerilor evangheliilor dela Coresi până astăzi. — (Deciz. 27 Mai 1939).

Notă. — Se va ţinea seamă de izvorul slavon, grecesc şi latin. Lucrarea va avea un glosar comparativ, având ca bază textul grecesc.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943.*

4. *PREMIUL AT. TONCOVICEANU,* de 1.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris, tratând subiectul:

Folklorul unui sat. — (Deciz. 31 Mai 1940).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943.*

5. *PREMIUL SOC. « CARTEA ROMÂNEASCĂ »*, de 100.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1944 pentru cea mai bună « *Gramatică română* », prezentată în manuscris.

Se recomandă ca gramatica să fie mai ales practică, putând servi drept îndrumare pentru unificarea scrisului românesc în lumea cărturarilor de toate categoriile.

Manuscrisul premiat va rămânea proprietatea exclusivă a editurii « Cartea Românească », care îl va tipări și răspândi. — Lucrarea nu va putea să aibă un cuprins mai mare de 300 pag. de tipar, format 12, iar autorul premiat, pe lângă valoarea premiului, va avea un beneficiu de 10% din prețul brut al lucrării, cât timp va dura răspândirea ei, chiar în mai multe ediții.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1944*.

6. *PREMIUL G-RAL CONSTANTIN și MARIA BURGHELE*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1944, celui mai bun manuscris de compunere *literară*, *istorică* sau *didactică*, având drept principal scop răspândirea și cultivarea în sufletul poporului nostru a frumoaselor principii de morală creștină. — (Deciz. 24 Mai 1929).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1944*.

7. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1944 celui mai bun manuscris, care va trata subiectul:

Războiul actual văzut în resorturile sufletești ale luptătorilor. —(Deciz. 2 Iunie 1942).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1944*.

8. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1945 pentru cel mai bun manuscris, tratând subiectul:

Influența culturii germane în România. — (Deciz. 2 Iunie 1942).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1945*.

PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

9. *PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, sau în oricare sesiune următoare, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.

Punctele de căpetenie ale programului sunt cele următoare:

1. Teritoriul colonizațiunii romane în țările din dreapta și din stânga Dunării de jos.
2. Teoriile vechi și nouă despre originea și locuințele Românilor în cursul evului mediu.
3. Migrațiunea popoarelor în țările dunărene și înrâuririle reciproce dintre barbari și elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înființarea Imperiului bulgar.
4. Românii și Bulgarii în timpul Imperiului bulgar și al celui româno-bulgar și relațiunile lor cu popoarele din stânga Dunării.
5. Originea Principatelor Române.

Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunțit și conștiincios al izvoarelor antice și medievale: autori, inscripțiuni, documente și orice resturi ale vechimii, utilizându-se și toponimia, limba și în genere orice fântână ce ar putea contribui la lămurirea chestiunii.

— (Deciz. 5 Aprilie 1900 și 25 Martie 1904).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943*.

10. *MARELE PREMIU REGELE FERDINAND*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru cea mai bună lucrare despre:

Vieața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său. — (Deciz. 7 Iunie 1932).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943*.

11. *PREMIUL BASARABIEI IN MEMORIA LUI I. C. BRĂTIANU*, în efecte, de nominal Lei 6.500 și 4.004 Lei în numerar, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru cea mai bună lucrare despre:

Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943*.

12. *PREMIUL GENERAL R. ROSETTI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Figuri mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—78. — (Deciz. 31 Mai 1928).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943*.

13. Un premiu de 2.000 Lei, oferit de d-l *Mihail Pizanty*, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru cea mai bună lucrare, care va trata subiectul:

Problema exportului cerealelor românești în debușeurile naturale în raport cu concurența cerealelor străine. — (Deciz. 28 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943*.

14. *PREMIUL EPISCOPIEI ARGEȘULUI*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Istoria Episcopiei Argeșului. — (Deciz. 31 Mai 1940).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943*.

15. *PREMIUL EPISCOPIEI HUȘILOR*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 celei mai bune lucrări cu subiectul:

Istoria Episcopiei Hușilor. — (Deciz. 17 Mai 1938).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943*.

16. *PREMIUL COMITETULUI NAȚIONAL COOPERATIST*, de 50.000 Lei, se va dą în sesiunea generală din 1943, celui mai bun manuscris despre:

Cooperație. — (Deciz. 16 Aprilie 1937).

Manuscrisul va cuprinde trei părți:

1. Scurt istoric al Cooperației în România.
2. Scurtă privire asupra stării actuale a cooperativelor la noi, cu arătarea celor care au o firească desvoltare.
3. Sistemul de cooperative care ar fi mai folositor și mai natural în România, bizuit pe particularitățile economice și etnice ale țării.

Manuscrisul va corespunde unei cărți, format obișnuit, de cel mult 300 pagine de tipar.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943*.

17. *PREMIUL MINISTERULUI CULTELOR ȘI ARTELOR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Biografii de ierarhi din sec. XVII. — (Deciz. 30 Mai 1940).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943*.

18. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Studiu asupra orașului Lugoj. — (Deciz. 27 Mai 1940).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943*.

19. *PREMIU ION C. MIHAIL*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cercetări de gospodării țărănești. — (Deciz. 30 Mai 1941).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943*.

NOTĂ. — Concurenților li se pun în vedere următoarele recomandațiuni cu privire la tratarea subiectului:

Cercetările de gospodării țărănești se vor face pe teren asupra unor gospodari fruntași, mijlocii și codași, din același sat, ori din aceeași regiune, avându-se în vedere:

1. Așezarea spațială, cu analiza casei, grădinii și ogradei. — 2. Alcătuirea biologică și spița de neam. — 3. Tradiții și obiceiuri. — 4. Vieața economică, cu analiza bugetului și istoricul proprietății moștenite. — 5. Activitatea spirituală (concepție de vieață, credințe, muzică, poezie, atitudine față de biserică și școală, cu frecvența copiilor la școală și explicarea cauzală a analfabetismului, etc.). — 6. Formele vieții juridice, cu specială analiză a dreptului obișnuelnic. — 7. Relații între membrii familiei, între familie și persoanele întrebuințate în gospodării, între familii și elementele ce alcătuesc gospodăria și între gospodăria ca unitate socială și mediul social (neam, gospodării și familii învecinate, sat și regiune).

20. *PREMIUL ION C. MIHAIL*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Istoria luptelor naționale din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș dela 1848 până la 1918. — (Deciz. 30 Mai 1941).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943*.

21. *PREMIUL ION C. MIHAIL*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1944 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cancelariile domnești ale Principatelor române până la epoca fanariotă. — (Deciz. 30 Mai 1941).

La tratarea subiectului concurenții vor avea în vedere istoricul celor două cancelarii, cu deosebită privire la organizarea lor lăuntrică și la rolul logofeților și diacilor; actele și scrisorile; formulele diplomatice și desvoltarea lor; limba slavă întrebuințată și evoluția ei; pecețile domnești; falsurile; condice de hrisoave; traducerile și în general orice vor crede necesar pentru a lămuri cât mai complet rolul istoric al acestor instituții.

Termenul depunerii manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1944*.

22. *PREMIUL IOAN și EMILIA Dr. RAȚIU*, de 25.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1944, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Vieața și activitatea D-rului Ioan Rațiu și a soției sale Emilia.— (Deciz. 27 Mai 1940).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1944*.

23. *PREMIUL STATULUI GH. ASACHI*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală a anului 1944 celui mai bun manuscris, tratând subiectul:

Circulația monetară pe teritoriul Daciei dela retragerea legiunilor până la întemeierea Principatelor românești. — (Deciz. 30 Mai 1942).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1944*.

24. *PREMIUL AT. TONCOVICEÁNU*, de 1.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru un manuscris, tratând subiectul:

Istoria unei biserici românești. — (Deciz. 30 Mai 1942).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943*.

25. *PREMIUL NICOLAE TITULESCU*, de 200.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală a anului 1945, celei mai bune lucrări de *Drept Internațional*, prezentată în manuscris. — (Deciz. 27 Mai 1942).

Lucrarea premiată va fi tipărită de Academie.

Conform art. 14 din Reg. Premiilor, la acest concurs se pot prezenta și lucrări scrise în limbi străine.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1945*.

26. *PREMIUL IOAN I. CÂMPINEANU-CANTEMIR*, de 100.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1945, celei mai bune lucrări în manuscris, tratând subiectul:

Vieața și activitatea lui Ioan Câmpineanu (1798—1863). — (Deciz. 1 Iunie 1942).

Lucrarea premiată va fi tipărită de Academie.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1945*.

27. *PREMIUL ION C. MIHAIL*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1945, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Regimul succesoral în Dreptul românesc vechiu și actual. — (Deciz. 30 Mai 1941).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1945*.

28. *PREMIUL GENERAL IOAN CARP și MARIA CARP*, de 7.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1945 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Organizarea armatei române în sec. al XIX-lea până la 1866.— (Deciz. 30 Mai 1941).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1945*.

29. *PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 6.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1945, celei mai bune lucrări cu subiectul:

Biserica creștină ortodoxă în timpul domniei lui Cuza-Vodă. — (Deciz. 30 Mai 1941).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1945*.

30. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 lei, se va da în sesiunea generală a anului 1945, pentru o lucrare cu subiectul:

Legăturile țărilor noastre cu Crimeea. — (Deciz. 30 Mai 1942).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1945*.

31. *PREMIUL G. SAN-MARIN*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală a anului 1946, pentru o lucrare, tratând subiectul:

Rolul național al băncilor românești din Ardeal. — (Deciz. 30 Mai 1942).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1946.*

PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

32. *PREMIUL STATULUI GH. LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru cea mai bună lucrare tratând subiectul:

Un studiu de faună, distribuția geografică și oecologică a crustaceelor din Marea Neagră sau un studiu al parazitismului unui grup de crustacee superioare. — (Deciz. 26 Mai 1941).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943.*

33. *PREMIUL Dr. VICTOR BABEȘ*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru o lucrare cu subiectul:

Variantele virusului rabic; histopatologie și imunitate. — (Deciz. 28 Mai 1940).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943.*

34. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru o lucrare cu subiectul:

Studiul stratografic și tectonic al unei regiuni din zona Flyschului carpatic. — (Deciz. 26 Mai 1941).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943.*

35. *PREMIUL ALEXANDRU BODESCU*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1944, pentru o lucrare cu subiectul:

Contribuțiuni la studiul ecuațiilor cu derivate parțiale. — (Deciz. 26 Mai 1941).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1944.*

36. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1944, pentru o lucrare cu subiectul:

Hidracarienii din România. — (Deciz. 18 Mai 1942).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1944.*

37. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1945, pentru o lucrare cu subiectul:

Metodele de vaccinațiune contra tifosului exantematic. — (Deciz. 18 Mai 1942).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1945.*

38. *PREMIUL ANASTASE FĔTU*, de 3.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1946, pentru o lucrare în manuscris, tratând subiectul:

Studiul sistematic și oecologic al unei specii sau mai multor specii de animale din România. (Deciz. 18 Mai 1942).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1946.*

PREMII SPECIALE

29. *PREMIUL TOMA și IOAN N. SOCOLESCU*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, celei mai bune lucrări cu subiectul:

Construcțiuni civile rurale, concepute, studiate și realizate ca opere de arhitectură românească. — (Deciz. 7 Iunie 1940).

Termenul prezentării lucrărilor la concurs, în două exemplare dactilografiate, este până la *31 IANUARIE 1943.*

NOTĂ IN ATENȚIUNEA CONCURENȚILOR

Concurenților la premiile cu subiecte date se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile acordate de Academie:*

« *Art 19.* — Manuscrisele pentru aceste premii vor fi prezentate la concurs în termenul fixat în art. 2 (până la 31 Ianuarie), în două exemplare dactilografiate, fără nume de autor, dar purtând o deviză sau motto. Ele vor fi însoțite de un plic sigilat, pe care va fi reprodusă deviza sau motto din fruntea manuscriptului și în care se va afla închis numele și

adresa autorului. Acest plic va fi deschis numai dacă lucrarea a fost premiată.

« *Art. 21.* — Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscris se va remite autorului după proclamarea premiului. Unul din exemplarele manuscrisului, înregistrat în momentul înscrierii, rămâne în colecția manuscriselor.

« *Art. 22.* — Manuscrisele nepremiate vor fi restituite depunătorilor, care le cer și care pot dovedi identitatea la Cancelaria Academiei prin deschiderea plicului ce conține numele lor. Manuscrisele nereclamate în timp de un an dela pronunțarea rezultatului rămân proprietatea Academiei și vor fi încorporate în colecția manuscriselor ».

*

Se atrage atențiunea că, în conformitate cu deciziunea dela 22 Mai 1932 și cu deciziunea Delegațiunii Academiei dela 23 Iulie 1933, Academia Română nu va plăti premiile publicate decât după încasarea veniturilor dela fondurile respective.

ACADEMIA ROMÂNĂ

LA 2 IUNIE 1942

Preşedintele de onoare şi Protectorul Academiei Române
M. S. REGELE MIHAI I

DELEGAŢIUNEA

Preşedintele Academiei Române	SIMIONESCU, I.
Vicepreşedinţi: din Secţiunea Literară . .	RĂDULESCU-MOTRU, C.
din Secţiunea Istorică . .	GUSTI, Dim.
din Secţiunea Ştiinţifică .	VASILESCU KARPEN, N.
Secretar general (pe 7 ani, 1939—1946) . .	LĂPĔDATU, Alex.

MEMBRII ACTIVI

I. SECŢIUNEA LITERARĂ

Preşedinte: CIOBANU, St. (Bucureşti). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
Vicepreşedinte: REBREANU, Liviu (Bucureşti). — Ales la 25 Mai 1939.
Secretar (pe 7 ani, 1937—1944): CAPIDAN, Th. (Buc.) — Ales la 23 Mai 1935.
BLAGA, Lucian (Cluj). — Ales la 28 Mai 1936.
BRĂTESCU-VOINEŞTI, I. Al. (Bucureşti). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
CARACOSTEA, Dim. (Bucureşti). — Ales la 26 Mai 1938.
CARTOJAN Nicolae (Bucureşti).— Ales la 26 Ma 1941.
CRAINIC, Nichifor (Bucureşti). — Ales la 20 Mai 1940.
ENESCU, George (Bucureşti). — Ales la 27 Mai 1932.
MURNU, Gh. (Bucureşti). — Ales la 4 Iunie 1923.
PETRAŞCU, Gh. (Bucureşti). — Ales la 27 Mai 1936.
PETROVICI, I. (Bucureşti). — Ales la 24 Mai 1934.
PUŞCARIU, Sextil (Cluj). — Ales la 19 Mai 1914.
RĂDULESCU-MOTRU, C. (Bucureşti). — Ales la 4 Iunie 1923.
SADOVEANU, Mihail (Iaşi). — Ales la 1 Iunie 1921.

II. SECŢIUNEA ISTORICĂ

Preşedinte: POPESCU, Preot Nicolae M. (Bucureşti). — Ales la 5 Iunie 1923.
Vicepreşedinte: DRAGOMIR, Silviu (Cluj). — Ales la 25 Mai 1928.

Secretar (pe 7 ani, 1941—1948): BĂNESCU, Nicolae (București).—Ales la 24 Mai 1934.
BRĂTIANU, Gh. I (București).—Ales la 28 Mai 1942.
CUZA, A. C. (Iași) —Ales la 25 Mai 1936.
GUSTI, Dim. (Bucureștı).—Ales la 4 Iunie 1919.
LĂPĔDATU, Alexandru (Bucureștı).—Ales la 19 Octomvrie 1918.
LUPAȘ, Ioan (Cluj) —Ales la 17 Mai 1916.
MEHEDINȚI, Sımeon (Bucureștı).—Ales la 19 Maı 1915.
NEGULESCU, P. P. (Bucureștı).—Ales la 23 Maı 1936.
NICOLAE. Colan Epıscop, (Cluj).—Ales la 26 Mai 1942.
NISTOR, Ioan I. (Bucureștı) —Ales la 19 Mai 1915.
RĂDULESCU, Andreı (București) —Ales la 2 Iunıe 1920.
ROSETTI, G-ral Radu (Bucureștı) —Ales la 24 Maı 1934.
SLĂVESCU, Vıctor (Bucureștı) —Ales la 20 Maı 1939.

III. SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

Președınte: POMPEIU, Dımitrıe (Bucureștı).—Ales la 24 Mai 1934.
Vicepreședinte: BOGDAN, Petre (Iașı).—Ales la 4 Iunie 1926.
Secretar (pe 7 anı, 1939—1946): ȘĂVULESCU, Traian (Bucureștı).—Ales la 25 Maı 1936.
ANTIPA, Grıgore (Bucureștı).—Ales la 14 Maı 1910.
CIUCĂ, Dr M. (Bucureștı).—Ales la 24 Maı 1938.
IONESCU-ȘIȘEȘTI, Gh. (Bucureștı).—Ales la 25 Maı 1936.
MACOVEI, Gh. (Bucureștı).—Ales la 22 Maı 1939.
MRAZEC, Ludovic (Bucureștı).—Ales la 11 Aprılıe 1905.
PARHON, C. I. (Bucureștı).—Ales la 22 Maı 1939.
RACOVIȚĂ, Emıl, (Cluj).—Ales la 2 Iunıe 1920.
SIMIONESCU, Ioan (București) —Ales la 18 Maı 1911.
SPACU, Gh. (Bucureștı).—Ales la 25 Maı 1936.
VASILESCU KARPEN, N. (Bucureștı).—Ales la 6 Iunıe 1923.
VOINOV, Dım. (București).—Ales la 1 Iunıe 1927.
1 loc vacant.

MEMBRII DE ONOARE

VICTOR EMANUEL III, Rege al Italiei, al Albaniei
şi Impărat al Etiopiei,
6 Martie 1890

NICOLAE, Principe al României,
28 Mai 1929

ACHARD Charles (Paris).— Ales la 27 Mai 1932.
ANGELESCU Dr. Const. (Bucureşti).— Ales la 24 Mai 1934.
ANTONESCU Petre (Bucureşti).— Ales la 30 Mai 1936.
BALDACCI Antonio (Bologna).— Ales la 29 Mai 1913.
BALTHAZARD Dr. V. (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919. 5
BÉDIER Joseph (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
BENEŞ Edouard (Praga). — Ales la 30 Mai 1934
BERTHELOT Daniel (Paris). — Ales la 11 Mai 1919.
BOMPIANI Enrico (Roma). — Ales la 26 Mai 1936.
BOREL Emile (Paris). — Ales la 24 Mai 1934. 10
BRUNSCHVICG Léon (Paris). — Ales la 31 Mai 1935.
CAGNAT René (Paris). — Ales la 10 Iunie 1926.
CANCICOV Mircea (Bucureşti) — Ales la 22 Iunie 1937.
CARADJA Aristide (Grumăzeşti). — Ales la 28 Mai 1930.
CARCOPINO Jérôme (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926. 15
CARTAN Élie (Paris). — Ales la 27 Mai 1931.
CAULLERY Maurice (Paris). — Ales la 28 Mai 1928.
CAYEUX Lucien (Paris). — Ales la 26 Mai 1936.
CHALOUPECKY W. (Bratislava). — Ales la 31 Mai 1938.
CHARLÉTY Sebastien (Paris). — Ales la 31 Mai 1935. 20
CIOTORI D. N. (Londra). — Ales la 26 Mai 1936.
CLARK Dr. Charles Upson (New Haven, U. S. A.) — Ales la 26 Mai 1923.
COTTON Aimé (Paris).— Ales la 31 Mai 1938.
CROCE Benedetto (Neapol).— Ales la 12 Iunie 1921.
CUMONT Franz (Bruxelles).— Ales la 10 Iunie 1926. 25

DĂNĂILĂ N. (București) — Ales la 29 Mai 1939.
DANIELOPOLU Dr. D. (București).— Ales la 31 Mai 1938.
DE LA RONCIÈRE Charles (Paris).— Ales la 7 Iunie 1919.
DEL VECCHIO Giorgio (Roma).— Ales la 29 Mai 1933.
DE MARTONNE Emmanuel (Paris).— Ales corespondent la 26 Mai 1912, de onoare la 7 Iunie 1919.
DE SANCTIS Gaetano (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924.
DIEHL Charles (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
DÖLGER Franz (Munchen). — Ales la 31 Mai 1939.
DONICI Nicolae (Dubosarii-Vechi).— Ales la 23 Mai 1922.
DRAGOMIRESCU Mihail (București).— Ales la 4 Iunie 1938.
DUČIĆ Iovan (Belgrad). — Ales la 30 Mai 1940.
DUMAS Georges (Paris).— Ales la 25 Mai 1933.
FERMI Enrico (Roma).— Ales la 4 Iunie 1938.
FOCILLON Henri (Lyon).— Ales corespondent la 1 Iunie 1922, de onoare la 8 Iunie 1926.
GÉNY Fr. (Nancy).— Ales la 31 Mai 1935.
GHEORGHIU Vasile (Cernăuți).— Ales la 31 Mai 1938.
GHICA-BUDEȘTI N. (București).— Ales la 28 Mai 1937.
GINI Corrado (Roma).— Ales la 4 Iunie 1938.
GOROVEI Artur (Folticeni). — Ales corespondent la 28 Mai 1915, de onoare la 25 Mai 1940.
GRÉGOIRE Henri (Bruxelles).— Ales la 3 Iunie 1938.
GRIGNARD Victor (Lyon).— Ales la 11 Iunie 1925.
GUILLET Léon (Paris).— Ales la 27 Mai 1931.
HARTLEY Sir Charles (Londra).— Ales la 16 Aprilie 1907.
HEISENBERG W. (Leipzig).— Ales la 31 Mai 1938.
HOFFMANN Walter (Freiberg).—Ales la 31 Mai 1942.
JACOB Charles (Paris).— Ales la 27 Mai 1938.
JOSSERAND L. (Lyon).— Ales la 4 Iunie 1938.
KENYON Sir Frederic (Londra).— Ales la 12 Iunie 1924.
KOLBENHEYER Erwin Guido (München). — Ales la 31 Mai 1939.
KROFTA Camil (Praga).— Ales la 3 Iunie 1938.
LACEA Const. (Cluj). — Ales la 29 Mai 1939.
LACROIX Albert (Paris).— Ales la 28 Mai 1931.
LANCIANI Rodolfo (Roma).— Ales la 10 Iunie 1920.
LĂPĔDATU Ioan (București).— Ales la 25 Mai 1936.
LAPICQUE Louis (Paris).— Ales la 30 Mai 1936.
LAURENT Vitalien, Rev. (București). — Ales corespondent la 1 Iunie 1938, de onoare la 28 Mai 1940.
LAVERAN Ch. L. A. (Paris).— Ales la 29 Mai 1914.
LEVADITI Dr. C. (Paris).— Ales corespondent la 24 Mai 1910, de onoare la 10 Iunie 1916.
LUGEON Maurice (Lausanne).— Ales la 24 Mai 1934.
MAC IVER, Robert M. (New York).— Ales la 4 Iunie 1938.
MANIU Iuliu (Bădăcin).— Ales la 7 Iunie 1919.

MARIE Pierre (Paris).— Ales la 28 Mai 1912.
MAUNIER René (Paris).— Ales la 4 Iunie 1938.
MAZURKIEVICZ Ştefan (Varşovia).— Ales la 24 Mai 1934.
MEISNER C. (Iaşi).— Ales la 31 Mai 1934. 70
MESTROVIĆ Ivan (Belgrad). — Ales la 28 Mai 1940.
MEYNIAL Dr. E. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
MILLET Gabriel (Paris).— Ales la 12 Iunie 1921.
MIRONESCU G. G. (Bucureşti). — Ales la 31 Mai 1939.
MONTEL Paul (Paris).— Ales corespondent la 22 Mai 1929, de onoare la 27 Mai 1932. 75
MOROZEWICZ Iosef (Varşovia).— Ales la 28 Mai 1928.
MOSCICKI Ignacy (Varşovia).— Ales la 22 Iunie 1937.
MYLLER Alex. (Iaşi). — Ales la 27 Mai 1938.
NEGULESCU Paul (Bucureşti).— Ales la 30 Mai 1936.
NICODIM Patriarhul României (Bucureşti).— Ales la 15 Oct. 1918. 80
NICOLAE Bălan, Mitropolit (Sibiu).— Ales la 10 Iunie 1920.
NICOLAE Colan, Episcop (Cluj).— Ales la 31 Mai 1938.
NIGGLI Paul (Zürich).— Ales la 28 Mai 1937.
OLIVIER-MARTIN Fr. (Paris).— Ales la 3 Iunie 1938.
ORESTANO Francesco (Roma).—Ales la 31 Mai 1942 85
ORGHIDAN C. (Bucureşti).—Ales la 31 Mai 1942
ORTIZ Ramiro (Padova).— Ales corespondent la 10 Iunie 1920, de onoare la 24 Mai 1934.
PARIBENI Roberto (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926
PATERNO Em. (Roma).— Ales la 11 Iunie 1925.
PEATSC Karl (Viena).— Ales la 25 Mai 1933. 90
PÉNDE Nicola (Genova).— Ales la 31 Mai 1935.
PEREZ Charles (Paris).— Ales la 26 Mai 1936.
PERRIN Jean (Paris).— Ales la 28 Mai 1930.
PERRONCITO Eduard (Torino).— Ales la 5 Iunie 1922.
PETROVITCH Michael (Belgrad).— Ales la 31 Mai 1938. 95
PICK Behrendt (Gotha).— Ales la 29 Mai 1914.
POPE William Jackson (Cambridge).— Ales la 11 Iunie 1925.
POPESCU Ştefan (Bucureşti).— Ales la 30 Mai 1936.
PRESAN Const. Mareşal (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1923.
PUAUX Gabriel.— Ales la 26 Mai 1933. 100
RAMSAY Sir William (Edinburgh).— Ales la 12 Iunie 1924.
RAYLEIGH Lord John William Strutt (Londra).— Ales la 22 Mai 1924.
RIPERT Georges (Paris). — Ales la 31 Mai 1939.
RIST Charles (Paris).— Ales la 28 Mai 1931.
ROULE Louis (Paris).— Ales la 26 Mai 1936. 105
ROUSSY Dr. G. (Paris).— Ales la 24 Mai 1934.
SABATIER Paul (Toulouse).— Ales la 11 Iunie 1925.
SAINT-AULAIRE Comte (Paris).— Ales la 28 Mai 1929.
SERGENT Emile (Paris).— Ales la 28 Mai 1930.
SETON-WATSON R. W. (Londra).— Ales la 26 Mai 1923. 110

SEVERI Francesco (Roma).— Ales la 31 Mai 1938.
SIERPINSKI W. (Varşovia).— Ales corespondent la 27 Mai 1932, de onoare la 28 Mai 1934.
SLAVIK Francisc (Praga).— Ales la 28 Mai 1937.
SMOCHINĂ Nichita (Bucureşti).—Ales la 2 Iunie 1942.
SOROKIN Pitirim A. (Cambridge, Massachusetts).— Ales la 4 Iunie 1938. 115
STURZA Dr. Marius (Cluj).— Ales la 3 Iunie 1938.
ŞTIRBEY Barbu (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1929.
TĂTĂRESCU G. I. (Bucureşti).— Ales la 22 Iunie 1937.
TĂUŞAN Gr. (Bucureşti).— Ales la 29 Mai 1939.
UEBERSBERGER Hans (Berlin).— Ales la 29 Mai 1939. 120
VĂCĂRESCU Elena (Paris) — Aleasă la 11 Iunie 1925.
VILLAT Henri (Paris).— Ales la 3 Iunie 1938.
WEBER Wilhelm (Berlin) —Ales la 31 Mai 1942.
ZAVORAL Metodiu (Praga).— Ales la 7 Iunie 1919. 124

MEMBRII CORESPONDENȚI

I. LA SECȚIUNEA LITERARĂ

Români:

AGÂRBICEANU Ioan (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
BĂRBULESCU Ilie (București).— Ales la 4 Aprilie 1908.
BASSARABESCU I. A. (Ploești).— Ales la 25 Mai 1909.
BEZA Marcu (Ierusalim).— Ales la 4 Iunie 1923.
BREDICEANU Tiberiu (Brașov).— Ales la 26 Mai 1937.
BUCUȚA, Em. (București). — Ales la 31 Mai 1941.
CODREANU Mihai (Iași) —Ales la 26 Mai 1942.
GHIBU Onisifor (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
GIUGLEA GH. (Cluj).— Ales la 28 Mai 1936.
HALIPA Pantelimon (Chișinău).— Ales la 15 Octomvrie 1918.
HODOȘ Enea (Sibiu).— Ales la 23 Martie 1904.
IORDAN Iorgu (Iași). — Ales la 30 Mai 1934.
MANIU Adrian (București).— Ales la 31 Mai 1933.
MARCU Alexandru (București). Ales la 31 Mai 1940.
MUNTEANU Basil (București). — Ales la 25 Mai 1939.
OPRESCU G. (București).— Ales la 27 Mai 1938.
PAPAHAGI Pericle (Silistra).— Ales la 26 Mai 1916.
PILLAT Ion (București).— Ales la 26 Mai 1936.
PROCOPOVICI Alexe (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
RĂDULESCU-POGONEANU Ioan (București).— Ales la 4 Iunie 1919.
SIMIONESCU-RIMNICEANU M. (București). — Ales la 5 Iunie 1919.
ȘTEFĂNESCU-GOANGĂ Florian (Cluj).— Ales la 28 Mai 1937.
TOROUȚIU Ilie (București) .— Ales la 26 Mai 1936.
TZIGARA-SAMURCAȘ Al. (București).— Ales la 3 Iunie 1938.
VIANU Tudor (București).— Ales la 28 Mai 1935.

Străini:

BARTOLI Matteo (Turin).— Ales la 29 Mai 1914
BRÖNDAL Viggo (Copenhaga). —Ales la 30 Mai 1936.
GAMILLSCHEG Ernst (Berlin).— Ales la 30 Mai 1929.
GASELEE Stephan (Cambridge).— Ales la 25 Mai 1933.

JABERG Karl (Berna).— Ales la 29 Mai 1939. 5
JOKL Norbert (Wien).— Ales la 30 Mai 1929.
MESNARD Pierre (Alger).— Ales la 25 Mai 1939.
ROQUES Mario (Paris).— Ales la 29 Mai 1914.
SANDFELD-JENSEN Kr. (Copenhaga).— Ales la 18 Mai 1911.
SKOK Petar (Zagreb).— Ales la 30 Mai 1929. 10
TAGLIAVINI Carol (Bologna).— Ales la 1 Iunie 1928.
WARTBURG W. v. (Leipzig).— Ales la 28 Mai 1937.
WEDKIEWICZ Stanislau (Cracovia).— Ales la 30 Mai 1929. 13

II. LA SECŢIUNEA ISTORICĂ

Români:

ANDRIEŞESCU I. (Bucureşti).— Ales la 26 Mai 1928.
BRĂTESCU Constantin (Cernăuţi).— Ales la 5 Iunie 1919.
CÂNDEA Romul (Cernăuţi).— Ales la 30 Mai 1929.
COSTĂCHESCU Mihail (Iaşi).— Ales la 20 Mai 1939.
DJUVARA Mircea (Bucureşti).— Ales la 23 Mai 1936. 5
DRĂGHICEANU Virgil (Bucureşti).— Ales la 4 Iunie 1926.
ERBICEANU Vespasian (Bucureşti).— Ales la 30 Mai 1932.
FILITTI I. C. (Bucureşti).— Ales la 19 Mai 1915.
GRECU Vasile (Bucureşti).— Ales la 23 Mai 1936.
IONESCU-DOLJ I. (Bucureşti).— Ales la 26 Mai 1928. 10
LAMBRINO Scarlat (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1934.
MANUILA Sabin (Bucureşti).— Ales la 1 Iunie 1938.
MARINESCU Const. (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1928.
METEŞ Preotul Ştefan (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1919.
MIHĂILESCU VINTILĂ (Bucureşti).— Ales la 20 Mai 1939. 15
MOISIL Constantin (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1919.
PÂCLIŞANU Zenovie (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1919.
PANAITESCU P. P. (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1934.
PELLA, V. Vespasian (Bucureşti). — Ales la 26 Mai 1941.
POPA-LISSEANU Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1919. 20
RĂDUCANU Ion (Bucureşti).— Ales la 23 Mai 1936.
STOICESCU Const. (Bucureşti).— Ales la 23 Mai 1936.
TAŞCĂ Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 4 Iunie 1926.
ZOTTA Sever.— Ales la 7 Iunie 1919. 24

Străini:

ALTHEIM, Dr. Franz (Halle). — Ales la 30 Mai 1941.
ANCEL Jacques (Paris).— Ales la 27 Mai 1932.
BONNECASE I. (Bordeaux).— Ales la 30 Mai 1934.
CATZAROW G. (Sofia).— Ales la 26 Mai 1936.
CHAPUISAT Edouard (Genève).— Ales la 4 Iunie 1925. 5

DVORNIK Francisc (Praga).— Ales la 1 Iunie 1938.
GHEDEON Emanuel (Atena).— Ales la 2 Aprilie 1891.
GÓRKA Olgierd (Lwów).— Ales la 27 Mai 1932.
GRONDIJS L. H.— Ales la 28 Mai 1937.
GUETZEVITCH B. M. (Paris).— Ales la 27 Mai 1933. 10
HENRI Paul (Clermond-Ferrand).— Ales la 1 Iunie 1938.
KERNER R. J. (California).— Ales la 1 Iunie 1938.
LASCARIS M. (Salonic).— Ales la 25 Mai 1933.
LUGLI Giuseppe (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
MERCATI Silvio (Roma).— Ales la 28 Mai 1937. 15
ORSI Pietro (Veneţia).— Ales la 31 Mai 1930.
PERNICE Angelo (Florenţa).— Ales la 5 Iunie 1926.
PROTIČ Andrei (Sofia).— Ales la 31 Mai 1930.
PUIG Y CADAFALCH Ioseph (Barcelona).— Ales la 27 Mai 1931.
RADONIČ Iovan (Belgrad).— Ales la 29 Mai 1914. 20
RIKER T. W. (Texas U.S.A.).— Ales la 31 Mai 1933.
SISIČ Ferdo v. (Zagreb).— Ales la 31 Mai 1930.
SOTIRIU C. A. (Atena).— Ales la 31 Mai 1930.
STANOJEVIČ Stanoje (Belgrad).— Ales la 25 Mai 1933.
STRZYGOWSKI Iosif (Viena).— Ales la 29 Mai 1914. 25
TANNER Voino (Helsingfors).— Ales la 31 Mai 1935.
VULIČ N. (Belgrad).— Ales la 31 Mai 1930. 27

III. LA SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ

Români:

ANGELESCU Eugen (Bucureşti).— Ales la 24 Mai 1939.
ATANASIU Ion (Bucureşti).— Ales la 23 Mai 1940.
ATHANASIU Sava (Bucureşti). Ales la 10 Iunie 1920.
BOTEZAT Eugeniu (Cernăuţi).— Ales la 25 Mai 1913.
BUDEANU C. (Bucureşti).— Ales la 27 Mai 1938. 5
CARANFIL N. (Bucureşti).— Ales la 23 Mai 1940.
CERNĂTESCU Radu (Iaşi).— Ales la 23 Mai 1940.
CIUREA I. (Bucureşti).— Ales la 6 Iunie 1927.
CONSTANTINESCU Gogu (Londra).— Ales la 10 Iunie 1920.
DAVID Mihail (Iaşi).— Ales la 31 Mai 1935. 10
GUŞULEAC M. (Cernăuţi).— Ales la 26 Mai 1937.
HULUBEI Horia (Iaşi).— Ales la 26 Mai 1937.
HURMUZESCU Dr. Dragomir (Bucureşti).— Ales la 21 Mai 1916.
IONESCU Ioan (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1919.
IONESCU-MIHĂIEŞTI Dr. C. (Bucureşti).— Ales la 27 Mai 1938. 15
IONESCU-ŞIŞEŞTI Dr. N. (Bucureşti).— Ales la 24 Mai 1939.
MOLDOVANU Dr. I. (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
MOTAŞ Const. (Iaşi).— Ales la 26 Mai 1937.

ONICESCU Octav (Bucureşti).— Ales la 27 Mai 1938.
POPA, Dr. Gr. T. (Iaşi).— Ales la 25 Mai 1936. 20
SERGESCU Petru (Cluj).— Ales la 26 Mai 1937.
STOILOV S. (Cernăuţi).— Ales la 25 Mai 1936.
TEODORESCU Em. C. (Bucureşti).— Ales la 25 Mai 1909.
TEODORESCU G-ral Paul (Bucureşti).— Ales la 27 Mai 1938.
VÂLCOVICI V. (Bucureşti).— Aleş la 25 Mai 1936. 25

Străini:

DUBOIS Dr. Léon (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
FOURMARIER Paul (Liége).— Ales la 8 Iunie 1925.
GUIART Jules (Lyon).— Ales la 12 Iunie 1924.
JEANNEL René (Cluj).— Ales la 26 Mai 1928.
KELLY, Dr. Howard A. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921. 5
KETTNER, Dr. Radomir (Praga).— Ales la 1 Iulie 1928.
NICHOLAS Francisc C. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
PITTARD Eugène (Geneva).— Ales la 7 Iunie 1919. 8

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAȚI

ALECSANDRI Vasile.— Numit la 2 Iunie 1867.— † la 22 August 1890.

AURELIAN Petre S.— Ales la 9 Septemvrie 1871 — † 24 Ianuarie 1909.

BABEȘ Vincențiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Ianuarie 1907.

BABEȘ Dr. Victor.— Ales la 11 Martie 1893.— † 19 Octomvrie 1927.

BACALOGLU Emanoil.— Ales la 29 Iunie 1879 — † 30 August 1891.

BALȘ GH.— Ales la 4 Iunie 1923.— † 22 Septemvrie 1934.

BARIȚIU Gheorghe.— Numit la 22 Aprilie 1866. —† 21 Martie 1893.

BÂRSEANU Andrei.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 19 August 1922.

BENGESCU Gheorghe.— Ales la 4 Iunie 1921.— † 23 August 1922.

BIANU Ion.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 13 Februarie 1935.

BOGDAN-DUICĂ Gh.— Ales la 4 Iunie 1919.— † 21 Sept. 1934.

BOGDAN Ioan.— Ales la 29 Martie 1903.— † 1 Iunie 1919.

BRÂNDZĂ Dr. Dimitrie.— Ales la 30 Iunie 1879 — † 3 August 1895.

BUNEA Augustin.— Ales la 28 Mai 1909 — † 18 Noemvrie 1909.

CANTACUZINO Dr. Ioan.— Ales la 30 Mai 1925.— † 14 Ianuarie 1934.

CARAGIANI Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 13 Ianuarie 1921.

CHIȚU George.— Ales la 27 Iunie 1879.— † 28 Octomvrie 1879.

CIPARIU Timoteiu — Numit la 22 Aprilie 1866.— † 22 August 1887.

COBĂLCESCU Grigorie.— Ales la 29 Martie 1886.— † 21 Mai 1892.

COȘBUC George.— Ales la 20 Mai 1916.— † 26 Aprilie 1918.

COZACOVICI Dimitrie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 August 1868.

CRAINICIANU Grigorie.— Ales la 18 Mai 1911.— † 1 Oct. 1935.

DENSUSIANU Ovid. — Ales la 15 Octomvrie 1918. — † Iunie 1938.

DELAVRANCEA B. Șt.— Ales la 19 Mai 1912.— † 30 Aprilie 1918.

DIMITROVICI Ambrozie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 3 Iulie 1866.

DRĂGANU Nic. — Ales la 20 Mai 1939 — † 18 Decemvrie 1939.

ELIADE RĂDULESCU Ioan.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 27 Apr. 1872.

ERBICEANU Constantin.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 7 Martie 1913.

FĂLCOIANU Ștefan.— Ales la 13 Septemvrie 1876.— † 22 Ianuarie 1905.

FELIX Dr. Iacob.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 20 Ianuarie 1905.

FĔTU Dr. Anastasi .— Ales la 11 Septemvrie 1871.— † 3 Martie 1886.

FONTANINU Gheorghe M.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 24 Aprilie 1886.

GANE Nicolae. —Ales la 1 Aprilie 1908.— † 16 Aprilie 1916.

GHICA Ion.— Ales la 13 August 1874.— † 22 Aprilie 1897.

GIURESCU Constantin.— Ales la 14 Mai 1914.— † 28 Octomvrie 1918.

GOGA Octavian.— Ales la 4 Iunie 1919.— † 7 Mai 1938.

GRECESCU, Dr. D.— Ales la 17 Aprilie 1907.— † 2 Octomvrie 1910.
HARET Spiru C.— Ales la 31 Martie 1892.— † 17 Decemvrie 1912.
HASDEU Bogdan P.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 25 August 1907.
HEPITES Ștefan.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 16 Septemvrie 1922. 40
HODOSIU Iosif.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 28 Noemvrie 1880.
HURMUZAKI Alex.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 8 Martie 1871.
HURMUZAKI Eudoxiu.— Ales la 2 August 1872.— † 29 Ianuarie 1874.
INCULEȚ Ion. — Ales la 10 Octomvrie 1918. — † 19 Noemvrie 1940.
IONESCU Nicolae.— Numit la 20 Iulie 1867.— † 24 Ianuarie 1905. 45
IORGA Nicolae. — Ales la 26 Mai 1910. — † 28 Noemvrie 1940.
ISTRATI Constantin.— Ales la 7 Aprilie 1899.— † 17 Ianuarie 1919.
KALINDERU Ioan.— Ales la 13 Martie 1893.— † 11 Decemvrie 1913.
KOGĂLNICEANU Mihail.— Ales la 16 Sept. 1868.— † 20 Iunie 1891.
KRETZULESCU Nicolae.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 26 Iunie 1900. 50
LAURIANU August Treb.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 Febr. 1881.
MAIORESCU Titu.— Numit la 20 Iulie 1867.— † 1 Iulie 1917.
MANIU Vasile.— Ales la 12 Septemvrie 1876.— † 10 Martie 1901.
MARIAN Simeon Fl.— Ales la 26 Martie 1881.— † 11 Aprilie 1907
MARIENESCU At. M.— Ales la 26 Martie 1881.— † 7 Ianuarie 1914. 55
MARINESCU Dr. Gh.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 15 Mai 1938.
MASSIMU Ioan C.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 2 Iunie 1877.
MELCHISEDEC Episcop.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 16 Mai 1892.
MOLDOVANU Ioan M.— Ales la 11 Aprilie 1894.— † 7 Sept. 1915.
MUNTEANU Gavril.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 17 Dec. 1869. 60
NAUM Anton.— Ales la 11 Martie 1893.— † 28 August 1917.
NEGRUZZI Constantin.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 August 1868.
NEGRUZZI C. Iacob.— Ales la 26 Martie 1881.— † 6 Ianuarie 1932.
NICOLAE Popea Episcop.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 26 Iulie 1908.
ODOBESCU Alexandru.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 10 Noemvrie 1895. 65
OLLĂNESCU Dimitrie C.— Ales la 11 Martie 1893.— † 20 Ian. 1908.
ONCIUL Dimitre.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 20 Martie 1923.
PAPADOPOL-CALIMACH Alexandru.— Ales la 12 Septemvrie 1876.— † 18 Iunie 1898.
PAPIU-ILARIANU Alex.— Ales la 16 Sept. 1868.— † 11 Octomvrie 1878.
PÂRVAN Vasile.— Ales la 15 Mai 1913. —† 26 Iunie 1927. 70
PHILIPPIDE Alexandru.— Ales la 1 Aprilie 1900.— † 11 August 1933.
POENARU Petre.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 2 Octomvrie 1875.
PONI Petre.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 2 Aprilie 1925.
PORCIUS Florian.— Ales la 10 Martie 1882.— † 17 Mai 1906.
PUȘCARIU Ioan.— Ales la 4 Aprilie 1900.— † 24 Decemvrie 1911. 75
QUINTESCU Nicolae Gh.— Ales la 14 Sept. 1877.— † 12 August 1913.
ROMAN Alexandru.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 15 Sept. 1897.
ROSETTI Constantin A.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 8 Aprilie 1885.
SALIGNY Anghel.— Ales la 7 Aprilie 1897.— † 17 Iunie 1925.
SBIERA Ioan.— Numit la 11 Iunie 1866.— † Octomvrie 1916. 80

SION Gheorghe.— Ales la 16 Septemvrie 1868.— † 1 Octomvrie 1892.
STAMATI Constantin.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 12 Septemvrie 1869.
STEFANELLI Teodor V.— Ales la 26 Mai 1910.—† 23 Iulie 1921.
ŞTEFĂNESCU Grigorie.— Ales la 12 Sept. 1876.—† 20 Februarie 1911.
STRĂJESCU Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866; — Ales membru de onoare la 12 Septemvrie 1870.— † 4 Octomvrie 1873. 85
STURDZA Dimitrie A.— Ales la 15 Sept. 1871.—† 8 Octomvrie 1914.
SUTZU Mihail C.— Ales la 1 Aprilie 1908.—† 3 Iulie 1933.
TECLU Nicolae.— Ales la 2 Iulie 1879.—† Iulie 1916.
TITULESCU, Nicolae. — Ales la 28 Mai 1935. — † 18 Martie 1941.
TOCILESCU Gr. G.— Ales la 22 Martie 1890.—† 28 Septemvrie 1909. 90
ŢIŢEICA Gh.— Ales la 15 Mai 1918.—† 5 Februarie 1939.
URECHIA Vasile A.— Numit la 2 Iunie 1867 —† 23 Noemvrie 1901.
VÂLSAN George.— Ales la 2 Iunie 1920.—† 6 August 1935.
VASICIU Dr. Paul.— Ales la 2 Iulie 1879.—† 20 Iunie 1881.
VASILE Mangra, Mitropolit.— Ales la 27 Mai 1909.—† 1 Oct. 1918. 95
VULCAN Iosif.— Ales la 30 Martie 1891.—† 26 August 1907.
XENOPOL A. D.— Ales la 11 Martie 1893.—† 27 Februarie 1920.
ZAMFIRESCU Duiliu.— Ales la 1 Aprilie 1908.—† 3 Iunie 1922. 98

MEMBRII DE ONOARE DECEDAȚI

CAROL I, *Regele României,*
Protector al Academiei Române,
Președinte de onoare
Proclamat la 15 Septemvrie 1867,
Decedat la 27 Septemvrie 1914.

FERDINAND I, *Regele României*
Protector al Academiei Române,
Președinte de onoare
Proclamat la 15 Martie 1890,
Decedat la 20 Iulie 1927.

ELISABETA, *Regina României (Carmen Sylva)*
Proclamată la 31 Martie 1881,
Decedată la 18 Februarie 1916.

MARIA, *Regina României*
Proclamată la 1 Mai 1915,
Decedată la 18 Iulie 1938.

ADRIAN General Gheorghe.— Ales la 13 Septemvrie 1875.— † 15 Octomvrie 1889.
ANDREIU Şaguna, Mitropolit. — Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 16 Iunie 1873.
APPEL Paul.— Ales la 22 Mai 1914.— † 24 Octomvrie 1930.
ARION C. C.— Ales la 12 Mai 1912.— † 27 Iunie 1923.
ARRHENIUS Svante S.— Ales la 27 Mai 1913.— † Octomvrie 1927.
ASCOLI Graz. Isaia.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 21 Ianuarie 1907.
ATANASIE Mironescu, Mitropolit Primat.— Ales la 25 Mai 1909.— † 9 Octomvrie 1931.
AVERESCU Al. Mareşal. — Ales la 7 Iunie 1923. — † 3 Octomvrie 1938.
AVRIL Baron Adolphe d'.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 14 Octomvrie 1904.
BABELON Ernst.— Ales la 29 Mai 1914.— † 3 Ianuarie 1924.
BACCELI Guido.— Ales la 22 Martie 1906.— † 10 Ianuarie 1916.

BAILLON H.— Ales la 28 Martie 1887.— † 7 Iulie 1895.

BAROZZI General C.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 15 Aprilie 1921.

BARTHOU Louis.— Ales la 22 Iunie 1934.— † 9 Oct. 1934.

BATAILLARD Paul.— Ales la 30 August 1872.— † 1 Martie 1894.

BECHAMP A.— Ales la 28 Martie 1906.— † 18 Aprilie 1915.

BEERNAERT August M. F.— Ales la 25 Martie 1906.— † 6 Oct. 1912.

BÉMONT Charles.— Ales la 8 Iunie 1926.— † Octomvrie 1939.

BENNDORF Otto.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 20 Ianuarie 1908.

BERNAT-LENDWAY. Dr. A. N.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 12 Februarie 1924.

BERTHELOT G-ral Henri Mathias.— Ales la 5 Iunie 1926.— † 28 Ianuarie 1931.

BERTHELOT M.— Ales la 28 Martie 1906.— † 5 Martie 1907.

BERTONI Guido.—Ales la *25 Mai 1940.—† 28 Mai 1942.*

BIDLO Jaroslav.— Ales la 31 Mai 1935.— † *Decemvrie 1937.*

BIONDELLI Bernardino.— Ales la 7 Sept. 1871.— † *29 Iunie 1886.*

BJOERKMAN Goran.— Ales la 25 Mai 1922.— † 22 Decemvrie 1923.

BLANCHARD Dr. Raphael.— Ales la 22 Mai 1914.— † 7 Februarie 1919.

BLASERNA Pietro.— Ales la 27 Mai 1913.— † 27 Februarie 1918.

BOCK Dr. Francisc.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 19 Aprilie 1899.

BONAPARTE Principele Roland.— Ales la 10 Iunie 1920.— † 15 Aprilie 1924.

BORMANN Eugen.— Ales la 9 Aprilie 1897.— † 4 Martie 1917.

BOSIANU Constantin.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 21 Martie 1882.

BOUCHARD Dr. Charles.— Ales la 18 Mai 1911.— † 2 Martie 1915.

BOUGLÉ Célestin.— Ales la 4 Iunie 1938.— † 25 Ianuarie 1940.

BRANISCE Dr. Valeriu.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 1 Ianuarie 1928.

BRĂTIANU Ioan C.— Ales la 19 Martie 1885.— † 4 Mai 1891.

BRĂTIANU I. I. C.— Ales la 7 Iunie 1923.— † 24 Noemvrie 1927.

BRĂTIANU I. Vintilă.— Ales la 28 Mai 1929.— † 22 Decemvrie 1930.

BURY I. B.— Ales la 25 Mai 1913.— † 1 Iunie 1928.

BUZDUGAN George.— Ales la 28 Mai 1929.— † 7 Octomvrie 1929.

CÂMPEANU Petre.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 15 Aprilie 1893.

CAPELLINI Cav. Ioan.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 29 Mai 1922.

CAPITAN H.— Ales la 27 Mai 1933.— † 21 Septemvrie 1937.

CECCHETTI Bartolomeo.— Ales la 22 Martie 1890.— † 16 Martie 1892.

CHASLES Philarète.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 18 Iunie 1873.

CICHORIUS Conrad.— Ales la 24 Mai 1914 — † 1932.

CIHAC Alex.— Ales la 30 August 1872.— † 29 Iulie 1887.

CIHAC Dr. Iacob.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Noemvrie 1888.

COMȘA Dimitrie.— Ales la 13 Iunie 1926.— † 15 Februarie 1931.

COLLINET Paul.— Ales la 26 Mai 1933.— † 9 Decemvrie 1938.

CONDIESCU G-ral Nic.— Ales la 1 Iunie 1938.— † 11 Iunie 1939.

COSTĂCHESCU N.— Ales la 30 Mai 1936.— † Iulie 1939.

COSTESCU Theodor.— Ales la 30 Mai 1934.— † 25 Martie 1939.

CREŢIANU Gheorghe.— Ales la 22 Martie 1882.— † 6 August 1887.
CROOKES William.— Ales la 27 Mai 1913.— † 4 Aprilie 1919.
CUCIUREANU Dr. Gheorghe.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 10
Ianuarie 1886. 60
DAHN Felix.— Ales la 22 Aprilie 1894.— † 3 Ianuarie 1912.
DARBOUX Jean Gaston.— Ales la 27 Mai 1913.— † 23 Febr. 1917.
DAVID Emmanuel. — Ales la 25 Mai 1936. — † 5 Februarie 1941.
DE FLERS Robert.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 30 Iulie 1927.
DELEHAYE Rev. Hippolyte.— Ales la 12 Iunie 1924. — † 1 Aprilie
1941. 65
DESJARDINS Ernest.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 9 Octomvrie 1886.
DIEFENBACH Lorenz.— Ales la 15 Aprilie 1880.— † 16 Martie 1883.
DIEZ Frederic.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Mai 1876.
DIMA Gheorghe.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 5 Iunie 1925.
DOMASZEWSKI Alfred von.— Ales la 9 Aprilie 1897.— † 2 Iulie 1927. 70
DRĂGHICEANU Matei. — Ales la 23 Mai 1933. — † 2 Mai 1939.
DUPARC Louis.— Ales la 29 Mai 1913.— † 21 Octomvrie 1932.
EGGER Emil.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 18 August 1885.
EHRLICH Dr. Paul — Ales la 18 Mai 1911.— † 20 August 1915.
FISCHER Emil.— Ales la 27 Mai 1913.— † 14 Iulie 1919. 75
FOERSTER Wilhelm.— Ales la 27 Mai 1913.— † 18 Ianuarie 1921.
FOUGÈRES Gustav.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 7 Decemvrie 1927.
FROEHNER Wilhelm.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 22 Mai 1925.
GASTER Moise. — Ales la 30 Mai 1929. — † 5 Martie 1939.
GAUDRY Albert.— Ales la 23 Martie 1904.— † 27 Noemvrie 1908. 80
GILLIÉRON J.— Ales la 6 Iunie 1923.— † 26 Aprilie 1926.
GOLDIŞ Vasile.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 10 Februarie 1934.
GONATA Ştefan.— Numit membru activ la 2 Iunie 1867.— Ales membru onorar la 22 Septemvrie 1870.— † 18 Septemvrie 1896.
GORE Paul.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 8 Decemvrie 1927.
GRĂDIŞTEANU Grigorie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 28 Febr. 1892. 85
GRĂDIŞTEANU Petre.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 27 Sept. 1921.
GRANT DUFF Sir M.— Ales la 12 Sept. 1875.— † 12 Ianuarie 1906.
GRECIANU Ştefan D.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 1 August 1908.
GRIGORESCU Nicolae.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 21 Iulie 1907.
GRIGORIE Comşa, Episcop.— Ales la 28 Mai 1934.— † 25 Mai 1935. 90
GUBERNATIS Angelo de.— Ales la 28 Martie 1895. — † 14 Februarie 1913.
GUILLAUME Baron.— Ales la 16 Aprilie 1907.— † 22 Aprilie 1918.
GUYE Philippe.— Ales la 29 Mai 1913.— † 27 Martie 1922.
HALLER Albin.— Ales la 28 Mai 1909.— † 29 Aprilie 1925.
HAMANGIU Const.— Ales la 29 Mai 1930.— † 7 Ianuarie 1932. 95
HANN Iulius de.— Ales la 22 Mai 1914.— † 1 Octomvrie 1921.
HASDEU Alexandru.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 2 Noemvrie 1872.
HAYNALD Cardinal Ludovic.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 4 Iulie 1891.

HEAD Barclay.— Ales la 29 Mai 1914.— † 12 Iunie 1924.
HENRY Louis.— Ales la 28 Mai 1909.— † 23 Februarie 1913. 100
HIRSCHFELD Otto.— Ales la 13 Aprilie 1894.— † 27 Martie 1922.
HOMOLLE Théophile.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 14 Iunie 1925.
HURMUZAKI Const.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 23 Febr. 1937.
HURMUZAKI Nicolae.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 19 Sept. 1909.
IACOV Antonovici Episcop.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 31 Dec. 1931. 105
ILARION Puşcariu, Arhiereu.— Ales la 24 Mai 1916.— † 8 Septemvrie 1922.
IOANID Gheorghe.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 27 Noemvrie 1888.
IONESCU Ioan.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 17 Decemvrie 1891.
IONESCU, Dr. Toma.— Ales la 5 Iunie 1925.— † 28 Martie 1926.
IOSIF Gheorghian, Mitropolit Primat.— Ales la 24 Martie 1901.— † 24 Ianuarie 1909. 110
IOSIF Naniescu, Mitropolitul Moldovei.— Ales la 16 Aprilie 1888.— † 26 Ianuarie 1902.
JAGIC Vatroslav.— Ales la 23 Martie 1904.— † 5 August 1923.
JANET Paul.— Ales la 11 Iunie 1919.— † Martie 1937.
JARNIK Dr. Ioan Urban.— Ales corespondent la 28 Mai 1879, Onorar la 7 Iunie 1919.— † 12 Ianuarie 1923. 115
JIRECEK Constantin.— Ales la 29 Mai 1914.— † 28 Decemvrie 1917.
JOUBIN Louis.— Ales la 28 Mai 1934.— † ... Mai 1935.
KISCH Gustav.— Ales la 25 Mai 1933.— † 1 Iunie 1938.
KLEIN Felix.— Ales la 29 Mai 1913.— † 22 Iunie 1925.
KLEINWAECHTER Friedrich.— Ales la 12 Iunie 1921.— † 12 Decemvrie 1927. 120
KONDAKOV Nicodem.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 17 Febr. 1925.
KOTZEBUE Wilhelm de.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 24 Oct. 1887.
KRETZULESCU Constantin.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 20 Martie 1884.
KRUMBACHER Karl.— Ales la 28 Martie 1906.— † 12 Dec. 1909.
LACOUR-GAYET Georges.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 8 Decemvrie 1935. 125
LAHOVARI Gheorghe.— Ales la 25 Martie 1901.— † 13 Iunie 1909.
LAMPRECHT Karl.— Ales la 23 Mai 1913.— † 10 Mai 1915.
LASTEYRIE Comte Ferdinand de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Mai 1879.
LEBESGUE Henri.—Ales la 6 Iunie 1923.—† ...Noemvrie 1941.
LÉGER Louis.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 30 Aprilie 1923. 130
LEPSIUS Richard.— Ales la 30 August 1875.— † 10 Iulie 1884.
LINAS Charles de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Aprilie 1887.
LIPPMANN Gabriel.— Ales la 28 Mai 1909.— † 31 Iulie 1921.
LONGINESCU G. G. — Ales la 30 Mai 1936 — † 7 Aprilie 1939.
LONGPERRIER Adrien de.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 14 Ianuarie 1882. 135
LORENZ Antoon Hendrich.— Ales la 29 Mai 1913.— † 4 Febr. 1928.

LUDWIG Dr. Ernest.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 14 Octomvrie 1915.
MANGIUCA Simeon.— Ales la 22 Martie 1890.— † 22 Noemvrie 1890.
MARSY Comte de.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 16 Mai 1900.
MARȚIAN Iuliu.— Ales la 27 Mai 1933.— † Dec. 1937. 140
MASARYK Th. Garigue.— Ales la 28 Mai 1934.— † 14 Septemvrie 1937.
MEILLET A.— Ales la 6 Iunie 1923.— † ... Aug. 1936.
METCHNIKOFF I.— Ales la 24 Mai 1911.— † 18 Iulie 1916.
MEYER-LUEBKE W. — Ales la 28 Martie 1906.— † 5 Oct. 1936.
MIKLOSICH Dr. Franz.— Ales la 15 Apr. 1880.— † 7 Martie 1891. 145
MIRON Dr. Cristea, Patriarhul României.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 6 Martie 1939.
MISSIR Petre.— Ales la 10 Iunie 1926.— † 10 Iunie 1929.
MOCIONI Andrei.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 23 Aprilie 1880.
MOMMSEN Teodor.— Ales la 3 Iulie 1879.— † 19 Octomvrie 1903. 150
MONLAU Filip.— Ales la 12 Septemvrie 1870.— † 16 Februarie 1871.
MOUREU Charles.— Ales la 11 Iunie 1925.— † 13 Iunie 1929.
MUELLER Max.— Ales la 12 Septemvrie 1875.— † 15 Octomvrie 1900.
MUREȘIANU Iacob.— Ales la 17 Septemvrie 1877.— † 17 Sept. 1887.
NICOLAE Ivan, Episcop.— Ales la 28 Mai 1934.— † 3 Febr. 1936. 155
NICULESCU Oscar.— Ales la 30 Mai 1934.— † 24 Iulie 1940.
NOAILLES Ana, Contesa de.— Aleasă la 11 Iunie 1925.— † 30 Aprilie 1339.
NYROP Kristoffer.— Ales la 8 Iunie 1926.— † 13 Aprilie 1931.
PAIS Ettore.— Ales la 12 Iunie 1924.— † ... Martie 1939.
PANTAZI Emanuel.—Ales la 28 Mai 1928.— † 19 Aprilie 1942. 160
PETRUSZEWICZ A. S.— Ales la 22 Martie 1890.— † Septemvrie 1913.
PICARD Emile.—Ales la 19 Mai 1911 — † 12 Decemvrie 1941.
PICOT Emile— Ales la 31 Mai 1879.— † 13 Septemvrie 1918.
PICTET Amé.— Ales la 26 Mai 1933.— † 11 Martie 1937.
PIMEN Georgescu, Mitropolit.— Ales la 15 Octomvrie 1918.— † 12 Noemvrie 1934. 165
PIRENNE Henri.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 1936.
PLOPU Gheorghe. — Ales la 28 Mai 1934. — † 20 Octomvrie 1940.
POINCARÉ Jules-Henri.— Ales la 28 Mai 1909.— † 4 Iulie 1912.
POINCARÉ Lucien.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 9 Martie 1920.
POINCARÉ Raymond.— Ales la 27 Mai 1932.— † 15 Octomvrie 1934. 170
POLIZU Dr. Gheorghe A.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 18 Oct. 1886.
POPOVICIU Eusebie — Ales la 4 Aprilie 1908.— † 28 Septemvrie 1922.
POTTIER Edmond.— Ales la 10 Iunie 1926.— † ... Septemvrie 1934.
PURKINE Cyril.— Ales la 1 Iunie 1928.— † 5 Aprilie 1937.
QUINET Edgar.— Ales la 15 Septemvrie 1869.— † 27 Martie 1875. 175
RADU Elie.— Ales la 5 Iunie 1926.— † 2 August 1931.
RAMBAUD Alfred.— Ales la 28 Martie 1895.— † 10 Noemvrie 1905.
RAMON Y CAJAL (Santiago).— Ales la 4 Iunie 1923.— † 17 Oct. 1934.
RAMSAY Sir William.— Ales la 29 Mai 1913.— † 1 August 1916.

RICHET Ch.— Ales la 12 Iunie 1926.—† 3 Decemvrie 1935. 180
ROMAN Ciorogariu Episcop.— Ales la 12 Iunie 1921.— 25 Ianuarie 1936.
ROMNICEANU Victor.— Ales la 6 Iunie 1923.—† 29 Noemvrie 1933.
ROTH Victor.— Ales la 10 Iunie 1926.—† 7 Aprilie 1936.
ROSETTI Teodor.— Ales la 26 Martie 1891.—† 27 Iulie 1923.
ROUX Dr. Emile.— Ales la 24 Mai 1911.—† 3 Noemvrie 1933. 185
SCHLUMBERGER G. L. (Paris).— Ales la 28 Martie 1906.—† ... Mai 1929.
SCHRIJNEN Jos.— Ales la 28 Mai 1937.—† Febr. 1938.
SCHUCHARDT Hugo.— Ales la 13 Sept. 1877.—† 21 Aprilie 1927.
SCIALOJA Vittorio.— Ales la 23 Mai 1933.—† 19 Noemvrie 1933.
SELLA Quintino.— Ales la 2 Aprilie 1883.—† 15 Martie 1884. 190
SILAŞI Dr. Cr.— Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 5 Ianuarie 1897.
SIMU Anastasie.— Ales la 29 Mai 1933.—† 28 Februarie 1935.
SOMBART Werner. — Ales la 28 Mai 1931. — † .... Mai 1941.
STANLEY OF ALDERLEY Lord Henry.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 10 Decemvrie 1903.
STEENSTRUP J. Jap. Smith.— Ales la 12 Sept. 1870.—† 8 Iunie 1897. 195
STROESCU Vasile.— Ales la 24 Mai 1910.—† 13 Aprilie 1926.
STURDZA-SCHEIANU Dimitrie.— Ales la 16 Aprilie 1907.—† 6 Februarie 1920.
SURUCEANU Ioan C.— Ales la 11 Aprilie 1888.—† 18 Noemvrie 1897.
SZABO Dr. Iosif.— Ales la 30 August 1872.—† 15 Decemvrie 1874.
TERMIER Pierre.— Ales la 28 Mai 1928.—† ... Octomvrie 1930. 200
TEUTSCH Dr. Friederich.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 11 Februarie 1933.
TIKTIN H.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 13 Martie 1936.
TOBLER Adolf.— Ales la 30 August 1875.— † 5 Martie 1910.
TORMA Carol.— Ales la 22 Martie 1882.—† 17 Februarie 1897.
UBICINI A.— Ales la 9 Septemvrie 1871.—† 15 Octomvrie 1884. 205
URBAIN Georges.— Ales la 1 Iunie 1938.—† ... Noemvrie 1938.
UVAROFF Alexis S.— Ales la 9 Septemvrie 1871.—† Februarie 1885.
VASILE Suciu, Mitropolit.— Ales la 11 Iunie 1919.—† 25 Ianuarie 1935.
VEGEZZI-RUSCALA G.— Ales la 15 Sept. 1869 —† 17 Decemvrie 1885.
VICTOR Mihályi, Mitropolit.— Ales la 12 Aprilie 1894.—† 17 Ianuarie 1918. 210
VIRCHOW Rudolf.— Ales la 6 Aprilie 1902.—† 23 August 1902.
VLADIMIR de Repta, Mitropolit.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 24 Aprilie 1926.
VOLTERRA Vitto. — Ales la 29 Mai 1913. — 11 Octomvrie 1940.
WALDEYER Wilhelm von.— Ales la 28 Mai 1912.—† 23 Ianuarie 1921.
WHITE Sir William A.— Ales la 17 Martie 1885.—† 16 Dec. 1891. 215
WILAMOWITZ-MOELLENDORFF Ulrich.— Ales la 29 Mai 1914.— † 25 Septemvrie 1930.

MEMBRII CORESPONDENŢI DECEDAŢI

ADAMESCU Gheorghe —Ales la 12 Iunie 1921 —† 4 Martie 1942.
ANDREADES A. M.— Ales la 28 Mai 1929.— † 17 Aprilie 1935.
ASSAKY Dr. G.— Ales la 20 Martie 1890.— † 22 Aprilie 1899.
ASSER T. M. C.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 6 Iunie 1914.
ATHANASIU I.— Ales la 24 Mai 1911.— † 20 Iulie 1926. 5
BAMBERG Dr. Felix.— Ales la 2 Aprilie 1891.— † 31 Ianuarie 1893.
BARCIANU Sava Popovici.— Ales la 15 Sept. 1869.— † 17 Martie 1879.
BASTERRA Y ZABALA Ramon de.— Ales la 12 Iunie 1921.— † 17 Iunie 1928.
BOGREA Vasile.— Ales la 10 Iunie 1920.— † 8 Septemvrie 1926.
BOIU Zaharia.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 24 Octomvrie 1903. 10
BORCEA Ioan (Iaşi).— Ales la 5 Iunie 1919.— † 30 Iulie 1936.
BOTEZ Eugen.— Ales la 8 Iunie 1922.— † 12 Mai 1933.
BRĂTIANU General C. I.— Ales la 10 Aprilie 1889.— † 6 Ian. 1910.
BROŞTEANU Petre.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † Ianuarie 1920.
BURADA Teodor.— Ales la 25 Martie 1887.— † 18 Februarie 1923. 15
CĂLUGĂREANU Dr. D.— Ales la 10 Iunie 1920.— † 17 Decemvrie 1937.
CLIMESCU C.— Ales la 31 Martie 1892.— † 6 August 1926.
CODRESCU Teodor.— Ales la 2 Aprilie 1886.— † 22 Martie 1894.
COSMOVICI Leon.— Ales la 11 Martie 1893.— † 21 Iulie 1921.
CULIANU N.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † 28 Noemvrie 1915. 20
DAN Dimitrie.— Ales la 23 Martie 1904.— † 25 Mai 1927.
DEMETRIESCU Anghel.— Ales la 6 Aprilie 1902.— † 22 Iulie 1903.
DENSUSIANU Aron.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 4 Sept. 1900.
DENSUSIANU Nicolae.— Ales la 6 Aprilie 1880.— † 25 Martie 1911.
DOBRESCU N.— Ales la 11 Mai 1911.— † 10 Iulie 1914. 25
DOCAN Nicolae.— Ales la 26 Mai 1915.— † 25 Aprilie 1933.
ELIAD Pompiliu.— Ales la 21 Mai 1912.— † 24 Mai 1914.
ESARCU Constantin.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 8 Iunie 1898.
FILIPESCU Gh. Em.— Ales la 25 Mai 1936.— † 25 Noemvrie 1937.
FRĂŢIMAN Justin.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 23 Septemvrie 1927. 30
FRIEDWAGNER M. H.— Ales la 18 Mai 1911.— † 5 Aprilie 1940.
GEROTA D.— Ales la 21 Mai 1916.— † 14 Februarie 1939.
GLOTZ Gustave.— Ales la 28 Mai 1929 — † 17 Aprilie 1935.
GOGU Constantin.— Ales la 3 Aprilie 1889.— † 30 Ianuarie 1897.

GHIBĂNESCU Gh.— (Iaşi).— Ales la 11 Aprilie 1905.—† 6 Iulie 1936. 35
GUICHEN Vicomte de.— Ales la 28 Mai 1929 —† 9 Octomvrie 1938.
GUILLOUARD Louis Vincent.— Ales la 1 Aprilie 1903.—† 26 Ianuarie 1925.
HÂRJEU General C. N.— Ales la 27 Mai 1909.—† 24 Mai 1928.
HERZOG Eugen.— Ales la 29 Mai 1914.—† 17 Decemvrie 1928.
IONNESCU-GION G. I.— Ales la 1 Aprilie 1889.—† 29 Iunie 1904. 40
IOSIF Goldiş, Episcop.— Ales la 22 Martie 1882.—† 23 Martie 1902.
JANCA Victor.— Ales la 22 Martie 1882.—† 9 August 1890.
JUNG Dr. Julius.— Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 1910.
KADLEC Karel.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 3 Decemvrie 1928.
KALINDERU Dr. N.— Ales la 20 Martie 1890.—† 16 Aprilie 1902. 45
KALUZNIACKI Dr. E.— Ales la 20 Martie 1890.—† 21 Iunie 1914.
KANITZ August.— Ales la 22 Martie 1882.—† 30 Iunie 1896.
LAMBRIOR Alex.— Ales la 2 Martie 1882.—† 20 Septemvrie 1883.
LAURIAN D. Aug.— Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 25 Octomvrie 1906.
LECOMTE DU NOÜY A.— Ales la 25 Martie 1887.—† 11 Noemvrie 1914. 50
LEGRAND Emile— Ales la 13 Sept. 1877.—† 15 Noemvrie 1902.
LONGINESCU Ştefan.— Ales la 24 Mai 1910.—† 2 August 1931.
MĂRGĂRIT Apostol.— Ales la 3 Aprilie 1889.— † 22 Iulie 1903.
MEŞIOTA Ioan.— Ales la 13 Sept. 1877.—† 19 Ianuarie 1878.
MIHALYI Ioan.— Ales la 25 Martie 1901.—† 14 Octomvrie 1914. 55
MINOVICI Ştefan.— Ales la 8 Iunie 1925.—† 30 Decemvrie 1935.
MONTANDON A. L.— Ales la 11 Aprilie 1905.—† 3 Martie 1922.
MONTESSUS DE BALLORE Conte Fernando.— Ales la 27 Mai 1913.— † ... Martie 1923.
MURGOCI G. M.— Ales la 6 Iunie 1923.—† 5 Martie 1925.
NEGREANU Dimitrie.— Ales la 11 Martie 1893 —† 30 Aprilie 1908. 60
NENIŢESCU Ioan.— Ales la 18 Martie 1896.—† 23 Februarie 1901.
NYS Ernest.— Ales la 1 Aprilie 1903.—† 4 Septemvrie 1920.
OBEDENARU Dr. Mihail G.— Ales la 10 Sept. 1871.—† 9 Iulie 1885.
ODHNER C. T.— Ales la 20 Martie 1890.—† 11 Iunie 1904.
ONIŢ Virgil.— Ales la 3 Aprilie 1902.—† 21 Octomvrie 1915. 65
PANAITESCU Scarlat G-ral.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 22 Martie 1938.
PAPACOSTEA Cezar (Iaşi).— Ales la 29 Mai 1935.—† Iulie 1936.
PETCOVIČ Vladimir (Belgrad).— Ales la 1 Iunie 1928.— † 1935.
PETRESCU Dr. Z.— Ales la 18 Martie 1885.—† 16 Decemvrie 1901.
PETRINO Dimitrie.— Ales la 17 Sept. 1877.—† 29 Aprilie 1878. 70
POP Gavril.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 27 Mai 1883.
POPESCU Ioan.— Ales la 13 Septemvrie 1877 —† 3 Martie 1892.
POPOVICI Gh.— Ales la 11 Aprilie 1905.—† 12 Iulie 1905.
POPOVICI Gh.— Ales la 29 Mai 1909.— † 27 Decemvrie 1927.
RIEGLER Dr. Em.— Ales la 23 Martie 1904.—† 31 August 1929. 75
ROBESCU C. F.— Ales la 10 Septemvrie 1871.—† 1920.

ROMAN Visarion.— Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 29 Aprilie 1885.
ROMNICEANU Dr. Gr.— Ales la 20 Martie 1890.—† 1 Mai 1915
ROMNICEANU M.— Ales la 23 Martie 1904.—† 4 Octomvrie 1915.
ROMSTORFER Karl.— Ales la 29 Mai 1914.—† 22 Noemvrie 1917. 80
ROSNY Léon de — Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 28 August 1914.
RUSSO Demostene.— Ales la 5 Iunie 1919.—† 5 Octomvrie 1938.
SALIGNY Alfons.— Ales la 3 Aprilie 1902.—† 4 Mai 1903.
SANDU-ALDEA Const.— Ales la 5 Iunie 1919.—† 21 Martie 1927.
SCHRADER Otto.— Ales la 30 Martie 1891.—† 21 Martie 1919. 85
SCHUYLER Eugen.— Ales la 12 Martie 1885.—† 16 Iulie 1890.
ŞERBĂNESCU Colonel T.— Ales la 12 Aprilie 1894.—† 2 Iulie 1901.
SLAVICI Ioan.— Ales la 22 Martie 1882.—† 10 August 1925.
SPERANŢIA Teodor D.— Ales la 30 Martie 1891.—† 9 Martie 1929.
ŞTEFĂNESCU Sabba.— Ales la 11 Martie 1893.—† 16 August 1931. 90
SUŢU Dr. Alexandru.— Ales la 11 Aprilie 1881.—† 1920.
TAFRALI Orest.— Ales la 26 Mai 1936.—† 5 Noemvrie 1937.
TANOVICEANU Ioan.— Ales la 9 Aprilie 1897.—† 8 Aprilie 1917.
TEMPERLEY Harold.— Ales la 25 Mai 1933.—† 11 Iulie 1939.
TOPÂRCEANU Gh. (Iaşi) — Ales la 28 Mai 1936.—† 8 Mai 1937. 95
TRAUGOTT Tamm.— Ales la 2 Aprilie 1891.—† 28 Iulie 1938.
URSU Ioan.— Ales la 25 Mai 1910.—† 17 Octomvrie 1925.
VÂRGOLICI Ştefan.— Ales la 25 Martie 1887.—† 29 Iulie 1897.
VITZU Dr. Alex. N.— Ales la 7 Aprilie 1897.—† 25 Decemvrie 1902.
WEIGAND Gustav.— Ales la 31 Martie 1892.—† 9 Iulie 1930. 100
ZAUNER Dr. Adolf. — Ales la 29 Mai 1914. — † .... August 1940.

ACADEMIA ROMÂNĂ

PREŞEDINŢII ŞI SECRETARII GENERALI IN ANII 1867—1941

I. PREŞEDINŢII

HELIADE-RĂDULESCU, Ioan	1867—1870
LAURIANU, August Treboniu	1870—1872
KRETZULESCU, Nicolae	1872—1874
LAURIANU, August Treboniu	1874—1876
GHICA, Ion	1876—1882
STURDZA, Dimitrie A.	1882—1884
GHICA, Ion	1884—1887
KOGĂLNICEANU, Mihail	1887—1890
GHICA, Ion	1890—1893
BARIŢIU, Gh.	1893—1894
GHICA, Ion	1894—1895
KRETZULESCU, N.	1895—1898
PONI, Petru	1898—1901
AURELIAN, Petre S.	1901—1904
KALINDERU, Ion	1904—1907
SALIGNY, Anghel	1907—1910
NEGRUZZI, Jacob	1910—1913
ISTRATI, Dr. Const. I.	1913—1916
PONI, Petru	1916—1920
ONCIUL, Dim.	1920—1923
NEGRUZZI, Jacob	1923—1926
RACOVIŢĂ, Emil	1926—1929
BIANU, Ioan	1929—1932
MRAZEC, Ludovic	1932—1935
LĂPĔDATU, Alexandru	1935—1938
RĂDULESCU-MOTRU, C.	1938—1941
SIMIONESCU, Ion	1941—....

II. SECRETARII GENERALI

LAURIANU, August Treboniu	1867—1869
MASSIMU, Ioan C.	1869—1872
URECHIA, Vasile A.	1872—1873

MASSIMU, Ioan C.	1873—1876
SION, Gheorghe	1876—1879
ODOBESCU, Alexandru	1879—1881
URECHIA, Vasile A.	1881—1884
STURDZA, Dimitrie A.	1884—1914
NEGRUZZI, Jacob C.	1914—1923
PÂRVAN, Vasile	1923—1927
BIANU, Ioan	1927—1929
ŢIŢEICA, Gheorghe	1929—1939
LĂPĔDATU, Alexandru	1939—...

COMISIUNILE ACADEMIEI ROMÂNE ÎN ANUL 1942—1943

I. Comisiunea coordonării activității culturale și a publicațiunilor: SIMIONESCU I., RĂDULESCU-MOTRU C., GUSTI DIM., VASILESCU KARPEN N., LĂPĔDATU ALEX., CIOBANU ȘT., CAPIDAN TH., POPESCU Preot N. M., BĂNESCU N., POMPEIU DIM., SĂVULESCU TR., ROSETTI, General R.

II. Comisiunea Bibliotecii: CARTOJAN N. (Secțiunea Literară).— GUSTI DIM. (Secțiunea Istorică). — MACOVEI GH. (Secțiunea Științifică). — ROSETTI General R., Conservatorul Bibliotecii și Colecțiunilor.

III Comisiunea financiară: IONESCU-ȘIȘEȘTI GH., NISTOR I, SLĂVESCU VICTOR, VASILESCU KARPEN N.

IV. Comisiunea școlară: BĂNESCU N., CAPIDAN TH., IONESCU-ȘIȘEȘTI GH.

V. Comisiunea Bunurilor mobiliare și imobiliare: LĂPĔDATU ALEX., Secretarul General al Academiei Române, Președinte; CAPIDAN TH., SADOVEANU MIHAIL (Secțiunea Literară) — NISTOR I., SLĂVESCU VICTOR (Secțiunea Istorică). — ANTIPA Dr. GR., IONESCU-ȘIȘEȘTI GH. (Secțiunea Științifică).

VI. Comisiunea Premiului Năsturel, de 4.000 lei, din 1943: CARACOSTEA DIM., CARTOJAN N., CIOBANU ȘT., MURNU G. (Secțiunea Literară). — LUPAȘ I., MEHEDINȚI S., NEGULESCU P. P., POPESCU Pr. N. M. (Secțiunea Istorică). — BOGDAN P., CIUCĂ Dr. M., IONESCU-ȘIȘEȘTI GH., SIMIONESCU I. (Secțiunea Științifică).

VII. Comisiunile pentru lucrările intrate la concursul premiilor cu subiecte date, din 1943:

a) Premiul *Th. D. Speranția*, de 10.000 lei despre: « Simțul psihologic și spiritul satiric în opera lui Th. D. Speranția ».:
CRAINIC NICHIFOR, REBREANU L., SADOVEANU M.

b) Premiul *Statului Eliade Rădulescu*, de 50 000 lei, despre: « Neologismul în limba română dela 1800 (istoric, tendințe, critică și glosar) »:
CARACOSTEA DIM., CARTOJAN N., CIOBANU ȘT.

c) Premiul *Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, cu subiectul: « Studiu comparativ asupra traducerilor evangheliilor dela Coresi până astăzi »:
CARACOSTEA DIM., CARTOJAN N., CIOBANU ŞT.

d) Premiul *At. Toncoviceanu*, de 1 000 lei, despre: « Folklorul unui sat »:
BLAGA LUCIAN, CARACOSTEA DIM. CARTOJAN N.

e) Premiul *Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei, despre: « Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor ».:
LĂPĔDATU ALEX., NISTOR I., LUPAŞ I.

f) Marele Premiu *Regele Ferdinand*, de 10.000 lei despre: « Vieaţa şi faptele lui Tudor Vladimirescu şi starea socială şi culturală din timpul său »:
LUPAŞ I., RĂDULESCU ANDREI, NISTOR I.

g) Premiul *General R. Rosetti*, de 5.000 lei, despre: « Figurile mai caracteristice din Războiul Independenţei din 1877—1878 »:
NISTOR I., LĂPĔDATU ALEX., RĂDULESCU ANDREI.

h) Premiul *Basarabiei în memoria lui I. C. Brătianu*, în efecte nominal de lei 6.500 şi 2 243 lei în numerar, despre: « Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei şi rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă »:
CIOBANU ŞT., NISTOR I., LĂPĔDATU ALEX.

i) Premiul *Ministerului Cultelor şi Artelor*, de 50.000 lei, despre: « Biografii de ierarhi din secolul al XVII-lea »:
LĂPĔDATU ALEX., LUPAŞ I., POPESCU Preot N. M.

j) Premiul *Episcopiei Argeşului* de 20.000 lei, cu subiectul: « Istoria Episcopiei Argeşului »:
BĂNESCU N., LUPAŞ I., POPESCU Preot N. M.

k) Premiul *Comitetului Naţional Cooperatist*, de 50.000 lei, cu subiectul: « Despre Cooperaţie »:
GUSTI DIM., RĂDULESCU ANDREI, SLĂVESCU VICTOR.

l) Un premiu de 2.000 lei oferit de d-l *Mihail Pizanty*, despre: « Problema exportului cerealelor româneşti în debuşeurile naturale în raport cu concurenţa cerealelor străine »:
ANTIPA Dr. GR, IONESCU-ŞIŞEŞTI GH, SLĂVESCU V.

m) Premiul *Episcopiei Huşilor*, de 20.000 lei, cu subiectul: « Istoria Episcopiei Huşilor »:
BĂNESCU N., LUPAŞ I, POPESCU Preot N. M.

n) Premiul *Năsturel*, de 5.000 lei, cu subiectul: « Studiu asupra istoriei oraşului Lugoj »:
DRAGOMIR S., LĂPĔDATU ALEX., LUPAŞ I.

o) Premiul *Ion C. Mihail*, de 50.000 lei, despre: « Cercetări de gospodării ţărăneşti »:
GUSTI DIM., MEHEDINŢI S, RĂDULESCU ANDREI.

p) Premiul *Ion C. Mihail*, de 50.000 lei, despre: « Istoria luptelor naţionale din Transilvania, Crişana şi Maramureş dela 1848 până la 1918 »:
DRAGOMIR S., LĂPĔDATU ALEX., NISTOR I.

r) Premiul *Statului Gh. Lazăr*, de 50.000 lei, cu subiectul: « Un studiu de faună, distributia geografică și oecologică a crustaceelor din Marea Neagră sau un studiu al parazitismului unui grup de crustacee superioare »:
ANTIPA Dr. GR., RACOVIȚĂ EM., VOINOV DIM.

s) Premiul *Dr. Victor Babeș*, de 20.000 lei, despre: « Variantele virusului rabic; histopatologie și imunitate »:
CIUCĂ M., IONESCU MIHĂIEȘTI C., PARHON C. I.

t) Premiul *V. Adamachi*, de 5 000 lei, cu subiectul: « Studiul stratografic și tectonic al unei regiuni din zona Flyschului carpatic »:
MACOVEI GH., MRAZEC L., SIMIONESCU I.

u) Premiul *Toma și Ioan N. Socolescu*, de 10.000 lei, despre: « Construcțiuni civile rurale, concepute, studiate și realizate ca opere de arhitectură românească »:
GUSTI DIM, IONESCU-ȘIȘEȘTI GH., SADOVEANU M.

v) Premiul *Arhitect Petre Antonescu*, de 15.000 lei:
ANTONESCU P., MURNU GH., VASILESCU KARPEN N.

z) Marele Premiu *C. Hamangiu*, de 100 000 lei, pentru opere de pictură și sculptură:
ANTONESCU P., MURNU GH., PETRAȘCU GH., POPESCU ȘT.

VIII. Comisiunea pentru Premiul de virtute Mavroyeni în București:
Președinte: SIMIONESCU I., Președintele Academiei Române. BRĂTESCU-VOINEȘTI I. AL., CIOBANU ȘT. (Secțiunea Literară). — BĂNESCU N., POPESCU Preot N. M. (Secțiunea Istorică). — ANTIPA Dr. GR., POMPEIU DIM. (Secțiunea Științifică).

IX. Comisiunea Fondului Adamachi: BOGDAN P., LĂPĔDATU ALEX., SIMIONESCU I.

X. Comisiunea Fondurilor Antachi și Chiru: PETRAȘCU GH. și RĂDULESCU-MOTRU C. (Secțiunea Literară). — BĂNESCU N. și RĂDULESCU ANDREI (Secțiunea Istorică). — CIUCĂ Dr. M și SĂVULESCU TR. (Secțiunea Științifică).

XI. Comisiunea Fondului I. Fĕtu: LUPAȘ I., MACOVEI GH., PETRAȘCU GH, POPESCU Pr. N. M, SPACU GH.

XII. Comisiunea pentru burse din fondurile C. G. Vernescu, Maria Antachi, Anastase și Fotinia Gusti, Rozina și Ilie Jitianu, Aristița și Gh. Stan-Roman, Profesor Cristea Otin, Inginer Petre și Maria Lucaciu, Ilie Ștefănescu, N. Rătescu și A. Papadopol: CAPIDAN TH., RĂDULESCU ANDREI, SIMIONESCU I.

XIII. Comisiunea Fondului Matilda și Stelian Bonea: GUSTI DIM., PARHON C. I., RĂDULESCU ANDREI, RĂDULESCU-MOTRU C.

XIV. Comisiunea pentru regulamentarea de fonduri nouă: BĂNESCU N., RĂDULESCU ANDREI, SĂVULESCU TR.

XV. Comisiunea pentru modificarea regulamentelor fondurilor cu venituri mici: ANTIPA Dr. GR., BRĂTESCU-VOINEŞTI I. AL., CAPIDAN TH., DRAGOMIR S, RACOVIŢĂ EM., RĂDULESCU ANDREI, RĂDULESCU-MOTRU C., LUPAŞ I., SIMIONESCU I.

XVI. Comisiunea *Dicţionarului limbii române:* CAPIDAN TH., CARACOSTEA DIM., SADOVEANU M. (Secţiunea Literară) — GUSTI DIM, NISTOR I. (Secţiunea Istorică). — ANTIPA Dr. GR., SIMIONESCU I. (Secţiunea Ştiinţifică).

XVII. Comisiunea pentru stabilirea planului bibliografiei române dela 1830 încoace extinsă şi la periodice: CAPIDAN TH., CARACOSTEA DIM. (Secţiunea Literară). — BĂNESCU N., ROSETTI General R. (Secţiunea Istorică). — SĂVULESCU TR., SIMIONESCU I. (Secţiunea Ştiinţifică).

XVIII. Comisiunea pentru localul Academiei: ANTIPA Dr. GR., IONESCU-ŞIŞEŞTI GH., LĂPĔDATU ALEX., NISTOR I., PETRAŞCU GH., SIMIONESCU I., ca Preşedinte al Academiei, ROSETTI General R, VASILESCU KARPEN N.

XIX. Comisiunea pentru întocmirea proiectului de organizare a Consiliului Naţional de cercetări şi a Asociaţiei prietenilor ştiinţei: PETROVICI I., RĂDULESCU-MOTRU C. (Secţiunea Literară). — GUSTI DIM, LĂPĔDATU ALEX. (Secţiunea Istorică). — ANTIPA Dr. GR., MRAZEC L., POMPEIU DIM., RACOVIŢĂ EM., SPACU GH., VASILESCU KARPEN N. (Secţiunea Ştiinţifică).
Comisiunea restrânsă: GUSTI DIM, MRAZEC L., RACOVIŢĂ EMIL.

XX. Comisiunea Oficiului central pentru cercetarea vieţii poporului român: BRĂTESCU-VOINEŞTI I. AL., CARACOSTEA DIM., RĂDULESCU-MOTRU C, SADOVEANU M. (Secţiunea Literară). — GUSTI DIM., RĂDULESCU ANDREI, SLĂVESCU VICTOR (Secţiunea Istorică). — ANTIPA Dr. GR., RACOVIŢĂ EM, SIMIONESCU I. (Secţiunea Ştiinţifică).

XXI. Comisiunea pentru publicarea monumentelor de Drept vechiu românesc: CAPIDAN TH., CIOBANU ŞT., DJUVARA MIRCEA, IONESCU-DOLJ I., RĂDULESCU ANDREI, STOICESCU C.

XXII. Comisiunea pentru studiul înfiinţării unei librării şi unei tipografii ale Academiei: NISTOR ION I, BĂNESCU N., CAPIDAN TH., SĂVULESCU TRAIAN.

XXIII. Delegaţi în Consiliul de conducere şi administraţie al Fundaţiunii Familiei Menachem H. Elias:
Titulari: CAPIDAN TH., CIUCĂ Dr. M., POMPEIU DIM., SADOVEANU MIHAIL.
Supleanţi: MEHEDINŢI S., PARHON Dr. C. I., PUŞCARIU S., VASILESCU KARPEN N., şi 1 loc vacant.

CUPRINSUL

PARTEA I

ŞEDINŢELE ORDINĂRE

6 IUNIE 1941 — 8 MAI 1942

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAI — 2 IUNIE 1942

Pag.

15. *ŞEDINŢA DELA 1 IUNIE 1942.*

16. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 2 IUNIE 1942.*
